தேடிக் கண்டுகொண்டேன்

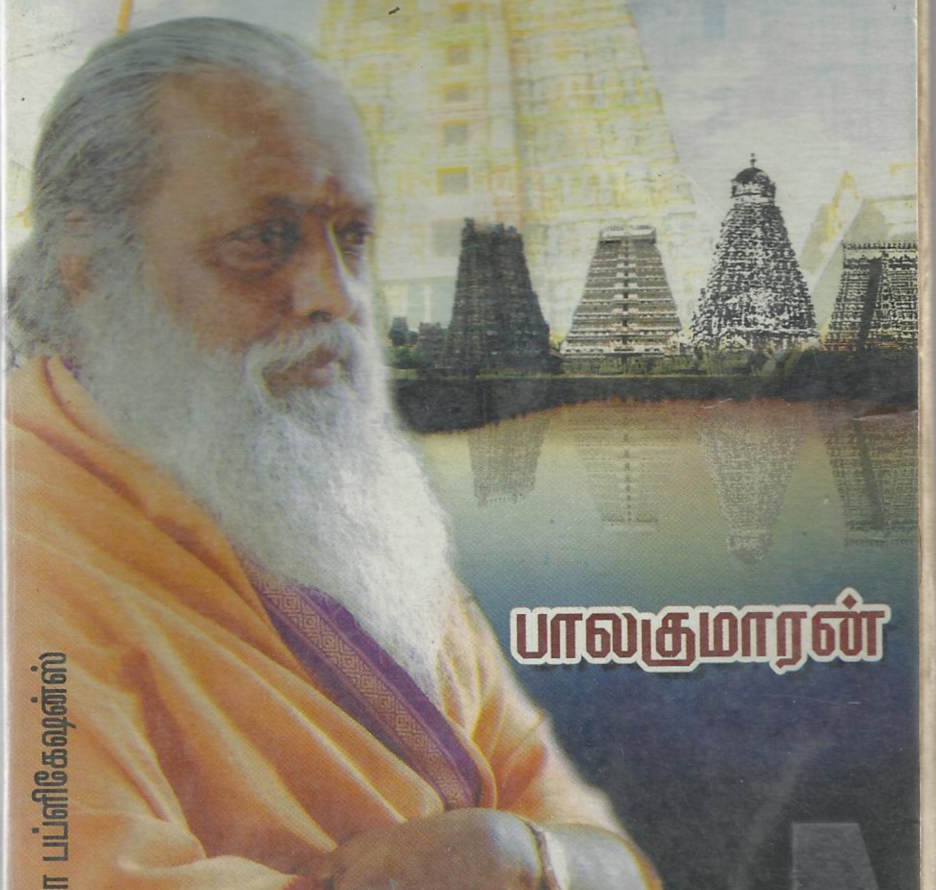

பாலகுமாரன்

விசா பப்ளிகேஷன்ஸ்

...ழுத்தால் கவரப்பட்டு
...றார்கள்.

...ாத என்னுடைய தம்பி
... உங்களிடம் பேசிப்
...டித்து ஒரு வேலையில்
...ந்திகரமாக இல்லை.
...ாயிலில் நூற்றியெட்டு
...ரம் சம்பளத்தில் ஒரு
...டான். என் தம்பியைப்
...ுள்ள அனைவருக்கும்

... சோடை போனதாக
...தேவையற்று எதிர்த்த
...க்கிறேன். அதுகுறித்து
...ருப்பம்.

...த மனங்களை மாற்று
...மிகப் பெரியது. அதில்
...

என்றும் நன்றியுன்
உண்மையுடன்
பாஸ்கர்

தேடிக் கண்டுகொண்டேன்

1. அஹோபிலம்

செல்வம் தேடுதல்போல், நல்ல மனிதர்களைத் தேடுவது போல், உயர்ந்த பதவிகளைத் தேடுவது போல், உன்னதமான புகழைத் தேடுவது போல் கடவுள் தேடுதலும் மனிதனுடைய அடிமனதில் உழன்று கொண்டிருக்கும் ஒரு அற்புதமான விஷயம்.

கடவுள் தேடுதல் உள்ளும், புறமுமாய் நடைபெறுதல் வேண்டும். உள்ளுக்குள் தன்னுடைய மனம் எது, தான் எது என்று ஆழ்ந்து யோசிக்கின்ற ஒரு பக்குவம் வர வேண்டும். இதற்காகத்தான் புறத் தேடுதலும் மனிதனுக்கு அவசிய மாகிறது.

உள்ளுக்குள் நடக்கிற அகவிசாரணை உள் தேடல் என்றால், மனம் பற்றிய தீவிரமான சிந்தனை உள்முகத் தேடல் என்றால், வெளியே கோயில்களுக்குப் போவதும் நதி தீரங்களுக்குப் போவதும், ஏரிக்கரைகளுக்குப் போய் அமைதி யாக அமர்ந்திருப்பதும், மலை உச்சியில் ஏறி காலடியின் கீழ் பரந்து கிடக்கும் உலகத்தை வியப்போடு பார்ப்பதும், சமுத் திரங்களுக்குப் போய் ஸ்நானம் செய்வதும், வனாந்தரங் களுக்குப் போய் வாழ்வதும் புறத்தேடல்களாகின்றன.

வனாந்தரங்களுக்குப் போய் வாழ்வதும், மலை உச்சியில் கிடப்பதும் முடியாதபோது நதிதீரத்து வாழ்வும், பல

கோயில்கள் தரிசனமும் அகத் தேடலை உத்வேகப் படுத்தும் புறத் தேடல்கள்.

அகத்தேடலை எளிதில் செய்துவிட முடியுமா? அதற்கு ஏதேனும் ஒரு வழி கிடைத்து ஆரம்பிக்க வேண்டாமா, அகத் தேடலின் ஆரம்பம் புறத்தேடலான கோயில் தரிசனம், புண்ணிய நதி ஸ்நானம், மலை வலம் போன்றவைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

ஏதேனும் ஒரு புனிதத் தலம் போய், ஆழ்ந்து அமைதியாக அங்கே அமர்ந்து, அந்தச் சுற்றுப்புறத்தையும் அங்கு இருக் கின்ற அதிர்வையும் கவனிக்கின்ற சுபாவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள, அதற்கு மனம் தயாராகிவிட, இந்த புறத்தேடல் அகத்தேடலுக்கு மெல்ல அழைத்துப் போகும். வேறு எந்த வேலையும் இல்லாமல் குளிர்ந்த நீரில் நீராடி, திருச் சின்னங்கள் இட்டு, சிறிய கையுறைகளோடு சன்னதிக்கு நெருங்கி அங்கு ஆவலாக பிம்பத்தைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து, அங்கே சொல்லும் மந்திரங்களை உள்வாங்கி அல்லது மனம் குவித்து எனக்கு இந்த விதமான க்ஷேமத்தைக் கொடு என்று தாழ்ந்து பணிந்து வேண்டி, பிறகு வெளியே வந்து அமைதி யாய் மண்டபத்தில் உட்கார்ந்து இறை நினைப்போடு இருக்க, உள்ளுக்குள் மனம் தானாகத் திரும்பி தன் தேடுதலை ஆரம்பிக்கும்.

மனம் ஒத்த, நம்முடைய அதிர்வலைகளுக்கு இணை யான, இரண்டு மூன்று நபர்களோடு மட்டுமே பயணப் படுவது உத்தமம். இப்படி பயணப்பட பயணப்பட ஏதோ ஒரு காலகட்டத்தில் மனம் உள்நோக்கித் திரும்பி இந்தப் பயணங்களும் தேவையற்றுப் போகும். தன்னைப் பற்றிய பலமான விசாரத்தில் இறங்கி உள்ளுக்குள்ளேயே மூழ்கிக் கிடக்கின்ற பரம சுகம் கிடைக்கும்.

தேடிக் கண்டுகொண்டேன் என்கிற இந்தத் தொடர் மூலம் ஆலய தரிசனங்களை நான் பார்த்தவிதமாக எழுதுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இறையருள் காக்க.

அஹோபிலம்

ஏது கடவுள் என்ற கேள்விதான் உலகத்தில் இருக்கின்ற எல்லா மதங்களும் தோன்றக் காரணமாய் இருந்திருக்கிறது. எல்லா மதங்களினுடைய முதல் கேள்வியும், எது கடவுள் என்பதும், இதுவே கடவுள் என்று சொல்வதுமாகவே இருந்திருக்கின்றன.

கடவுள் தேடுதல் ஒரு அயற்சியான விஷயம்தான். மிக மிக சத்தியத்தோடு இருப்பவர்களுக்கே கடவுள் வசப்படும். இவ்விதம் கடவுளை வசப்படுத்தி அளப்பரிய ஆனந்தம் அடைந்தவர்கள். இது தான் வாழ்வு; இதுதான் வாழ்வில் உண்மையான அடிவேர் என்பதைக் கண்டுகொண்டு குதித்த வர்கள், அதை மற்றவருக்குச் சொல்ல முயற்சித்தார்கள். இந்து மதத்திலுள்ள அம்மாதிரியான முயற்சிகளுக்குப் புராணக்கதைகள் என்று பெயர்.

கடவுளைக் கண்ட திகைப்பில் வேத வரிகளாக வந்தவை, இன்னும் விளக்கமாகி உபநிடதங்களாக மாறி, உபநிடதங் களின் விளக்கமாக பாமரர்களுக்கும் புரியும் வண்ணம் புராணக் கதைகளாக மாறின.

எல்லா புராணக் கதைகளும் கடவுள் தேடுதலை, கடவுள் பற்றிய ஒரு உண்மையை உங்களுக்குச் சொல்பவை.

எது கடவுள்?

அது மாபெரும் சக்தி. எல்லையில்லா சக்தி.

அது எங்கிருக்கிறது?

எங்கும் இருக்கிறது.

அப்பா... நீ சொன்னது புரியவில்லையே. விளங்கும்படி சொல் என்று கேட்பவர் கூவ, அறிந்தவர் மறுபடியும் சொல்லத் துவங்குகிறார்.

அது மேலயும் இல்லை. கீழேயும் இல்லை. அது உள்ளே யும் இல்லை. வெளியேயும் இல்லை. அது வெளிச்சத்திலே யும் இல்லை. இருட்டிலேயும் இல்லை.

அடடா... என்ன சொல்கிறீர்கள். இங்கேயுமில்லை. அங்கேயுமில்லை என்றால் நான் எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? எங்கே இருக்கிறார் என்று சொல்லுங்கள்.

இவை இரண்டுக்கும் நடுவே இருக்கிறார் என்று பதில் வந்தது.

இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லுங்கள். கேள்வி எழும்பி யது.

இந்த உலகம் திடப்பொருள்களால் ஆனது. எல்லா திடப் பொருள்களின் மையத்திலும் ஒரு சக்தி குவிக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்த திடப் பொருளின் அணுக்கூறுகளை இழுத்துக் கொண்டு அந்த சக்தி ஒரு உருவமாகக் காட்சியளிக்கிறது. அந்த மையத்தைத் தொட அந்த மையத்தைப் பிளக்க அங்கிருந்து சக்தி பீறிட்டு பிரிகிறது. இந்த அணுக்கூறுகளின் ஒன்று சேர்க்கைதான் திடப்பொருள். அதுதான் கல். அது தான் கட்டை. அதுதான் நிலம். அதுதான் மற்ற உலோ கங்கள். அதுதான் உடம்பும் கூட. இந்த உடம்பின் மத்திம பாகத்தைத் தொட, அங்கிருந்து மிகப்பெரிய ஆற்றல் ஏற்படுகிறது. உடம்பின் மத்திம பாகத்தில் ஹிருதயத்திற்கு அருகே உள்ள இடத்தில், தான் என்கிற எண்ணம் இருக்கிறது. அந்த எண்ணம் அந்த உயிர்ப்புச் சக்திதான் இந்த உடம்பு முழுவதும் பரவி, அதை இயங்க வைத்துக் கொண் டிருக்கிறது. திடப்பொருளான இந்த உடம்பு இயங்க அந்த மையம்தான் காரணம். எனவே, உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களின் மையத்திலும்தான் சக்தி இருக்கிறது. அந்த

சக்தியே கடவுள்; அல்லது கடவுள் என்பார். அப்படி திடப்பொருளுக்கு நடுவே மையம் கொண்டிருக்கிறார்.

தன் மையம் எது என்று தேடுவது தன்னை அறியும் ஆற்றல். தன்னை அறியும் ஆற்றல் உள்ளவருக்கே சந்தோஷம் நிச்சயம். தன் மையம் அறிந்தவருக்கே தன்னை அறிய முடியும். தன்னை அறிந்தவருக்கே மற்றவரின் மையத்தை அறிய முடியும். மற்றவரை அறிய முடியாததால் தான் இந்த உலகத்தில் பிரச்னைகள் அதிகம் எழும்புகின்றன. தானும் சந்தோஷமாக இராமல், தன்னைச் சார்ந்தவர் களையும் சந்தோஷப்படுத்தாமல் வாழ்க்கை வெறும் வேதனைக்காடாக மாறிவிடுகிறது.

அந்த மையத்தைப் புரிந்து கொள்ளும்போது என்ன ஆகும்?

தான் என்ற அகங்காரம் அழியும். தன்னால் முடியும் என்கிற கொழுப்பும், திமிரும் அடங்கும். உலகத்தின் இயல் போடு இருக்கின்ற ஒரு வழிமுறை தெரியும். அகங்காரமற்று இருத்தலே இவ்வுலகத்தில் வாழும் வழி.

இந்த உலகம் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது அகங்காரங்களால் தான்.

ஒரு குழந்தைபோல் இரு. இந்த உலகத்தைத் திரும்பத் திரும்ப வியந்து பார்த்துக்கொண்டிரு. மழை பெய்வதையும், மலர் மலர்வதையும், மண்ணிலிருந்து தாவரங்கள் கிளம்பு வதையும், விதவிதமான மிருகங்கள் அலைவதையும் பார்த்துக் கொண்டு சாதாரணமாக இரு. அழிக்க முற் படாதே. ஆளுமை செய்ய ஆசைப்படாதே. குழந்தை எப்படி எல்லோர் விஷயத்தோடும் ஸ்நேகமாக இருக்கிறதோ அப்படி ஸ்நேகமாக இருக்க முயற்சி செய் என்பதுதான் கடவுள் அறிந்தவரின் கூற்று.

இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள் என்கிறபோது, பிரஹலாதன் கதை சொல்லப்பட்டது.

ஹிரண்யகசிபு என்கிற, தான் என்கிற அகங்காரம் மிக்க, தன்னால் எதுவும் முடியும் என்கிற, என்னைக் கும்பிடு, என் காலை பற்றிக்கொள், என்னைத் துதி செய். நானே இங்கு சகலமும் என்று நெஞ்சு தட்டிக் கொக்கரிக்கின்ற, எல்லா வற்றையும் என்னால் ஆளுமை செய்து அடக்க முடியும் என்கிற அதிவேகப்படுகிற ஒரு முட்டாள்தனத்தை, அண்ட பேரண்ட சக்தி பொங்கி எழுந்து கிழித்துப்போட்டது.

இந்துமத புராணக்கதைகளை வெறும் கதையாகப் பார்க் காமல், வெறும் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் போல் நினைக் காமல் அதனுள் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

அந்தச் சின்னக் குழந்தையை அகங்காரம் அவமானப் படுத்த முடியவில்லை. அந்தக் குழந்தையிடம் அகங்காரம் எந்த மாற்றமும் ஏற்படுத்தவில்லை. அந்தக் குழந்தை குழந்தையாகவே இருந்தது. குழந்தைக்கு எத்தனைவிதமான கொடுமைகள் செய்தாலும் அது குழந்தையைத் தாக்கவே யில்லை. ஏனெனில், அது இடையறாது கடவுள் சக்தியோடு பின்னிப் பிணைந்து கிடந்தது. தன் மையத்தோடு கலந்து கிடப்பவருக்கு தனக்குள்ளேயே இருக்கும் கடவுளை இடையறாது பூஜித்துக் கொண்டிருப்பவருக்கு, எந்தத் துன்பமும் எந்தவிதப் பாதிப்பும் ஏற்படுத்தாது. எந்தக் கொடுமையும் அவரைத் திசைதிருப்பாது. குழந்தையாயிரு. உன்னைக் காக்க உனக்கு எதிராக இருக்கும் அகங்காரத்தை அழிக்க பிரபஞ்ச சக்தி தானே வந்து உட்காரும். உன்னைக் காப்பதற்கு ஓடி வரும். உன்னை அழிப்பவரைக் கிழித்து நார்நாராக்கும்.

கடவுள் என்பவரிடம் விலங்கின் மூர்க்கமும், மனிதனின் விவேகமும் உண்டு. தீயவற்றை அழிப்பதற்காக வரும் கடவுள் விலங்கினுடைய மூர்க்கத்தையும் மனிதனுடைய விவேகத்தையும் கொண்டிருப்பார். ஒரு நல்ல போர்

வீரனுக்குப் போர் செய்யும்போது உண்டான லட்சணம் இதுவே. அவனிடம் விலங்கின் மூர்க்கமும், மனிதனின் கருணையும் கலந்து இருக்கும். அப்பொழுதுதான் தண்டிக்க முடியும். தண்டனை என்பது அழிவைத்தடுத்து நிறுத்த எச்சரித்தல், ஜாக்கிரதை என்று பயமுறுத்துதல். இதைச் செய்ய மூர்க்கமும் கருணையும் மிக அவசியம்.

மையத்திலிருந்து கிளம்பிய அந்த வேகம், அந்த அருட்பேராற்றல் மறுபடியும் தன் மையத்தை நினைத்து அமர்ந்துகொண்டது. அதற்கு யோக நரசிம்மர் என்று பெயர்.

எதையும் அழிக்கின்ற அந்தப் பேராற்றல், செல்வத்தைத் தன் தொடையில் இருத்திக் கொண்டது. அமைதியான செல்வம் உடையவர்கள் தன் செல்வம் சிதற எந்தக் காரியமும் செய்ய மாட்டார்கள். அழிக்கின்ற சக்தி இருந் தாலும் அழிப்பது செல்வத்திற்கு எதிரானதாயிற்றே என்று யோசிப்பார்கள். மிக அமைதியாகத் தன்னை அண்டி வருபவர்களைப் பார்ப்பார்கள்.

லக்ஷ்மி நரசிம்மர் என்பது மிகப்பெரிய பேராற்றல். மிகமிக அமைதியாக இருப்பதைக் குறிக்கின்ற ஒரு உரு வகம். அண்டபேரண்டம் இந்தப் பூமியை மிக அமைதி யாகத் தன் மடியிலே இருத்தி அதை வருடிக் கொடுத்து மிகக் காதலோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லு கின்ற விளக்கம். அண்டபேரண்ட சக்தி தன்னுடைய பூமியை மிகக் கவனமாகத் தன் மடியிலே இருத்தி பாதுகாத்து அதனை அனுபவித்து வருகிறது என்பதுதான் இதன் அர்த்தம். எதை வேண்டுமானாலும் அழிக்கக்கூடிய அந்த சக்தி, மிக அமைதியாக ஒரு கட்டுக்குள் இருப்பது என்பதைத்தான் லக்ஷ்மி நரசிம்மருடைய திருவுருவம் நமக்குச் சொல்கிறது. இது வைணவ விஷயமில்லை. வேத விஷயம்.

சிவன் என்பதின் குரு வடிவம் தட்சிணாமூர்த்தி என்பது போல விஷ்ணு என்பதின் குரு வடிவம் யோக நரசிம்மர்.

அதாவது அமைதியாக இருக்கின்ற அண்டபேரண்ட ஆற்றல். அணுவில் ஒளிந்து கொண்டு தட்டியவுடன் சீறி வெளியே வந்து சகலரையும் துவம்சமாக்கும் ஒரு மிகப்பெரிய பிரளயம்.

தன் மையத்தை, தன்னை அறிய முனைவோர் வணங்க வேண்டிய தெய்வம் நரசிம்மர்.

நரசிம்மர் உக்கிரமாகவும், சாந்தமாகவும் திகழும் இடம் அஹோபிலம். அடர்ந்த கானகத்தோடு கூடிய மலைப்பகுதி. பள்ளத்தாக்கில் சிறியதாய் அஹோபிலம் என்கிற கிராமம். அங்கே நாயக்கர் காலத்து அற்புதமான சிற்பங்கள் நிறைந்த கருங்கல் மண்டபத்திற்கு அப்பால் லக்ஷ்மி தேவியை இடப் பாகத்தில் வைத்த பிரஹலாத நரசிம்மர்.

சிங்கத்தின் முகமாக இருந்தாலும் தோற்றம் சாந்தம். ஆதிசேஷன் குடை பிடிக்க, நான்கரை அடி உயரத்தில் மிக கம்பீரமான கருங்கல் சிலை உருவம். உற்சவராக அழகிய முகத்தோடு ஸ்ரீதேவி பூதேவியோடு காட்சியளிக்கும் நர சிம்மர். ஸ்வாதி நட்சத்திரத்தன்று எல்லாவித அபிஷேகமும் கூடுதலான ஆராதனைகளும் நடைபெறுகின்றன. எத்தனை நேரம் நரசிம்மரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும் அலுப்பு தோன்றவில்லை. பார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு ஆவல் வருகிறது. சாந்தமான உணர்வு நமக்குள் கிளறும்போது அந்த இடம் அதிர்வுகள் உள்ள இடம் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த இடம் ஏதோ சொல்கிறது என்பதை உணர முடியும். அப்படி உணர்வதற்கு தனிமை அவசியம்.

சுற்றியுள்ள மலைகளில் பல்வேறு விதமான நரசிம்மர்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சற்றே உயரமான ஒரு மலையில் ஒரு குகைக்குள் அஹோபில நரசிம்மர் வீற்றிருக்கிறார். அங்கேயும் மிக அழகான சிற்பங்களுடன் முன் மண்டபங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவரை

சுயம்பு என்று கருதுகிறார்கள். உக்கிரமானவர் என்று சொல்கிறார்கள். இவையும் நாயக்கர் காலத்தவை. உக்கிர நரசிம்மரைத் தாண்டி இன்னும் மேலே போக, அங்கு வராக முகத்தோடு ஒரு நரசிம்மர் இருக்கிறார். அந்த இடமும் ஒரு குகைபோல் தான் இருக்கிறது. சுற்றிலும் நெடிதுயர்ந்த மலைகள். அடர்த்தியான காடுகள். சிறிய ஓடை ஒன்று சலசலத்துப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் மேலே போனால் மாலோல நரசிம்மர். மா என்றால் லட்சுமி. லோலன் என்றால் பிரியமுள்ளவன். திருவின் மீது பிரிய முள்ள நரசிம்மர். அங்கேயும் லட்சுமியை மடியில் இருத்தி காட்சி அளிக்கிறார். இம்மாதிரி ஒன்பது நரசிம்மர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இது ஹிரண்யகசிபுவின் பூமி. அவன் ஆட்சி செய்த இடம் என்று சொல்கிறார்கள். பிரஹலாதனுடைய வீடு இருந்த இடம். அவன் படித்த இடம் என்றெல்லாம் பல பகுதிகள் காட்டப்படுகின்றன.

ஒரு ஸ்தலத்திற்குப் போகும்போது இப்படி விளை யாட்டான விஷயங்களெல்லாம் பேசுவது இயல்புதான். ஜனங்களும் வேடிக்கை பார்ப்பது வழக்கம்தான். ஆனால், இந்த நரசிம்ம வனம்-அஹோபிலம் மிக அற்புதமான இடமாக இருக்கிறது. இங்கே ஏதேனும் ஒரு பாறைக்குக் கீழே உட்கார்ந்து மௌனமாகத் தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியும். உச்சியிலோ, நடுப்பகுதியிலோ அல்லது அருவிக்கரையிலோ அமர்ந்து தன்னை உற்றுப் பார்க்க, மற்ற எல்லா இடங்களையும் விட இந்த இடத்தில் உள்ளுக்குள் ஆழ்ந்த அமைதி பொங்குகிறது. தன்னைப் பார்ப்பது எளிதாகிறது. சிறிது நேரம் உட்கார்ந்தும், சற்று நேரம் உலாவியும் தியானிக்க இங்குப் பழகலாம்.

இரண்டு லிட்டர் தண்ணீர் பாட்டில், சிறிதளவு உணவு, ஒரு கைக்கோல், கீழே படுக்கைக்கு ஒரு துண்டு என்று

மலையேறிப் போய் உட்கார்ந்துவிட்டால் மனம் மெல்ல மெல்ல அமைதியடைகிறது. பிரமாண்ட மலைகளுக்கு நடுவே சிறிய கோயில். உள்ளுக்குள் அமைதியான மூர்த்தி. எப்போதேனும் வருகின்ற யாத்ரிகர்கள். எத்தனை அலைந் தாலும் முட்டி மோதி மனம் நமக்குள் திரும்ப வருகிறது. மனதை மனதால் பார்க்கின்ற ருசி ஏற்பட்டுவிடின் செயல் களில் மிகப்பெரிய நிதானம் ஏற்படும். முகத்தில் பொலிவு கூடும். கண்களில் ஒளி மிகும். எத்தனை விதமான படபடப் புகள், பதைபதைப்புகள் வெளியே இருந்தாலும் உள்ளிருந்து அமைதியான பார்வை ஒன்று அதைக் கவனமாகவும் நிதானமாகவும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்.

ஒருநாள், இரண்டு நாள், மூன்று நாள் என்று அங்கே தங்கினால் மிகப்பெரிய உளமாறுதல் ஏற்படுவது நிச்சயம்

அஹோபிலம் அதிகம் வளராத கிராமம். அங்கு அஹோபில ஜீயருக்குச் சொந்தமான மிகப்பெரிய மடம் இருக்கிறது. வந்தவருக்கெல்லாம் பகல்வேளையில் உணவிடு கிறார்கள். சிறிய கேன்டீன் ஒன்று காலை மாலை சிற்றுண் டிக்கு ஏற்பாடு செய்கிறது. மடத்தைச் சார்ந்து விருந்தினர் மாளிகை இருக்கிறது. வசதியான தங்கும் அறைகள் கிடைக்கின்றன.

கோடையில் அஹோபிலம் போகக் கூடாது. டிசம்பர், ஜனவரி, பிப்ரவரி போன்ற குளிர் மாதங்கள் அங்கு பயணப்பட மிகச் சௌகரியமானவை.

சென்னையிலிருந்து பம்பாய் மெயிலில் கிளம்பி கடப்பாவில் இறங்கி, கடப்பாவிலிருந்து கார் மூலம் அல்லது பஸ் மூலம் அஹோபிலம் போகலாம். கிட்டத்தட்ட நூற்றுப் பத்து கிலோ மீட்டர் தூரம் வெட்ட வெளியில் பயணப்பட வேண்டியிருக்கும். வழியிலும் சிறிய கிராமங்கள் தென்படு கின்றனவே தவிர, பெரிய ஊர்கள் எதுவும் இல்லை. கும்பல் நிறைந்த மதுரைக்கும், திருச்சிராப்பள்ளிக்கும், ராமேஸ்

வரம், கன்னியாகுமரிக்கும் போவது ஒருவிதமெனில், அஹோபிலம் போன்ற காடுகளுக்கு நடுவே இருக்கின்ற கோயிலுக்குப் போவது வேறு ஒரு வகை. இது ஒரு தனி அனுபவம்.

உள்ளேயும் இல்லாமல், வெளியேயும் இல்லாமல் மேலேயும் இல்லாமல், கீழேயும் இல்லாமல், வெளிச்சத்திலும் இல்லாமல், இருட்டிலும் இல்லாமல் நடுவே நிற்கின்ற கடவுள் எது? அது எங்கு இருக்கிறது? என்று கண்டுபிடிக்க, இந்தப் பயணம் உதவும். எப்போதேனும் ஒருமுறை இந்தக் கேள்வியை நாம் கேட்டுக்கொண்டு, கடவுள் யார் என்று தெரிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். மனிதன் பிறந்தது இந்தக் கேள்விக்கும், இதைக் குறித்த பதிலுக்கும்தானே தவிர, வேறு எதற்கும் இல்லை.

ஒருமுறை அஹோபிலம் போய் வாருங்கள். முடிந்தால் தனியாகப் பயணம் செய்யுங்கள்.

2. ஸ்ரீசைலம்

இரண்டு ஜோதிவடிவங்கள் க்ரௌஞ்ச மலையின் ஒரு கோடியில் நின்றபடி மறுகோடியை மிகுந்த கனிவோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அங்கே அந்தப் பிள்ளை அசையாது நின்று கொண்டிருந்தான். சகல புலன்களையும் உள்ளே அடக்கி இழுத்து, முறுக்கி ஒரு புள்ளியில் தைத்து, அந்தப் புள்ளியிலிருந்து இன்னும் ஆழ அமிழ்ந்து கிடந்தான்.

அது, சிவன் பெற்ற பிள்ளை, குமரக் கடவுள். நடந்தது ஒரு சிறிய விளையாட்டு. பிரபஞ்சம் திசை புரண்ட செயல்.

''யாரால் உலகத்தை வலம்வர முடியும்? அதுவும் வெகு விரைவில் சுற்றிவர முடியும்' என்று நாரத மகரிஷி கேட்க, சிவபெருமான் எதற்கு இந்த விளையாட்டு என்பதுபோல

நாரதரைப் பார்க்க, நாரதர் மனம் புரிந்தது. பார்வதி தேவிதான் பதைத்தாள்.

''நீர் கேட்கின்ற கேள்வியும் சரியில்லை. இவர்கள் உங்களைப் பார்க்கின்ற துடிப்பும் சரியில்லை. இவர் மௌனமும் சரியில்லை. ஏதோ தேவையற்ற ஒரு விஷயம் நடக்கப் போகிறது என்று தோன்றுகிறது. உலகத்தை ஏன் சுற்றி வர வேண்டும். உங்கள் வழியைப் பார்த்துக் கொண்டு நீங்கள் போகலாமே'' என்று விரட்டினாள்.

ஆனால், கேள்வி எதிரே அசையாது நின்றது.

''என்னால் சுற்ற முடியும்.''

மயிலைத் தடவிக் கொடுத்து குமரக் கடவுள்தான் முதலில் பதில் சொன்னான்.

''என்னாலும் சுற்ற முடியும்.''

கனத்த குரலில் மூத்தபிள்ளை பதில் சொன்னான்.

''ஜெயித்தால் என்ன பரிசு?''

குமரக்கடவுள், தான் ஜெயிப்போம் என்ற திடத்தில் மெல்லிய ஆணவத்தில் தந்தையைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

''இதோ, நாரதர் எனக்குப் பரிசளித்த மாம்பழமே பரிசு'' சிவன் பதில் சொன்னார்.

போட்டியை அவர் துவங்கவில்லை. பிள்ளையே துவங்கிற்று. அதுவே பேசிற்று. அதுவே மயில் வாகனத்தில் ஏறி உட்கார்ந்து, கிளம்பலாமா என்று மூத்தவனைப் பார்த்துக் கேட்டது. சரி, என்று அவன் தலையசைத்ததும் சரட்டென்று மயில் பறந்தது. சிறிது நேரத்தில் புள்ளியாய் வெகுதூரம் போயிற்று.

ஆனைமுகனை நாரதரும், சிவனும், பார்வதியும் ஆவலோடு பார்த்தார்கள். மெல்ல எழுந்து தந்தைக்கும், தாய்க்கும் எதிரே கைகூப்பி நீண்ட நெடுஞ்சாண்கிடையாய்

விழுந்து வணங்கி மறுபடியும் எழுந்து நின்று. ''உலகம் என்பது தாயும், தந்தையும். உலகம் என்பது உணர்வது இது தாயின் இந்த உடம்பாலும், தந்தையெனும் அறிவாலும், ஞானத்தாலும், தெளிவாலும் உணரப்படுவது. எனவே, எனக்கு யார் இந்த உணர்வைக் கொடுத்தார்களோ, யார் இந்த ஞானத்தைக் கொடுத்தார்களோ, யார் இந்த வலிவைக் கொடுத்தார்களோ அவர்களே எனக்கு உலகம். இந்த உலகத்தை அங்கிருந்தே நான் காண்கிறேன். அவர்களாகவே பார்க்கின்றேன். அவர்கள் மூலமே தொழுகின்றேன்'' என்று சொல்லி தாயையும், தந்தையையும் மூன்று முறை சுற்றி வந்து மறுபடி வணங்கி கைநீட்ட, எந்த மறுப்பும் இல்லாமல் ஈசன் அந்த சிவந்த உள்ளங்கையில் மாம்பழத்தை வைத்தார். கை உயர்த்தி ஆசீர்வதித்தார்.

நாரதர் கைகூப்பிக் கொண்டார். யானையின் தலை கொண்ட பிள்ளை மாம்பழத்தை வாயில் போட்டுக் கொண்டது. அதக்கி உண்டது.

மாம்பழம் வயிற்றுக்குள் போன க்ஷணம் மயில் வந்து இறங்கியது.

''சுற்றி முடித்துவிட்டேன். எங்கே பழம்?'' என்று குமரக்கடவுள் கேட்க, நாரதர் நடந்ததை விவரித்தார்.

''இந்தக் கேள்வி தத்துவார்த்தியானது என்று சொல்லவில்லையே- சொல்லியிருப்பின், நானும் இதே பதிலைச் சொல்லியிருப்பேனே.''

குமரக்கடவுள் முகம் சிவக்கப்பேசினான்.

நாரதர் கைகூப்ப, கயிலையில் நின்றிருந்த பிள்ளை கையிலுள்ள வேலோடு வெளியியேறினான். அண்ணன் தடுக்க, தாய் தடுக்க, ஈசன் வந்துநின்று வேண்டாம் என்று சொல்ல, சகலரையும் மறுத்துவிட்டுப் போனான்.

“நான் தோற்றுவிட்டேன் என்று போகவில்லை. என்னை ஏமாற்றிவிட்டீர்கள். அதனால் போகிறேன்.” வெளியேறி இந்த க்ரௌஞ்ச மலையின் மூலையில் வந்து நின்று கொண்டான். தென்திசை நோக்கி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

“என்ன நாரதா இது... ஏன் இப்படிச் செய்து விட்டாய்?”

பார்வதி நொந்தாள்.

“தாயே... உங்களுக்குப் புரியவில்லையா, இது ஈசனின் திருவிளையாடல். நான் கருவி. தெற்குப் பக்கம் சுபிட்சமாக வேண்டுமென்பது ஈசனுடைய எண்ணம். அங்கு இறைவன் தீட்சண்யத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்பது அவன் கொண்ட கருணை. கருணையின் விளைவால் இந்த நாடகம் இங்கு நடந்தது. தெற்குப்பக்கம் போ என்று சொன்னால், குமரக்கடவுள் போயிருப்பார்; மறுத்திருக்க மாட்டார். ஆயினும் நிரந்தரமாக தெற்கே தங்க வேண்டுமல்லவா...

குமரக்கடவுள் தென்கோடி வரையில் போயிருக்கிறான் என்றால், இனி அங்கெல்லாம் உங்கள் பாதங்களும் படுமல்லவா. இந்த லீலா வினோதம் தொடர்ந்து நடக்கத்தான், இந்த நாடகம். எல்லாம் அறிந்த இறைவியே, எங்கும் நிறைந்த அண்ணலே, நான் உங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன்” நெடுஞ்சாண் கிடையாக நாரதர் நமஸ்கரித்தார்.

ஆனால், பிள்ளை க்ரௌஞ்ச மலைக்குப் போயிருக்க அம்மைக்கும், அப்பனுக்கும் தாங்க முடியவில்லை. அவர்கள் க்ரௌஞ்ச மலையின் வேறொரு பக்கம் நின்று ஜோதிர் வடிவாய் மின்னி குமரக்கடவுளையே தாபத்தோடும், பாசத்தோடும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு அமாவாசை அன்றும் சிவசொரூபம் அந்த க்ரௌஞ்ச மலையில் நிற்கிறது. அந்த மடம், ஜோதிர் லிங்கம். அந்த இடம், ஸ்ரீசைலம்.

ஒவ்வொரு பௌர்ணமியின் போதும் அங்கே பிரம்மராம்பா என்கிற பெயரில் ஈஸ்வரி தோன்றுகிறாள். அது சக்தி

பீடம். ஒரே கோயிலில் சிவனும் சக்தியும் ஆட்சி புரிகின்ற அருமையான இடம் ஸ்ரீசைலம்.

அந்த ஸ்ரீ சைல மலையடிவாரத்தில் இருக்கின்ற ஜோதிர் லிங்கத்திற்கு மல்லிகார்ஜுனேஸ்வரர் என்று பெயர். அர்ஜுனம் என்கிற மலரால், மல்லிகை என்ற மலரால் பூஜிக்கப்பட்டவர் என்று பொருள்.

சிலாதர் என்கிற மஹரிஷி நன்மக்கட்பேறு வேண்டுமென்று சிவனை நோக்கிக் கடுமையாக தவமிருந்தார். சிவன் அவருக்கு வரமருளினார். சிவனருளால் பிறந்த மகனுக்கு நந்திகேஸ்வரன் என்று பெயரிட்டார். சிவனின் மகிமைகளைச் சிறுவயது முதற்கொண்டே அவனுக்கு விளக்கினார். சிவன் மீது காதல் வயப்பட்ட நந்திகேஸ்வரன், அவரைக் குறித்து தன் தகப்பனைப் போலவே தீவிரமாய் தவம் செய்ய விரும்பினான்.

சிவன், அவன் முன்தோன்றி என்ன வேண்டுமென்று கேட்க, உங்களுக்கு முன்னே இருக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் உங்களோடேயே இருக்க வேண்டும் என்று கைகூப்பிக்கேட்டான்.

சிவன், நந்திகேஸ்வரனைத் தன் வாகனமாக்கிக் கொண்டார். தனக்கு எதிரே அமர்த்திக் கொண்டார். எல்லாக் கோயில்களிலும் நந்தி, சிவனுக்கு எதிரே இருந்து அவரின் அற்புத ரூபத்தை இடையறாது பருகிக்கொண்டிருக்கிறது.

சிலாதருக்கு இன்னொரு மகன் பிறந்தான். அவனுக்கு பர்வதன் என்று பெயரிட்டார். பர்வதன் வளர்ந்ததும் தன் அண்ணனின் சாதனையைக் கண்டு வியந்தான். தானும் அவ்வாறே சாதனை செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டான். அவனும் சிவனை நோக்கி தவம் செய்யத் துவங்கினான்.

அவனுக்கும் எந்தக் குறிக்கோளும் இல்லை. சிவன் தோன்றி என்ன வேண்டும் என்று கேட்க, அண்ணன் வரம்

கேட்டது நினைவுக்கு வந்தது. அவன் சற்று மாற்றிக் கேட்டான். என்னுள் நீங்கள் இருக்க வேண்டும். என்னிடத்தே நீங்கள் வசிக்க வேண்டும் என்றான். பர்வதன், மலையானான். அந்த மலைக்கு ஸ்ரீசைலம் என்று பெயர். அந்த மலையில் சிவபெருமான் குடிபுகுந்தார். அங்கே சிவனுக்கு மல்லிகார்ஜுனர் என்று பெயர்.

ஒரு சிற்பி, ஸ்ரீசைலம் மலையடிவாரத்தில் தன் திறமை மொத்தமும் காட்டி இடையறாது சிவன் நாமம் சொல்லி இரண்டு நந்திகள் வடித்தான். அந்த நந்திகளை எப்படிக் கொண்டுபோய் கோயிலுக்குச் சேர்ப்பது... எந்த வாகனமும் இல்லையே... வழியும் மலைப்பாதை ஆயிற்றே... வருத்த மடைந்தான்.

சிவன், அவன் கனவில் தோன்றினார். உன் முன்னே ஒரு கயிறு இருக்கிறது. அந்தக் கயிற்றின் இரண்டு நுனிகளையும் நந்திகளின் கழுத்தில்கட்டி இழுத்துக் கொண்டுபோ. அவை உன்னோடு வரும். ஆனால், அவைகளை நீ திரும்பிப் பார்க்கக் கூடாது என்று கட்டளையிட்டார்.

சிற்பி சந்தோஷமானான். கண்விழித்தான். எதிரே கயிறு இருந்தது. நந்திகளின் கழுத்தில் கட்டினான். பிடித்துக் கொண்டு நடக்க, பின்னே எருது நடக்கும் ஓசை கேட்டது.

ஒரு ஆறு தாண்டுகையில் நந்தியின் கால் பாறைப் பிளவுக்கு நடுவே சிக்கிக்கொண்டது. நடக்கமுடியாமல் நந்தி இழுபட்டது. என்ன என்று சிற்பி திரும்பிப்பார்க்க, நந்தி கல்லாயிற்று. சிற்பி வருத்தமடைந்தான். மீதியுள்ள நந்தியைத் திரும்பிப் பார்க்காமல், இழுத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்ரீசைலத்தில் மல்லிகார்ஜுன ஸ்வாமிக்கு அருகே கொண்டுபோய் நிறுத்தினான். அந்த நந்தி இப்போதும் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

மலை எலி என்று இஸ்லாமியரால் பேசப்பட்ட மஹாராஷ்டிர வீர புருஷன் சத்ரபதி சிவாஜி, முஸ்லிம்களால் பரத

[illegible] ஏற்பட்ட போராட்டத்தை உணர்ந்தான். தன்னால் இயன்றமட்டும் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்திக் கதறடித்தான். தன் கோட்டைகளுக்கு அருகே அவர்களை நெருங்க விடாமல் அவர்கள் கைப்பற்றிய கோட்டைகளையெல்லாம் இவன் கைப்பற்றினான். ஆனாலும் அலை அலையாய் வந்து கொண்டிருக்கின்ற இஸ்லாமியப் படை ஒரு நாள் தன் தேசம் முழுவதும் ஸ்வீகரித்துவிடும் என்று அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது. எனவே, இந்து வீரர்களைத் திரட்ட, அவன் தெற்கு நோக்கி பயணமானான். கர்நாடகத்திலிருந்து புறப்பட்டு பிறகு கிழக்கே திரும்பி ஆந்திரத்தில் நுழைந்து அங்குள்ள வீரர்களையும் திரட்டிக் கொண்டு பிறகு தஞ்சாவூருக்குள் நுழைய, மல்லிகார்ஜுனஸ்வாமியின் மகிமை சொல்லப்பட்டது. சிவாஜி தன் பெரும்படையைத் தெற்கு நோக்கி அனுப்பிவிட்டு, சிறுபடையுடன் ஸ்ரீசைலம் நோக்கித் திரும்பினான். மல்லிகார்ஜுன ஸ்வாமியைப் பார்த்துத் திகைத்தான்.

பிரம்மராம்பாளின் முன்னால் நின்று தன்வயம் இழந்தான். அங்கேயே கண்மூடி தியானத்தில் ஈடுபட்டான். என்னை என்ன செய்ய நினைத்திருக்கிறாய் தாயே என்று உள்ளுக்குள் கதறினான்.

வீர சிவாஜியால்... இந்த தேசத்திற்குண்டான பாதுகாப்பு பற்றி பிரம்மராம்பாள் உணர்ந்தாள். மிகப்பெரிய வாளால் அவனைத் தட்டி எழுப்பினாள், வழங்கினாள். பிரம்மராம்பாளின் அருள்பெற்ற வீரசிவாஜி புத்துணர்வு பெற்றான்.

தஞ்சைவரை போய், தன் மூச்சின் இறுதிவரை இஸ்லாமியர்களுக்கு சிம்மசொப்பனமாக விளங்கினான்.

சிவனும், சக்தியும், ஒன்று கூடிய மிக அற்புதமான க்ஷேத்திரம் ஸ்ரீசைலம். வழியெல்லாம் பப்பாளித்தோட்டம். கத்தரி, வெண்டைச் செடிகள், பயிர் பண்ணியிருக்கிறார்கள். வளைந்து வளைந்து போகும் மலைப்பாதை அல்ல. ஆனால்,

காட்டுப்பகுதி. புலிகள் நடமாடும் என்று பலகை போட் டிருக்கிறார்கள். ஆனால், புள்ளிமானைக்கூட காணோம். காட்டுக்கோழிகள் மட்டும் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக் கின்றன. மக்களின் ஊடுருவலால் அவைகள் இடம்மாறி இருக்கக்கூடும். கோடை நாளிலே பசுமையாக இருக்கின்ற ஸ்ரீசைலம், குளிர் நாளில் இன்னும் பசுமையாக இருக்கும். மிகப்பெரிய கோயில். காலம்காலமாகப் பல மன்னர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்த கோயில். கிருஷ்ண தேவராயரும், வீரசிவாஜியும் நிறைய கட்டிட உதவி செய்திருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணதேவராயருக்கென்று ஒரு கோபுரமும், வீரசிவாஜி கட்டியதாக ஒரு கோபுரமும் அங்கே இருக்கின்றன.

கோயில் நல்ல பரப்பளவு. அம்பிகை முன்பு ஸ்ரீசக்ரம் இருக்கிறது. நானூறு ரூபாய் கட்டணம் செலுத்தினால் போதும், அந்த ஜோதிர்லிங்கத்தைத் தொட்டுத்தடவி கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டு கன்னத்தில் ஒற்றிக்கொண்டு, நம் நெற்றியை சிவலிங்கத்தின் மீது வைத்துக்கொண்டு, பல யுகாந்திரங்களைப் பார்த்த அந்த சிவலிங்கத்தை நாம் கொண் டாட முடியும்.

கணவன் மனைவியாய் அமர்ந்து கொண்டு பஞ்ச பாத்திரத்திலிருந்து உத்தரணியில் ஜலம் எடுத்து ஓம் ஹ்ரீம் நமசிவாய... ஓம் ஹ்ரீம் நமசிவாய என்று மூலமந்திரம் சொல்லி, நம் கையாலேயே அபிஷேகம் செய்யலாம். தேன் ஊற்றலாம். வாசனைத் திரவியம் கலந்து மேலே சொரியலாம். பன்னீரும் சந்தனமும் பூசலாம். விபூதியைக் கொட்டலாம். வில்வத்தால் அர்ச்சிக்கலாம்.

என் சிவனே... என் சிவனே... எத்தனை ரிஷிகள் பார்த்தது... எத்தனை மன்னர்கள் தொட்டது. எத்தனை உத்தமபத்தினிகள் உன்னைத் தரிசித்திருக்கிறார்கள். எத்தனை ஞானிகள் உன்னைப் பார்த்துப் பரவசப்பட்டிருக் கிறார்கள். உனக்கு இன்று நான் அபிஷேகம் செய்கிறேனே.

என் கையால் உனக்குச் சந்தனம் பூசுகிறேனே. இதை ஏற்றுக் கொள். என் அப்பனே என்று கெஞ்சலாம். உள்ளம் நெகிழலாம்.

இந்தியாவில் இருக்கின்ற பன்னிரண்டு ஜோதிர்லிங்கத்தில் ஒன்று ஸ்ரீ சைலத்தில் இருக்கிறது. இதை நாமே தொட்டுத் தரிசனம் செய்ய முடியும் என்பது மிகப்பெரிய புண்ணியம்.

பஞ்சகச்சம் கட்டிக் கொண்டிருந்தாலும், அந்தணராக இருந்தாலும், வேறு எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும், பேண்ட்டோ சட்டையோ போட்டிருந்தாலும் பட்டினி இருந்தாலும், உணவு முடித்திருந்தாலும் அதுபற்றிக் கவலை யில்லை. குளித்திருந்தாலும், குளிக்காவிட்டாலும் பரவா யில்லை. நீங்கள் சிரஸில் சிரஸு வைத்து, அந்த சிவனை நமஸ்கரிக்கலாம். தொட்டுக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளலாம். இதற்குத் தூளி தரிசனம் என்று பெயர்.

பிரம்மராம்பாவின் எதிரேயுள்ள ஸ்ரீசக்ரத்திற்கு உங்கள் கையாலேயே நீங்கள் குங்கும அர்ச்சனை செய்யமுடியும். இது இன்னொரு சிறப்பு.

சக்தியின் மூலமந்திரம் தெரிந்தவருக்கு, சிவதீட்சை எடுத் தோருக்கு ஸ்ரீசைலம் அற்புதமான இடம். புதிய அனுப வங்கள் வெகு நிச்சயமாய் அங்கு ஏற்படும். எனக்கு சிவ தீட்சை கொடு என்று அங்குக் கேட்க முடியும். எடுத்துக் கொள்ளும் வேகம் வரும். மந்திரஜபம் யாரும் சொல்லித் தரவில்லையே, பிரம்மராம்பா... பிரம்மராம்பா எனக்கு ஒரு குருவைக் கொடுக்கக் கூடாதா என்று நீங்கள் கைகூப்பிக் கேட்டால் போதும், அவளுடைய மூலமந்திர ஜபத்தை உங்களுக்கு யாரேனும் ஒருவர் அருகே அழைத்துத் தானாக சொல்லிக் கொடுப்பார்.

வனாந்திரமான இடத்தில் அமைந்திருக்கும் இந்தக் கோயிலுக்கு வெளியே வெட்ட வெளியில் ஒரு வீரபத்ரர் உயரமாக நின்று காவல் காக்கிறார். வீரபத்ரரும் பைரவரும்

ஒரேவிதமான அம்சங்கள். சத்ருநாசத்திற்கு இவர்களை வழிபடலாம் என்று ஒரு விதி உண்டு.

கோடை நாளில் ஸ்ரீசைலம் போவதைவிட குளிர்நாளில் போவது நல்லது என்பது என் அபிப்பிராயம். தமிழ்நாட்டிலிருந்து அவ்வளவு தொலைவுபோகிறவர்கள், கட்டணம் கட்டி அபிஷேகம் செய்துவிட்டுவரலாம். அங்கு ஸ்ரீசைலம் ஒரு சொர்க்க பூமி. ஆந்திரத்தின் மையத்தில் இருப்பதால், எல்லாப்பக்கத்திலிருந்தும் மக்கள் வந்து குவிகிறார்கள்.

மகாசிவராத்திரி அன்று மூச்சுத்திணறும் கூட்டம் இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள்.

ஒரு குளிர்நாளில் ஸ்ரீசைலம் போய், அந்த ஜோதிர் லிங்கத்தைத் தொட்டு, தடவி நமஸ்கரித்துவிட்டு வாருங்கள்.

3. சங்கரன் கோவில்

அது புற்றா, புதரா? அந்த கிராமத்துக் காவல்காரன் திகைத்தான்.

வாள்வீசி செடிகளைத் துண்டித்துக் கொண்டே போனான்.

கழுத்து உயரத்திற்கு வளர்ந்திருந்த செடிகளைத் தாண்டி தொலைவில் ஒரு சிறிய மேடுபோல செடிகள் வளர்ந்திருந்தன. அந்த இடத்தில் மட்டும் செடிகள் உயரமாக வளரக் காரணமென்ன? அது புற்றா, புதரா? சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டி, அவன் அந்த இடம் நோக்கி மெல்ல மெல்ல வாளினால் செடிகளைத் துண்டித்துக்கொண்டே நெருங்கினான். அழுத்தமான கற்றாழைச் செடிகள், காரைச் செடிகள், கருவேலஞ்செடிகள். அவன் வெட்டுக்கு எதிர்த்து நின்று அடி தாங்கின. முப்பது வெட்டுக்கு ஒரு கருவேல மரம் சாய்ந்தது. வெட்டி வெட்டி அவன் வலது உள்ளங்கை

எரிந்தது. தோள் பட்டைகள் வலித்தன. அவன் உடம்பெல்லாம் முட்கள் கீறி ஆங்காங்கே ரத்தம் கசிந்தது. [illegible] வழிந்தது. ஆனாலும், அந்த மேடு என்ன? ஏன் இப்படி அங்கு செடிகள் ஒரு பனை உயரத்திற்கு வளர்ந்திருக்கின்றன?

அந்த இடத்தில் ஏதோ ஒரு விசேஷம் இருக்கிறது. அதனால்தான் மற்ற இடங்களைக் காட்டிலும் அங்கே செழிப்பாகச் செடிகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. அங்கிருந்து ஒருவித வாசனை வருகிறது. தாவர வாசனைதான். எனினும் அந்தத் தாவர வாசனை தனியாக இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் வேறு எந்த இடத்திலும் எந்தத் தாவரத்திலும் அப்படியொரு நல்ல நறுமணம் வருவதில்லை. எனவே, அது என்ன என்று பார்த்துவிட வேண்டும். சிறு வயதிலிருந்து அந்த இடத்தைத் தாண்டிப் போகும் பொழுதெல்லாம் அது என்ன, அது என்ன என்று புத்தி கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. என்ன என்று தெரிந்தாக வேண்டும். எத்தனை செடிகள் வெட்ட வேண்டியிருப்பினும் சரி, எந்தக் கஷ்டம் வந்தாலும் சரி, என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்தாக வேண்டும். அருகே நெருங்கும் போது வாதுமைப் பருப்பு வாசனை தூக்கலாக அடித்தது.

வடக்கே காசிக்குப் போன அந்தணர்கள் கோதுமை என்ற ஒரு தானியம் கொண்டு வருவார்கள். அந்த தானியமும் இப்படித்தான் ஒரு வாசனை அடிக்கும். இப்படியொரு வாசனை இருக்கிறதென்றால், அங்கே விஷப்பூச்சிகள் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். குறிப்பாய் கருநாகம் இருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

என்ன செய்வது... மேலே போகலாமா?

வேண்டாம்.

அவன் சற்றுத் தள்ளாடினான். திரும்ப எத்தனித்தான்.

ச்சே... இது என்ன என்று பாராமல் போகக் கூடாது. செத்தாலும் சரி, இங்கேயே சுருண்டு விழுந்து சாகலாமே தவிர, இந்த இடம் என்னவென்று தெரியாமல், இதன் விசேஷம் என்னவென்று புரியாமல் நாம் போகக்கூடாது. இது நிச்சயம் விசேஷமான இடம்.

அது என்னவென்று பார்த்தாக வேண்டும் இது புற்றா, இல்லை புதரா? திடீரென்று ஒரு புதர் இவ்வளவு உயரமாக வளரக் காணம் என்ன? ஒருவேளை புற்றின் மீது வளர்ந் திருக்குமோ? அப்படியானால் அந்தப் புற்றில் என்ன இருக் கிறது? யாரேனும் முனிவர் தவமிருப்பாரோ, அவர் மீது புற்று படர்ந்திருக்குமோ? பல கதைகள் கேட்டிருக்கிறோமே.

அவன் வெட்டி வீசி செடிகளை அப்புறப்படுத்தி, அந்த இடத்திற்கு அருகே நெருங்கினான். அடர்த்தியான காரைச் செடிகள் விழுந்தன. அந்த இடத்தில் புற்று இருப்பது அந்தக் காவல்காரனுக்குத் தென்பட்டது.

மண்ணை எடுத்தான். மிக மெல்லியதாக மண் இருந்தது. அதாவது இது பழமையான புற்று. எறும்புகள் இருப்பதி லேயே சிறிய மண்ணைக் கொண்டு வந்து எச்சில் ஊறிக் குழைத்து புற்று எழுப்பும். அந்தப் புற்றின் மீது காலமாய் காலமாய் மழைபட்டு அந்தச் சிறிய மண் துகளும் பாதியாய்க் கரைந்து விடும். அந்தப் பாதியாய் கரைந்து மண்துகள்கள் இப்படித்தான் நன்கு அரைத்துச் சலித்தமாவைப் போல இருக்கும். பழமையான புற்று ஒன்று இருக்கிறது. முகர்ந்து பார்க்க விஷவாசனை அடிக்கிறது. கோதுமை வாசனை இன்னும் தூக்கலாகத் தெரிகிறது.

இது புற்று என்று தெரிந்துவிட்டது. போய்விடலாமா?

எவ்வளவு உயரமான புற்று. புற்றைச்சுற்றி இத்தனை செடிகள் காபந்தாய் மறைக்கக் காரணம் என்ன? இந்தப் புற்றில் பாம்பு இருக்குமோ?

புற்றின் மீது இருந்த செடிகளை வெட்டி வீழ்த்தினான். [illegible] புற்று. மண்திட்டில் பல்வேறு வாய்கள் [illegible] அங்கு தோன்றியது.

இடக்கையில் உள்ள கழியை வலக்கையை மாற்றிக் கொண்டு ஒரு புற்றின் வாயில் விட்டு மெல்லக் குடைந்தான். உள்ளே ஏதோ நகருவது தெரிந்தது. கோலை அது இடித்து அசைத்தது.

அங்கு பாம்பு நிச்சயம் இருக்கிறது. அவன் கைக்கோலை உருவித் தயாராக வைத்துக் கொண்டான். வலக்கைக்கு வாளை மாற்றிக் கொண்டான்.

அந்தத் துளை வழியாக வெளியே வருமா, இந்தத் துளை வழியாக வெளியே வருமா அல்லது இடப்பக்கமா, வலப் பக்கமா என்று கால் அகட்டி புற்றையே பார்த்துக் கொண் டிருக்க, அவனுக்கு மிகச் சமீபம், மிகமிக நெருக்கமாக இருக்கின்ற ஒரு சிறிய வாயின் வழியாக மிகப்பெரிய பாம்பு ஒன்று சரக்கென்று வெளியே வந்து, மிக வேகத்தோடு படமெடுத்தது. அவனை நோக்கி கொத்துவதற்குத் தயாராக இருந்தது. வேகமாய் தலையை இடதும் வலதும் அசைத்து முழு பலத்தோடு அவனை நோக்கிப் பாய்ந்தது.

இடக்கையிலிருந்த கோலால் அவன் பளிச்சென்று அதன் வேகத்தைத் தடுத்து, அப்புறப்படுத்தினான். அவனுக்குப் பாம்பு பற்றிய பயம் எதுவுமில்லை. அவன் பல பாம்புகள் அடித்தவன். பல காட்டு மிருகங்களோடு சண்டை போட்ட வன். பலசமயம் காட்டுயானைகள் வயலுக்குள் வர, கவண் கல் அடித்தே அவன் விரட்டியிருக்கிறான். அருகேபோய் மூங்கில் கழியால் பலமாகஅடித்து ஓடச் செய்திருக்கிறான்.

ஆனால், இந்தப் பாம்பு தந்திரமுள்ளது. விஷத்தை சிறிதளவு எச்சிலோடு கலந்து த்தூ... என்று துப்பும் சக்தி பெற்றது. அப்படித் துப்புகின்றபோதே அவன் பளிச்சென்று நகர்ந்து கொண்டான். விஷம் மேலேபட்டால் நிச்சயம்

எரியும். வெட்டுக்காயத்தின் மீது பட்டால் துடிக்க வைக்கும். சில சமயம் மரணமும் நேரும்.

பாம்பு மறுபடியும் கொத்துவதற்காக பின்னடைந்து மெல்லிய ஆட்டம் காட்டி நிற்க, இவன் கோலை வேகமாக வீசி பாம்பைத் தாக்க முற்பட்டான். பாம்பு சரட்டென்று குனிந்து கொண்டு அந்தக் கோலின் அடிக்குத் தப்பித்தது. இன்னொரு அடியை வேகமாக பாம்பின் மீது இறக்க, மறுபடியும் நகர்ந்து கொண்டது. புற்று மண் தெறித்து அவன் மீது விழுந்தது. முகமெல்லாம் மண்ணாயிற்று.

அவன் கண்களில் இரண்டு மூன்று துகள்கள் பட்டன. ஒரு கண்ணைப் பொத்திக் கொண்டு இன்னொரு கண்ணால் பாம்பைக் கவனமாகப் பார்த்தான். பாம்பு அவனுடைய பலவீனத்தைப் புரிந்துகொண்டு வேகமாக அவன் பொத்திய கண் பக்கம் நகர்ந்தது.

இனி, இந்தப் பாம்பைக் கோலால் அடித்துச் சரி செய்ய முடியாது.

அவன் சட்டென்று வாளை வலக்கைக்கு மாற்றிக் கொண்டான்.

வலக்கையிலிருந்த கோலால் பாம்பின் உடம்பில் சட்டென்று பதிய வைத்து அழுத்தினான். பாம்பு அந்த பூமிக்கும், கொம்புக்கும் நடுவே உள்ள இடத்தில் அழுத்தி நகர்ந்து புற்றை உடைத்துக்கொண்டு, கொம்பினுடைய அழுத்தத்திலிருந்து வெளியேறி, மறுபடியும் சீற, அவன் பாம்பினுடைய உடம்பில் கொம்பை வைத்து பலமாக அழுத்தினான். வால் துடித்தது. பாம்பு சீறி அவன் மீது கொத்த வந்தது. அவனுக்கும், பாம்புக்கும் சில அங்குலங்களே இடைவெளி இருந்தது. பாம்பு மறுபடியும் விஷ எச்சில் உமிழும் என்று தெரிந்தபோது, வேறு வழியில்லாது அவன் வாளை எடுத்து மிகப் பலமாக அந்தப் பாம்பின் வால் பகுதியைத் துண்டித்தான். வால் பகுதி துண்டாகி விழுந்தது.

பாம்பு வலி தாங்காமல் துடிக்க, வாளை பலங்கொண்ட மட்டும் உதறிவிட்டு வேகமாக புற்றைவிட்டு இறங்கி புதர்க்குள் புகுந்து மறைந்து கொண்டது.

அப்பா... எவ்வளவு பெரிய பாம்பு!

அவன் உடம்பு அந்தப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு நடுங்கத் துவங்கியது. சற்றுநேரம் எந்தச் செயலும் இல்லாமல் புற்றையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

தெரிந்துவிட்டதே புற்றா? புதரா?

புற்றுதான். புற்று மீது வளர்ந்த புதர்தான் என்று தெரிந்துவிட்டதே. இன்னும் எதற்காக இங்கு நிற்கிறோம்? வேறு ஏதேனும் பாம்பு வந்து கொத்தவா?

ஹா... எந்தப் பாம்பு வந்து எப்படிக் கொத்தும்? கொத்தட்டும். பார்க்கலாம். அதுவும் வெட்டுப்பட்டுச் சாகும் என்று அவன் மனம் வீறுகொண்டது.

புற்றில் கழியை விட்டு அழுத்தினான்.

புற்று சிதறியது.

இன்னொரு வாயில் கழியை விட்டு அழுத்தினான். இன்னும் பெரிதாக புற்று இடம்விட்டது.

உள்ளுக்குள் கட்டுவிரியன்கள் குட்டிகள் இருக்குமோ? இன்னும் ஏதேனும் கருநாகங்கள் இருக்குமோ?

அவன் மூன்றாவது வாயில் வைத்து அந்தப் புற்றையும் தகர்த்தான்.

புற்று சடேரென்று தகர்ந்து இரண்டு பக்கமும் சரிந்து விழுந்தது.

உள்ளுக்குள் கருத்ததாய் ஒளிமிக்கதாய் எந்த காலத்தியது என்று சொல்ல முடியாததாய் ஒரு சிவலிங்கம் இருந்தது.

அவன் கோலை நழுவவிட்டான். கத்தியைக் கீழே போட்டான்.

இரண்டு கைகளையும் கூப்பினான். அவன் பாண்டிய தேசத்தவன். சைவ சமயத்தவன். தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்று உரக்கப் பிளிறினான்.

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி. மறுபடியும் கத்தினான்.

மெல்லப்போய் அந்தச் சிவலிங்கத்தைத் தொட்டுத் தடவி அணைத்துக்கொண்டான்.

என் சிவனே... என் சிவனே... என் சிவனே... என்னை அழைக்கத்தான் இத்தனை நாள் முயற்சி செய்தீரா. இந்த முட்டாளுக்குப் புரியவில்லை. என் சிவனே, எத்தனை காலமய்யா இந்தப் புற்றில் இருந்திருக்கிறீர்கள். எத்தனை எறும்புகள், எத்தனை கருநாகங்கள் உங்களைச் சுற்றியிருக்கும். எத்தனை வியர்த்திருக்கும்.

ஐயனே... ஐயனே... எந்த விவரமும் அறியாத இந்தக் காவல்காரனுக்கு, முதல் தரிசனம் கொடுத்தீரே.

அவரைச் சுற்றி வந்தான். வணங்கினான்.

என்ன செய்வது? இப்பொழுது திகைத்தான்.

அருகே உள்ள ஊரில் உக்கிரபாண்டியன் என்கிற பாண்டிய தேசத்து மன்னன் வந்திருப்பது அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. கைக்கோலும் கத்தியும் எடுத்துக்கொண்டு, அவன் அரசனை நோக்கி ஓடினான். அவன் ஓடுவதற்கு முன்பு அவன் மனசு ஓடிப்போய் அரசரிடம் நின்று, அரசரே அரசரே அங்கே ஒரு இடத்தில் ஒரு புற்றுக்கு நடுவே சிவலிங்கம் இருக்கிறது. கடவுள் இருக்கிறார். அங்கு ஒரு அற்புதமான ஒரு இடத்தில் கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்று உரக்கக் கதறியது.

ஆனால், அவன் வருவதற்கு முன்பு, அந்த அரசன் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது.

[illegible] யானை. ஆண் யானை தான். ஆனால் மிகுந்த [illegible] குழந்தைகளும் அதனிடம் விளையாடுவார்கள். பெண்கள் தொட்டுப் பார்த்து அதிசயிப்பார்கள்.

அந்தணர்கள் சுற்றி வந்து வேதம் ஓதுவார்கள். போர் வீரர்களும், காவல்காரர்களும் அதன் துதிக்கையைக் கட்டி அணைத்து முகத்தைத் தடவுவார்கள். பொற்கொல்லர்கள் [illegible] வைத்து தந்தத்துக்கு அளவெடுத்து அந்தத் தந்தத்தின் மீது பூண் மாட்டுவார்கள். தந்தத்தை அங்கேயே ராவி, ஆணி அடித்து, பொன் வேலை செய்வார்கள். யானை ஒன்றும் செய்யாது. ஒரு குழந்தையைப்போல் சகலமும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். துதிக்கையை நீட்டி சேட்டை செய்யாது. சங்கிலி கொடுத்து அடக்க வேண்டாம். காலில் சங்கிலி பிணைக்க வேண்டாம். வெறும் குரல் போதும். அடேய், என்ன அது என்று மாவுத்தன் அதட்டினால் போதும். இரண்டடி பின் வாங்கி சற்றுத் தளர பயந்து போய் நிற்கும். அடேய்... வெகு வேகமாக தலையை ஆட்டி வாலைச்சுழற்றி நடைபோடும்.

அரசரைக் கண்டால் அந்த யானைக்கு மிகுந்த சந்தோஷம். அவர்தான் எஜமானன் என்று நன்கு தெரியும். அரசர் வர, இரண்டு காதுகளையும் முன்னும் பின்னும் ஆட்டித் தன் சந்தோஷத்தைத் தெரிவிக்கும். கழுத்தைக் கழுத்து மணியோடு சேர்த்துக் குலுக்கும். கால்களை முன்னும் பின்னும் வைத்து அதன் குதியலை வெளிப்படுத்தும்.

அரசர் துதிக்கையைத் தூக்கி ஒரு சீப்பு வாழைப்பழத்தை வாயில் வைக்க, துதிக்கையால் அவரை மெல்ல அணைத்துக் கொள்ளும். உடையைக் கசக்காதே விடு, என்று மன்னர் சொன்னால் போதும்; மெல்ல முகத்தை வருடும். தலையைத் தொடும். உடம்பைத் தடவிக் கொடுக்கும். பளிச்சென்று ஒரு காற்றை முகத்தில் வீசும். யானையின் மூச்சு உடம்பிற்கு

நல்லது. குறிப்பாக, இந்த யானை நிச்சயம் கண் திருஷ்டியை நீக்கும்.

காலையில் குழந்தைகளைக் கொண்டு வந்து தாய்மார்கள் யானைக்கு அருகே நிற்க, யானை ஊதி ஊதி திருஷ்டி போக்குவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், அதே யானை திடீரென்று பிளிரத் துவங்கியது. முன்னும், பின்னும் அலைந்தது. அந்த யானை இப்படிப் பிளிர்ந்து யாரும் பார்த்ததேயில்லை.

இது மூன்றாவது மாவுத்தன். அவன் பயந்து மிரண்டு ஒதுங்கிக் கொண்டான். அருகே வரவே பயப்பட்டான். அரசனுக்குத் தகவல் போக, அரசர் அரண்மனையிலிருந்து வேகமாக ஓடி வந்தார்.

என்ன ஆயிற்று? என்ன ஆயிற்று? அமைதி அமைதி, என்று துதிக்கையைப் பிடித்து அதனிடம் பேசிப் பார்த்தார்.

அரசரையே லேசாக யானை புறம் தள்ளிற்று. முன்னும், பின்னும் அலைந்தது.

சங்கிலியை அவிழ்த்து விடுங்கள் என்று அவர் சொல்ல, மாவுத்தன் பயந்தான்.

4

உக்கிரபாண்டிய மன்னனின் பட்டத்துயானை, திடீரென்று உக்கிரமாகப் பிளிறியது.

மதம்பிடித்ததுபோல் நடந்து கொண்டது. அனைவரும் பயந்து ஒதுங்க, அரசரே ஓடிப்போய் அதன் சங்கிலியை அவிழ்த்துவிட்டார்.

யானை, அந்தக் கூட்ட வளாகத்தில் எல்லாப் பக்கமும் நகர்ந்து நின்றது. உடம்பில் ஏதோ ஒரு பகுதியில் வலி இருப்பதைப் போல எங்கும் நிற்காமல் தள்ளாடியது. சட்டென்று

[illegible] இருந்தது. [illegible]

"[illegible]"

"இல்லையே. [illegible] ஒன்றும் வழியவே இல்லையே. [illegible] இல்லையே. வாலில் முறுக்குகள் இல்லையே. காதுகளில் விறைப்பு இல்லையே. எச்சில் ஒழுக [illegible]."

அரசர் உன்னிப்பாய் கவனித்து யானையைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார். அரசருக்குக் காவலாய் பல வீரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் கையில் வாளும், ஈட்டியும், கத்தியும் இருந்தன. ஒருவேளை யானை தாக்கினால் வேகமாக யானையைத் தாக்கி விடுவது என்ற தீர்மானத்தில் இருந்தார்கள். யானைக்கு வேறு ஏதோ வேதனை என்பது மன்னருக்குப் புரிந்தது.

மதம் பிடித்த யானைதான் பூமியைக் குத்திக் கிளறும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால், மதம் பற்றிய எந்தவிதமான அடையாளங்களும் இல்லாமல் யானை பூமியைக் குத்திக் கிழிக்கிறது என்றால், இது வேறு ஏதோ சொல்கிறது என்று அர்த்தம். யானை, பூமியைக் குத்திக் கிளறிவிட்டு சட்டென்று ஒருக்களித்து சாய்ந்தது. மெல்ல வான் நோக்கிப் புரண்டது. எல்லாக் கால்களும் உயரே இருந்தன. மறுபடியும் அடுத்த பக்கமாக சரிந்து அயற்சியோடு தடேர் என்று படுத்துக்கொண்டது.

எந்த யானையும் நான்கு கால்களையும் வானம் பார்த்துத் தூக்கி கிடப்பதே இல்லை. இப்படிச் சரிந்து படுப்பதே இல்லை. யானை ஏதோ ஒரு துக்கத்தில் இருக்கிறது... என்ன துக்கம்?

யாரோ ஓடி வந்தார்கள்.

அரசே... அரசே... அரசே... என்று சொன்னார்கள்.

''யாரது?'' அரசன் விசாரித்தார்.

அவன் காவற்காரன் என்றும், அருகே உள்ள ஊரில் பால்வனநாதருக்குச் சொந்தமான புன்னைவனத்தில் ஒரு பூந்தோட்டத்தைப் பராமரிப்பவன் என்றும் அவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. என்ன என்று கேட்டபோது, அவன் சிவலிங்கம் புற்றில் இருந்ததையும், பாம்பைத் துண்டாக்கியதையும் சொன்னான்.

''அப்படியா... கிளம்புவோம்'' என்று அரசர் சொன்ன நேரத்திலேயே, யானை சட்டென்று எழுந்து நின்று அரசருக்கு அருகே தானும் வருவதுபோல் நின்று கொண்டது.

சற்று முன்பு பேயாட்டம் ஆடிய இந்த யானை, இப்பொழுது மீண்டும் வழக்கம்போல சாதுவாக நிற்கிறதென்றால், என்ன காரணம்?

அரசர் திகைத்தார்.

''யானையை அழைத்துக்கொண்டு வா'' என்று பாகனிடம் சொல்லிவிட்டு குதிரை ஏறினார்.

புன்னை வனத்திற்குள் போனார். அங்கு புற்றையும், புற்றுக்கு உள்ளேயிருந்த சிவலிங்கத்தையும் துண்டுபட்ட பாம்பினது வாலையும் கண்டார். யானை அருகே வந்து புற்று மண்ணை மெல்ல விலக்கி, இன்னும் தெளிவாக சிவலிங்க தரிசனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தது.

இது சாதாரண இடமல்ல. இங்கு கோயில் எழுப்ப வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டார் மன்னர்.

யானை உரக்கப் பிளிறியது. அந்தப் பிளிறலில் சந்தோஷம் இருந்தது.

வன்மீகம் என்றால் புற்று. புற்றிலிருந்து தோன்றியதால் வன்மீகநாதர் என்று அவருக்குப் பெயரிட்டார்.

கடவுள் தரிசனம் ஜாதியோடு சம்பந்தப்பட்டதல்ல. உயர்ஜாதியினருக்கு மட்டுமே கடவுள் உரித்தானவர் அல்ல.

[illegible] ஒரு காவல்காரனுக்கும் கிடைக்கும். [illegible] காவற்காரனை அழைத்து, [illegible] தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டார்.

[illegible] கோவிலாயிற்று. யானை கோடு [illegible] மண் எடுத்து வந்து, அந்த மண்ணை [illegible] அரசன் உக்கிரபாண்டியன், கோயில் கட்டத் [illegible]

இந்தப் பூந்தோட்டத்தில் இந்தப் புன்னை வனத்தில் இப்படியொரு லிங்கம் இருக்கக் காரணம் என்ன?

அரசர், பெரியோர்களை வினவினார்.

அவர்கள் செவிவழி வந்த புராணச் செய்தியை அரசருக்குச் சொல்லத்துவங்கினார்கள்.

உமையம்மை ஒரு நாள் பேச்சினிடையே நீங்களும், நாராயணரும் சேர்ந்து இருக்கின்ற திருக்கோலத்தை எனக்குக் காட்சியருளவேண்டும் என்று ஈசனிடம் சொன்னாள்.

சிவபெருமான் மெல்ல சிரித்தார்.

அது எளிதல்ல. தவம் செய்பவருக்கே கிடைக்கும் பேறு அது. பூமியில் தவம் செய்ய நல்ல வடிவம், தாவர வடிவம் தான். அந்தத் தாவரத்திலும் புன்னை மரம் அற்புதமான விஷயம். புன்னை மரமாக வடிவெடுத்து தவம் செய்வாயானால் உனக்கு நான் அந்தக் காட்சியைக் காட்டுவேன் என்று சொன்னார்.

தேவி கிளம்ப, அங்குள்ள தேவர்களும், அவள் பின்னே வரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார்கள்.

அப்படியா... நீங்களும் புன்னை விருட்சமாக உங்களை மாற்றிக் கொண்டு பூக்களாலும், கனிகளாலும் இறைவனைத் துதித்தபடி இருங்கள். தேவகன்னியர்களே, நீங்கள் பசுக்களாக இருந்து பால்பொழிந்து தவத்தைத் தொடருங்கள். முனிவர்களே, நீங்கள் ஆதிசைவர்களாகப் பிறந்து இறை

வனை வேத விஷயங்கள் மூலம் அர்ச்சனை செய்து, துதித்து வாருங்கள். அந்த புன்னை மரக்காட்டை அதிர்வுள்ள இடமாக உங்கள் வேத ஒலிகள் மாற்றட்டும் என்று கட்டளையிட்டாள்.

புன்னை வனம் தோன்றிற்று. அடர்த்தியான புன்னை வனத்தினூடே பசுக்கள் நடந்தன. ஆங்காங்கே நின்று பால் பொழிந்தன. யாரும் எளிதில் நுழைய முடியாத அந்த இடத்தில் வேதமறிந்தோர் உள்ளுக்குள் நுழைந்து, அந்த மரத்தடியில் அமர்ந்து, மந்திரஜபங்கள் செய்து கொண்டிருந் தார்கள். சங்கரனும், நாராயணனும் வலமும், இடமுமாய் கலந்து தோன்றினார்கள். என்ன இது! என்ன கலவை இது! அழிக்கும் சக்தியும், ஆக்கும் சக்தியும் ஒன்றே முதலும், முடிவும் ஒன்றே. எழுதலும். வீழ்தலும் ஒன்றே. இங்குள்ள அத்தனையும் தேய்கிறது. தேய்வதற்காகவே வளர்கிறது.

உடம்பு வளர வளர மரணம் நோக்கிப் போகிறது. மரணம் நோக்கிப் போவதற்காகவே உடம்பு வளர்கிறது. அதாவது எது அழிக்கிறதோ அதுவே வளர்விக்கிறது. எது வளர்கிறதோ, அதுவே அழிகிறது என்பது தெளிவாகிற தல்லவா?

சிவன் அழிக்கும் சக்தி. விஷ்ணு வளர்க்கும் சக்தி. இரண்டும் ஒன்று.

பின்னிப் பிணைந்தது. இரண்டும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள். நல்லது இருப்பின் கெட்டது இருக்கும். கெட்டது இருப்பின் நல்லதும் உண்டு. நல்லது, கெட்டது என்று பிரித்து வைத்திருப்பதனால், ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கம்போல, இரண்டு பக்கம் இருந்தால்தான் அது நாணயம் என்பதுபோல, இறைவன் நமக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க, உமைக்குச் சொல்வது போலச் சொல்லாமல் சொல்லும் ஒரு நாடகம் நடந்தது.

சங்கரன் நாராயணன் என்று இரண்டாகப் பிரிந்த இந்த உருவங்கள் மறுபடியும் ஒன்றாகட்டும்; சிவனாகட்டும் புற்று உருவமாகப் போனது. அந்த சிவலிங்கம் வந்தது. அந்த சிவலிங்கம்தான் புற்றுக்குள் இருந்தது என்று பெரியவர்கள் சொன்ன அரசர் கதைக்கு நெகிழ்ந்தார். கதைபோல சொல்லப்பட்ட தத்துவத்தில் நெஞ்சை இருத்திக் கொண்டார்.

வளர்வது உண்டெனில், தேய்வதும் உண்டு. நல்லதும், கெட்டதும் இணை பிரியாதவை.

இந்த விஷயம் அரசருக்குப் புரிந்துபோக, அவருக்கு வாழ்வின் பிரச்சனைகள் எளிதாகத் தோன்றின.

அவர் சந்தோஷமாகக் கோயில் கட்ட ஆரம்பித்தார்.

அந்தக் கோயில்தான் சங்கரன் கோயில்.

நாராயணர் சங்கரனாகக் காட்சியளிக்கும் கோயில். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டிக்கு அருகே இருக்கின்ற அழகான மிகப்பெரிய பழைமையான கோயில்.

புற்றிலிருந்து வந்த ஈசன் அல்லவா? ஆகவே, புற்று மண்தான் அங்கு பிரசாதம். மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் சகல வியாதிகளையும் நீக்கும் நிவாரணம். தினமும் வயிற்றில் தொப்புள் சுற்றி புற்று மண் தடவி வர தீராத நோயும் தீருமென்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கும் உண்டு. இதுதடவ, வயிற்றைச் சங்கடப்படுத்தாமல் உணவு நல்ல விதமாக செரிமானம் ஆகும். நல்ல செரிமானமானால், ரத்தவிருத்தி ஏற்படும். ரத்த விருத்தி ஏற்பட்டால் முகம் பொலிவு பெறும். முகப்பொலிவு ஏற்பட்டால் வாழ்க்கை:யில் நம்பிக்கை ஏற்படும் என்று தொடர்ச்சியாக பல மாற்றங்கள் அந்தப் புற்று மண்ணால் ஏற்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல, சிவனைக் கேள்வி கேட்ட உமை அங்கு கோமதி அம்மன் என்கிற பெயரிலே இருக்கிறாள். பசுவைப் போன்ற குணம். நிலவைப்போன்ற முகம். கருணைமிக்க தாயாய்,

அன்புடையவளாய், எது கேட்டாலும் கொடுக்கும் ஈகை உள்ளவளாய், நான் கவனித்துக்கொள்கிறேன், நீ கவலைப் படாதே என்று உத்தரவாதம் தருபவளாய், வரப்பிரசாதியாய் அங்கு இருக்கிறாள். மிக அழகான உடலமைப்பு. சௌந்தரிய மான முகம். நமக்குத் தெரிந்த பெண் போலவே அம்மன் காட்சி அளிக்கிறாள். அலங்காரங்களுக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறாள்.

பாவாடை உடுத்தி சிறுமியாய், பெரிய புடவை கட்டி பேரிளம் பெண்ணாய், இன்னும் சரிகைக்கரை போட்ட புடவைகட்டி, மத்திம வயது உடையவளாய்; கிழவியாய் அவள் ஜனங்களுக்கு விதம்விதமாகக் காட்சியளிக்கிறாள்.

அவளுடைய சன்னதிக்கு எதிரே ஸ்ரீசக்ர குழி ஒன்று இருக்கிறது. உள்ளங்கை அகல குழி அது. ஸ்ரீசக்ரம் ஒரு ஜானுக்கு அடியில் புதைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நூற்று எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருவாடுதுறை ஆதீனத்தில் குரு மூர்த்தமாக விளங்கியவர் ஸ்ரீவேலப்ப தேசிகர். அவரிடம் நோய் நீக்குகின்ற அதிசய சக்தி இறை யருளால் இருந்தது. அருகில் இருந்த நெற்கட்டுஞ்செவல் என்கிற ஊரின் மன்னராகிய சிவஞான புலித்தேவர் அந்த வேலப்ப தேசிகரை விழுந்து வணங்கி, தனக்கிருக்கின்ற குன்ம நோயைச் சொல்ல, அவர் அந்த மன்னருடைய நோயை நீக்கினார். அவர் பதிலுக்கு விளைநிலங்களை திருவாடுதுறை ஆதீனத்திற்குச் சாசனம் செய்து கொடுத்தார்.

ஸ்ரீவேலப்பதேசிகர் தான் பூஜித்து வந்த ஸ்ரீசக்ரத்தை கோமதியம்மன் முன்பு பதித்தார்.

இப்போதும் அந்த ஸ்ரீசக்ரத்தின்மீது முதுகின் அடியிலிருக் கும் மூலாதாரம் நேராக இருக்கும்படி அமர்ந்து, அமர்ந்த வாக்கிலேயே கோமதியம்மனைப் பார்த்து, எனக்கு ஞானம் தருவாயாக என்று வேண்டினால், நிச்சயம் ஞானம் கிடைக்கும். குண்டலினியோகம் சித்திக்கும். ஜபதவங்கள்

[illegible] மணம் கூடுகின்ற [illegible] மணம் கூட முடியாத [illegible] இருப்பினும் [illegible] நீங்கப்பெறும்.

சங்கரன்கோயிலுக்கு வருபவர்கள் அந்த ஸ்ரீசக்ரத்தின் முன்பு அமர்ந்து கோமதி அம்மனைக் கைகூப்பித்தொழுவது வழக்கம். இதற்காகவே நீங்கள் சங்கரன்கோயில் போகலாம். கோயில் மிகப்பெரிதாக இருக்கிறது. கடைசி வெள்ளிக் கிழமைகளில் பெருங்கூட்டம் வருகிறது.

செவ்வரளி மலர்கள் பரப்பி, நடுவே இரட்டை தீபம் ஏற்றி வைத்து அம்மனை வழிபடுகிறார்கள். அங்கே கால பைரவ மூர்த்தி மிக உக்கிரமாகவும், பலம் பொருந்திய தாகவும் காணப்படுகிறது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் பெண்கள் போடுகின்ற மாவிளக்குகளையும், நெய்விளக்குகளையும், எண்ணெய் விளக்குகளையும் பார்க்கும்போது, இந்து மதத்தை எந்த சக்தியும், எதனாலும், எப்பொழுதும் அசைத் துக் கூட பார்க்க முடியாது என்பது தெள்ளத் தெளிவாகிறது.

விசேஷமில்லாத ஒரு நாளில் சங்கரன்கோயிலுக்குப் போய் சிவபெருமானையும், சங்கரன்- நாராயணனாக இருக் கின்ற மூர்த்தியையும், அந்த ஸ்ரீசக்ரத்தில் அமர்ந்து கோமதி அம்மனைத் தரிசித்தும் நல்வாழ்வு பெறுங்கள்.

சங்கரன்கோயில் சாதாரண இடமல்ல. நல்ல சாந்நித்யம் நிறைந்தது.

மதுரையிலிருந்தும், திருநெல்வேலியிலிருந்தும் சங்கரன் கோயிலுக்கு பஸ் மூலமாகவோ, கார் மூலமாகவோ போய் வரலாம்.

இந்துக்கள் அனைவரும் நிச்சயம் ஒருமுறை பார்க்க வேண்டிய கோயில், சங்கரன் கோயில்.

5. உஜ்ஜயினி மாகாளி

விக்ரமாதித்த மன்னனுக்கு வெயில் கொடுமையால் நாக்கு வறண்டது. அந்தக் கேணியில் இறங்கி இரண்டு கை நீர் குடிக்கலாம் என்று கால் வைத்தபோது, வேதாளம் தடுத்தது.

''என் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டு நீர் அருந்து. இல்லையெனில் உன் தலை பல ஆயிரம் துண்டுகளாக வெடித்து விடும்'' என்று உறுமியது.

''கேள்வியைக் கேள்.''

விக்ரமாதித்தன் பதட்டப்படாது பதில் சொன்னார்.

''உலகத்திலுள்ள பல மன்னர்கள் வருடம் முழுவதும் அரண்மனையிலிருந்து அந்தப்புரத்து மங்கைகளோடு கொஞ்சி, வீரவிளையாட்டுகளை வேடிக்கை பார்த்து, சொக்கட்டான் ஆடி, சுவையான உணவு உண்டு, தாம்பூலம் தரித்து, பஞ்சு மெத்தையில் படுத்துப் புரண்டு கொண்டிருக்கும் பொழுது நீ எதற்காக காடாறு மாதம், நாடாறு மாதம் என்று போகிறாய்'' என்று கேள்வி கேட்டது.

''சரியான பதிலாக இல்லாதுபோனால், மறுபடி சொல்கிறேன், உன் தலை சுக்கல் சுக்கலாக வெடித்துவிடும்'' என்று உறுமியது.

''இது நல்ல கேள்வி. என்னோடு இருந்த காலத்தில் இதுதான் நீ கேட்ட முதல் நல்ல கேள்வி.'' விக்ரமாதித்த மன்னன் வேதாளத்தைப் பாராட்டினார்.

''பரதகண்டம் என்கிற இந்த மிக அற்புதமான தீபகற்பத்தில் பிறந்துவிட்டு இதன் செழுமைகளைப்பற்றி பலர் கூறக் கேள்விப்பட்டு, அதை வெறுமே இடது காதில் வாங்கி வலது காதில் விடுவது என்பது அரசனாக இருக்கின்ற என்னைப்போன்றவர்கள் செய்யத்தகாத காரியம். அதே

[illegible] நான் செய்தாக [illegible] யாகவும் கடுமை [illegible] விஷயங்களைக் கவனித்து [illegible] பிறகு ஒரு ஆறுமாதம் இந்த [illegible] வேண்டுமென்று [illegible] இந்த பரத கண்டத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் என் கால்கள் படவேண்டும். ஒவ்வொரு புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தையும் நான் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நல்ல நதிகளிலும் நான் நீராட வேண்டும். ஒவ்வொரு மூலிகை நிறைந்த மலைகளிலும் நான் உலாவ வேண்டும். ஒவ்வொரு நாகரிகத்தையும் நான் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். கற்றோரையும், சான்றோரையும், ரிஷிகளையும், முனிவர்களையும் தரிசிக்க வேண்டும். அவர்கள் வாழ்ந்த இடத்திற்குப் போய் அவர்களது சமாதியில் விழுந்து வணங்க வேண்டும். பிறந்த பயனை அடைவதற்காக இந்தப் புண்ணியங்களை நான் செய்ததாக வேண்டும். இந்தப் புண்ணியத்தால் என் புத்தி தெளிவுறும். என் புத்தி தெளிவுற்றால் என் செயல்கள் தீர்க்கமாக இருக்கும். என் செயல்கள் தீர்க்கமாக, திடமாக இருந்தால் என் மக்கள் சௌக்கியமாக, நல்லவர்களாக, குணவான்களாக இருக்கும் பட்சத்தில் ஒரு ஆறுமாதம் நான் இல்லாமல் அவர்களால் ஆட்சி செய்ய முடியும்.

அன்புள்ளவர்களாக அவர்கள் நடந்து கொள்வார்கள். எனவே, என்னைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் என் மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காகவும், நம்பிக்கை ஊட்டுவதற்காகவும் நான் காடாறு மாதம் போகிறேன்'' என்று சொல்ல, வேதாளம் அவரைக் கைகூப்பி வலம் வந்து விழுந்து நமஸ்கரித்தது.

''போ. இதைவிட சுவையான நீர் உனக்கு எங்கும் கிடைக்காது. அந்தக் கிணற்றிலிருந்து எடுத்துக்கொள்'' என்று சொல்லிக் கிணறுக்குப் போக வழிவிட்டது.

விக்ரமாதித்தன் தன் வாழ்நாளில் அப்பேர்ப்பட்ட சுவையுள்ள நீரை அருந்தியதே இல்லை. ''என்ன இடம் இது?'' நீர் அருந்திய பிறகு விக்ரமாதித்தன் கேட்டான்.

''நாம் திரிசிரபுரம் என்ற ஊருக்கு அருகிலே இருக்கிறோம். காவிரி என்ற புண்ணிய நதி ஓடுகிறது. மேலும் பல்வேறு கால்வாய்கள் கிளைகளாகப் பிரிந்து சிலந்தியும், யானையுமாக இரண்டு புண்ணியாத்மாக்கள் மோதிக் கொள்ள, ஈசன் அவர்களைத் தடுத்து தன்பால் இழுத்துக் கொண்ட ஜம்புகேஸ்வரம் க்ஷேத்திரமும் இருக்கிறது. அதற்கு திரு ஆனைக்காவல் என்பது தமிழ்ப் பெயர். அம்பாள் வராஹியாகக் கொலுவீற்றிருக்கிறாள். இது சித்த புருஷர்கள் திரிந்த வனம்'' என்று சொல்ல, விக்ரமாதித்தன் தன் குதிரையிலிருந்த துர்க்கை விக்ரஹத்தைக் கழற்றி எடுத்துக் கல்லில் வைத்து பூஜை செய்யத் துவங்கினார். தன் நாடுபற்றி முற்றிலும் மறந்துவிட்டு இடையறாது ஜபங்கள் செய்து, விதம் விதமாக, வழிபடும் தெய்வத்தைத் துதித்தார்.

ஒரு கால் மடித்து, ஒரு கால் பூமியில் பதியவைத்து தழலாய் உயர்ந்த சிகையும், நான்கு கரங்களும் பெரிய கோரைப்பல்லும் கொண்ட அந்த ஐம்பொன் விக்ரஹம், விக்ரமாதித்தன் கொடுத்த சகல மரியாதைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டது.

வேதாளமும், வேதாளத்துக்குத் துணையாக வந்த கமுவனும் பூக்கள் பறித்துக் கொண்டு வர, விக்ரமாதித்தன் இடையறாது பூஜை செய்தான்.

எந்தச் சப்தமும் இல்லாத அடர்ந்த வனப்பகுதி. உணவு கொண்டுவர, மற்ற உதவிகள் செய்ய கூடவே பட்டி என்கிற மந்திரி, பூஜைக்குண்டான பூக்களைப் பறித்து வரவும், வழி காட்டவும், நடுநடுவே சோம்பல் இல்லாமல் இருப்பதற்காக கேள்விகள் கேட்டு உற்சாகமூட்டுகின்ற வேதாளம். வேதாளத்தின் துணையான கமுவன்.

[illegible] இறைவியோடு [illegible] போல பூத்துக்கிடந்தது. [illegible] எழுந்தபோது, அவன் [illegible] தோன்றிற்று. அம்மா [illegible] கைகூப்பினான்.

[illegible] எனக்கு சந்தோஷமளிக்கிறது. நான் [illegible] விரும்புகின்றேன். விக்ரமாதித்தா, [illegible] வடித்து கோயில் எழுப்பி விட்டுப் [illegible] இங்குள்ள வனங்களில் சுற்றித்திரிய விரும்பு[illegible]' என்று சொன்னாள், துர்க்கை. புண்ணிய பூமி என்று விளக்கம் சொன்னாள். விக்ரமாதித்தன் சரி என்று அவள் கட்டளையை ஏற்றான். புடைப்புச் சிற்பமாக தான் மனதுக்குள் நினைத்திருந்த அம்பாளை ஸ்தாபித்தான். கோயில் எழுப்பினான். பூஜைக்குண்டான ஏற்பாடுகளை அருகிலுள்ள கண்ணனூர் என்ற கிராமத்திற்குப் போய், அங்குள்ள மக்களைக் கலந்தாலோசித்து அவர்களுக்கு நிதி உதவி செய்து கோயிலைப் பராமரிக்கின்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். தொடர்ந்து, தெற்கே தன் பயணத்தைத் துவக்கினான்.

அந்தக் கோயில் கண்ணனூர் என்று முற்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டு, சமயபுரம் என்று இப்போது அழைக்கப் படுகின்ற ஊருக்கு அருகிலேயே இருக்கிறது. சமயபுரம் கோயிலிலிருந்து ஒன்றரை கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உஜ்ஜயினி மாகாளி கோயில். எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டால் சகலரும் வழிகாட்ட வெகு எளிதாக அந்தக் கோயிலை அடைந்துவிடலாம்.

கோவில் மிகப்பழைமையானது. அதே சமயம், மறுபடியும் தூக்கி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தொண்ணூறு வருடங்களுக்கு முன்னால், இந்தக் கோயிலின் பெருமையை

உணர்ந்த பாபா என்பவர் அங்கு மதில்சுவர் எழுப்பி, விமானம் கட்டி நற்பணிகள் செய்திருக்கிறார்.

கோயிலின் புராதனத் தன்மையையும் பாதுகாத்திருக்கிறார். விக்ரமாதித்தன் பூஜித்ததாகச் சொல்லப்படும் அந்த ஐம்பொன் சிலை, அந்தக் கோயிலில் இன்னமும் இருக்கிறது. மூன்று கரங்களோடு கூடிய தேவியை நீங்கள் எங்கேனும் பார்த்திருக்கிறீர்களா? வலது கரத்தில் திரிசூலம், வலது கீழ்க் கரத்தில் மேல் நோக்கிய அக்னி; இடது கரத்தில் கபால பாத்திரம் ஏந்தி சாந்தமான முகத்தோடு ஒரு ஸ்தன பாரம் பெரியதாகவும், ஒன்று சிறியதாகவும் கம்பீரமான கோலத்தில் விரித்த சடையோடு ஆனந்த சௌபாக்கிய சுந்தரி என்கிற நாமத்தோடு அந்தணரும், பூசாரியும் மாறி மாறி பூஜை செய்கின்ற ஸ்தலமாகவும் இது விளங்குகின்றது.

விக்ரமாதித்தனுக்குத் துணையாக இருந்த வேதாளத்திற்கும், கழுவனுக்கும் தனித்தனி சன்னதிகள் இருக்கின்றன.

கோயில் தனியே ஒரு சிறிய கிராமத்திற்குள் இருப்பதால், அதிக கூட்டமில்லை. சமயபுரத்திற்கு வந்தவர்கள் சிலர் மட்டுமே இந்தக் கோயில்பக்கம் திரும்பி வருகிறார்கள்.

சமயபுரம் சன்னதிக்கு நேர் எதிரே போகும் சாலையில் பதினைந்து நிமிட நடையில் அல்லது ஐந்து நிமிட கார் பயணத்தில் இந்தக் கோயில் இருக்கிறது. அம்மன் கோயிலாக இருந்தாலும் இதனுடைய விமானத்தில் நந்திகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விசேஷமில்லாத, விடுமுறை இல்லாத தினங்களில் இந்தக் கோயிலுக்கு ஒரு முறை சென்று மூலவர் இருக்கும் மண்டபத்தில் சிறிது நேரம் அமர்ந்துவிட்டு வந்தால், மனதில் மிகப்பெரிய நிம்மதி சூழ்வதை நிச்சயம் உணர முடியும்.

வடக்கே எங்கோ வெகுதூரம் இருக்கின்ற விக்ரமாதித்த மகாராஜா இந்தப் பூமியில் வந்து தங்கினான் என்றால், அதில் விசேஷமில்லாமல் இருக்குமா? பரத கண்டத்தைச் சுற்றி

[illegible] தரிசிப்பதற்காகவே நல்ல [illegible] அந்த அரசன், சாக்த உபாசகன், [illegible] ஆறு மாதம், காடாறு மாதம் [illegible] அமைத்துக் கொண்டான். நல்ல [illegible] தரிசிக்க மனம் புத்துணர்ச்சி [illegible] அந்த விக்ரமாதித்தன் வழிகாட்டி. [illegible] அமர்ந்த கோயிலை ஒருமுறையேனும் [illegible] வேண்டும். அந்தக் கிணற்று நீரைப் [illegible] வேண்டும்.

6. வனதுர்க்கை

ஆரண்ய காண்டம் எழுத வேண்டும். கம்பர் யோசித்தார்.

ராமனும், சீதையும், லட்சுமணனும் தண்டகாரண்ய வனப்பகுதியில் எப்படியெல்லாம் திரிந்தார்கள். என்னவெல்லாம் பார்த்தார்கள். எப்படியெல்லாம் அந்த இயற்கைக் காட்சி இருந்தது என்று எழுதவேண்டும். அடர்ந்த வனம் நோக்கிப் போனால்தான், இம்மாதிரி விஷயங்களை உள் வாங்க முடியும்.

தேரழுந்தூர், நல்ல கிராமம். அந்தணர்களும், வேளாளர்களும் நிறைந்த குடியிருப்பு. இங்கிருந்து அதைக் கற்பனை செய்து எழுதுவது கடினம். மாறுதலாய், இன்னும் சற்றுத் தள்ளி ஊர்களெல்லாம் தாண்டி உள்ள வனப்பகுதியில் அலைந்தால்தான் ஆரண்யகாண்டம் எழுதமுடியும். ஆரண்யத்தில் என்ன இருக்கும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். இங்கேயே உட்கார்ந்திருந்தால், சரியாக வராது. காடு நோக்கி நடப்பதுதான் நல்லது. யார் யார் வருவார்கள் துணைக்கு? யாரும் வேண்டாம். நாம் மட்டும் போவோம்.

கவியரசர் கம்பர், தோளில் சால்வையைப் போத்திக் கொண்டு விடியற்காலை வேளையில் கிளம்பினார். சீடர்கள் இரண்டு மூன்று பேர் பின் தொடர்ந்தார்கள்.

''நீங்கள் எதற்கப்பா பின்னால் வருகிறீர்கள்?''

''நீங்கள் எங்கோ போகிறீர்களே... உங்களைத் தொடர்ந்து நாங்களும் வருகிறோம்.''

''இல்லை. நீங்கள் வரவேண்டாம். அடுத்தபடி ஆரண்ய காண்டம் எழுத வேண்டுமல்லவா. அதற்காக ஆரண்யம் நோக்கிப் போகிறேன்.''

''உணவுக்கு என்ன செய்வீர்கள்?''

''இந்தக் காவியத்தை ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து ராமன் பார்த்துக்கொள்கிறான். எல்லா சௌகரியங்களையும் ராமன் கவனித்துக்கொள்கிறான். இப்பொழுது நான் ஆரண்யம் போனால் கூட, அங்கே உணவுக்கு அவன் ஏதேனும் ஏற்பாடு செய்திருப்பான்.'' அவர் சொல்லிவிட்டு நடந்தார்.

பையன்கள் ஓடிப்போய் சடையப்பவள்ளலிடம் சொன்னார்கள். சடையப்ப வள்ளல், வேலையாட்களை அனுப்ப, அந்த வேலையாடகள் கம்பரைப் பின் தொடர்ந்து அவர் அடர்ந்த வனப்பகுதியில் ஒரு குளக்கரையின் கீழ் அமர்ந் திருப்பதைப் பார்த்து அருகே போய் கை கட்டினார்கள்.

என்ன என்று கம்பர் கேட்க, ''இங்கு ஒரு சிறு குடில் போட்டு விடட்டுமா'' என்று கேட்டார்கள்.

சரி என்று கம்பர் சொல்ல, அங்கே மடமடவென்று குடில் ஒன்றை அமைந்தார்கள்.

கம்பரின் நெஞ்சை வனம் கொள்ளை கொண்டது. ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் சீடர்கள் உணவு கொண்டுவர, உண்ணும் நினைவும், உறங்கும் நினைவும், இல்லாது ராமனைப் பற்றியே யோசித்து, சீதையைப் பற்றியே சிந்தனை செய்து

[illegible] காண்டத்தை [illegible] துவங்கினார்.

[illegible] மூங்கில் புதருக்கு [illegible] காலடித் தடங் [illegible] சில பேர் சிறு விளக்கோடு [illegible] என்ன? என்று விசாரிக்க, வன [illegible] இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன் [illegible] அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டார். [illegible] வந்தார். வானம் பார்த்த சன்னதியில் [illegible] ஆயுதத்தோடு நிற்பதைப் பார்த்து கை [illegible] அவளிடமிருந்து ஒரு வெப்பம் [illegible] கொண்டிருந்தது.

[illegible] சிலர் பூஜை செய்ய, பலர் கைகட்டி வன துர்க்கையையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் [illegible], அவரும் திரும்பி குடிலுக்கு வந்தார்.

[illegible] இடைபறாது கவிதையிலேயே ஈடுபட்டுக் கொண் டிருந்தது. புழுக்கம் அதிகமாக இருந்தது. மாணவன் விசிறத் துவங்கினான். விசிறி சப்தமும், அந்த வனத்தின் அமைதிக்கு இடைஞ்சலாக இருக்க, வேண்டாம் என்று சொன்னார். [illegible] மேகங்கள் மேலே திரண்டன. குளிர்காற்று அடித் தது. அம்பிகை உதவி செய்கிறாள். என்னுடைய கவிதா ஆவேசம் வியர்வையால் கரைந்து விடக் கூடாதென்று குளுமையான காற்றை அனுப்புகிறாள் என்று சந்தோஷப் பட்டார். மறுபடியும் வனதுர்க்கையை நினைத்துக் கொண்டார்.

அப்பொழுது காற்று அடித்தது. ஓலைப்பாய்கள் மெல்ல எம்பித் தணிந்தன. மழைமேகம் தாழ்ந்தது. சடசடவென்று தூறல் போட்டது. கம்பரும் அவரது சீடர்களும் குடிலுக்குள் நுழைந்து உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். மழை பலத்துப் பெய்தது. இன்னும் வலுத்தது. இடி முழங்கிற்று. காற்று

அடித்தது. மின்னல் கீறி தரையைத் தாக்கிற்று. மீண்டும் இடித்தது. மழை இன்னும் அதிகமாயிற்று. கிளைகள் முறிந்து விழுந்தன. ஓ... என்று இரைச்சலாக காற்றின் அசைவோடு மழை ஆட்டம் போட்டது. உச்சியைப் பார்க்க, வெறுமே தடுப்புக்காகப் போட்டுக்கொண்டிருந்த கூரைகள் பளிச் சென்று எகிறின. காற்றில் புரண்டு அடித்துக்கொண்டு எங்கோ ஓடின. வெறும் மூங்கில்கள் மட்டும் நிற்பது வானத்து வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது. மழை அவருடைய கவிதை வேகத்தைக் குறைத்தது. ஈரம் அவரை யோசிக்க விடாமல் செய்தது. தொப்பலாக நனைந்து திசை தெரியாது உட்கார்ந்திருந்ததால் மேற்கொண்டு என்ன ஆகுமோ என்ற அச்சம் கிளம்பியது. எதுவும் சிந்திக்க முடியவில்லை. இடிக்கும் பொழுதெல்லாம் காதைப் பொத்திக்கொள்வதைத் தவிர, வேறு வழியில்லை.

இந்த மழை, ஒரு நல்ல விஷயம்தான். இதையும் கவிதையாக எழுதலாம். ஆனால், சொட்டச் சொட்ட நனைந்து கொண்டு எப்படி யோசனை செய்வது.

தாயே... வனதுர்க்கா என்ன இது. ஏன் இப்படிச் சோதிக்கிறாய். நான் யோசிக்க வேண்டும் தாயே. நான் யோசிக்க வேண்டும். என்னை கவிதை செய்யவிடு. ராமகாதை எழுதவிடு. ஏன் இப்படி இடியும், மின்னலும், தூறலுமாய் என்னை அலைக்கழிக்கிறாய். திரும்பத்திரும்ப சால்வையால் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டார். ஈரம் தாங்காமல் அவர் உடம்பு நடுங்கியது. அவருடைய சீடன், அவர்படும் வேதனையைப் பார்த்து வருந்தினான்.

சட்டென்று அந்தக் கவிஞர், கண்முன் வனதுர்க்கையை நிறுத்தினார். மெல்ல அவள் இருந்த திசை நோக்கி கைகூப்பினார்.

இந்த மழையிலிருந்து என்னை நீ காப்பாற்றியாக வேண்டும். நான் தொடர்ந்து சிந்திக்க எனக்கு உதவி

[illegible] மிக சீக்கிரம், மிக சீக்கிரம் நீ [illegible]

[illegible]

[illegible] வனதுர்க்கா மந்திரம் ஜபித்தார்.

[illegible] டுக் கொண்டிருக்கும்போது, நீ மௌன [illegible] என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்? வா, [illegible] எனக்கு எது நல்லது, எது கெட்டதென்று [illegible] தெரியும். என்னைக் காப்பாற்ற ஓடோடி வா [illegible]

[illegible] ஆள் விழுந்தது போல் இருந்தது.

[illegible] டுப் பார்த்தார்.

[illegible] கூரைமீது வீழ்ந்தது. அடுத்தபடி இன் [illegible] அடுக்கடுக்காய் அனேக கட்டுகள் காற்றில் [illegible] கூரைமீது வந்து விழுந்து அந்த மூங்கில் [illegible] மூடிக்கொண்டது. கதிர் வழியே ஒரு சொட்டு [illegible] விழவில்லை. அவர் உட்கார்ந்து கொண்டு [illegible], சீதையையும் பின்தொடர்ந்தார். அவருக்குப் [illegible] லட்சுமணர் சிரித்தபடி வந்துகொண்டிருந்தார்.

ஆரண்யகாண்டம் முழுவதும் மனதுக்குள் எழுதி முடித்துவிட்டார். தொடை தட்டினார்.

அடேய்... போகலாம் வா, போய் மாணவர்களைத் தயார் செய்... எழுத்தாணியோடு எல்லோரும் உட்கார்ந்து கொள்ளட்டும். நான் மடமடவென்று கவிதை சொல்கிறேன். குறித்துக்கொள்ளட்டும் என்று வனம்விட்டு வெளியே கிளம்ப, சட்டென்று அவருக்கு வனதுர்க்காவின் ஞாபகம்

வந்து. மெல்ல மூங்கில் புதருக்குள் நுழைந்தார். எதிரே போய் நின்றார். கைகூப்பினார்.

நன்றி தாயே, நன்றி. என்ன கேட்டாலும் உடனே தரக்கூடிய வல்லமை உனக்கு உண்டு. இந்த எளிய கவிஞன் கேட்ட மிகப் பெரும் கோரிக்கையை, நீ எளிதாக நிறைவேற்றினாய். தாயே, நீ சக்தி மிகுந்தவள். நீ லோகமாதா... என்று வணங்கி மறுபடியும் அவள் காது குளிர மூலமந்திரம் சொன்னார்.

கவியரசர் கம்பர் வழிபட்ட அந்த வனதுர்க்கை கோயில் இன்னமும் இருக்கிறது.

கதிரே கூரையாக வேய்ந்த மங்கலம், கதிராமங்கலம் என்ற ஊரில் அந்த வனதுர்க்கை கோயில் இருக்கிறது. காடு அழிந்து சிறிய கிராமம் அங்கு வந்துவிட, கிராம மக்கள் வனதுர்க்கையைக் கொண்டாடுகிறார்கள். சமீபமாய் நல்லமுறையில் கும்பாபிஷேகமும் செய்தார்கள்.

அவள் தேவதை. வனதேவதை. பக்தனைச் சோதிக்கின்ற விஷயமெல்லாம் அவளுக்கு இல்லை. இறைஞ்சிக் கேட்டதும் வாரி வழங்குகின்ற குணமுடையவள். முன்பக்கம் பார்ப்பதற்கு பெண்ணுருவாக, அழகிய நங்கையாக சாந்த சொரூபியாகக் காட்சியளித்தாலும், பின்பக்கமிருந்து பார்க்கும்போது ஒரு நாகம் படமெடுத்தது போல்தான் இருக்கும்.

சர்ப்பத்தினுடைய குணத்தைக் கொண்டவள். எனவே ராகு. கேது தோஷமுடையவர்கள், காலசர்ப்ப தோஷமுடையவர்கள் இவளுக்கு வேண்டிக்கொள்ளலாம். அவளுக்கு அபிஷேகம் செய்து, அந்தக் கிரகங்களின் கெடுதலான பார்வையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம்.

நெடுந்துயர்ந்த தோற்றத்தோடு கையில் வாளேந்தி, சூலம் ஏந்தி, நான்கு கரங்களோடு பொலிவான முகத்தோடு வெப்பமான கருவறையோடு அவள் இருக்கிறாள்.

[illegible] புராண ரீதியாக
[illegible]

[illegible] மார்க்கண்டேயன்,
[illegible] இருந்தான். அவனுக்காக
[illegible] பல தலங்களுக்குப்
[illegible] இங்கே வந்து இந்த
[illegible] தனது துக்கத்தைச் சொல்ல,
[illegible] மஹரிஷியைத் தேற்றி, உங்கள்
[illegible] இருப்பான். மார்க்கண்டேயனை
[illegible] திருக்கடவூர் என்ற க்ஷேத்திரத்தில்
[illegible] ஸ்வரரைப் பூஜித்து வரச்சொல்லுங்கள்'' என்று
[illegible] ரிஷி, வணங்கித் துதித்து விடை
[illegible] அவள் வழிகாட்டியது போலவே மார்க்கண்
[illegible] அமிர்தகடேஸ்வரரைப் பூஜித்து சிரஞ்சீவியாக
[illegible] வனதுர்க்கா, நல்லது நோக்கி வழிகாட்டுபவள்.

[illegible] முனிவர் அகத்தியர், சிவபெருமானால் தெற்கு
[illegible] போகும்படி கட்டளையிடப்பட்டு, தட்சிண பூமி
[illegible] உயராமல் இருப்பதற்காக, அவர் தெற்கு நோக்கி
[illegible] நடுவே விந்தியாசூரன் என்ற அசுரன் சந்திர சூரியர்
[illegible] மறைத்துக்கொண்டு அகத்தியருக்கு வழிவிடாமல்
[illegible] நிற்க, அவனைக் கொல்வதற்கு சக்தி வேண்டுமென்று
[illegible] தேவியைப் பூஜித்தார். வனத்திலுள்ள துர்க்கா
[illegible] தேவியைப் பூஜித்ததால் அவள் வனதுர்க்கா என்று
[illegible] அழைக்கப்பட்டாள். அந்த வனதுர்க்காவின் சக்தியால் அந்த
[illegible] அசுரனைக் கொன்று தெற்கு நோக்கி அகத்தியர் நடந்தார்.

காசி க்ஷேத்திரத்திலுள்ள ஸ்ரீ விசாலாட்சி, ஸ்ரீ
அன்னபூர்ணாம்பிகை ஆகியோருக்கும், இந்த வனதுர்க்கா
தேவிக்கும் தொடர்பு உண்டு. இங்கு இவளுக்குக் கோயில்
கட்டினால், காசி தேசத்து விமான கோபுரம் போல்
கட்டவேண்டும் என்று உத்தரவானது. இல்லையேல் கட்ட

வேண்டாம். அம்பாளின் சிரசுக்கு நேர், ஆகாயம் தெரியும் படியாக வைத்திருத்தல் நலம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. காசிக்கு இணையாக கோபுரம் கட்டமுடியாது என்று தெரிந்ததால் விமானத்தின் மீது ஓரடிக்கு துவாரம் ஏற்படுத்தி வெயிலும், மழையும் அம்பாள்மீது பெய்யும் வண்ணமே வழி ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வழியி னூடே அம்பாள் காசிக்குப் போய்வருவதாக ஓர் ஐதிகமும் உண்டு.

இந்தக் கதிராமங்கலம் வனதுர்க்கையைப் பூஜிப்பதால் ராகு தோஷம் நீங்கும். சீக்கிரம் விவாகம் நடக்கும். வெகு நிச்சயம் புத்திரபாக்கியம் உண்டாகும். குலதெய்வம் எது என்று தெரியாதவர்கள் இந்த வனதுர்க்கையை ஆராதித்தால் குல தெய்வத்தின் அருள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

கோயிலைச் சுற்றி சலவைக்கற்கள் போடப்பட்டு சிறிய, அதேசமயம் மிக அழகான கோயிலாக அது உருவாகி இருக் கிறது. அமைதியான இடமாக இருப்பதால் தியானத்திற்கு மிக உகந்த இடமாக இருக்கிறது. கோயிலில் மட்டுமன்றி, கோயிலைச் சுற்றியுள்ள தோப்புகளிலும் அமர்ந்து தேவியைத் தியானிக்கலாம். குளுமையான முகமுடைய இனிய வார்த்தைகளையுடைய அர்ச்சகர்கள் மிகச் சிரத்தை யாகப் பூஜை செய்து பிரசாதங்கள் தருகிறார்கள்.

ஒருமுறை இந்த வனதுர்க்காதேவியை நமஸ்கரித்து வந்தால், மறுபடி மறுபடி அவளைப் பார்ப்பதற்கு ஆசை வரும். தரிசிக்கும் எண்ணம் தோன்றும்.

கதிராமங்கலம் என்கிற இந்த ஊர், தஞ்சை ஜில்லா, கும்பகோணம் தாலுக்கா குத்தாலத்துக்கு மூன்று கிலோ மீட்டர் அருகே இருக்கிறது. கும்பகோணத்திலிருந்து பேருந்து வசதிகள் உண்டு. மயிலாடுதுறையிலிருந்தும் கதிராமங்கலத்திற்குப் போய் வரலாம். மறுபடி சொல் கிறேன், ஒருமுறை தரிசித்தால் மறுமுறை மறுமுறை

[illegible] போகத் தாண்டும். [illegible]

[illegible]

[illegible] என்று அன்போடு அழைக்கப்பட்ட [illegible]

[illegible] சோழதேசம் தாண்டி பாண்டிய [illegible] சேரதேசம் முழுவதும் குமரிமுனை [illegible] அவரும் இடையறாது பல தலங் [illegible] பதிகங்கள் பாடி வந்தார்.

[illegible] பிள்ளை மலர்ந்த கண்களும், சிவந்த [illegible] கொண்டையும், கொண்டையில் மயில் [illegible] தாளமும், மார்பில் முத்து வடமும், காலில் [illegible] அணிந்து கணீரென்று பாடிக்கொண்டு [illegible] தமிழ்கூறும் உலகம் வியப்போடு பார்த்து வந்தது. [illegible] அதிசயங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதை ஒருவர் [illegible] சொல்ல, எல்லா ஊருக்கும் பரவிற்று. [illegible] பிள்ளை வருகிறார் என்றால் அந்த ஊர் திரண்டு [illegible] உச்சிமீது கரம்கூப்பி வருக வருக என்று கதறி [illegible] என் சிவனே... என் சிவனே என்னைத் தேடி [illegible] என்று காலில் விழுந்து அழுதது. என் பிழை தீர்க்க [illegible] பிள்ளையே. என் வினையறுக்க வந்த வினாயகா என்று [illegible] எல்லா இடத்திலும் ராஜமரியாதை கொடுக்கப் [illegible]

சிவனைவிட சிவனுடைய அடியார்தான் உயர்ந்தவர். சிவனுடைய அடியாருக்கு அடியாராக இருக்கிறாரே, அவர் இன்னமும் உயர்ந்தவர் என்று திருஞானசம்பந்தரின் திருக்கூட்டத்திற்கும் அறுசுவை உணவு இட்டது.

எங்குப் போனாலும் நல்ல சாப்பாடு. நல்ல மரியாதை. எல்லா இடத்திலும் சிவ தரிசனம். அங்கங்கே அதிசயங்கள். ஆளுடைப்பிள்ளை பாடுகின்ற பதிகங்கள். பகலெல்லாம் நடக்கலாம். இரவெல்லாம் பாடல் கேட்கலாம். அங்கங்கே உட்கார்ந்து விருந்து சாப்பாடு சாப்பிடலாம். ஒரு குறையும் இல்லை என்று அவர் கூட்டத்தில் பல அன்பர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். இப்பயொரு கூட்டத்தோடு கலந்துகொள்ள பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டுமய்யா என்று தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து கொண்டார்கள்.

வெறுமே வந்தால் போதாது. முத்துச் சிவிகை தூக்க வேண்டும் என்று ஆளுடைப்பிள்ளைக்கு நெருங்கியவர்கள் கட்டளையிட 'ஆஹா... தூக்கினால் போயிற்று. ஆளுடைப் பிள்ளை பூப்போல் இருக்கிறார். கடவுள் கொடுத்த முத்துச் சிவிகை சிறகுபோல் இருக்கிறது. சிறகு மீது பூ வைத்து சுமந்துபோவது கடினமா. அறுபது எழுபது பேர் இருக் கிறோமே. ஆளுக்கு அரை நாழிகை பிடித்தால் போதுமே என்று திருக்கூட்ட அன்பர்கள் தலையசைத்தார்கள்.

ஆளுடைப்பிள்ளை விழித்திருக்கும் நேரம் பார்த்து தோளில் துண்டு வைத்து பல்லக்கு தூக்க போட்டி போட் டார்கள். உணவு உண்டு முடித்து ஊரைவிட்டுக் கிளம்புகிற போது, அடுத்தது எங்கே என்று ஆளுடைப்பிள்ளை தான் சொல்ல வேண்டும். அதற்காக கைகட்டி காத்திருப்பார்கள். ஆளுடைப்பிள்ளை அடுத்தது இங்கேதான் போவார் என்று சிலர் ஜோசியம் சொல்வார்கள்

இல்லை. அங்கே போகமாட்டார். ஏனென்றால், அது போன வருடமே போன கோயில். போகாத கோயில் இங்கே இருக்கிறது. இந்தக் கோயிலுக்குத்தான் போவார், என்ன பந்தயம் என்று சொல்வார்கள்.

வெறுமே அறுசுவை உணவும், கடவுள் பாடலும் போதுமா? கொஞ்சம் கேலியும் சிரிப்பும் தேவையில்லையா.

[illegible] வெட்டிப்
[illegible] வெட்டிப் பேச்சு
[illegible] இல்லை. அது மிக
[illegible] வெட்டிப் பேச்சு
[illegible] இருப்ப
[illegible] போதை. நாசக்கார
[illegible] எத்தனை நேரம் கடவுளைப்
[illegible] கொஞ்சம் கேலி
[illegible] இருக்கிறது என்று சில
[illegible] திருக்கூட்டத்தில் பேச ஆரம்பித்தார்கள்.

[illegible] திருக்கூட்டம் பேசியது. போலி
[illegible] இது தவறு இறைவுணர்வுக்கு எதிரானது
[illegible] இருந்தது.

8

பல்லக்கு தூக்கிகள் விரைவாக நடக்க, குலுங்கியபடி நடந்த பல்லக்குக்குள் இருந்தபடியே சிந்திக்கத் தொடங் கினார் ஆளுடைப்பிள்ளை.

இறைவன் ஏதோ பாடம் நடத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறான் என்று புரிந்து போயிற்று. என்ன திட்டம்?

அவர் அழுத்தமாக உட்கார்ந்து கொண்டார். மனதை உள்ளுக்குள் செலுத்தினார். அங்குள்ளவர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் துவங்கினார்.

அங்குப் போய் இறங்கி, அந்த வீட்டின் உள்ளே நுழைந்து, அந்த வீட்டுத் தலைவரையும், தலைவியையும் ஆசீர்வதித்து குழந்தைகளை வருடிக்கொடுத்து, ஆண்களை மெல்ல அணைத்துக் கொண்டு உச்சி முகர்ந்து, அங்குள்ள அத்தனை பேருக்கும் ஆசிகள் சொல்லி இறைவனின் கருணையை, பல

இடங்களில் நடந்த விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

கூட்டம் நிசப்தமாய் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அடியார் கூட்டம் மாளிகையைச் சுற்றிப் பின்பக்கம் போயிற்று. சமையல் நடக்கிற இடம் நோக்கி நகர்ந்தது.

''நாக்கு அறுக்க'' என்று ஒருவன் கோபமாய் முழங்கினான்.

அவர் திடுக்கிட்டுப் பார்த்தார்.

''என்ன சொல்கிறீர்கள்...''

''வெல்லம் தின்றால் நாக்கு அறுக்குமய்யா. அதைச் சொன்னேன்.'' என்று மாற்றிக் கொண்டான்.

ஆனாலும், அவர் முகம் வாடிப்போயிற்று.

''நாங்கள் எதிர்பார்த்து வந்தது அற்புதமான உணவு. நீங்கள் வெறுமே பிச்சைக்காரனுக்குப் போடுவது போல் கதம்பசாதம் போடுகிறீர்கள். அந்த இடத்தில் எப்படி சோறு போட்டார்கள் தெரியுமா? கொடுப்பதற்கு நல்ல மனம் வேண்டுமய்யா... நீங்கள் கூட்டிவந்து வெறுமே கதம்ப சாதம் போடுகிறீர்கள், திருஞானசம்பந்தர் இறைவனால் ஆசிர் வதிக்கப்பட்டவர். அரசகுமாரர், இளவரசர்போல ஜொலிக்கிறவர். அவருக்கு நீங்கள் காட்டும் மரியாதை இதுதானா. இப்படி சோறு போட வெட்கமாக இல்லையா?.''

மாறி மாறிக் கேட்டார்கள். மனம் நோகடித்தார்கள். குன்றித் தலைகுனிய வைத்தார்கள். உள்ளேயிருந்த திருஞானசம்பந்தருக்கு வெளியே பேசிய பேச்சுக்கள் மனசுக்குள் கேட்டன.

பெரியவர்கள் கோபமடைய மாட்டார்கள். சட்டென்று எவரையும் தண்டிக்க மாட்டார்கள். அப்பாலே போ என்று விரட்ட மாட்டார்கள். தவறு செய்தது உண்மையெனில் இறைவன் தண்டிப்பான். தன் வேலை தண்டிப்பதல்ல,

[illegible] மௌனமாக [illegible] கொண்டு [illegible] சகல மங்கலமும் [illegible] செல்வங்களும் பெற்றிருக் [illegible] வளர்வார்கள்'' [illegible]

[illegible] இந்த வார்த்தைகள் [illegible] அவர், திருஞானசம்பந்தர் [illegible] விம்மி விம்மி அழுதார். [illegible] என்னை மன்னித்து விட [illegible] இவ்வளவு பெரிய அடியார் கூட்டத்தை [illegible] உபசரிக்கத் தெரியவில்லை. ஏதேனும் [illegible] மன்னிக்க வேண்டுமென நாக்குழறி [illegible]

''[illegible] இருந்தது பால் பாயசம். பாயசம் சாப்பிட்ட [illegible] அல்லவா நான் வாழ்த்தினேன். விடை [illegible]'' என்று கைகூப்பினார் ஞான சம்பந்தர்.

[illegible] வரவேற்று உபசரித்து வழியனுப் [illegible] சந்தோஷமாய் வழியனுப்பினார்கள். திருக் [illegible] திரும்பிப் பார்க்கவும் அஞ்சி சுவரோரம் [illegible] கொண்டார்கள். திருக்கூட்டம் ஒரு முனகலோடு [illegible] நடந்தது.

ஒரு பல்லக்குத் தூக்கி சட்டென்று தோள் மாற்றி [illegible] பல்லக்கைக் கொடுத்து ஓரமாகப் போய் [illegible] நின்றார்.

''என்ன,'' என்று பின்னால் வந்த திருக்கூட்டம் நிற்க, ''வயிறு பிரட்டுகிறது'' என்று சைகை செய்தான். [illegible] சென்று வாந்தி எடுத்தான்.

அவன் வாந்தி எடுத்த சில நிமிடங்களில் வேறொருவர் வேறுபக்கம் வாந்தியெடுத்தார். இன்னொருவர் வயிற்றைப்

பிடித்துக் கொண்டு வயிறு வலிக்கிறது என்றார். இன்னொருவர் கண் எரிகிறது என்றார். இன்னொருவர் காதெல்லாம் சுடுகிறது. கழுத்தெல்லாம் சுடுகிறது என்றார். இன்னொருவர் எனக்கு ஜுரம் வந்து விட்டதென்று நினைக்கிறேன். என்னால் மேற்கொண்டு நடக்க முடியவில்லை என்றார்.

அவர்கள் திரிசிரபுரம் நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தார்கள் மெல்ல வேறொரு ஊருக்குத் திரும்பினார்கள். ஊரின் எல்லை தொட்டபோது பலருக்கு முடியவில்லை.

பல்லக்குத் தூக்கிகள் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டு போய் திருநெடுங்களம் என்ற கோயில் வாசலில் பல்லக்கை இறக்கிவிட்டு பொத்தென்று தரையில் உட்கார்ந்தார்கள்.

பல்லக்கிலிருந்து வெளியே வந்த திருஞானசம்பந்தர், என்னாயிற்று என் திருக்கூட்டத்திற்கு? என்று வினவினார். திரும்பிப் பார்த்தார்.

அவரைச்சுற்றி பல்லக்குத் தூக்கிகளும், பாணரும் அவர் தந்தையாரும் தவிர வேறு யாரையும் காணோம். என்ன, எங்கே மற்றவர்கள் என்று பாணரை வினவ, 'யாருக்கும் முடியவில்லை. எல்லோரும் வழியில் படுத்துவிட்டார்கள். அங்கங்கே இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.' என்றார்.

''அப்படியா. போய்ப் பார்ப்போமே''

அவர்கள் பல்லக்குத் தூக்கியை உற்றுப்பார்த்துவிட்டு, பிறகு மெல்ல நடந்து மற்றோர்களைத் தேட, அங்கங்கே சுருண்டு சுருண்டு படுத்திருப்பதும், எல்லோருக்கும் ஜுரம் கொதித்துக் கொண்டிருப்பதும், வயிறு பிரட்டி வாந்தி எடுத்து வேதனைப்படுவதும் நன்கு தெரிந்தது.

''என்னவாயிற்று? எதற்காக இப்படி ஜுரம் ஏதோ விஷப் பூச்சி கடித்தது போலல்லவா தவிக்கிறீர்கள். என்ன ஆயிற்று. என்ன சாப்பிட்டீர்கள்'' என்று கேட்க, ''கதம்ப சாதம்

[illegible] நினைக்கிறேன்.'' [illegible]

[illegible] சாப்பிட்டேனே.'' [illegible]

[illegible] செய்யவில்லையே.'' [illegible] சொன்னார்.

[illegible] பார்த்தார். எல்லோரையும் [illegible]

[illegible] சொல்லுங்கள்'' என்று மறுபடியும் [illegible]

[illegible] மெல்ல கண் திறந்தான்.

[illegible] ஆட்டை, கேலி, அகம்பாவமான பேச்சு, [illegible] இதுதான் விஷமாயிற்று பிள்ளையாரே'' ஒருவர் [illegible]

[illegible] கோயிலுக்குப் போனார். கை கால்கள் கழுவிக் [illegible] உள்ளுக்குள் போய் கை கூப்பினார்.

[illegible] உடையாய் தோல் உடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
[illegible] உடையாய் பிஞ்ஞகனே என்று உனைப்பேசின் அல்லால்
[illegible] உடையார் குற்றம் ஓராய் கொள்கையினால் உயர்ந்த
[illegible] உடையார் பேர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே''

என்று மனம் உருகிப் பாடினார்.

இவர்கள் உன்னை வணங்குகின்ற நிறையை உடையவர்கள். அதே சமயத்தில் ஒருசிறிய குறை இருக்கிறது. ஒரு தவறு செய்து விட்டார்கள். எனவே, அதற்குத் தண்டிக்காமல் மன்னித்து இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இடரைக் களைவாயாக என்று வேண்டினார்.

நின் அடியே வழிபடுவான் நிமலா நினைக்கருத
என் அடியான் உயிரை வவ்வேல் என்று அடல் கூற்று உதைத்த

பொன் அடியே பரவி நாளும் பூவொடு நீர் சுமக்கும்.
நின் அடியார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே.

உனக்காக பூவும் நீரும் சுமந்து வரக்கூடிய இந்தத் தொண்டர்கள் தவறு செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் குறையைப் பெரிதாக எண்ணாமல் அவர்களுக்கு இப்பொழுது விளைந்திருக்கின்ற இந்த ஜுரத்தை, இந்த இடரைக் களைவாயாக என்று வேண்டினார்.

எல்லோருமே சாதாரண மனிதர்கள். தவறு செய்யப் பிறந்தவர்கள். இடையறாது தவறு செய்து கொண்டிருப்பவர்கள். இந்தத் தவறினால்தான் நாம் அவ்வப்போது தண்டிக்கப்படுகிறோம்.

திருஞானசம்பந்தரின் இந்தத் திருநெடுங்களம் பதிகத்தை முற்றிலுமாய் மனனம் செய்வது மிக முக்கியம். நமக்கு உடல் நலக் குறைவு ஏற்பட்டாலும் சரி, நம்மைச் சார்ந்தோருக்கு ஏற்பட்டாலும் சரி, இந்த திருநெடுங்களம்பதிகத்தை, பத்துப் பாட்டையும் சொல்ல, நோயுற்றவர்கள் வெகு நிச்சயமாய் நோயிலிருந்து மீள்கிறார்கள்.

ஆரவாரமில்லாத அர்ச்சகர்கள் மிக அனுசரணையாக கோயில் பற்றி விளக்கிச் சொல்லி அபிஷேக, அர்ச்சனைகள் செய்கிறார்கள். அவர்களின் அக்கறையினாலும், ஒரு திருத்தொண்டர் குழாத்தினாலும் கோயில் மிகச் செம்மையாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. கோயிலுக்குள் நுழைந்தவுடனேயே புல்லரிப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த நூற்றாண்டிற்குத் தாவி விடுகிறது. அங்கேயே உட்கார்ந்து அந்தப் பதிகத்தை மனமுருகிப் பாடி எவருக்கும் எந்தத் தீங்கும் நேராத வண்ணம் காப்பாயாக என்று வேண்டிக் கொண்டு வரலாம்.

இதுவொரு பரிகாரத் தலம்.

அங்கு வீற்றிருக்கும் அம்பாள் பேரழகி. பெயர் ஒப்பில்லா நாயகி. சுவாமி நித்திய சுந்தரர். அங்குப் போனால் உங்கள்

[illegible] அவசியம் [illegible]

[illegible]

[illegible] போகும்போது [illegible] பார்க்கும்போது, [illegible] தோன்றுகிறது.

[illegible] இரண்டாயிரம் வருடங் [illegible] இருந்திருக்கும்!

[illegible] குதிரை வாங்கு [illegible] வந்த திருவாதவூரர் என்கிற [illegible] இந்த வழியில்தானே பயணப்பட் [illegible] மீசையோடு, அணிகலன்களோடு [illegible] காலில் கழலோடு, சுற்றிலும் போர் [illegible] பின்பக்கம் மாட்டு வண்டியில் மூட்டை [illegible] பொன் நாணயங்களோடு மாணிக்கவாசகப் [illegible] இப்படித்தானே போயிருப்பார் என்று மனம் [illegible] அரிமர்த்தனப் பாண்டியன் கடற்கரைக்கு [illegible] அரபிய கப்பல்களிலிருந்து குதிரைகள் வாங்குமாறு [illegible] மந்திரியான திருவாதவூராரைப் பணித்தான்.

மதுரையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி, குதிரைகள் வாங்க [illegible] பயணப்பட்டார். அந்த ஊருக்கு பெருந்துறை என்று பெயர். மரக்கலங்கள் வந்து அணிவகுத்த துறைமுகமாக இருந்ததால் அந்தப் பெயரா அல்லது உலக உயிர்கள் வீடுபேறு பெறுவதற்கு சாதனமாக பிறவிக் கடலிலிருந்து கரையேறுவதற்குத் துணையாக இருந்ததால் பெருந்துறை என்று பெயரா?

இரண்டும்தான். அந்தப் பெருந்துறையில் வெள்ளாறு பாய்கின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த கிராமத்தில் ஒரு பெரும் வேதபாடசாலை இருந்தது. அதாவது கிராமமே வேதபாட சாலையாகக் காட்சியளித்தது. பிரஹசரணம் என்ற பிரிவைச் சேர்ந்த அந்தணர்கள் சோழ தேசத்தின் ஆர்ப்பாட்டங்களி லிருந்து நகர்ந்து வந்து, எந்த அரசருடைய ஆதிக்கமும் அதிகம் காட்டப்பெறாத பாண்டிய நாட்டிற்கும் சோழ தேசத்திற்கும் நடுவேயுள்ள இந்தப் பெருந்துறையில் வந்து தங்கி, எந்தக் கவலையுமின்றி வேதம் படித்து வந்தார்கள். வேதம் என்பது வெறும் படிப்பு சமாச்சாரம் இல்லை. மனனம் செய்வது மட்டுமில்லை. வேதநெறியோடு வாழ்வதும் மிக முக்கியம். வாழ்க்கையையே தவமாக மேற்கொள்கின்ற காரியம்.

நான்கு வேதங்களையும், அந்தணர்களின் ஒரு வகுப்பான இந்த பிரஹசரணர்கள் ஒரேயொரு குருவின் மூலம் கற்று வந்தார்கள். அந்த மாணவர்களுடைய சுடர் முகங்களையும், அவர்கள் வேதம் சொல்லும் அழகையும், அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் பணிவையும், அவர்கள் தங்கள் தினசரி செய்கை யில் காட்டும் அக்கறையையும், எல்லா உயிர்களிடத்திலும் நடுநிலையான அறத்தோடு பழகி வருவதையும் கண்டு நெகிழ்ந்த திருவாதவூரர், அவர்கள் குருவை நோக்கி பணிந்து நிற்க, அந்தக் குருவின் ஒளிபொருந்திய முகம் கண்டு இறைவனே இங்கு வந்து வேதம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

எது கோயில், எது இறைவன்? எப்படி இறைவழிபாடு என்று எல்லோருக்கும் இருக்கின்ற சந்தேகங்கள் முதல் மந்திரியான திருவாதவூரருக்கும் இருந்தது. அந்த முதல் மந்திரி இடுப்பில் துண்டு கட்டி, கைகட்டி வாய்பொத்தி மிக அடக்கமாய் தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள சந்தேகங்களை, அந்த வேதம் சொல்லிக்கொடுக்கும் குருவிடம் வினவ, அந்த குரு பார்வையாலும், மௌனத்தாலும் சிறிதளவு பேச்சாலும் அவருக்கு இறைநிலை என்ன என்பதை உணர்த்தினார்.

[illegible]

[illegible] அந்தக் குருவின் [illegible]

[illegible] மறந்து, அந்தக் குருவின் [illegible] அந்தக் குரு பாடம் சொல்லும் [illegible] தனக்குத் தோன்றிய சந்தேகங் [illegible] மெல்லிய குரலில் விசாரித்துத் தெளி [illegible] விஷயங்களை உடனுக் [illegible] தனக்குள்ளே குறையைத் தேடும் [illegible] மேற்கொள்ளுதலும் செய்து வர, அவருக்குக் [illegible] எப்படி ஞாபகப்படுத்துவதென்று, கூட [illegible] தெரியாமல் போயிற்று.

[illegible] ஒன்றுமில்லை. அதுவெறும் வெளி. [illegible] நிறைந்திருக்கின்ற எல்லையற்ற சக்தி. அது [illegible] எப்போதோ முளைத்தது. எங்கும் இருப்பது [illegible] இருப்பது என்பதை அவரால் உணர முடிந்தது.

[illegible] எப்படிக் கும்பிட வேண்டும்? திட ரூபம். [illegible] ஒளி ரூபம் அல்லது எதுவுமற்ற சூட்சும ரூபம் [illegible] எல்லா விதமாகவும் கும்பிடலாம். இப்படித்தான் [illegible] வரைமுறை இல்லை. அப்படிக் கும்பிடுவதின் மூலம் [illegible] உங்களுக்குள் திகழ்ந்திருக்கின்ற சக்தியை [illegible] உணரமுடியுமாயின் நீங்கள் சொல்வதே இறை [illegible] நீங்கள் கடைபிடிப்பதே இறைவழிபாடு. நீங்கள் [illegible] பிடிப்பதே இறைவிஷயம். அதாவது எந்த வழி என்பது [illegible] இல்லை. இறைவன் உருவமுள்ளவனா அல்லது [illegible] மானவனா என்று கேள்வி கேட்பதே முதிராத [illegible]

“இறைவனை அடைய ஏதாவது உபதேசிக்கக் கூடாதா?”

வாதவூரர் கேட்டபோது, “ஆதி குருவான தட்சிணா மூர்த்தி, எல்லா குருவிற்கும் குருவான தட்சிணாமூர்த்தி மௌனமே உபதேசமாகத் தருகையில், மற்றவர் உபதேசிப்பதையே ஒரு வழியாகக் கொண்டால், அந்த மூடத்தனத்தை என்ன சொல்வது. மௌனம்தான் உபதேசம். ஏனெனில் இது சொல்லிப் புரிகின்ற விஷயமே அல்ல. இது உணர்வது. இது பரிமாறிக் கொள்ளும் விஷயமே அல்ல. இது தானாய் தனக்குள் தோன்றுவது. நீ போட்ட முடிச்சை நீதான் அவிழ்க்க வேண்டும். உன்னுடைய இறைவனை நீதான் தேடிக்காண வேண்டும். வேறு எவரும் கைபிடித்து அழைத்துப் போக மாட்டார். அது முயற்சியில் கிடைப்பதல்ல. உன் எல்லா முயற்சியும் கைவிட்டுவிட உனக்குள் இறையருள் வந்து தங்கும்.”

திருவாதவூரர் திகைத்தார்.

எல்லா முயற்சிகளும் நிற்பது எப்படி; என்னால் ஆகுமா? என்று கேட்டார்.

ஒருநாள் நேருக்குநேர் அந்தக் குருவைக் காண்கையில் அந்த குருவின் உடம்பிலிருந்து தீ வடிவம் தோன்ற, அது எல்லாம்வல்ல இறைவனே, சிவனே என்பதை உணர்ந்து விழுந்து வணங்கினார்.

அங்குப் படித்ததின்படி, அங்கே அந்தப் பாடத்தின் வகையாய் ஒரு சிவன்கோயில் எழுப்பத் துணிந்தார்.

அதைக் கோயில் என்று சொல்வது நான்கு சுவர்கள் உள்ள, மேலே தளம் போட்ட இடத்தையா?

ஆமாம்.

எதைக் கருவறை என்று கொள்வது?

கடவுள் எங்கிருக்கிறாரோ அதைக் கருவறை என்று சொல்லலாம்.

[illegible] உருவம் இன்னதென்று தீர்மானிக்க முடியாத [illegible] கருவறைக்குள் என்ன வைப்பது?

[illegible] ஒரு மேடை, மேடையின்மீது அகத்திக் [illegible] சோறும், மற்ற காய்கறிகளும் வேக வைத்துப் [illegible] அதிலிருந்து கிளம்பிய ஆவியே, அந்தச் சோறிலிருந்து [illegible] சூடான காற்றே இறைவடிவமாகியது. [illegible] வடிவம் வெட்டவெளி. அது கட்டடம் [illegible] வெறும் வெளி என்பதை உணர்த்துமாறு அவர் [illegible]ப்பினார். அவர் கொண்டு வந்திருந்த, குதிரை [illegible] வைத்திருந்த செல்வத்தையெல்லாம் இதற்குச் செல[illegible]. வேதபாடசாலை சிறுவர்களுக்கு வீடுகட்டவும் [illegible] இறைத்தார்.

[illegible] குதிரைகள் எங்கே என்று கேட்க, வரும் என்று [illegible].

[illegible] நச்சரித்தான். கடிந்து கொண்டான்.

[illegible]ப்பெருந்துறை சுற்றியுள்ள காடுகளில் திரிந்து [illegible] நரிகளையெல்லாம் இறைவன் பரிகளாக [illegible] குதிரையில் ஏறி நீண்ட கயிற்றால் அந்தக் காட்டுக் [illegible] விரட்டி மதுரைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த் [illegible] பொறுமைகனாய், மிடுக்கனாய், திறமையுள்ளவனாய் பல [illegible] ஒருவனாகவே ஓட்டிவரும் தைரியமும், [illegible] உடையவனாய் மதுரைக்குள் நுழைந்தான். [illegible] நரிகள் உள்ளே நுழைந்தன. இரண்டே நாளில் [illegible] நரியாயின. அங்கு இருக்கின்ற மற்ற குதிரை[illegible] கடித்துவிட்டு ஓடின. அரசன் கோபமுற்றான். [illegible] மாணிக்கவாசகர் சொல் லொண்ணா துயர் [illegible]. ஆயினும் இடையறாது உள்ளுக்குள், தன்னுள் [illegible] தன்னை அறிந்து தனக்குள் இருக்கின்ற இறை [illegible] பெருக்கி பாடல்கள் புனைந்தார்.

அவருடைய திருவாசகம் எட்டாம் திருமுறை என்று பெயர் பெற்றது. திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார் என்ற சிறப்பு பெற்றது. அந்த திருவாதவூரர் என்கிற மாணிக்கவாசகர், மாணிக்கம் போன்ற வாசகங்களைத் திருவாசகமாய் கொடுத்த அந்த அண்ணல் உட்கார்ந்து பாடிய திருத்தலம்தான், இப்போது ஆவுடை யார் கோவில் என்று அழைக்கப்படும் திருப்பெருந்துறை.

“தந்தது உந்தன் தன்னை கொண்டது எந்தன் தன்னை
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்.
யாது நீ, பெற்றதொன்று என்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்.
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடம் கொண்டாய்.
யானிதற் கிலன் ஓர் கைம்மாறே.”

என்று உருகிப் பாடுகிறார்.

என்னை எடுத்துக்கொண்டு உன்னை எனக்குக் கொடுத்து விட்டாய். இந்தப் பரிமாற்றத்தில் யார் கெட்டிக்காரர்கள்

நான்தானே. உன்னை என்னுள் அடைந்து அளவிலா சுகமடைந்தேன். என்னை ஏற்றுக்கொண்டு உனக்கு என்னப்பா கிடைத்தது என்று நெகிழ்கிறார்.

இறைதரிசனம் பெற்றவர் என்பதற்கு இம்மாதிரி பல பாடல்கள் சாட்சி.

மாணிக்கவாசகர் கட்டிய கோயிலைச் சுற்றி பாண்டிய மன்னர்களும், குறுநில மன்னர்களும் இந்தக் கோயிலை விரிவாக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். வெறுமே மண்டபம் கட்டாமல் அற்புதமான சிற்பிகளைக் கொண்டு சிற்பக்கலை யின் உன்னதத்தை நிலைநாட்டி விட்டுப் போயிருக் கிறார்கள்.

[illegible]மான தலையணி அணிந்து உயரமும் திண்மை [illegible] போர் மறவர், ரதியைப் போல் அழகுள்ள [illegible] ஆகிய சிற்பங்களைப் பார்க்க வியப்பு [illegible] அந்தக் காலத்திய உடைகளும், நகைகளும், [illegible]ங்களும், ஆயுதங்களும் தமிழர் நாகரிகம் மிக [illegible] இருந்ததைக் காட்டுகின்றன. ஐரோப்பா முழுவ[illegible]டாய், வெறும் சேற்றுக்குழியாய் இருக்க, இங்கு [illegible] ஒரு நாகரிகக் கலைச்சிறப்பு இருந்திருக் [illegible]

[illegible]மோ, நந்தியோ இங்கு இல்லை. மாறாய், மாணிக்கவாசகரின் அற்புதமான உலோகச் சிலை [illegible] மாணிக்கவாசகரை வணங்கிவிட்டு வெளியேறு[illegible] வழக்கமாக இருக்கிறது.

[illegible] மண்டலங்களின் பெயரும், ஒவ்வொரு நட்சத் [illegible] எந்த ரூபத்தில் காட்சியளிக்கும் என்ற விளக்கமும் [illegible]திரத்தைத் தமிழர்கள் விரல் நுனியில் வைத் [illegible] என்பதற்குச் சாட்சியமாக அமைந்திருக் [illegible] பல்வேறு காலகட்டத்தில் பல்வேறு தூண்களில் [illegible], குதிரையின் மீது ஆரோகணித்திருக்கின்ற வீரனு[illegible] இறைவனை வடித்திருக்கிறார்கள். இன்று முழுவதும் [illegible] உருவங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். அப்படி [illegible] கம்பீரமாய் வருகின்ற இறைவருக்கும் வஸ் [illegible] மாலைகள் அணிவித்துப் பூஜை செய்கிறார்கள்.

இறைவன் அருவமானவன். இறைவன் உருவமானவன் [illegible] இந்தக் கோயிலுக்குள் நுழையும்போது தெளிவாய் [illegible]கொள்ளலாம். அருவம் சிறந்ததா, உருவம் சிறந்ததா [illegible] அர்த்தமற்றது என்பதை விளங்கிக் கொள்ள [illegible] வெறும் கருவறையைக் காட்டினால் ஜனங்களுக்குப் [illegible] போகுமே என்பதற்காக ஆவுடையார் மீது ஒரு [illegible] குவளையை, ஒரு பாத்திரத்தை, கவிழ்த்து வைத்து

அதன்மீது பூச்சொரிகிறார்கள். வெறும் வெளியைத் தரிசிப்பதற்கு எல்லாராலும் இயலாது. ஒரு அடையாளம், ஒரு வடிவம் தேவைப்படுகிறது.

திருவாதவூரர் காலத்தில் உட்கார்ந்து பாடம் சொன்ன அந்த வேதாச்சாரியன் வீற்றிருந்த குருந்த மரம், இப்பொழுதும் இருக்கிறது. அந்த குருந்த மரத்தடி மண், நோய்தீர்க்க வல்லது என்றும் சொல்கிறார்கள்.

ஆவுடையார் கோயில் நெடுஞ்சாலைத் தொடர்பில்லாது தள்ளியிருப்பதால், கூட்டம் அதிகமில்லை. திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகே உள்ள புதுக்கோட்டை போய், புதுக்கோட்டையிலிருந்து ஆவுடையார் கோயிலுக்கு ஒரு சுமாரான பாதையில் பயணிக்க வேண்டும். வாழ்க்கையில் ஒரேயொரு முறை ஆவுடையார் கோயிலைப் பார்த்துவிட வேண்டும். இறைவன் என்பதை விதம் விதமாகச் சொல்ல முற்பட்ட மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகையைத் தரிசித்து விட்டு வரவேண்டும். அருவமான இறைவன் எங்குமுள்ள இறைவன் அங்கும் இருக்கிறான் என்பதை உணர்ந்து கோயிலைச் சுற்றிப்பார்த்து தமிழர் நாகரிகத்தின் சின்னமான சிற்பக்கலையை வியந்துபோற்றி நமஸ்கரித்துவிட்டு வரவேண்டும்.

10. சுசீந்திரம்

மனிதர்களிலேயே உத்தமி எனப்படுபவள் யார்?

எந்தப் பெண் தன் கணவனைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடுகிறாளோ, அவளை உத்தமி என்று அழைப்பார்கள்.

எப்பொழுது ஒருவர் புருஷனாக வந்து விட்டாரோ அவர் என்ன செய்தாலும் சரி, தவறு என்ற பேச்சுக்கே இடமின்றி, அவருக்கு இனியவளாக நடந்து கொள்பவளே உத்தமி.

[illegible] எவரேனும் உண்டா?

[illegible]

[illegible] அவள்?

அனுசுயா என்று பெயர். அத்திரி முனிவரின் மனைவி. [illegible] முனிவர், சிறந்த புருஷர். ஒழுக்க சீலர். கடும் தபஸ்வி, [illegible]. அவருக்கு மிக ஏற்றவளாக அனுசுயா என்ற [illegible] இருக்கிறாள். எந்த நேரமும் மனதுக்குள்ளும், [illegible] புருஷனைக் கொண்டாடிக் கொண்டே [illegible].

அவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள்?

ஓர் அழகிய வனத்தில் குடியிருக்கிறார்கள்.

[illegible]... அழகிய வனத்தில் காட்டு மரங்களுக்கு [illegible] கணவரோடு வாழ்ந்தால் வேறு என்ன தோன்றும் [illegible] கொண்டாடத்தான் தோன்றும்.

சரஸ்வதி, லக்ஷ்மி, 'பார்வதி என்ற மூன்று தேவியர்களும் [illegible] கேலி செய்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். [illegible] கணவர்களான பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், [illegible] இந்த தேவியர்கள் கடும் சோதனைக்கு ஆளாகப் [illegible] என்று தெரிந்து, மௌனமாய் சம்பாஷ[illegible] கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

''மனிதர்கள் சலனமுள்ளவர்கள். அவர்களால் ஏகாக்[illegible] இருக்க முடியவில்லை'' என்று லக்ஷ்மிதேவி [illegible].

''ஆமாம். புலன்களைத் தன்வயப்படுத்தி ஒரே நேர்க்[illegible] சிந்திப்பது என்பது மனிதருக்கு இயலாது. ஒரு சில [illegible] அமைதியானாலும் பல நேரங்களில் அவர்கள் [illegible] விடுகிறார்கள். காரணம், அவர்கள் மனிதர்கள்.''

[illegible] சரஸ்வதி தேவி பேசினாள்.

“மிகப் பெரிய ஞானிகளும், ரிஷிகளும், முனிவர்களும் இந்த விஷயத்தில் தடுமாறி இருக்க, ஒரு சாதாரணப் பெண் எப்படி ஒரே விஷயத்தைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்க முடியும்? உள்ளத்தை முகத்தால் மூடி மறைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, உள்ளே புடம்போட்ட தங்கமாக இருக்க முடியாது.”

பார்வதிதேவி தன் அபிப்ராயத்தைச் சொன்னாள்.

“அட... அப்பொழுது அவளைச் சோதனை செய்து பார்த்துவிடுங்கள். மனிதர்களில் உயர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்களா என்பது, தேவர்களாகிய நமக்குத் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிந்துவிடும்.”

நாரதர் உரக்கச் சொல்ல, அவர்கள் “ஆமாம். சோதித்துப் பார்த்துவிடலாம்” என்று உற்சாகமானார்கள்.

“யாரை வைத்துச் சோதனை செய்வீர்கள்?”

நாரதர் மறுபடி இன்னும் ஒரு வலையை வீச, அவர்கள் யோசிக்கத் துவங்கினார்கள்.

“எதற்கு சிரமம், உங்கள் கணவர்களைவிட அற்புதமான ஆண்கள் உண்டா... அவர்களை அனுப்புங்களேன். அனுசுயா கற்புநெறி தவறாதவளா என்று சோதித்துப் பார்த்துவிடுங்களேன்.” நாரதர் சொல்ல,

அவர்கள் துள்ளிக் கொண்டு எழுந்தார்கள்.

“எப்படி அனுப்பப் போகிறீர்கள்... கட்டிளங்காளைகளாவா?”

“தேவையில்லை. நமது புருஷர்கள் மகா கம்பீரர்கள். வேதமறிந்த கிழவர்களாக உருமாறிப் போகட்டும். அந்தப் பெண் தடுமாறுகிறாளா என்று பார்ப்போம்.”

மிகுந்த கர்வத்தோடு சரஸ்வதி சொல்ல, மற்றவர்கள் அவளை ஆமோதித்தார்கள்.

முன்னறிவிப்பின்றி பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் மூன்று பேரும் அத்ரி முனிவரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தார்கள். அனுசுயா முன் தோன்றினார்கள். வயதான, ஆனால், மிடுக்குடைய பிராமணர்களாக வாசலில் நின்று, ஏதேனும் உண்ணக் கொடுக்க [illegible] என்று கையேந்தினார்கள்.

அந்தணர்கள் பிக்ஷையிடு என்று கேட்டால், உடனே இடுவதுதான் முறை.

அனுசுயா பரபரப்பானாள்.

அத்ரி முனிவர் இமயமலை நோக்கிப் போயிருந்ததால் அவளே அவர்களை வரவேற்றாள்.

கால் அலம்ப நீரும், முகம் துடைத்துக் கொள்ள துணியும் தந்து, உள்ளே வந்ததும் தாகத்திற்கு உண்டான பானங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, இலை போட்டாள். உணவு பரிமாறினாள். விழுந்து நமஸ்கரித்து, “உண்ணுங்கள்” என்று [illegible] அடக்கத்துடன் வேண்டினாள்.

“இப்படிப் பரிமாறினால் நாங்கள் சாப்பிடுவதில்லை.”

“வேறு எப்படிப் பரிமாற வேண்டும்.”

“எங்கள் எதிரே துணியின்றி நிர்வாணமாய் பரிமாறுவதுதான் சிறப்பு.”

“இல்லையெனில்...”

“என்ன கேள்வி இது... இல்லையெனில் எழுந்து போய் விடுவோம். இந்த ஆஸ்ரமம் பெரும் சாபத்திற்கு உள்ளாகும்.”

அனுசுயா திடுக்கிட்டாள்.

என்ன இது... இப்படியொரு விசித்திரமான முறையை யாரும் சொல்ல மாட்டார்களே... யார் இவர்கள்?

கண்மூடி, தன் நெஞ்சுக்குள் முழு கவனமும் வைத்து தன்னை மறந்து தன் சூழ்நிலையை அறிய, வந்திருப்பது

வேதியர்கள் அல்ல சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா என்ற மூன்று மிகப்பெரிய சக்திகள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டாள்.

என்ன செய்வது? புருஷனைக் கண்மூடி வேண்டினாள்.

அவர் கால் கழுவிய நீரை எடுத்துவந்து அந்த வேதியர்கள் மீது தெளிக்க, அந்த வேதியர்கள் மூன்று பேரும் உடனே சிறு குழந்தைகளாக மாறினார்கள். கை கால் உதைத்து இடுப்புத் துணி நெகிழக் கிடந்தார்கள். அவர்களை அள்ளி நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்ட அனுசுயா, அவர்கள் விருப்பப்படியே உடையின்றி உணவு பிசைந்து ஊட்டினாள். தொட்டிலில் கிடத்தினாள். கொஞ்சி சீராட்டினாள்.

கணவர் வந்ததும் நடந்ததை விவரித்தாள். அத்திரி முனிவர், மனைவியினுடைய அன்பில், அளவற்ற பக்தியில் மகிழ்ந்தார். அவரும் குழந்தைகளைச் சீராட்டினார்.

மூன்று தேவியர்களும், போன புருஷர்கள் வரவில்லையே யென்று நாரதரைக் கேட்க, நாரதர் நடந்ததை விவரிக்க, இனி என்ன செய்வது என்று அவர்கள் கையைப் பிசைய, தேவிகள் அனுசுயாவை அணுகி தாங்கள் செய்த தவறுக்கு மன்னிப்பு கேட்டார்கள்.

அனுசுயா அவர்களை வரவேற்று உபசரித்து மறுபடியும் தன் கணவரது பாதத் தீர்த்தத்தை அந்தக் குழந்தைகளின் மீது தெளிக்க, அவர்கள் மறுபடியும் சுய உருவெடுத்தார்கள். அப்படி சுய உருவெடுத்து மூன்று லிங்கங்களாக மாறிய ஒரு கொன்றை மரத்தடி, சுசீந்திரம் என்ற இடத்திலே இன்னமும் இருக்கிறது.

ஒரு பெண்ணின் கற்புக்கு சாட்சியாய், அவள் புருஷ பக்திக்குச் சாட்சியாய் கறுத்துக் கிடக்கின்ற ஒரு கொன்றை மரத்தடியில் ஒன்றன் அருகே ஒன்று உயரமாய் அடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தெய்வங்களையெல்லாம் மண்டியிட வைக்கின்ற சக்தி கற்புள்ள பெண்ணுக்கு உண்டு என்பதைக் காலம் காலமாய் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்தியாவின் கடைக்கோடியிலுள்ள நாகர்கோயிலி [illegible] கிலோ மீட்டர் தொலைவில் கன்னியாகுமரி [illegible] வழியில் வயல்களுக்கு நடுவில் இருக்கின்ற [illegible] சுசீந்திரம்.

[illegible] உயரமான, அதேசமயம் அற்புதமான அழகான [illegible] நிறைந்த கோபுரம் நம்மை வரவேற்க, பல [illegible] பல காலங்களில் கட்டிய மண்டபங்கள் உள்ளே [illegible]இருக்கின்றன.

சுசீந்திரம் என்றால் என்ன?

[illegible] தவறாக நடந்துகொண்ட இந்திரன், [illegible] கணவனான கௌதமரால் சபிக்கப்பட்டு உடம்பு [illegible] பெண்ணின் அந்தரங்கக் குறிகள் நிறைந்து [illegible].

இந்திரன் தன் சாபம் எப்பொழுது விலகும் என்று பணிந்து [illegible] மூன்று தெய்வங்களும் ஒன்று சேரும் இடத்தில் உன் [illegible] போகும் என்று கௌதம முனிவர் சொன்னார்.

சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு மூவரும் ஒரே லிங்க ரூபத்தில் [illegible] இடத்தில் வெண்கலப் பாத்திரத்தில் நெய்விட்டு [illegible] கொதிக்கவிட்டு அதற்குள் உலோக நந்தியைப் [illegible] அந்தப் பாத்திரத்திற்குள் இந்திரன் மூழ்கி உலோக [illegible] வெளியே எடுத்துவர, அவன் சாபம் அகன்று [illegible] ஏற்பட்டது.

இந்திரன் சுத்தமான இடம், சுசீந்திரம். சுசீ என்றால் [illegible].

கோயில் மிக கம்பீரமாக இருக்கிறது. தென்னிந்தியாவில் [illegible] சம்பிரதாயம் நிறைந்த கோயில்கள், சிவால [illegible] என்று பிரிந்துகிடக்க, இரண்டு விஷயங்களுமே [illegible] என்ற தத்துவத்தில், கேரள எல்லையோரம் [illegible] சிவ விஷ்ணு ஒன்றிணைந்த கோயில்கள்

அதிகம் இருக்கின்றன. அதில் மிகத் தொன்மையானது சுசீந்திரத்திலுள்ள ஸ்தாணுமாலயன் கோயில்.

அதென்ன ஸ்தாணுமாலயன்?

ஸ்தாணு-சிவன்; மால் திருமால்; அயன்-பிரம்மா.

கோயில் மிக சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேரளத்து நம்பூதிரிகளின் ஆளுமையில் பூஜை செய்யப்படுகிறது. இந்தக் கோயில் பூஜைகள் சற்று விசித்திரமாக இருக்கும்.

வாசலில் ஏஜெண்ட் போல ஒருவர் உரத்த குரலில் மந்திரம் சொல்ல, உள்ளுக்குள் இருக்கின்ற நம்பூதிரி பூவைப் போடுவார். வெளியே கொண்டுவந்து வாழையிலையில் சந்தனமும் கொடுப்பார். பூஜை செய்யும் நம்பூதிரியே ஏன் உரத்த குரலில் மந்திரம் சொல்லக்கூடாது என்று கேட்டால், பதில் இல்லை.

தினசரி பூஜைகளும் பிரதோஷ பூஜைகளும் ஊரார் முன்னிலையில், ஊரார் தயவில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. தினமும் இந்திரன் வந்து சிவலிங்கத்திற்குப் பூஜை செய்வதால், முதல் நாள் இரவு பூஜை செய்த பட்டர், போகும்போது பூஜைக்குண்டான பொருட்களை எடுத்து வைத்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார். மறுநாள் காலை, வேறு ஒரு நம்பூதிரி அந்தப் பொருட்களை மறுபடியும் எடுத்து அடுக்கி வைக்கிறார். முதல்நாள் எடுத்து வைத்தவரே மறுநாள் காலை வருவதில்லை.

இந்திரன் பூஜை செய்வதால் அங்கு சில விஷயங்கள் மாறியிருக்கும். அதைப் பார்த்தால் திடுக்கிட்டுப் போவார் என்பதால், ஒரு சமயம் வந்த நம்பூதிரி இன்னொரு சமயம் வருவதில்லை என்ற வழக்கம் இருக்கிறது.

சுசீந்திரத்தில் மிக விசேஷமான ஹனுமார் சிலை இருக்கிறது. ஆகம விதிப்படி பிரதிஷ்டை செய்யப்படாத வெறுமே

[illegible] பதினெட்டு அடி உயர ஹனுமார் மிக [illegible] அதேசமயம், வினயமாக காட்சியளிக்கிறார். [illegible] தரிசிக்க வெளியூர்களிலிருந்தும்கூட பக்தர்கள் [illegible] வருகிறார்கள். ஆகம விதிப்படி பிரதிஷ்டை [illegible] ததால் ஹனுமாரைத் தொட்டுக்கூட வணங்க [illegible]

[illegible] சிவன் கோயில்களில் இருப்பதைப் போல [illegible] என்று தனி சன்னதி இல்லை. உற்சவராக ஒரு [illegible] எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

[illegible] சன்னதியும் வல்லப வினாயகர் சன்னதியும் [illegible] அமைந்திருக்கின்றன. அந்த வினாயகர் சன்னதிக்கு [illegible] சிற்பங்கள் பொருந்திய நவகிரக மண்டபம் [illegible] மிகப்பெரிய திருக்குளமும் அழகிய வீதிகளும் [illegible] நுணுக்கமாகச் செதுக்கப்பட்ட நாயக்கர் காலத்து [illegible] களும் கோயிலைத் திரும்பத் திரும்ப பார்க்கும் [illegible] தாண்டுகின்றன.

[illegible] வாசலில் உள்ள ஒரு சிற்பம் மிக உன்னதமான [illegible] விளக்குகிறது. அந்தக் கோபுரத்திற்குக் கீழ் [illegible] சிற்பத்தில் ஒரு பெரிய மரக்கிளையில் கையூன்றி [illegible] வாகுவாக இறைவன் நிற்கிறார். அந்த மரத்தில் ஓர் [illegible] புடைப்புச் சிற்பமாகத் தொங்குகிறது. அந்த [illegible] தேவி அமர்ந்திருக்கிறார். அந்த மரத்தைச் சுற்றி [illegible] பாம்பும், மனமென்னும் குரங்கும் சந்ததியைப் [illegible] கின்ற காமரூபக் கொடியும் இருக்கின்றன. இறைவ [illegible] ஒருமுறை மரத்தை அசைக்க, அந்த ஊஞ்சல் [illegible] ஆடிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இறைவனின் ஒரு [illegible] சக்தியாக வெளிப்பட்டு, அந்த சக்தி ஊஞ்சலாக [illegible] அந்த ஆட்டத்தில் இந்த உலகத்தின் செயல்கள் [illegible] சுற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. பூமி என்ற அந்த கற்பக [illegible] சத்தில் காமம் என்கிற பாம்பும் மனம் என்ற குரங்கும்

வம்சாவளியைத் தோற்றுவிக்கின்ற கொடியும், உலகத் [illegible] அசைவுக்குச் சாட்சியாக இருக்கின்றன. இம்மாதிரி [illegible] சிற்பங்களைப் படம் எடுத்து வாசலில் விற்கலாம். [illegible] கவனிப்பாரற்று அந்தச் சிலை இருக்கிறது.

ஸ்ரீராமர், வாலியை வதம் பண்ணுகின்ற சிற் [illegible] இருக்கிறது. ராமர் இருக்கிற தூணிலிருந்து அம்பில் [illegible] வைத்துப் பார்த்தால் வாலி மட்டுமே கண்ணுக்குத் தெரி [illegible] சுக்ரீவன் தெரியமாட்டார். சற்று தள்ளி நின்று பார்த் [illegible] வாலியும் சுக்ரீவனும் சண்டையிடுவது தெரியும்.

சுசீந்திரம் அற்புதமான தலம். ஒருமுறை அனைவ [illegible] பார்த்துவிட்டு வர வேண்டும்.

11. பிள்ளையார்பட்டி

விநாயகர் வடிவத்தில் என்ன சிறப்பு?

அது ஓம் என்ற பிரணவ ஒலியின் வடிவமைப்பு. அ [illegible] ஒலிக்கு ஒரு வரிவடிவம் கொடுக்கிறபோது இப்படிப் [illegible] ஒரு சிற்பம் கிடைக்கிறது.

ஓம் என்பது என்ன?

அ என்ற எழுத்தினுடைய நீட்டலும் உ என்ற எழுத் [illegible] னுடைய நீட்டலும் ம என்ற எழுத்தினுடைய அழுத்த [illegible] ஒன்று சேரக் கிடைப்பது ஓம். அ என்ற ஒலி சிவம். அ [illegible] அசையாது எல்லாவற்றையும் ஏற்கின்ற ஒரு குணம். [illegible] என்பது ஒன்றுக்குள் புகுந்து அதற்குள் உயிர்ப் [illegible] ஏற்படுத்துகின்ற தன்மை.

ம என்பது இந்த இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்ததனால் ஏற்ப [illegible] தினுடைய சக்தி. எல்லாம் கலந்து இருப்பதினுடை [illegible] வரிவடிவம்தான் விநாயகர். அதாவது சிவனும், சக்தியு [illegible]

[illegible] வெளிப்பட்ட அந்த சக்தியின் வரிவடிவம் இந்த [illegible]

[illegible] வரி வடிவம்?

[illegible] கணிதம் கற்பிக்கும்போது ஒன்றும் ஒன்றும் [illegible] என்று சொல்வார்கள். எது ஒன்று, எப்படி இரண்டு [illegible] குழந்தை விழிக்கும். ஒரு புளியங்கொட்டையும் [illegible] இன்னொரு புளியங்கொட்டையும் சேர்ந்தால் [illegible] புளியங்கொட்டைகள் ஆகின்றன அல்லவா என்று [illegible] விளக்குவார். ஐந்து புளியங்கொட்டைகளும், வேறு [illegible] புளியங்கொட்டைகளும் சேர்ந்தால், எத்தனை [illegible] எண்ணு என்று குழந்தையிடம் சொல்ல, அது [illegible] என்று எண்ணி சந்தோஷப்படும்.

[illegible] எண்ணுவதற்கு, மனதால் கூட்டுவதற்கு உப [illegible] புளியங்கெட்டைகள் இருப்பதுபோல, வரி [illegible] இறை என்ற விஷயத்தை மனதுக்குள் [illegible] உதவுகின்றன. புளியங்கொட்டை இல்லாமல் [illegible] குழந்தை கணிதத்தில் வல்லவனாகி இருக்க முடியாது. [illegible] வல்லவனாகி விட்டபிறகு புளியங் கொட் [illegible] தேவையில்லை. வரிவடிவைப் பார்க்கும் போது [illegible] ஒலி ஞாபகம் வரும். பிரணவஒலி உள்ளுக்குள் [illegible] போது இந்த வரிவடிவம் தோன்றும்.

[illegible] தர்மத்தில் மக்களுக்குக் கடவுள் தன்மையைப் [illegible] பல்வேறு விதமான முயற்சிகள் ஏற்பட்டு, அதில் [illegible] சரியான முயற்சி என்று உருவ வழிபாட்டைத் தேர்ந் [illegible] திருக்கிறார்கள். பிரபஞ்ச சக்தியின் இயக்க வடிவம் [illegible] உள்ளாழ்ந்த அமைதி. மிகுந்த கம்பீரம், தெள்ளிய [illegible] உணர்வு. இம் மூன்றையும் விநாயகரை உற்றுப் [illegible] போது நம்மால் உணர முடியும். இதுதான் சித்தர் [illegible] நிலை. மனிதர்களில் மிக உயர்ந்தோரின் குணம்.

[illegible] புராணங்கள் என்ன சொல்கின்றன தெரியுமா?

அடக்கம் போல இருக்கும் அகங்காரத்தை, தனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்கிற மமதையை, தானே எல்லாம் செய்து முடித்துவிடுவேன் என்கிற இறுமாப்பை, உடைத்து தெறிகிற கதைகளைத்தான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறது. கர்வப்படுபவர் சிவனாக இருந்தாலும், சிவனுக்குத் தாயாக இருந்தாலும், உமையாக இருந்தாலும் அது பிரபஞ்ச சக்தி இல்லையெனில்... அந்த சக்தியைக் குறித்த நினைவு இல்லை யெனில் எல்லாம் பாழாகும் என்பதை, சொல்லாமல் சொல் கிறது. விஷயங்களை முற்றிலும் உணர்ந்த ஞானிகளாலேயே இந்தக் கற்பக விநாயகர் உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அப்படிப்பட்ட விநாயகருக்குத் தமிழகத்தில் பல கோயில்கள் உண்டு.

ஆனால், உள்ளே நுழைந்ததும் மயிற்கூச்செரிய வைத்து உடம்பில் ஒரு பொடிப்பு ஏற்படுத்தி உள்ளுக்குள் நினைவுகளெல்லாம் ஒன்றுசேர நின்று ஏதோ ஒன்றில் மனம் லயிக்கக் கிடக்க வைக்கின்ற கோயில்கள் வெகு சிலவே. அதில் ஒன்று பிள்ளையார்பட்டி கற்பகவினாயகர் திருக் கோயில். இது மிகப் புராதனமான கோயில். கல்வெட்டு ஆதாரத்தின்படி எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முந்தையதாகத் தெரிந்தாலும், அதற்கும் முன்பு பல்லவர் காலத்திலேயே இந்தக் கோயில் தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்று அங்கு பிள்ளையாரின் சிற்ப அமைப்பை, சுற்றுப்பகுதியிலுள்ள சிற்பங்களைக் கவனித்துச் சொல்கிறார்கள்.

மருதங்குடி என்ற ஊராக இருந்த கிராமத்தில் மருதங்குடி நாயனார் என்று எழுப்பப்பட்ட சிவன் கோயிலுக்குப் பலர் நிவந்தம் அளித்திருக்கிறார்கள். பாண்டிய நாட்டின் வறண்ட பிரதேசத்தில் வணிகக் குடும்பங்கள் வந்து தங்கி மாட மாளி கைகள் எழுப்பிக் கொண்டு, அவர்களுக்கென்று கோயில்கள் அமைத்துக்கொண்டு பல குடும்பங்களாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு உழுவதற்கு நிலமோ, விவசாய

[illegible] நீரோ அல்லது இரும்பு வேலைக் [illegible] தேவையில்லை. அவர்களுக்குத் தங்க [illegible] போதும். தங்கள் ஊரிலிருந்து வண்டியும் [illegible], எந்த இடத்தில் எது கிடைக்கிறதோ [illegible], எந்த இடத்தில் கிடைக்காதோ அதை விற்று [illegible] வீட்டுக்குக் கொண்டு வரும் வணிகர் [illegible] தெய்வமாய் இவ்விநாயகர் விளங்கியிருக் [illegible]

[illegible] விநாயகர், ஒரு புடைப்புச் சிற்பம். [illegible] எடுத்து, அப்படிக் குடையும்போதே [illegible] வடிவத்தை ஆள் உயரத்திற்கும் மேலாகச் [illegible]. இந்த விநாயகரை தேசி விநாயகர் [illegible] கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. தேசி என்பது [illegible] வடமொழியின் தமிழாக்கம். ஒளிமிகுந்த [illegible] இவரை அழைக்கிறார்கள். சுற்றி விளக்குகள் [illegible] உற்றுப் பார்க்கும்போது, ஒளி நிறைந்த [illegible] என்பதை வெகு எளிதாக உணரலாம்.

[illegible], காதுகள் விடைத்து கண்கள் மிளிர இடுப் [illegible] கைவைத்து வலக்கையால் மோதஹம் [illegible] பத்மாசனத்தில் சுகாசனத்தில் அமர்ந்தருப்ப [illegible] வடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மோதகம் [illegible] சொல்லலாம். சித்திக் குளிகை என்றும் சொல்ல [illegible] அடங்கிய இடத்திலுள்ள சிற்பங்களில் [illegible] உள்ளங்கையில் சித்திக்குளிகை வைத்திருக்கின்ற [illegible] உருவங்களோ, குருமாருடைய உருவங் [illegible] பிள்ளையாரின் மூர்த்தமோ இருக்கத்தான் செய்யும்.

[illegible] ரூபமாய் இருக்கும் மகாதேவர் அல்லாது, [illegible] மங்கை என்ற அம்பாள் சன்னதி அல்லாது [illegible] பிள்ளையாருக்கு இடப்பக்கம் ஒரு சிவலிங்க [illegible] இருக்கிறது. அதற்கருகே மன்னர்கள் சிலையும் சில

இருக்கின்றன. அந்த மன்னர்கள் சிலைகளின் முகத்
உற்றுப் பார்க்கும்போது, இவை பல்லவ காலம் என்று
நிச்சயமாய்ச் சொல்லமுடியும். இப்படி தனியாக
சிவலிங்கமும் கையில் சித்திக் குளிகையுடன் பிள்ளை
இருக்க, இது ஏதேனும் ஒரு ஜீவன் முக்தருடைய சமாதி
இருக்கலாமோ என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. அ
தான் கோயிலுக்குள் நுழையும்போதே மயிர்கூச்சம்
ஏற்படுகிறது. அந்தக் கோயிலுக்குள் ஏதேனும் ஒரு
கருகே கண்மூடி அமர்ந்தால் தியானமே வராதவர்களுக்
மனம் வெகு எளிதில் ஒன்றுபடும். தியானம் செய்ப
ஆழ அமிழ்ந்து போவார்கள்.

இதற்கு ஜீவசமாதிமட்டுமே காரணமல்ல. ஒரு கோ
அதன் பூசகர்களாலும் பொலிவாகிறது. ஒற்றைப்
தரித்துள்ள பிரம்மசாரி இளைஞர்கள், உரத்தகுரலில்
சொல்லியும் ஸ்தோத்திரம் சொல்லியும் விநாயக
புகழ்ந்து பாட, அந்த இடத்தின் அதிர்வுகள் மாறு
பிள்ளையார்பட்டியில் ஒரு குழுவாய் மிக அழகாய்
கிறார்கள். அபிஷேகங்களை மிக அழகாக, அமை
துடிப்போடும் பக்தியோடும் செய்கிறார்கள். மூன்று நி
திற்கு அபிஷேகங்கள் செய்து ஒரு நிமிடம் திரைபோ
மறுபடியும் திரை திறந்து இன்னொரு அபிஷேகம் செ
பரவசமூட்டுகிறார்கள்.

விபூதி அபிஷேகம் செய்கிறபோது துதிக்கை முழு
விபூதி தடவி ஆரத்தி காட்டுகிறபோது, பிள்ளை
குகையிலிருந்து வெளியே வந்து விடுகின்ற தோற்ற
இருப்பார். மூன்றே நிமிடத்தில் தங்கக் கவசம் சா
மாலையும், இடுப்புத் துணியும் அணிவித்து மறுபடியும்
விலக்க, பிள்ளையார் ஒரு அரசரைப் போல கம்பீர
உனக்கு என்ன வேண்டும் என்ற வினாவோடு நம்மிடை
பேசுவார்.

பூஜை செய்கின்ற நேர்த்தியும், அமைதியும்,
அந்தக் கோயில் சன்னதியை மேலும் பொலி
கின்றன. மனம் மிகுந்த நிறைவோடு சன்னதியை
நகருகிறார்கள். இந்தப் பிள்ளையார் சகலமும்
என்ற நம்பிக்கையோடு வலம் வருகிறார்கள்.

சுழித்த தும்பிக்கையுடைய விநாயகருடைய
மனதிலிருந்து மறையாமல் தங்கிவிடுகிறது.

யாரையும் அர்ச்சகர்கள் விரட்டுவதில்லை. உரத்த
அதட்டுவதில்லை. இடுப்பில் கை வைத்து ஒருவரை
ஏசிக் கொள்வதில்லை. எனக்குத்தான் எல்லாம்
என்கிற மமதையோடு எவரும் உலாவுவதில்லை.
பாருங்கள் என்றே பணிவோடு கேட்டுக் கொள்
ஸ்ரீ பிச்சை குருக்கள் என்கிற இறையுணர்வுமிக்க,
கீழ் பணி புரியும் இந்த அர்ச்சகக் குழுவின
அன்பு பேச்சும் மக்களை அதிகம் வரவழைக்கிறது.
கோயில் மிக சுத்தமாக இருக்கிறது. மிக
பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. உண்மையான
பக்தியும் கடவுளுக்கு ஊழியம் செய்கிறோம் என்ற
திண்மையும் உள்ள நகரத்தார் குடும்பங்கள்
கண்ணின் கருமணி என போற்றிப் பாதுகாத்து
கிறார்கள்.

12. முண்டகக் கண்ணியம்மன்

எங்கிருந்து வருகிறது என்று வேதகாலத்து
தங்களிலும் மூத்தோரைக் கேள்விகேட்டு.
பதில் சொல்ல, அதை விரிவாக எழுதி
கிறார்கள்.

அதைப்பற்றி தொடர்ந்து பலபேர் விளக்க[illegible] உரைகளும் எழுதியிருக்கிறார்கள். சிறிய இந்தக் [illegible] மிக விரிவான பதில் கொடுக்கப்படும்போது சூட்சும [illegible] பற்றியும் பேசப்படுகிறது.

பிரபஞ்ச சக்தியிலிருந்து தோன்றிய பிராண[illegible] சலனத்தின் மூலம் அதாவது தன்னுடைய முயற்சியின் [illegible] உடலெடுக்கிறது. உடலும், உயிரும் ஒன்று[illegible] சேரும்போது நடுவே மனம் என்ற விஷயம் பிறக்கிறது.

மனம் என்கிற விஷயத்தினால்தான் வாழ்க்கை [illegible] அடுத்த செயல் நடைபெறுகிறது. நேற்று, இன்று, [illegible] என்கிற காலமும், நான், அது என்கிற பிரிவும், [illegible] செயல்களால் ஏற்பட்டவை. உடலைவிட்டு [illegible] பிராணன் நீங்கும்போது இந்திரியங்களால் [illegible] நினைவுகளையும் மனம் என்ற விஷயத்தில் [illegible] கொண்டு பிராணன் நகர்கிறது.

இறப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிராணன் அ[illegible] ஞானத்திற்கு ஏற்ற வண்ணம் சந்திர ஒளியை [illegible] அங்கே அந்த ஒளியில் மூழ்கி, கிடந்து உள்வாங்கி, [illegible] இருந்த பிறவியை அனுபவங்களைத் துல்லியமாக [illegible] அந்தத் தெளிவோடே மறுபடியும் பூமிக்கு வருகிறதாம்.

வேறு சில பிராணன்கள் அந்த மாதிரி சந்திர [illegible] போய் விரைவாகத் திரும்பி விடுகிறதாம். அப்படி [illegible] பிராணன், உடல் எடுப்பதும் உண்டு; உடலெடுக்[illegible] சூட்சும ரூபத்தில் உடல் எடுத்தவருக்கு நடுவே இரு[illegible] உண்டு...

இறக்க விரும்பாத பிராணன், பூமியிலேயே [illegible] கொண்டிருக்கிறதாம். இதுவல்லாது, வாழ்வின் [illegible] அல்லது நிலையாமையை அல்லது வாழவேண்டிய [illegible] யின்மையை நன்கு அறிந்த பிராணன், சூரிய ஒளி[illegible]

[illegible] பிறக்காமல் பிரபஞ்ச சக்தியோடு ஒன்றி [illegible] சொல்கிறார்கள்.

[illegible] பார்த்தால், நம்முடைய கோயில்கள் இந்த [illegible] ஏற்பட்டவைதான்.

[illegible] முழுவதும் இருக்கின்ற எல்லா கோயில்களுக்கும் [illegible] அடிப்படை.

[illegible] சக்தியின் தொடர்பில்லாமல் இங்கு வாழ்வது [illegible] இல்லவே இல்லை. பிரபஞ்ச சக்தியோடு தொடர்பு [illegible] கொள்ள இங்கு வாழும் முறை வேறுவிதமாக [illegible]கிறது.

[illegible] தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வது என்பது மிகப் [illegible] வேள்வி.

[illegible] உக்கிரமான தவம். மிகக் கடுமையான பயிற்சி [illegible] வருகின்ற விஷயம். மனதின் ஆட்டங்க[illegible] அடங்கி அமைதியான போது, தெளிவாகும் [illegible] உள்ளுக்குள் வந்து தங்குகின்ற செய்தியைப் புரிந்து [illegible] முடியாமல், 'மனதின் அலையல்கள் நம்மை நாலா [illegible] இழுத்துப் போகும். குழம்ப வைக்கும்.

[illegible], ஓர் ஒழுக்கத்தோடு உடம்பு பேணி, மன [illegible] காத்து, உள்ளே வெறுமையாக இருக்க, இறையருள் [illegible] பிரபஞ்ச சக்தியைப் பற்றிய அறிவு நம்முள் [illegible] இதுவே, இவ்வளவே கடவுள் விஷயம்.

இந்தப் பிரபஞ்ச சக்தியோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் [illegible] வரை, மறுபடி, மறுபடி, மறுபடி அந்தப் [illegible] பிறக்கத்தான் வேண்டும். ஏனென்றால், இறக்கும் [illegible] ஏற்படுகின்ற ஆசைகள் மறுபடியும் பிறக்க [illegible]கின்றன.

ஆசைகள் அனுபவித்தாலும் தீரும்; அல்லது அறிவின் [illegible] இந்த அனுபவம் தேவையில்லை என்று அகற்றி

விட்டாலும் போகும். மறுபடி மறுபடி பிறக்க [illegible] துக்கத்தை உணர்ந்தோர் பிரபஞ்ச சக்தியைத் தொ[illegible] டிய, உணர வேண்டிய அவசியத்தைத் தெள்ளத் தெளி[illegible] தெரிந்து, இதற்கு உதவி செய்வதற்காக சூட்சும சக்தி[illegible] போய் கைகூப்பி நிற்க, ஏதேனும் ஒரு கணத்தில் [illegible] மனதில் பிராணனின் இருப்பு பற்றி மிக அழுத்[illegible] தெள்ளத் தெளிவாக, பிரகாசமாக ஓர் அனுபவம் [illegible] தோற்றம் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

அப்படி பிரபஞ்ச சக்தியின் அனுபவத்தைத் [illegible] இடங்கள், கோயில்கள். அனுபவத்தைத் தருப[illegible] சூட்சும சக்திகள்.

சென்னையிலுள்ள மயிலாப்பூரில் இருக்கின்ற மு[illegible] கண்ணி கோயில், ஒரு சூட்சும சக்தியைத் [illegible] கொண்ட ஒரு கோயில். அங்குப் போய் நிற்க, [illegible] ஆட்டங்களையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டு, அமைதியாக [illegible] வெறுமே பணிவோடு நிற்க, உள்ளே மாறுதல்கள் [illegible] நிகழும்.

பூமியில் நன்கு வாழ்ந்து, பிரபஞ்ச சக்தியின் [illegible] உணர்ந்து அதனோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொ[illegible] அந்தத் தொடர்பினால் சீரும், சிறப்புமாய் பலருக்கு [illegible] செய்து, பிறகு உடல் உகுத்து வெளியேறி, தனிமை[illegible] மிருந்து, இது என் இடம், இவர் என் மக்கள் என்று [illegible] பல்வேறு துக்கங்களில் மாய்ந்து போகிறார்கள். [illegible] விதமான துன்பங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். [illegible] என்றொரு மகத்தான சக்தியைப் புரிந்து கொள்ளாது [illegible] உழல்கிறார்கள். எனவே, நான் இங்கு இருப்பேன், [illegible] களை அங்கே தொடர்பு கொள்ளச் செய்வேன் என்ற [illegible] பத்தோடு வந்து உட்கார்ந்திருக்கின்ற சூட்சும [illegible] முண்டகக்கண்ணி.

[illegible] சக்திக்கருகே மனிதர்கள் வந்து நிற்கும் [illegible] இதம் பெறுகிறார்கள்.

[illegible] என்பது என்ன? மனம், ஆத்மாவை உணரு[illegible] மனம் பிராண சக்தியை உணருதல். மனம் தன் [illegible]மாகக் கருதாது, உடல் சார்ந்த விஷயங் [illegible] ஒரு குவிப்பு ஏற்பட்டு, இவைகள் அத்தனை [illegible] வேறு எங்கோ ஒரு இடத்தில் நிலை பெற, [illegible] சாக்ஷாத்காரம் அல்லது பிராண சக்தியின் நிலை [illegible] சில விநாடிகள் தெரிகிறது. அதனால்தான் [illegible] ஒரு நிம்மதி ஏற்படுகிறது. மறுபடியும் மனம் [illegible] கூச்சல் போட, இது வேண்டும்... அது [illegible] என்று பட்டியல் போட, இந்த ஆத்ம சாக்ஷாத் [illegible] பிராண சக்தியின் நிலை பற்றி மறந்து போகிறது.

[illegible] கண்ணியம்மா, எனக்கு நல்ல பட்டுப் [illegible] இல்லை. எனக்கு ஒரு நல்ல பட்டுப்புடவை [illegible]யாவது எனக்கு வாங்கிக் கொத்துடுடி என் [illegible] என்று கைகூப்பிக் கேட்க, பட்டுப்புடவையோ, [illegible]யோ, வீடோ, நிலமோ, பணமோ நிச்சயம் [illegible]

[illegible] இவை கிடைக்கிற வழிக்கு உங்களை அந்த [illegible] திசை திருப்புகிறது. இங்கே இருப்பதைத்தானே [illegible] கேட்டிருக்கிறீர்கள். இல்லாதவற்றையா [illegible] இவை எங்கேயிருக்கிறதென்று உங்களுக்குத் [illegible]ல்லை. அந்த சூட்சும சக்தி உங்களுக்கு அந்த [illegible] காட்டிக் கொடுக்கிறது. இல்லாதவற்றைக் கேட்க [illegible] ஒருக்காலும் தெரியாது.

[illegible] சூட்சும சக்தி பிரபஞ்சத் தொடர்பை ஏற்படுத்தா [illegible]வையையும், நகையையும், புருஷனையும், [illegible]யும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதே. ஏன்?

மனம் அடங்க, இவை வழங்கப்பட வேண்டு[illegible]
முன்பு சொன்னது போல அனுபவித்து அறிவதும், [illegible]
பாற்பட்டு இந்த அனுபவம் வேண்டாம் என்று [illegible]
என இரண்டு வழிகள் உள்ளன.

மனைவி, கணவன், குழந்தை, நகைகள் [illegible]
அனைத்தின் மீதும் உள்ள ஆசை போகப்போக [illegible]
தெளிவு ஏற்படும். உலக விஷயங்கள் மீது [illegible]
ஒருவருக்குப் போகுமா?

ஆஹா, போயிருக்கிறதே.

காற்றாடி வேண்டுமென்று இரண்டு மூங்கில் [illegible]
காகிதத்திற்கு உயிரைத் திரணமாக மதித்து [illegible]
பதிமூன்று வயதுப் பையன், இருபத்தியாரு வயதில் [illegible]
டிக்கு ஓடுவானா? இல்லை. வேறு இடத்திற்கு [illegible]
அப்போது காற்றாடி என்ன ஆயிற்று? அற்பமாகப் [illegible]

பெண்ணின் பின்னால் இருபத்தாறு வயதில் [illegible]
அறுபத்தாறு வயதில் ஓடுவானா? என்ன ஆயிற்று? [illegible]
போகம் என்பது அற்பமாகப் போயிற்று.

அதுபோல, உலகத்தின் பல்வேறு விஷயங்கள் [illegible]
மாயை என்று தெரிகின்ற ஒரு நிலைமை, நிச்சயமாய் [illegible]
மனிதர்களுக்கும் ஏற்படும். ஏற்படுகின்ற வரையில் [illegible]
கொண்டிருப்பது தான் நல்லது. வழங்காது [illegible]
வெறுமே அதைப்பற்றிய ஏக்கமே, நெஞ்சை [illegible]
கொண்டிருக்கும். கிடைத்த பிறகுதான் இதன் [illegible]
லட்சணம் தெரியும்.

விடுவதற்காகவே உங்களுக்கு நீங்கள் [illegible]
கொடுக்கப்படுகிறது. பறிக்கப்பட்டால் நீங்கள் [illegible]
விடவே மாட்டீர்கள். இன்னும் இன்னும் இறுக்கப் [illegible]
கொண்டு அழுவீர்கள்.

[illegible] இந்த சூட்சும சக்தி, வழங்குவதற்காகவே இங்கு
[illegible]றாள். அவளுக்கு, முண்டகக்கண்ணி என்று
[illegible]

[illegible] என்றால் தாமரை. தாமரை போன்ற பெரிய
[illegible] உடையவள். கண்ணின் செயல் என்ன? பார்ப்பது.
[illegible] பார்ப்பது, உள்ளே பார்ப்பது. உங்களை உள்ளே
[illegible] வைப்பவள் முண்டகக்கண்ணி.

[illegible] பார்க்கும் கண்களை உள்ளே திருப்புபவள்
[illegible]கண்ணி. உலகம் பார்த்துப் பார்த்து அலுத்துப்
[illegible] பிறகு கண்களை மூடிக்கொள்ள, உள்ளுக்குள்
[illegible] உலகம் இருக்கிறது. உள்ளுக்குள் ஒரு சக்தி இருக்
[illegible] பார் என்று உங்களைத் திசைதிருப்புவதற்கு
[illegible] மிகப்பெரிய கண்களை உடையவள் முண்டகக்
[illegible]

[illegible] கோயில்களுக்குப் போய் உங்களைக்
[illegible] வைக்க பக்தி மார்க்கம் முயற்சி செய்கிறது.
[illegible] வேதமந்திரங்கள் ஓதுவதை விட, மூல மந்தி
[illegible] ஜபிப்பதைவிட, பளார் பளாரென்று கன்னத்தில்
[illegible]க்கொண்டு உரத்த குரலில் பாட்டுப்பாடி, சுற்றிசுற்றி
[illegible] பொங்கலிட்டு படையல் செய்து, அங்கப் பிரதட்சணம்
[illegible] உருண்டு, அன்னதானம் என்று காசு கட்டி, அலங்
[illegible] தேரைத் தோள் கொடுத்து இழுத்து வந்து என
[illegible] விதமாய் இந்த சூட்சும சக்தியின் அருகில் இருக்க,
[illegible] ஒரு கணம் இந்த வாழ்வியல் உங்களுக்குப் புரியும்.

[illegible] மட்டும் நிறைந்ததல்ல இந்த உலகம் என்று புரியும்.
[illegible] இறப்பும் பற்றி யோசனை வரும். அந்த யோசனை
[illegible]விட்டாலேயே வாழ்வது பற்றிய நொய்மை புரிந்து
[illegible] இந்த வாழ்வியல் நொய்மை அறிந்த மனம், வெகு
[illegible] மூலமந்திர ஜபத்தில் உட்காரும்.

பிராண சக்தியை அறிவதற்கு ஒரே குவிப்பாக [illegible] செய்யும். வேதபாடங்கள் சொல்லிச் சொல்லி ஒலி [illegible] உணர்ந்து, உடம்பு என்கிற பிரபஞ்ச சக்தியின் சப்[illegible] பூரணமாய் அறிந்து, புரிந்து தன்னுள் நிரப்பி பிரா[illegible] சக்தியைப் பார்ப்பதற்கு இயலும்.

பிராண சக்தியைப் பார்த்த மனம் சுருண்டு [illegible] யிருக்கும்.

அப்படியானால் வேத பாடங்கள் சொல்பவர்[illegible] எல்லாம் பிராண சக்தியை அறிந்தவரா? இல்லை. இந்த மனம் மிக மிகத் தந்திரசாலி. குள்ளநரி. அரைகு[illegible] அறிந்து கொள்வதும், எல்லாம் அறிந்ததுபோல நடி[illegible] இந்த மனதிற்கு எளிதாய் கைவந்த விஷயங்கள். மன[illegible] எல்லாம் தெரிந்ததுபோல வேடம் போடும். நம்மில் [illegible] வேடதாரிகள்.

வேத சப்தங்கள் முழுமையானவை. அதில் உள்ள [illegible] சப்தங்கள் பிரபஞ்ச சப்தத்தோடு தொடர்புடையவை. [illegible] மூலமந்திர ஜபங்கள் உள்ளுக்குள் இருக்கின்ற நாடிகளி[illegible] சப்தத்தை வெளிப்படுத்துபவை.

எது அசைந்தாலும் சப்தமிருக்குமல்லவா?. நாடிகள் அசைகின்றன. ஹ்ருதயம் அசைகிறது. நுரையீரலும், குட[illegible] அசைகின்றன. அங்கிருந்தெல்லாம் வெளிப்படும் சப்[illegible] மூல மந்திரங்களாகக் கிரஹித்து, நம்முடைய முன்னோர்[illegible] சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் திருப்பிச்சொ[illegible] உள்ளுக்குள் இருக்கின்ற நாடிகளோடும், வாயுக்களோ[illegible] ஒரு தொடர்பு ஏற்பட்டு, அவைகளின் விழிப்பால் பிரப[illegible] சக்தியைத் தொட முடிகிறது. அது பெரிய வித்தை. யோக வித்தை. மூச்சும், பேச்சும் ஒன்றாகிக்கலக்கும் அற்புத வித்தை. இதற்கு எல்லோராலும் போக முடியாது.

[illegible] முடியாதவர்கள் கோயிலுக்குப் போய், ஐயா, [illegible] என்று இறைஞ்ச, நீங்கள் கேட்பது கிடைக்கும், [illegible] கிடைப்பதனால் ஞானமும் வளரும்.

[illegible] கக்கண்ணி என்று அழைக்கப்படுகிற மூல விக் [illegible] கல். நடுகல் போன்ற வடிவுள்ள கருங்கல், [illegible] கோடு செய்யப்பட்ட ஓர் உற்சவரும் அங்கு [illegible] இரண்டு விக்ரகங்கள் தாண்டி கோயிலுக்குப் பின் [illegible] ய புடைப்புச் சிற்பம் ஒன்றும் தனி சந்நதியாக [illegible]

[illegible] மூன்று இடங்களுமே சூட்சும சக்தியின் ஆளுகைக் [illegible] வை. இந்த உலகத்திலுள்ள நல்ல விஷயங்கள் [illegible] அனுபவித்து நிறைவாகி எனக்குப் போதும் [illegible] திருப்தியோடு ஞான மார்க்கத்தில் போக, நீங்கள் [illegible] கோயிலுக்கு வரலாம். அல்லது எனக்கு உலக சுகம் [illegible] இல்லை. இது கொடு, அதுகொடு இன்னமும் கொடு [illegible] கேட்டும் பெறலாம்.

[illegible] சக்தியோடு உங்களைத் தொடர்பு கொள்ளச் [illegible] இந்த சூட்சும சக்தியான முண்டகக்கண்ணி அம்மன் [illegible] கிறாள். நீங்கள் எந்த ஊரிலிருப்பினும் இந்தக் [illegible] ஒருமுறை வாருங்கள். சூட்சும சக்தி குடியிருப் [illegible] நிச்சயம் உங்களால், உங்கள் பிராண சக்தியால் உணர [illegible]

13. திருவல்லிக்கேணி

[illegible] ன்னைப்பட்டினத்தின் தொன்மையைச் சொல்லு [illegible] திருத்தலங்கள் இரண்டு. ஒன்று மயிலாப்பூர். இன் [illegible] திருவல்லிக்கேணி.

மயில்கள் ஆர்க்கும் ஊர் மயிலாப்பூர் என்றும், [illegible] மலர்கள் நிறைந்த கேணி திருவல்லிக்கேணி [illegible] அழைக்கப்பட்டன. இந்த இரண்டு ஊர்களைச் [illegible] பழங்காலத்தில் மயிலைத் திருவல்லிக்கேணி [illegible] என்று அழைப்பார்கள். இந்தத் திருவல்லிக்கேணி [illegible]தில் எப்படி இருந்தது தெரியுமா?

இரவியின் கதிர்கள் உட்புகமுடியாத [illegible] சோலைகள் உள்ள ஊராக இருந்தது. அது மட்டுமா? [illegible]லாத மாதர்கள் வாழும் மாட மாமயிலைத் திரு[illegible] கேணியாக இருந்தது. அதாவது அழகிய பெண்கள் [illegible]கின்ற மாடங்கள் நிறைந்த மயிலாப்பூர்த் திருவல்லிக்[illegible]யாக இருந்தது.

மயிலாப்பூரின் சிறப்பு, கபாலீஸ்வரர் கோயில், [illegible] வல்லிக்கேணியின் சிறப்பு, பார்த்தசாரதி ஸ்வாமி கோயில்.

சுமதி என்கிற மன்னன் திருவேங்கடமுடையா[illegible] தரிசனம் செய்து வந்தான். பூரதப் போரில் பஞ்ச பா[illegible]வர்களை வழிநடத்திய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீது அவனுக்கு [illegible] பிரேமை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தரிசனம் வேண்டு[illegible] இறைஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வாழ்ந்த இடத்துக்குப் போக வேண்[illegible]மென்றால், வடக்கே வெகுதொலைவு மலைகளை[illegible] காடுகளையும் ஆறுகளையும் தாண்டிப் போகவேண்[illegible] என்று கவலைப் பட்டான்.

சுமதி மன்னன் கனவில் வேங்கடவன் தோன்றி, [illegible] தரிசிக்க அவ்வளவு தொலைவு போக வேண்டியதில்[illegible] இங்கே பிருந்தாரண்யம் எனப்படுகின்ற (பிருந்தா-[illegible] ஆரண்யம்-காடு.) திருவல்லிக்கேணியில் தான் ஸ்ரீ கிரு[illegible]னாக எழுந்தருளியிருப்பதாய் விவரம் சொல்ல, [illegible] மன்னன் இங்கு வந்து பாரதப் போரில் அர்ஜுனனுக்[illegible] சாரதியாய் இருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் கண் குளிர தரிசன[illegible]

[illegible] கோயிலும் எழுப்பினான். திருவல்லிக்கேணிக் [illegible] வனத்திற்கு நடுவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குடும்ப [illegible] காட்சி தருகிறார்.

[illegible] புஜங்களோடு வலது கையில் சங்கம் ஏந்தி, [illegible]த்தைச் சுட்டிக்காட்ட, உயரமாய் அகலமாய், [illegible] விழிகளோடு முகத்தில் வெள்ளை மீசை [illegible]யில் கத்தியோடு சாளக்கிராம மாலையணிந்து [illegible] தலையில் நின்றவாறு காட்சியளிக்கிறார். [illegible] சுட்டிக் காட்டிய கிருஷ்ணர் என்பதால், [illegible]ன் என்று பெயர். வேங்கடகிருஷ்ணனுக்கு [illegible]தாடு, கூர்மையான நாசியும் புன்சிரிப்பு [illegible] வலது கையில் குமுத மலரும் கொண்டு [illegible] இருக்கிறார். ருக்மணி தேவியின் வலப் [illegible]லப்பையோடு பலராமர் காட்சி தருகிறார். [illegible]ரின் இடப்பக்கம் தம்பி சாத்யகியும், [illegible] அருகே தெற்கு நோக்கி மகன் பிரத்யும்னனும், [illegible]னும் காட்சி தருகிறார்கள். சன்னதிக்கு [illegible] கைகூப்ப, மனம் கிரங்கும்.

[illegible] நேரெதிரேயுள்ள ஒரு ஆசனத்தில் ஸ்ரீதேவி [illegible] உற்சவர் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த [illegible]தான் பார்த்தசாரதி என்று பெயர்.

[illegible]த்தில், மூன்றுமுறை இந்த பார்த்தசாரதி [illegible] உலோகத்தில் வார்த்தும், முகம் மட்டும் [illegible] காணப்பட்டது.

[illegible] ஆகிவிட்டதே என்று சிற்பி கவலைப்பட, [illegible]ரில் என்முகம் அம்பால் காயப்பட்டது. அதை [illegible] வண்ணமாகவே இந்த இடத்தில் நான் [illegible]ருளியிருக்கிறேன்' என்று சிற்பிக்கு, வேங்கட [illegible] கனவில் ஆறுதல் சொன்னதாக செவிவழிச் [illegible]

ஒயில் நிறைந்த இந்த பார்த்தசாரதி சிலையின் [illegible]
அங்கங்கள் மிக சுத்தமாக இருக்க, முகத்தில் [illegible]
தழும்புகள் இருப்பதைக் காணலாம். அது மட்[illegible]
இடதுகால் பெருவிரலுக்கு அடுத்த விரலில் நகம் [illegible]
பாரதப் போரில் பீஷ்மர் சரணாகதிக்காக அம்பு[illegible]
அம்பு கிருஷ்ணரின் அந்த விரல் நகத்தைக் கீறிய[illegible]
சொல்கிறார்கள். பார்த்தசாரதியின் இடுப்பில் யசோ[illegible]
கயிறு கட்டப்பட்ட தழும்பு இருக்கிற[illegible]
கூறுகிறார்கள். மிகமிகத் தொன்மையான இந்தச் [illegible]
கவசம் பூட்டி கண்ணும் கருத்துமாய் காப்பாற்று[illegible]

சற்றுத் தொலைவில் திருவாய்மொழி மண்ட[illegible]
பார்க்க, ஒரு செவ்வகவாசல் முழுவதையும் [illegible]
கொண்டு, கருணை பொங்கும் பெரும் விழிகளும் [illegible]
மீசையுமாய் மூலவரான வேங்கட கிருஷ்ண[illegible]
குளிரக் காணலாம். உற்றுப் பார்க்க, அந்தக் [illegible]
இன்னும் அருகே வா என்றழைக்கும்.

சாரதி என்றால் யார்? தேரோட்டுபவன் [illegible]
இல்லை. இங்கு, கண்ணன் வழிகாட்டி. நம்மைப் [illegible]
குடும்பிகளுக்குப் பிரச்னையே, இனி அடுத்து [illegible]
செய்வது என்பதுதான். அடுத்து என்ன செய்வது [illegible]
வழிகாட்டுபவன், பார்த்தசாரதி.

நல்லபுருஷன் வேண்டுமென்கிற பெண்ணுக்கு [illegible]
மனைவி வேண்டுமென்கிற ஆணுக்கு; நல்ல [illegible]
அமைய வேண்டுமென்கிற தாபமுள்ள [illegible]
ஸ்ரீபார்த்தசாரதியே வழிகாட்டி. அதேபோல [illegible]
வழிகாட்டி. பார்த்தசாரதிக்கு நேர் பின்னே மேற்கு [illegible]
எழுந்தருளியிருக்கும் யோக நரசிம்மர், புத்தியில் [illegible]
ஏற்பட்டால் தெளிவுபடுத்த வழிகாட்டுவார். [illegible]
பாதைக்கு அழைத்துச் செல்வார். நாக்கு இல்லாத [illegible]
மணிகள் கொண்ட கதவினை உடைய வாசல். [illegible]

[illegible] நரசிம்மருக்கு எதிரே தனி கொடிமரமும்
[illegible] இருக்கின்றன. இந்த நரசிம்மரை, இங்குள்ள
[illegible] பெரியவர் என்றும், தாத்தா என்றும் அழைக்
[illegible] இந்த நரசிம்மருக்கு முதல் பூஜை, முதல் கோஷ்டி
[illegible] ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிக்கு பூஜையும் கோஷ்டியும்
[illegible] உக்கிரமாக இருந்த இந்த சன்னதி, காலப்
[illegible] ஞானிகளால் உக்கிரம் குறைக்கப்பட்டு,
[illegible] அஞ்சேல் என்று அபயம் அளிப்பவராக,
[illegible] நீக்குபவராக காட்சியளிக்கிறார். இங்கே
[illegible] அடிக்கப்படும் சங்கு தீர்த்தத்தால், பல்வேறு
[illegible] தோஷங்கள் நீங்குகின்றன.

[illegible] சிறப்பாவது அந்த ஊரின் கோயிலால். அந்தக்
[illegible] சிறப்பாவது அந்த ஊர் மக்களால். திருவல்லிக்
[illegible] பார்த்தசாரதி சமேத வேங்கட கிருஷ்ணனை திரு
[illegible] வைணவர்கள் மனமாரக் கொண்டாடு
[illegible] நாள் தவறாது கோஷ்டியாய் அமர்ந்து நாலாயிர
[illegible] ஒதுகிறார்கள். வருடத்திற்கு ஐந்துமுறை
[illegible] பாடல்களையும் முழுவதுமாய் குழுவாய்
[illegible] சொல்லுகின்ற ஒரு வழக்கம் இங்கு மட்டுமே வெகு
[illegible] பின்பற்றப்படுகிறது. கெஞ்சிக் கூத்தாடியோ,
[illegible] பிரபந்தம் ஓதுபவர்களைக் கொண்டுவர
[illegible] அவசியமில்லை. ஊரிலுள்ள வைணவர்களே
[illegible] பரம்பரையாக மிகுந்த ஆர்வத்தோடு இங்கு
[illegible] ஓதுதலைக் குறைவின்றிச் செய்கிறார்கள். இந்த
[illegible] மட்டும்தான் காதுகுளிரக் கேட்பதற்
[illegible] வரத்தை வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்
[illegible] திருவல்லிக்கேணி வைணவர்கள் கம்பீரமாய்ச்
[illegible] மிகுந்த கட்டுப்பாட்டோடும், கவனத்
[illegible] மேற்பட்ட வைணவர்கள் அமர்ந்து
[illegible] என்று அழைக்கப்படும் அந்த நாலாயிர
[illegible] ஓதுதலை மன நிறைவோடு செய்கிறார்கள்.

பெருமாளுக்கு நைவேத்தியத்தில் மிளகாய் [illegible]
தில்லை. மிளகுதான் உபயோகம். எண்ணெய்ப் [illegible]
இல்லை, நெய்தான் ஆதாரம்.

கோயில் மிகப் பழமையானது என்பதற்கு [illegible]
இருநூறு வருடங்களுக்கு முந்தைய கல்வெட் [illegible]
சாட்சியாக இருக்கிறது.

அங்குள்ள நிலக்கிழார்கள் கோயிலுக்குச் [illegible]
கருமாரிச் சேரிப் புலத்தை அடகு வைத்தபடியால் [illegible]
வரும் நெல், ஸ்வாமிக்கு போஜனத்திற்கு [illegible]
போயிற்று. அதை விஜயன் அரையன் என்கிற [illegible]
ஒருவன் காசு கொடுத்து மீட்டு, சட்டி ஸர்மன், [illegible]
சட்டி ஸர்மன் என்ற இரண்டு அந்தணர்களிடம் [illegible]
ஸ்வாமிக்கு நாள் தவறாமல் திருவமுது படைக்கும் [illegible]
கட்டளையிட்டு, அவர்கள் அவ்விதம் செய்வதற்கு [illegible]
மாய் உலோகப்பானை ஒன்றும் தானமாகக் [illegible]
என்று அந்தக் கல்வெட்டு சொல்கிறது. இப்படி [illegible]
குத் தவறாது திருவமுது செய்து வரும் கைங்கர்ய [illegible]
தொடர்ந்தாலும் அவருடைய பாதத்தில் என் சிரஸ் [illegible]
அந்தக் குறுநில மன்னன் வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறா[illegible]

அதுமட்டுமல்ல. மிகச் சமீபத்தில் ஆயிரத்துத் [illegible]
யிரத்து முப்பத்தாறில் கோயில் விமானத்துக்கு தங்க [illegible]
பூச வேண்டுமென்று தாமிரத் தகடு வாங்க, தங்கம் [illegible]
பலர் முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், [illegible]
முழுவதும் வாங்க முடியவில்லை.

விமானத்தின் இரண்டு பக்கம் மட்டுமே தங்க [illegible]
பூசக்கூடிய அளவுக்கு தங்கம் கிடைத்தது. இன்னும் [illegible]
டாயிரம் தோலா தங்கம் கிடைத்தால் விமானம் [illegible]
தங்க முலாம் பூசி விடலாம். ஆகவே இந்த இரண் [illegible]
தோலா கொடுப்பவர்கள் எவராயினும், அவர் பாத [illegible]
மீது எங்கள் சிரஸு என்று தெலுங்கிலே ஒரு கல்[illegible]

[illegible] (ஒரு தோலா என்பது பன்னிரண்டு கிராம்.
[illegible] தோலா என்பது மூவாயிரம் சவரன்).

[illegible] நகர மக்கள் நினைத்தால் இரண்டாயிரம்
[illegible] ஒரே வருடத்தில் பார்த்தசாரதி பெரு
[illegible] அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து விட முடியும்.
[illegible] வருட தவம் பூர்த்தியாகும். அன்று பல
[illegible] முயன்று முடியாத அக்கைங்கர்யம் எளிதாக
[illegible] அப்படி விமானம் முழுதும் தங்க முலாம் பூசப்
[illegible] சென்னை நகரம் மேன்மேலும் வளமாகும்
[illegible] இருக்கிறது.

[illegible] இல்லாது பெரிதும் இல்லாத கோயில். பல்வேறு
[illegible] பல்வேறுவித மண்டபங்கள் கட்டப்பட்
[illegible] கொடிமரத்துக்கருகேயுள்ள ஒரு மண்டபம்,
[illegible] தன்னுடைய சொந்தக் காசிலிருந்து கட்டி
[illegible] படுகிறது. அந்த மண்டபத் தூண்களிலுள்ள
[illegible] சிற்பங்கள் மிக நேர்த்தியானவை.

[illegible] நரசிம்மர் நின்றவாக்கிலே அவன் இரண்டு
[illegible] தலைமயிரையும் இரண்டு கைகளால் பற்றி
[illegible] உயர்த்தி அவன் முதுகெலும்பை உடைத்துப்
[illegible] ஒரு வேகமுள்ள சிற்பம் இருக்கிறது. அது
[illegible] பார்த்தசாரதி சன்னதிக்கருகே ஸ்ரீமந்நாதர்
[illegible] அனந்தசயனப் பெருமாளின் சன்னதி
[illegible] சதுர்புஜங்களோடு ஆதிசேஷன்மீது நாராயணன்
[illegible] க்கிறார்.

[illegible] பாம்பணை மீதும், ஒரு கை முத்திரையாகவும்,
[illegible] கை தொடை மீதும் இருக்க, நான்காவது கை
[illegible] ஒரு விரலை வளைத்து, அருகே வா என்று அழைப்
[illegible] காட்சியளிக்கிறது. ஸ்ரீதேவியும் பூதேவியும்
[illegible] இருக்க, நாபியிலிருந்து தாமரை மலர்ந்து அதன்
[illegible] பிரம்மதேவன் அமர்ந்திருக்கிறார். அந்த அனந்த

சயனப் பெருமாளுக்கருகே, உள்ளே மறைவாக, [illegible] நரசிம்மரும் சிந்தனை மிக்க வராகரும் [illegible] கிறார்கள்.

அனந்த சயனப் பெருமாளுக்கு அருகே ஸ்ரீரா[illegible] சன்னதி இருக்கிறது. சீதை, லட்சுமணரோடு [illegible] மல், பரதரோடும் சத்ருக்னரோடும் ஸ்ரீராமர் கா[illegible] கிறார். அவருக்கு நேரெதிரே ஹனுமான் கூப்[illegible] களோடு நிற்கிறார்.

தாயாரின் பெயர் ஸ்ரீ வேதவல்லி. அவருக்[illegible] சன்னதியும் அவருக்கருகே ஸ்ரீகஜேந்திர வரதரின் [illegible] இருக்கின்றன.

கீதை படித்து கண்ணனை ஆழ்ந்து நேசிக்கிற [illegible] பேரும் இந்த இடத்திற்கு வந்து கண்குளிர [illegible] கிருஷ்ணனையும் பார்த்தசாரதியையும் பார்த்து [illegible] வேண்டும்.

குடும்பம் சுமுகமாக இருக்க கண்ணனை [illegible] வேண்டும். மனம் அமைதியாக இருக்க யோக நரசிம்[illegible] கைகட்டி நிற்க வேண்டும். வீட்டில் நிம்மதியும், [illegible] அமைதியும் இருந்தால் அதைவிடச் சிறப்பான [illegible] வேறென்ன உண்டு?

உன்னை சகல துன்பங்களிலிருந்தும் காப்பாற்[illegible] இருக்கிறேன் என்று ஸ்ரீபார்த்தசாரதியான [illegible] கிருஷ்ணன் உயரமாய் அகலமாய் பெரும் விழிகளோ[illegible] சிரித்த முகத்தோடும், நல்ல வீரமான மீசையோடும், [illegible] தோடும், வா வா என்று கருணையோடு உங்களை [illegible] அழைக்கிறான். எட்டி விலகி நின்று பார்க்கும்போதே [illegible] அருகே போக வேண்டுமென்கிற ஆவலும், ஏக்[illegible] யம் ஏற்படும். இடையறாது அந்தக் கண்களைப் [illegible] கொண்டேயிருந்தால் உள்ளுக்குள் மாற்றங்கள் [illegible] நிகழும். வேண்டுவன கிடைக்கும்.

14. திருக்கருகாவூர்

[illegible] காலம். ஆனால், அந்த வருடம் கோடை [illegible] இருந்தது.

[illegible] வெயில் முகத்தில் அடித்தது. ஊர் [illegible] உலர்ந்துபோய் புழுதிக்காற்று உடம்பெல்லாம் [illegible] உயரத்தில் பறக்கின்ற பட்சிகளெல்லாம்கூட [illegible] களுக்கிடையே தஞ்சம் புகுந்திருந்தன. [illegible] வறண்டு கிடக்க, காவிரியின் கிளை [illegible] ஆறும் நீரின்றி மணற் பரப்பாய் இருந்தது.

[illegible] என்ற அந்தப் பெண்மணி, தன்னுடைய ஓலைக் [illegible] வெக்கை தாங்காமல் சுருண்டு படுத்துக்கொண் [illegible] அவள் கர்ப்பிணியாக இருந்தாள். அதனால் [illegible] வெப்பத்தின் கடுமை தாங்க முடியாமல் தவிக்க [illegible]

[illegible] சுமையால் தள்ளாட நேரிட்டது. குனிந்து [illegible] வேலைகள் செய்ய முடியாத அசதி ஏற்பட்டது. [illegible] களைப்பால் கோடையும் வருத்த, அவள் என்னால் [illegible] முடியாது என்ற எண்ணத்தோடு வெறும் தரையில் [illegible] படுத்து தலையணைபோல் வைத்துக் கொண்டு [illegible] தூங்கிப் போனாள்.

[illegible] கணவர் நிருத்துவர், ஒரு முனிவர். [illegible] மழை பெய்யும், எவ்வளவு மழை பெய்யும் என்ற [illegible] அவர் வருணன்பால் சென்றிருந்தார். மனை [illegible] தனியே விட்டுவிட்டு வெகுதூரம் போயிருந்தார்.

[illegible] எல்லா உயிரையும் வாட்டிற்று. ஊர்த்துவபாதர் [illegible] முனிவர், காலையில் குடித்த ஒரு குவளை நீரும் [illegible] நடையால், வெப்பத்தால் ஆவியாகப் போக [illegible] உலர்ந்து, வயிறு குழைந்து, மூச்சு இரைக்க ஆரம்

பித்து, கண்கள் காதுகள் எல்லாம் எரிய ஆரம்பித்த... வழியில் ஒரு குடிசை இருப்பதைக் கண்டு அ... முல்லை வனமாக வேறு இருக்கிறதே! நிச்சயம் நீர் ... என்ற எண்ணத்தோடு, முல்லை வனத்திற்குள் பு... வீட்டிற்கருகே நின்று உரத்த குரலில் பிகைஷ் கே...

யாரும் வரவில்லை. சற்று நகர்ந்து பார்க்க, ஒரு... மணி முதுகு காட்டி தூங்கிக்கொண்டிருப்பது ... என்ன அலட்சியம்... இத்தனை முறை குரல் ... பின்னும் எழுந்திருக்க முடியவில்லையென்றால், ... பாடற்ற செயலல்லவா. இப்படி எந்தப் பெண்... தூங்குவாளா... என்ன கேவலம் இது. காது என்ன ... புலன்கள் மழுங்கி விட்டனவா. ஆமெனில், அ... மழுங்கட்டும் என்று, ஊர்த்துவ முனிவர் தாகத்தால் ... வருந்தி சாபமிட, உள்ளம் குமுற திடுக்கிட்டு எழு... வேதிகை. அவள் எழுவதற்குள் ஊர்த்துவபாத... திக்குக்குப் போய்விட்டார்.

யாரோ தன்னைப் பழித்தது வேதிகைக்குத் ... வயிற்றில் சங்கடம் ஏற்பட்டது. இடுப்பு வலித்தது... குறைப்பிரசவமாகப் பிறந்து விடுமோ என்ற ... ஏற்பட்டது. கைகால்கள் இழுத்தன. மூச்சு இரைத்தது... உதவியின்றித் திண்டாடினாள்.

இது நேரமில்லையே... இது காலமில்லையே... இ... பிறக்கக் கூடாதே... இன்னும் நாள் இருக்கிறதே... உள்ளுக்குள் கதறி, தன் வயிற்றுக்குள் இருக்கிற க... அமைதியாக இருக்கும்படி வேண்டினாள். ஆனால் ... வரின் கோபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட அந்தக் கரு ... வெளியே வரத்துவங்கியது. சட்டென்று வாயகன்ற ... பானையில் அந்தக் கருவை இட்டு வாழையிலையால் ... அந்த ஊரில் வீற்றிருக்கும் முல்லைவனநாதப் பெரு... யும், உமாமகேஸ்வரியையும் வணங்கி, தன் கருவைக் கா...

...ம் நல்ல குழந்தையாய் ஒப்படைக்கும்படி ... வேண்டினாள். மனமிரங்கிய உமா ... அவள் வேண்டுகோளின்படி பானையிலுள்ள ... மிகச் சரியானபடி தன் சக்தியால் வளர்த் ...னுவை அழைத்து அந்த ஊரில் ஒரு பாற்குளம் ...த்தரவிட்டாள். காமதேனு தனது வலது முன் ...ங்காலைக் கீறி ஒரு பாற்குளம் அமைத்தது. அந்தப் ...த்தின் மகிமையால் ஊரின் தாகம் தீர்ந்தது. ...ரில் உள்ள மக்களும் அந்தக் குளத்து நீரைப் பருகி ...மாய் வாழ்ந்து வந்தார்கள். உரிய காலத்தில் ... பானையிலிருந்து முழு உருவாய் எடுக்கப்பட்டு ...ம் தரப்பட்டது.

... நோக்கிப் போயிருந்த நிருத்துவர், திரும்ப ...ம்போது வேதிகையால் இந்தக் கதை சொல்லப்

... மனம் கரைந்து அம்பிகையைத் துதித்தார்.

... என் மனைவிக்கு மட்டுமல்ல... இனி இங்கு ...ன் வந்து உன்னிடம் கைகூப்பி தனக்குக் கரு ... அப்படித் தரப்பட்ட கருவைக் காக்குமாறும் ...தைக்குத் தாயாக்குமாறும் வேண்டினாலும், நீ ... அவ்வரங்களை அம்மகளிருக்குத் தரவேண்டு ... வேண்டினார்.

...வரின் துதியால் உளமகிழ்ந்த உமாமகேஸ்வரி, ... ஆகுக என்று உத்தரவிட்டாள். அன்று முதல், ...முல்லைவனத்தில் வீற்றிருக்கும் உமா மகேஸ்வரி ... கர்ப்பரட்சாம்பிகை அல்லது கருகாத்தநாயகி ...பெயர் உண்டாயிற்று.

... புராணக்கதை.

...க்கும் முந்தைய காலகட்டத்தில், எப்பொழுது ...க்கும் என்று அனுமானிக்க முடியாத ஒரு நேரத்தில்

நடந்த கதை. ஆனால், இன்றளவும் அந்த [illegible]
பட்டு வருகிறது. உலகத்தின் பல பாகங்களிலிரு[illegible]
ஆர்வமாக வந்து போவதை, கருவேண்டி [illegible]
தன் வயிற்றில் உதித்த கரு நன்கு வளர [illegible]
வேண்டிக் கொள்வதை, அந்தக் கரு நல்ல [illegible]
அறிவாளியாய், தீரனாய், வீரனாய் வளர [illegible]
வேண்டுதலோடு வருபவர்களைத் தினமும் [illegible]

குழந்தைப்பேறு இல்லாத வாழ்க்கை [illegible]
லானது. ஒரு சந்ததி தன்னிலிருந்து வளர [illegible]
வேட்கை, மனிதனுக்கு இயல்பானது. இதில் [illegible]
வந்தாலும், அந்தச் சிக்கலை இந்தக் கோயிலிலு[illegible]
நாயகி தீர்த்து வைக்கிறார். வேறு நாட்டவர் [illegible]
வேறு மதத்தவரும் வந்து இங்கே வேண்டிக் [illegible]
என்று, இங்குள்ளோர் சொல்கிறார்கள். வந்து [illegible]
செலுத்திவிட்டுப் போகிறார்கள் என்று விவரம் [illegible]

முல்லை வனநாதர் சுயம்பு உருவம். அங்குள்ள [illegible]
விநாயகரும், நந்தியும்கூட சுயம்பு என்று [illegible]

அம்மன்கோயில், சிவன் கோயிலிலிருந்து [illegible]
இருக்கிறது. இதுவே இந்தக்கோயில் மிகப்ப[illegible]
என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு. முன்பெல்லாம் [illegible]
என்பது தனியாகவும், சக்தி வழிபாடு என்பது [illegible]
இருந்தது. பிற்காலத்தில் இவை இரண்டும் ஒன்று [illegible]
தனியாக இருக்கும் சிவன் கோயிலுக்குள் [illegible]
படர்ந்த தழும்புகளுடைய மாதவிவனேஸ்வரர் [illegible]
வீற்றிருக்கிறார். அவருக்கு இடப்பக்கமாய் [illegible]
கட்டடத்தில் கர்ப்பரட்சாம்பிகை தனியே [illegible]
யிருக்கிறார்.

நல்ல உயரம். அஜானுபாகுவான தோற்றம். [illegible]
விழிகள். மூக்குத்தி சுடர்விட, புன்முறுவலுடன் [illegible]
வழியும் பார்வையோடு அம்பாள் நின்றிருப்ப[illegible]

[illegible] செய்யலாம். இந்தச் சன்னதியில் நெய்யால்
[illegible] கோலமிட்டு, என் வயிற்றில் கரு உதிக்க
[illegible] என்று வேண்டிக்கொண்டால், அந்தத் தாய்
[illegible] உதவியைச் செய்கிறாள்.

[illegible] வேண்டுமென்று விரும்புபவர்கள், அங்கு விற்கின்ற
[illegible] கொண்டுபோய் அம்பாளின் பாதத்தில் சேர்த்து
[illegible] வேண்டிக்கொண்டு, மந்திரித்துத் தரப்படும் அந்த
[illegible] தம்பதிகளாக உண்டு வந்தார்கள் என்றால், கரு
[illegible] நிச்சயம் நடக்கும். அப்படிக் கருஉதித்த பிறகு நல்ல
[illegible] எந்தச் சிக்கலுமின்றிப் பிரசவமாக வேண்டு
[illegible] ஒருவகை எண்ணெய் தரப்படுகிறது.
[illegible] அம்பாள் பாதத்தில் வைத்து, மந்திரித்து பிரசவ வலி
[illegible] இடுப்பிலும், வயிற்றிலும் தடவிக்
[illegible] சுகப் பிரசவமாகும் என்கிற தெளிவான நம்பிக்
[illegible] மக்களிடையே இருக்கிறது. அப்படி நல்லமுறையில்
[illegible] பிறந்தால், அங்குள்ள தங்கத் தொட்டிலில் போட்டு
[illegible] குழந்தையை கர்ப்பரட்சாம்பிகையின் பார்வை
[illegible] காட்டுதலும் ஒரு சிறப்பு. இன்னும் சிலர், நல்லபடி
[illegible] பிறந்து அவன் நன்றாக வளர, நல்லவனாய்த் திகழ
[illegible] எடைக்குஎடை ஏதும் தருவதாக வேண்டிக்
[illegible] நெல், சர்க்கரை, வெல்லம், வாழைப்பழம்
[illegible] வைகளைத் தருகிறார்கள். அதற்காக ஒரு தராசும்
[illegible] எதிரில் நிரந்தரமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
[illegible] சிறிதும் இல்லாத பெரிதுமல்லாத அடக்கமான
[illegible]

[illegible] இருந்து இருபது கிலோ மீட்டர். தொலை
[illegible] தஞ்சையிலிருந்து இருபத்தைந்து கிலோ மீட்டர்
[illegible] பாபநாசத்திற்கு அருகே இருக்கின்ற சிறிய
[illegible] இலுள்ள கோயில். கோயிலுக்கு அருகே போக
[illegible] தான் இன்னும் இருக்கிறது. நல்ல பாதை

வெகுவிரைவில் போடப்பட்டுவிடும் என்று [illegible]
ஒரேயொரு கடை. அவர்கள் சொல்லுவதுதான் [illegible]
எனவே, குடந்தையிலிருந்தோ தஞ்சையிலிருந்தோ [illegible]
சரமும், நீண்டமாலையும் வாங்கிப்போவது [illegible]
மிகச்சிறிய கிராமம் என்பதால், வேறு எந்த வசதியும் [illegible]
முடியாது. கோயிலைத் தரிசித்துவிட்டு உடனே [illegible]
வேண்டியதுதான்.

திருக்கருக்காவூர் சிறிய கிராமமாக [illegible]
கோயில், பெரிய பட்டணத்திலிருந்து வெகு [illegible]
இருந்தாலும் ஜனங்கள் இடையறாது வந்து [illegible]
கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மாதவிவனே[illegible]
(மாதவி என்றால் முல்லைக்கொடி) புனுகுச் [illegible]
சாத்துவதாக வேண்டிக்கொண்டு பணம் [illegible]
உடலிலுள்ள தோல் வியாதிகள் போய்வி[illegible]
என்பதும், ஓர் ஐதிகம்.

போக்குவரத்து வசதிகளும் ஊரிலுள்ள மற்ற [illegible]
களும் முன்பின்னாக இருந்தாலும், இந்தக் [illegible]
அவசியம் போய் வரவேண்டும்.

திருமணமாகித்தான் போய் வர வேண்டும் [illegible]
அவசியமில்லை. இளம் வயதிலுள்ளவர்களும் [illegible]
எனக்கு நல்ல மனைவியை, நல்ல கணவனை[illegible]
அதன்மூலம் நல்ல சந்ததியை எனக்கு ஏற்படுத்[illegible]
வாழ்க்கையை வளப்படுத்து என்று வேண்டிக்[illegible]
வரலாம்.

தம்பதிகளால் இந்தக் கோயிலுக்குப் போய்வர [illegible]
வில்லையெனில், வெகு தூரத்தில் இருக்கிறார்கள் [illegible]
அவர்களுக்கு நெருங்கிய சொந்தங்கள் இந்த வேண்டு[illegible]
செய்துகொண்டு, அந்தத் தம்பதிகளுக்காக [illegible]
நெய்யோ எண்ணெயோ வாங்கி, அந்தத் தம்பதிக[illegible]
அனுப்பி பிற்பாடு நேர்த்திக்கடனும் செய்து கொ[illegible]

[illegible] ஒரு சத்தியமான இடம். ஓர் உன்னதமான
[illegible]

15. திருவெண்ணெய் நல்லூர்

[illegible] இந்த மண்டபத்தின், இந்தக் கருங்கல் படி
[illegible] இறைவன் நடந்திருப்பார்.

[illegible] படியில் ஏறி, இந்தத் தளத்தில்தான் ஏதோ ஒரு
[illegible] சுந்தரர் கைகட்டி திருவெண்ணெய் நல்லூர்
[illegible] நின்றிருப்பார்.

[illegible] கிழித்தது பிரதி ஓலை. மூல ஓலை என்
[illegible]க்கிறது'' என்று சொல்லி, மூல ஓலையைக்
[illegible] வந்து காட்டி, அதை சபை வாங்கி படித்துப்
[illegible] ஆமாம்... இது இவன் பாட்டன் கையெழுத்துதான்.
[illegible] நான் நன்கு அறிவேன்' என்று ஓரிருவர் சொல்ல,
[illegible] அந்த சாட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த ஓலை
[illegible]னது என்று ஒப்புக் கொண்டது.

[illegible]ரின் பாட்டனார் எழுதிக்கொடுத்த ஓலை அது: தன்
[illegible] முழுவதும் வழிவழியாய் இந்த அந்தணருக்கு
[illegible]

[illegible] என்ன பைத்தியக்காரத்தனம்'' என்று சுந்தரர் சீறி,
[illegible], அந்தணருக்கு அடிமையாவது உண்டோ?
[illegible] வழக்கம் உலகில் உண்டோ?'' என்று
[illegible] கேட்டார்.

[illegible] இல்லைதான். ஆனால் ஓலை தெளிவாக
[illegible]?'' சபை பதில் தந்தது. "உனக்கு உதவ முடிய
[illegible] சுந்தரா. உனக்கு தர்ம நியாயம் கடைபிடிக்க
[illegible]மாயின், நீ அந்தக் கிழவரின் பின்னால் செல்ல
[illegible] தான்'' என்று மறுபடியும் சொல்லிற்று.

அவர், அந்த அழகிய அந்தணக் கிழவர், வேலை [illegible] என்ற இறுமாப்போடு இதே கருங்கல் படியின் [illegible] கீழிறங்கி மண்ணில் கால் பதித்து கோயில் வாசலின் [illegible] திரும்பி மண்டபத்திற்கு அருகே தயங்கி நின்ற சுந்தரனை [illegible] என்று மறுபடி அழைத்தார்.

“எங்கே கூப்பிடுகிறீர்?”

“என் வீட்டிற்குப் போகலாம், வா.”

“எது உங்கள் வீடு?”

“இதுவே” என்று கோயிலைக் காட்ட, சுந்தரர் “[illegible] சொல்கிறார் இவர்” என்று அருகே போக, கோயிலு[illegible] அந்த வயதான அந்தணர் நுழைந்து நந்தி மண்டபம் [illegible] திரும்பி நின்றார்.

சுந்தரரைப் பார்த்து கனிவோடு சிரித்தார்.

அந்தக் கோபம் எங்கே... கூர்மையான, துளைத்து [illegible] போன்ற அந்தப் பார்வை எங்கே, சீறல் எங்கே, [illegible] பார்வை குளுமையாக என்னைத் தழுவுகிறதே... யார் [illegible] என்ன செய்கிறார் என்று திகைக்க,

“ஏன் சுந்தரா திகைக்கிறாய்? என்னைத் [illegible] வில்லையா? வா... இன்னும் அருகில் வா” என்று [illegible] சுந்தரர் நாலடி எடுத்து வைத்து நின்றார். அவருக்[illegible] கோபுரத்துக்கும் இடையே ஐம்பதடி தூரம் இருந்தது.

கிழவர் சட்டென்று மறைந்தார். பேரொளியா[illegible] அவருடைய திருவுருவம் மறைந்து ரிஷபாரு[illegible] இறைவன் நந்தி மண்டபத்திற்கு மேலே உள்ள கோபு[illegible] கூரையில் சுந்தரருக்குக் காட்சியளித்தார்.

“வந்தது நானே... வா... சுந்தரா.”

சுந்தரர் திகைத்துப் போனார்.

[illegible]டம் வந்தது, இறைவனா.” கைகள் விரித்து [illegible] “எதற்கு என்னை அழைத்தீர் ஐயா. எதற்கு [illegible] கோலம். ஏன் இந்த வம்பும், வழக்கும் ஐயா” [illegible], இறைவன் மறுபடி சிரித்தார்.

[illegible] பாடு சுந்தரா” என்று உத்தரவிட்டார்.

[illegible] பாட்டா... இதுவரை நான் கவிதை ஏதும் [illegible]லையே. எனக்குப் பாடத் தெரியாதே”

[illegible] பித்தன் என்றுதானே அழைத்தாய்... [illegible] என்றுதானே சொன்னாய்... அதை வைத்தே [illegible]”

[illegible] தாணினார். தவறு என்று கைகூப்பினார். உள்ளே [illegible] வார்த்தை ஓடியது. பிறைசூடி என்ற வார்த்தை [illegible]த்தது. பெருமானே என்ற கேவல் எழுந்தது. எனக்கு [illegible]ளாக என்ற வார்த்தையாய் அருளாளா என்ற [illegible] வந்து விழுந்தது.

[illegible] தாண்டி பதினைந்து கிலோ மீட்டர் [illegible], வலப்பக்கம் ஏழு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் [illegible]ணெய்நல்லூர் என்கிற தலம் இருக்கிறது. திரு[illegible] இடப்பக்கம் இருக்கிறது. அந்தத் திருநாவலூரி[illegible] “வா, என் பின்னே வா...” என்று சுந்தரரைத் தரதர [illegible] இறைவன் இழுத்துப் போன பாதை வழியாக [illegible] நடந்து போய் திருவெண்ணெய்நல்லூரை அடைய [illegible]

[illegible]லாகிக் கிடந்த அந்த மண்டபத்தை இந்து சமய [illegible]த்துறை, நன்கொடையாளர்கள் உதவியுடன் [illegible]யிருக்கிறது. செப்பனிட்டு அழகுறச் செய்து கொண் [illegible] சுற்றுாண்களைச் சிதைக்காது, பளபளப்பாய் [illegible] இறைவன் நடந்த படிகள் அப்படியே வைக்கப் [illegible]ருக்கின்றன.

இந்தப் படிகளில்தான் இறைவன் இறங்கியிரு [illegible] இந்தப் படிகளில் சுந்தரரும் பின் தொடர்ந்திருப்பா [illegible] அந்தப் படியைத் தடவித் தடவி நாம் சந்தோஷ [illegible] லாம்.

அம்மன் பெயர் மங்களாம்பிகை. உடன் [illegible] க்ருபாபுரீஸ்வரர். பக்தர்களுக்கு இறைவன் அருள் [illegible] இடமாதலால் அருள்துறை என்று பெயர். தமிழில் [illegible] இறைவனை அருள்துறைநாதர் என்று அன்போடு [illegible] கிறார்கள்.

தனக்கு வேண்டும் என்று சுந்தரரை இழுத்து வந்த [illegible] வன், அவர் என்ன கேட்டாலும் கொடுத்தான். [illegible] கேட்டாலும் கொடுத்தான். அவரைத் தன் செல்லப் [illegible] யாக, ஏன் நெருங்கிய தோழனாக வைத்துக்கொண் [illegible]

இறைவன் தோளில் கைபோட்டு, அவனோடு [illegible] செய்து, அவன் மீது பிரியம் கொட்டி, தான் [illegible] போதும் அவனை வாயார வாழ்த்தியவர் சுந்தரர். [illegible] வன்தொண்டர் என்று சைவர்கள் அன்போடு [illegible] பார்கள்.

செம்பியன் மாதேவியும், ராஜராஜனும் இந்தக் கோயி [illegible] குத் திருப்பணி செய்திருப்பதாக, கல்வெட்டுச் சா [illegible] இருப்பதாய்ச் சொல்கிறார்கள். கம்பரும் [illegible] வள்ளலும் வந்திருந்து வாழ்ந்து போன இடமாக [illegible] கிறார்கள். அடுத்து வைணவக் கோயிலில் அம்பி [illegible] பிள்ளைத் தமிழ் பாடியிருக்கிறான் என்ற செவிவழி [illegible] ஒன்று உண்டு.

பிரதோஷ காலத்தில் கோயிலில் நல்ல கூட்டம் [illegible] கிறது. ஆனால், மற்ற நாட்களிலும் ஜனங்கள் வரவே [illegible] மென்று விரும்புகிறார்கள். இறைவன் அணிந்து நடந்த [illegible] பாதுகையை இன்னும் பத்திரமாக வைத்திருக்கிறார் [illegible] கண்ணாடிக் கூண்டுக்குள் வைத்துப் பூட்டியிருக்கிறார் [illegible]

[illegible] தீபம் காட்டுகையில் அந்தப் பாதுகைக்கும் [illegible] கிறார்கள். தரிசிக்க அனுமதிக்கிறார்கள். மங்க [illegible] சாந்தஸ்வரூபிணியாக இருக்கிறாள். முன்னே ஸ்ரீ [illegible] ஷ்டாபனம் செய்யப்பட்டு கிராம மக்களால் தீபம் [illegible] வழிபாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ சக்ரம் [illegible] அந்த இடம் மிகுந்த அதிர்வுகளோடு விளங்கு [illegible]

[illegible] எல்லாம் விட முக்கியம், இது சுந்தரமூர்த்தி [illegible] இறைவன் தடுத்தாட்கொண்ட இடம் [illegible]

[illegible] கொள்வது என்றால் என்ன?

[illegible] வழியே உலகைப் பார்க்காது, உள்ளுக்குள் [illegible] ஆத்மாவின் வழியே இந்த உலகத்தைத் [illegible] தன்னுள் தன்னை நிலைநிறுத்துதல். தன்னை [illegible] பார்வை வெளிப்பக்கம் இல்லாமல் உள்ளே திசை [illegible] அந்தகரணமடைதல். இது, தன் முயற்சியால் [illegible] இறைவன் அருளாலேயே நிகழ வேண்டும். [illegible] தன்னைக் காட்டினாலொழிய அதைப் புரிந்து [illegible] இயலாது. சுந்தரர் என்கிற அழகான கெட்டிக்கார [illegible] திசை திருப்பி, இறைவன், தன்னைப்பார்க்கும் [illegible] தன்னைப்பற்றிப் பாடும்படி மாற்றினான். இதுவே [illegible] கொள்ளல். மந்திர ஜபங்களோ, ஹோம யக்ஞாதி [illegible] தினசரி பூஜைகளோ, உரத்த குரல் உபன்யாசங் [illegible] எவருக்கும் கடவுளைக் காட்டி விடாது. கடவுளை [illegible] எளிதல்ல. எதனால் கடவுள் அறிதல் சிலருக்கு [illegible] ஏற்படுகிறது, என்பதும் ஒரு விசித்திரக் கணக்கு.

[illegible] கூட்டிக் கொண்டு போ என்று சொன்ன [illegible] மகளின் தலை முடியைத் துணித்துத் தூக்கிக் [illegible] வனுக்கும், காலை வெட்டியவனுக்கும், சூதாடி [illegible] சிவதரிசனம் கிடைத்திருக்கிறது.

இது ஒரு நுணுக்கமான ரசாயனம். எவருக்கும் [illegible] கணக்கு. இறைவனின் இடையறா விளையாட்டு.

விழுப்புரத்திலிருந்து வெகு அருகில் இருக்கும் [illegible] ணெய்நல்லூருக்கு ஒருமுறையேனும் போய் வாருங்[illegible]

16. காஞ்சி கைலாச நாதர்

தமிழகத்தில் மிகமிகப் பழைமையான கோயில் [illegible] என்று கேட்டால், பல இடங்களில் பல கோயில்[illegible] சொல்வார்கள்.

கிருதாயுகத்தின்போது இந்திரன் பூஜித்தது [illegible] சந்திரன் ஸ்தாபித்தது என்றும் புராண காலத்து [illegible] பேசுவார்கள். இவைகளை ஏற்பதும், ஏற்காததும் [illegible] விருப்பம். ஆனால், சரித்திர ரீதியாய் தகுந்த ஆதா[illegible] மிகப்பழமையான கோயில் எது என்று தேடினோ[illegible] காஞ்சிபுரத்திற்கு எல்லையில் இருக்கிற கைலா[illegible] கோயிலைத்தான் சொல்லலாம்.

கி.பி.700 லிருந்து 720 ஆண்டுகளுக்குள் [illegible] பல்லவனால் கட்டப்பட்ட கோயில் இது. அதாவது [illegible] தட்ட ஆயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு [illegible] நாகரிகம் தமிழகத்தின் இந்தப் பகுதியில் மிகச் [illegible] இருந்தது என்பதற்கான சான்றாய் இந்தக் கோயில் [illegible] கிறது. பிண்டிக்கல் என்று சொல்லப்படும் மணற்[illegible] உருவான கோயில். சிறியது, ஆனால், அற்புதமான [illegible] முள்ள கோயில். கலை நுணுக்கம் மிகுந்த கட்டு[illegible] சுற்றுப்புறச் சுவர்களிலெல்லாம் சிறிய சிறிய [illegible] மண்டபங்கள் அமைத்து, பல படைப்புச் சிற்பங்க[illegible] உருவாக்கியிருக்கிற அழகு... பார்க்கும்போது [illegible]

[illegible] இருந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து [illegible]

[illegible] ஆண்டிருந்த காலம். எந்த நேரம் வேண்டு [illegible] எந்த அரசர் வேண்டுமானாலும் எங்கு வேண்டு [illegible] தாக்கலாம் என்று இருந்த காலம். யுத்தம்தான், [illegible] வாழ்வின் அடிநாதம் என்று மக்கள் வாழ்ந்த [illegible] நல்லதைக் காக்க கெட்டதை அழித்தல் என்பது [illegible] தர்மமாக மேலோங்கியிருந்த காலம். வாழ்வியல் [illegible] கலையும் கலையைச் சார்ந்த விஷயங்களும் [illegible] சுவருகின்றன. யுத்தம் முக்கியம் என்று வந்து [illegible] தற்காப்பு தான் அடிப்படைத் தேவை என்று [illegible] பிறகு, அந்த மனிதர்களைச் சுற்றியுள்ள [illegible] புனைக் கதைகளும் அதைச் சார்ந்ததாகவே [illegible]

[illegible] விட்டு வெளியே போகும்போது வேலோ, [illegible] கத்திட்டியோ எடுத்துக் கொண்டுதான் போக [illegible] பெண்களுக்கும் இதில் பயிற்சி தரப்பட வேண்டி [illegible] மாகும். இந்தக் காலகட்டத்தில், வலிவுதான் [illegible] எனவே, சிவபெருமானுடைய உக்கிரமான [illegible] அவர்களுக்கு முக்கியக் கதைகளாயின. [illegible] கோயிலைச் சுற்றிலும் பல்வேறுவிதமான சம்ஹா [illegible] சிவனின் உக்கிரமான போர்கள், பஸ்மமாக்குகின்ற [illegible] படைப்புச் சிற்பமாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. [illegible] மல்லாத அம்பிகையின் உருவங்களும் யுத்த [illegible] ளோடு மகிஷனை அழிப்பதும், மற்றோரை [illegible] மிக அழகான சிற்பங்களாய் உருவாகியிருக் [illegible] தாங்கள் உத்வேகம் பெறவும், மக்களுக்கு உத்வேக [illegible] அரசர்கள் இவ்விதம் சிற்பங்களை உருவாக்கு [illegible] சிற்பிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கலாம். அந்த அழகுமிகு [illegible] களைக் காண கண்கோடி வேண்டும்.

ஒரு மனிதஉருவம் எப்படியிருக்க வேண்டும் [illegible]
ரிகா லட்சணத்தோடு சிற்பங்கள் செய்யப்பட்டி[illegible]
புருஷன் போரிடும்போது, ஒருகால் மடித்து [illegible]
கையில் மலர் ஏந்தி அம்பிகை, சிவனைப் பார்த்[illegible]
டிருக்கிறார். யுத்தம் முடிந்தபிறகு சிங்க வாகன[illegible]
கார்ந்து கொண்டு மெல்லிய புன்சிரிப்போடு இ[illegible]
கொண்டிருக்கிறாள். சிவன் காலைத் தலைக்கு [illegible]
ஊர்த்துவ தாண்டவம் ஆடுகின்ற காட்சியில் [illegible]
கம்பீரம் நெஞ்சை அள்ளும். கொலுவீற்றிருக்கிற [illegible]
திரும்பத் திரும்ப பார்க்கத் தூண்டும்.

கோயில் சிறியது. கருவறை வாசலை விட [illegible]
சிவலிங்கத்தைக் கொண்டது. பதினாறு பட்[illegible]
பாணம். சமீபத்தில் மாற்றப்பட்ட ஆவுடையார் [illegible]
நிறைந்த தூண்களுடைய அழகிய முன்மண்ட[illegible]
மண்டபத்தின் படிகளின் வழியே எத்தனை [illegible]
ஏறியிருப்பார்கள். எத்தனை சாதுக்கள், எத்தனை [illegible]
நடந்து வந்திருப்பார்கள்!

ஆயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளாக எத்தனை [illegible]
களை இந்த மண்டபம் பார்த்திருக்கும் என்ற [illegible]
வரும்போது, ஒவ்வொரு தூணாய் தழுவிக் [illegible]
தோன்றுகிறது. கருவறைக்குள்ளே சிவலிங்க[illegible]
பின்னால் புடைப்புச்சிற்பமாக சோமாஸ்கந்தர் [illegible]
கிறார். அதை நிர்மாணித்த சிற்பிக்கு ஜென்ம ஜென்[illegible]
தான் சிவனுக்குப் பணி செய்ய வேண்டும் என்ற [illegible]
தோன்றியிருக்கும். அதே சமயம், பல ஜென்மங்கள் [illegible]
விடலாகாது, சிவனோடு கரைய வேண்டும் என்ற [illegible]
ஏற்பட்டிருக்கும். எனவே, கருவறையைச் சுற்றியுள்ள [illegible]
காரத்தை நூதனமாகச் செய்திருக்கிறார். மூன்று படி[illegible]
ஒரு கருப்பைக்குள் உயிர் நுழைவது போன்ற தன்மை[illegible]
அந்தப் பிரகாரத்திற்குள் தவழ்ந்து உள்ளே போகவேண்[illegible]

[illegible] மதில் சுவர்களுக்கு நடுவே ஒடுங்கிய
[illegible] திரும்பி வலம்வந்து வெளிவரும்போது,
[illegible]லிருந்து வெளிவரும் குழந்தைபோல குனிந்து,
[illegible] திரும்பி வெளியே வரவேண்டும். அப்படி
[illegible] நாம் எடுக்க வேண்டிய பல ஜென்மங்களில்
[illegible] கழிந்தது என்று சொல்கிறார்கள். மூன்றுமுறை
[illegible] முன்னதாகவே மூன்று பிறவி முடித்து விட்டோம்
[illegible] சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரியான ஒரு சுற்றுப்
[illegible] உலகத்தில் வேறு எங்கேயும் இல்லை.

[illegible] விளக்கு போட்டு சுற்றுப்பிராகாரத்தைச் சற்று
[illegible]யிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில்,
[illegible] இருட்டிற்குள் தவழ்ந்து இறங்கி பிறகு
[illegible] வெளியே வரும்போதுதான் வெளிச்சத்தைத்
[illegible]வேண்டும்.

[illegible] உள்ளே தவழ்ந்து போய் இருளில் தடவி
[illegible]படியும் தவழ்ந்து வெளியே வெளிச்சத்திற்கு
[illegible] ஒரு புது உணர்வை, இறந்து மறுபடி பிறந்த
[illegible] தாயின் கருப்பைக்குள் கிடந்த உணர்வை
[illegible] அடையவார்கள்.

[illegible]ரீதியாக மட்டுமல்லாமல் ஆயிரத்து முன்னூறு
[illegible]கப் பல ஞானிகள் உலாவிய அந்த இடம்
[illegible] அதிர்வுகளாலும், சூட்சும மாற்றங்களை நம்முள்
[illegible]கிறது.

[illegible] என்பது என்ன? இறைவனைத் தியானிக்கும்
[illegible]

[illegible] எப்போது தியானிக்க வேண்டும்?

[illegible], இடையறாது தியானிக்க வேண்டும் என்று
[illegible]

[illegible] இறைவனைத் தியானிக்க முடியுமா?

முடியும் என்கிறது இந்துமதம்.

அப்படி தியானிப்பவரை மிகச்சிறந்தவர், [illegible]
மேலோனவர், கடவுளுக்கு நிகரானவர் என்றும் [illegible]

அந்த அரசன் நரசிம்ம பல்லவன், வெகுகால[illegible]
கைலாசநாதர் கோயிலைச் சீர்செய்து மண[illegible]
சுற்றிலும் மதில் சுவரும், விமானமும் எழுப்பி [illegible]
இதற்கு விமரிசையாய் கும்பாபிஷேகம் செய்ய [illegible]
குறித்தபோது, இறைவன், அவனுடைய [illegible]
தோன்றினார்.

நீ குறித்த கும்பாபிஷேக நாளில் நான் வர [illegible]
எனக்கு வேறு இடத்தில் ஒரு கோயில் கட்டு[illegible]
அந்தக் கும்பாபிஷேகத்திற்கு நான் போகவே[illegible]
எனவே, நீ உன் கும்பாபிஷேக தேதியை மாற்[illegible]
என்று சொன்னார்.

அரசன் திடுக்கிட்டு எழுந்தான். சபையை அழை[illegible]
விவரித்தான்.

சபை, எந்த ஊரில் யார் கோயில் கட்டுகிறா[illegible]
யோசித்தது. அரசன் தன் கனவை மறுபடியும் [illegible]
திண்ணனூர் என்ற ஊரைச் சொன்னான்.

சபை, திருமுல்லைவாயிலுக்கருகே ஒரு [illegible]
இருக்கிறது. நீங்கள் சொல்லும் தோப்புகள் அங்[illegible]
கின்றன என்று அரசனுக்குச் சொல்லியது. அரச[illegible]
பரிவாரங்களோடு கிளம்பினான். திண்ணனூருக்கு [illegible]
திண்ணனூரில் கும்பாபிஷேகம் நடப்பதற்குண்[illegible]
வாரம் எதுவுமில்லை. ஊர் அமைதியாக இருந்தது. அ[illegible]
வரவு கண்டு மிரண்டது. கோயிலா... கும்பாபிஷே[illegible]
இந்த ஊரிலா... அப்படி ஏதுமில்லையே என்று [illegible]

யாரோ பூசலார் என்பவர் கோயில் கட்[illegible]
இறைவன் என் கனவில் சொன்னாரே? அரசன் விசாரித்[illegible]

[illegible] அவர் பித்துப் பிடித்தவரல்லவா... உடுத்தக்
[illegible] அவர் எப்படி இறைவனுக்கு உறைவிடம்
[illegible] என்று கேலி பேசியது ஊர்.

[illegible] அறிவுடையவன். அருகே போய் பூசலாரை
[illegible]த்தான். அவரை வணங்கினான். மெல்ல அருகே
[illegible] கொண்டான்.

[illegible]தானே ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

[illegible] நடக்கிறது உள்ளே'' என்று அரசன் அவர்
[illegible]டுப் பார்த்துக் கேட்டான்.

[illegible] கும்பாபிஷேகம் என்று பூசலார் மெல்லிய
[illegible] சொன்னார்.

[illegible] திகைத்தான்.

[illegible] கோயிலுக்கு'' என்று மறுபடியும் அரசன் கேட்க,
[illegible] கோயிலுக்கு, என் மனக்கோயிலுக்கு என்று
[illegible] மெல்ல மெல்ல அரசன் அவருக்கு ஸ்நேகமாகி
[illegible] அவரோடேயே சிந்தித்து அவர் மனதிற்குள்
[illegible] கோயிலைப் பல வருடங்களாகக் கட்டி
[illegible] என்பதைத் தெரிந்து கொண்டான். அதாவது
[illegible]மாக ஒரு கோயில் கட்டுவதைப் பற்றியே,
[illegible] என்கிற அந்த ஞானி இடையறாது சிந்தித்துக்
[illegible]க்கிறார் என்பதைப் புரிந்து கொண்டான்.

[illegible] நேரத்தில் செய்கின்ற, இறைபணி அல்ல.
[illegible] ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு நான்குபக்கமும்
[illegible] காரியம் முடிந்ததும் நானே செய்தேன் என்று
[illegible]கொள்வதல்ல. பூசலாரே ஒவ்வொரு கல்லையும்
[illegible] சுமந்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு சிற்பத்தையும்
[illegible]திருக்கிறார். ஒவ்வொரு தூணையும் அமைத்து
[illegible]க்கிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட அரசன்,
[illegible]. அவரோடு மறுநாள் முழுவதும் தங்கியிருந்த

அவர் கும்பாபிஷேகம் நடக்கின்ற விஷ[illegible]
குள் நினைத்து நினைத்து விவரிக்க, உரத்த [illegible]
ஜபங்கள் சொல்ல, அரசனும் அவருக்கரு[illegible]
மனசுக்குள் அவர் நடத்துகின்ற கும்பாபி[illegible]
கொண்டுவந்து வணங்கினான்.

எனக்குப் புரிந்துவிட்டது. கடவுள் என்[illegible]
போக்கு விஷயமல்ல. உபன்யாசகர்வமல்ல, [illegible]
வியாபாரமல்ல. அது தன்னில்தான் மூழ்[illegible]
கரைத்துக் காணாமல் போகச்செய்தல். [illegible]
கோயில் என்று நினைப்பது அகந்தை.

இடுப்புத்துண்டும், இலுப்பைத் தோப்பும் [illegible]
கட்ட போதுமானவை. தான் அழிய உதவி [illegible]

திண்ணனூரில், பூசலார் மனக்கோயில் [illegible]
விரைவாய் ஒரு கோயில் நரசிம்ம பல்லவ[illegible]
ஹிருதயத்தில் இருக்கின்ற ஈசன் என்பதால், [illegible]
வரர் என்று அந்தக் கோயிலுக்குப் பெயர் [illegible]
அங்கிருந்து கிளம்பி இங்கே, இந்த [illegible]
கோயிலுக்கு வந்து மறுபடியும் நல்லநாள் [illegible]
வனை வரச்செய்து கும்பாபிஷேகம் நடத்தி [illegible]

இது, ஞானமுள்ள அரசன் நரசிம்ம பல்ல[illegible]
கோயில். இந்தக் கோயிலுக்கு சக்கரவர்த்தி [illegible]
ராஜராஜரும் வந்து கோயிலை வியந்து [illegible]
மணற்பாறைகளின் மீது சுதைதடவி அதற்கு [illegible]
கண்கள் எழுதி நகைகளெல்லாம் எடுப்பாய் [illegible]
தத்ரூபமாக கண்கவர் காட்சியாக இருப்ப[illegible]
விட்டு, இதேபோல் கோபுரம் சிறியதாகவு[illegible]
பெரியதாகவும் ஒரு கோயில் எழுப்பவேண்[illegible]
மானித்து, தஞ்சாவூரில் பிரகதீஸ்வரர் கோயில் [illegible]
தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் கோயிலுக்கு முன்[illegible]
கைலாசநாதர் கோயில்.

[illegible] தெற்கு என்ற பாகுபாடெல்லாம் அப்போது
[illegible] இமயமலையிலிருக்கின்ற கைலாசமலையில்
[illegible] சிவனுக்கு கைலாசநாதர் என்று பெயர்.
[illegible] கைலாசநாதனுக்கு இங்கு கோயில் எழுப்பி, அந்த
[illegible] பெயரை இங்குள்ள இறைவனுக்கு வைப்பது
[illegible]களுக்கு சந்தோஷமான விஷயம்.

[illegible] முழுவதும் ஒரேவிதமான தர்மத்தைக்
[illegible]கிறது என்பதற்கு இம்மாதிரியான கோயில்கள்
[illegible] கோயில் அற்புதமான கலைக்கூடம் என்பது
[illegible] பிறந்து பிறந்து வேதனைப்படுவதை இந்தக்
[illegible]கிறது. புதியதொரு பிறப்பு அனுபவத்தைத்
[illegible] தன்னுள் மூழ்கவைக்கின்ற உணர்வை இந்தக்
[illegible] தள்ளுகிறது.

[illegible] மிகுந்த இந்தக்கோயிலுக்கு ஒருமுறை
[illegible]ங்கள். பல மன்னர்கள், பல ஆன்றோர்கள்
[illegible]த்தில் நீங்களும் நிற்கிறீர்கள் என்று புரிந்து
[illegible] பணிவாய் வணங்கிவிட்டு வாருங்கள்.

17. ராமேஸ்வரம்

[illegible] அக்னி வடிவமானவர்கள். அவர்களுக்கு
[illegible] செய்வது அக்னி மூலமாகத்தான். அவர்களுக்கு
[illegible] நைவேத்யம் வழங்குவது அக்னியின் மூலமாகத்
[illegible]

[illegible] அதாவது இறந்து போன நம் முன்னோர்கள்
[illegible] ஜல ரூபமாக. அந்த ஜலக்ரையில் ஆவிகளாக
[illegible] பித்ருக்களுக்கு ஜலம் வழியேதான் அர்க்யம் விட
[illegible] அந்த ஜலம்தான் அவர்களுக்கு உணவு.

மனிதர்கள் மண் வடிவானவர்கள். [illegible]
தவைகள்தான் மனிதர்களுக்கு உணவு, [illegible]
வடிவிலான பித்ருக்களைத் திருப்திபடுத்த [illegible]
கரைக்குச் சென்று அங்கு அவர்களை [illegible]
தரும். தேவர்களின் ஆசீர்வாதத்தைவிட, [illegible]
கிரகத்தை விட, பித்ருக்களின் அனுக்கிரகம் [illegible]
பலன் தரும். நம்முடைய முன்னோர்கள், [illegible]
காதலுடையவர்கள். அந்த சூட்சுமரூபம் [illegible]
அதிகமான அக்கறையும், அன்பும், நம் [illegible]
கவனமும் கொண்டவர்கள். பதிலுக்கு [illegible]
கை ஜலத்தைத்தான் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் [illegible]
இந்துமத சம்பிரதாயம் சொல்கின்ற வழி.

எந்த தீர்த்தக்கரையில் பித்ருக்களுக்கு நீர் [illegible]
என்றால், தமிழ் நாட்டிலுள்ள மிக அற்புதமான [illegible]
ராமேஸ்வரம்.

கடலால் சூழப்பட்ட தீவு போன்ற [illegible]
இடத்தில்தான் ராமபிரான் தன்னுடைய [illegible]
சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து சிவனை வழிபட்[illegible]
இடத்தில்தான் ராவணனைக் கொன்ற பாபம் [illegible]
தீர்த்தத்தில் மூழ்கி தன்னுடைய சடையைக் [illegible]
டார். ராவணனைக் கொல்வதற்கு முன்பு [illegible]
இடமான கந்தமான பர்வதம், இன்று ராமேஸ்[illegible]
அழைக்கப்படுகிறது. ராமரின் பாதம் பட்டதால் [illegible]
அந்த இடம், ராமர், சிவனை வழிபட்டதால் [illegible]
ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குகிறது.

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுவரை ஒரு [illegible]
கொட்டகையாக இருந்த அந்த இடம், மெல்ல [illegible]
பல்வேறு மன்னர்களால் கோயிலாக உருவெடுத்து [illegible]
புகழ் பெற்ற இரண்டாம் பிராகாரத்தையும், [illegible]
பிராகாரத்தையும் சேதுபதி பரம்பரையில் வந்த [illegible]

[illegible] கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். ராமனின்
[illegible] இடமல்லவா... என்று அந்தப் பூமியை மிக
[illegible] வலம் வந்திருக்கிறார்கள். கோயிலின் பிரமாண்
[illegible] அயர வைக்கிறது.

[illegible] மட்டும் சிறப்படைகிறதா ராமேஸ்வரம்?

[illegible] சீதையாலும் சிறப்புற்றது. ராவணனை
[illegible] மீட்டுவந்த சீதையை 'நீ அக்னிப் பிரவேசம்
[illegible] வேண்டும்' என்று ராமன் கட்டளையிட்டபோது,
[illegible] நிற்க, வானுலகில் நின்ற தசரதர், சீதையை 'நீ
[illegible] தீக்குள் இறங்கு' என்று ஆசீர்வதிக்க, சீதை
[illegible] நோக்கி பாய்ந்த சிங்கத்தைப்போல, மானை
[illegible] பாய்ந்த புலியைப்போல, தீ நோக்கிப் பாய்ந்தாள்
[illegible] ணங்கள் வர்ணிக்கின்றன. தீக்குள் சீதை இறங்கிய
[illegible] அக்னி பகவான் அலறினான். சீதையின் கற்பு தன்னைச்
[illegible] சுடுவதாகவும், தன்னால் தாங்க முடியவில்லை
[illegible] வேதனையில் துடித்தான்.

[illegible] தூய்மையிலும் தூய்மையானவள் என்று தன்
[illegible] ஏந்தி, சீதையை அக்னி குண்டத்திற்கு வெளியே
[illegible] வைத்தான்.

[illegible] அந்த சாட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அக்னி
[illegible] நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டான். அக்னியைப்
[illegible] ராமர், 'நீ இந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கி உன்னுடைய
[illegible] யைக் குறைத்துக்கொள்' என்று கட்டளையிட,
[illegible] பகவான் அந்தப் பகுதி சமுத்திரத்தில் மூழ்கினார்.
[illegible] மூழ்கிய இடத்தை அக்னி தீர்த்தம் என்று அழைப்
[illegible] இதில் மூழ்கிறவர்களுக்கு சகல பாபங்களும் தீரும்.
[illegible] அமர்ந்து பித்ருக்களுக்கு நீர் வார்ப்பவர்களுக்கு,
[illegible] க்களின் ஆசீர்வாதம் கிடைக்கும்; அந்த பித்ருக்களின்
[illegible] தணியும் என்று ராமர் ஆசீர்வதித்ததாக புராணக்
[illegible] கள் சொல்கின்றன.

ஊருக்கு சற்று விலகி நிற்கும் லக்ஷ்மண தீர்த்[illegible]
அமைதியான குளக்கரையில் போய் சங்கல்ப[illegible]
கொண்டு பிறகு அங்கிருந்து நடந்து, அக்னி தீர்த்த[illegible]
வந்து அலைகளற்ற, ஆழமற்ற அந்த இடத்தில் [illegible]
குளிக்க வேண்டும். நாற்பத்தைந்து முறை மூழ்கி எழு[illegible]
வேண்டுமென்று புரோகிதர்கள் சொல்கிறார்கள். [illegible]
தீர்த்தம் என்ற அந்த சேது சமுத்திரத்தில் மூழ்கி[illegible]
பிறகு கோயிலுக்குப் போய், கோயிலைச் சுற்றியுள்ள [illegible]
திரண்டு தீர்த்தங்களிலும் நீர் மொண்டு தலையில் [illegible]
கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கென்று ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். [illegible]
பெயரைச் சொல்லியும் அங்கு குளிப்பதால் [illegible]
பலனைச் சொல்லியும் நிதானமாகத் தண்ணீர் [illegible]
கிறார்கள். பிறகு உடைகள் மாற்றிக்கொண்டு ஓர் [illegible]
உதவியுடன் அங்கு தர்ப்பணங்கள் செய்ய வேண்டும். [illegible]
எங்குமில்லாதபடி ராமேஸ்வரத்தில் விதம் விதமா[illegible]
பணங்கள் செய்யலாம். தாய்க்கும், தகப்பனுக்கும் [illegible]
மல்லாத சிற்றப்பனுக்கும், மாமனுக்கும் மாமனா[illegible]
மாமியாருக்கும் மற்றும் எல்லா விதமான உறவுக[illegible]
நண்பர்களுக்கும், பகைவர்களுக்கும், வீட்டுச் [illegible]
பிராணிகளான பசுவுக்கும், குதிரைக்கும், நாய்க்கும் [illegible]
நாம் தர்ப்பணம் செய்துகொள்ளலாம். நமக்கு யாரே[illegible]
உதவி செய்திருந்து அவர் மரணமடைந்திருந்தால், [illegible]
டைய ஆன்மா குளிரும் பொருட்டும் தர்ப்பணம் [illegible]
லாம். இந்த சேது நதிக்கரையில், யாரும் தர்ப்பணம் [illegible]
வதற்கு இல்லாமல் அனாதையாய் அலைந்து கொண்[illegible]
கின்ற ஆன்மாக்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்யலாம்.

இவ்விஷயங்களைக் காது கொடுத்து அர்த்த[illegible]
கேட்டால் இந்துமதம் எவ்வளவு பெரிய கருணையா[illegible]
என்பது புரிந்துவிடும்.

[illegible] கோயிலின் பரம்பரை அர்ச்சகர்களாக சரபோஜி
[illegible] நியமிக்கப்பட்ட மகாராஷ்டிரத்து அந்தணர்கள்
[illegible]கிறார்கள். சில வருடங்களுக்கு முன்பு சிருங்கேரி
[illegible] கொடுக்கப்பட்ட ஸ்படிக லிங்கத்திற்கு, விடி
[illegible] பூஜை நடக்கிறது. கருவறை வெகுதூரம் உள்ளடங்கி
[illegible] தீபங்களின் மங்கலான ஒளியில் வெகு
[illegible] சிவலிங்கத்தைத் தரிசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[illegible] மாதம், ஆஷாட மாதம் என்று சொல்லிக்கொண்டு
[illegible]க்குத் தர்ப்பணம் செய்ய வட இந்தியர்கள்
[illegible]கள். சித்திரை மாதம், நேபாளத்திலிருந்து ஜனங்கள்
[illegible]கள்.

[illegible] சீஸனின் போதும், பொங்கல் பண்டிகையின்
[illegible], அமாவாசைகளின் போதும், தமிழர் கூட்டம்
[illegible] எனவே. ராமேஸ்வரம் எல்லா நாளும் கூட்டம்
[illegible]த்தான் காணப்படுகிறது.

[illegible] மரத்தில் செய்யப்பட்ட ஆஞ்சநேயரின் சன்னதி
[illegible] அழகுற அமைந்திருக்கிறது. அதர்வண வேதப்
[illegible]ங்களைச் செய்கிறவர்கள், அத்திக்குச்சியைக்
[illegible] வைத்துக்கொண்டுதான் செய்வார்கள். நரசிம்மர்,
[illegible] கசிபுவை வயிறு கிழித்துக் கொன்றபோது அவன்
[illegible]லிருந்த அமிலம் நரசிம்மரின் விரல்களை எரிக்கவே,
[illegible] குளுமை செய்வதற்காக லக்ஷ்மிதேவி, அத்திப்
[illegible]களைச் செருகினாள் என்று தகவல் தரும் புராணக்
[illegible] உண்டு. எனவே, மரத்தில் சிறந்த அத்தி மரத்தில்
[illegible]நேயர் உருவச்சிலையைச் செய்திருக்கிறார்கள். உயரே
[illegible] கைதூக்கி ஆசீர்வதிக்கின்ற அந்த ஆஞ்சநேயர் சிலை
[illegible]மானதாய், நல்ல அதிர்வுகள் கொண்டதாய்
[illegible]கிறது.

ஸ்ரீராமர் பாதம் என்ற இடமும், திருபுல்லாணி [illegible] தர்ப்பாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீராமருடைய [illegible] தனித்தனியே அமைந்திருக்கின்றன.

ராமர் நின்று இலங்கையைப் பார்த்தாகச் [illegible] படுகின்ற ராமர் பாதம் என்ற கோயிலும் [illegible] மிகப்பெரிய நடராஜர் சிலை உற்சவமூர்த்தியாக [illegible] சன்னதியை விசேஷமாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு [illegible] சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுபாதி அடை[illegible] கிறது. அது பதஞ்சலியின் சமாதி என்றும் சொல்[illegible]

விதம் விதமான கதைகளைக் கொண்ட இந்தக் [illegible] பார்க்கப் பார்க்க பரவசம் கொடுக்கிறது.

பர்வதவர்த்தினி முன்னால் ஸ்ரீசக்கர பிரதிஷ்டை [illegible] பட்டிருக்கிறது. பித்ருக்களின் தாகம் தீர்க்க வந்திரு[illegible] என்ற நினைப்போடு சங்கல்பம் செய்து கொண்டு [illegible] ஸ்நானம் செய்து, எல்லா தீர்த்தங்களிலும் நீராடி, [illegible] வனைத் தரிசித்து, பிறகு அமைதியாக உட்கார்ந்து, [illegible] வெறித்து, முன்னோரை நினைத்துக்கொள்ள, மனதில் [illegible] விதமான அமைதியும் சந்துஷ்டியும் கிடைப்பது [illegible]

கடலும், கோயிலும் தவிர வேறு இல்லை. [illegible] யாத்ரிகர்கள் தவிர வேறு எவரும் இல்லை. ஆனா[illegible] அத்தனை பேரையும் மீறி ஓர் அமைதி அந்த ஸ்தல[illegible] நிச்சயம் இருக்கிறது.

பித்ருக்களை வணங்கி அந்த அமைதியை அனுப[illegible] விட்டுதான் வாருங்களேன்.

18. திருப்பூவனம்

வைகை ஆற்றின் தென்கரையில் இருக்கிறது. [illegible] பூவணம்.

[illegible]சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற இந்த ஸ்தலம், [illegible] மன்னர்களால் சீரும் சிறப்புமாய் வளர்க்கப் [illegible] நாயக்க மன்னர்கள் திருப்பணி செய்து [illegible]ருக்கிறார்கள்.

[illegible] நுழைந்ததும் இடப்பக்கம் திருமலை நாயக்கர் [illegible] அவரது மனைவியின் திருவுருவமும் வைக்கப் [illegible]கின்றன. அதற்கு நேர் எதிரே, சிவபெருமான் [illegible]தாக வந்திருந்த கோலமும் சிலைவடிவில் [illegible]ருக்கின்றன.

[illegible] தாசி பொன்னணையாள்?

[illegible]ன்னணையாளுக்கு திருப்பூவணம் ஊர். அவள் [illegible] கோயிலுக்குத் தேவரடியாளாக இருந்து இறை [illegible] இடையறாது பணி செய்தவள். அது மட்டுமல்லாது, [illegible] யார் வந்தாலும் தன் கைப்பொருளைச் [illegible] அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து, உறங்குவதற்கு [illegible] தருபவள். மதுரையிலிருந்து அந்த வழியாகத் [illegible]கோசமங்கைக்கோ ராமேஸ்வரத்திற்கோ போக [illegible]

[illegible] கங்கைக் கரையிலிருந்தும்பல சாதுக்கள் அங்கு [illegible] வழக்கம். அப்படி வருகின்ற சாதுக்களை நமஸ் [illegible] வரவேற்று, உபசரித்து, அவர்களை மறுபடியும் [illegible] வழிப்படுத்துவதற்கே அவள் பொருளெல்லாம் [illegible]தன. மேற்கொண்டு கடன்படவும் நேர்ந்தது. [illegible] எப்படியாவது அடைத்து விடலாம். ஆனால், இங் [illegible] இறைவனுக்கு ஓர் அழகிய உற்சவ மூர்த்தி செய்ய [illegible] என்ற ஆவல், அவளுக்கு இருந்தது. அதைச் [illegible]த்தான் எந்தவிதமான வாய்ப்பும் கிடைக்கவே [illegible]

[illegible] காசு சேர்ந்துவிட்டது என்று நினைத்து மெழுகு [illegible] செய்து அந்த மெழுகு உருவத்தைக் கெட்டிப்படுத்தி

அந்த மெழுகை கையில் வைத்துக்கொண்டு, [illegible]
திற்காக இன்னும் காசு சம்பாதிக்க முயன்றபோது, [illegible]
காசு இம்மாதிரி சாதுக்களை உபசரிப்பதில் [illegible]
போயிற்று.

“வெகுநாள் இந்த மெழுகு நிலைக்காது. எனவே, [illegible]
உலோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்'' என்று [illegible]
சொல்ல, அவள் கவலை கொண்டாள். யாரைக் [illegible]
என்று தெரியாமல், இறைவனைக் கைகூப்பி, [illegible]
செய்யக் கூடாதா என்று கேட்டாள்.

அன்று வாசலுக்கு வந்த சித்தபுருஷர், “[illegible]
யோடு இருக்கிறாய்?'' என்று கேட்க, பொன்[illegible]
தான் இறைவனுக்கு உற்சவமூர்த்தி செய்ய விரும்பி[illegible]
அதற்காக மெழுகு உரு செய்ததையும் அந்த [illegible]
செய்தபிறகு உலோக உரு செய்ய காசு சேர்க்கும் [illegible]
தெல்லாம் அடியவர்கள் வந்து, அவர்களை [illegible]
செலவழிந்ததையும் உலோகம் வாங்க முடியாமல் [illegible]
வதையும் மனம் உருகிச்சொன்னாள்.

அந்த சித்த புருஷர், மெழுகு உருவைக் [illegible]
சொன்னார். மிகவும் நேர்த்தியாகச் செய்யப்பட்[illegible]
மெழுகு உருவை, தன் கரத்தால் தடவி ஆசீர்வதித்தார். [illegible]
உள்ளே கொண்டுபோய் குளிர்ந்த இடத்தில் [illegible]
சொல்லிவிட்டு, சுற்றியுள்ள இரும்புத் துண்டங்[illegible]
வெங்கலப் பானைகளையும், பித்தளைகளையும் [illegible]
வந்து கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டார்.

எதற்கு என்று பொன்னணையாள் கேட்டபோது, [illegible]
உனக்கு உலோகம் செய்து தருகிறேன். அதைக் [illegible]
போய் சிற்பியிடம் கொடுத்து உருக்கி, நீ உற்சவமூர்[illegible]
செய்து கொள்ளலாம் என்று கூறினார்.

பொன்னணையாள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடை[illegible]
வீட்டிலுள்ள இரும்புத்துண்டங்களைக் கொண்டு [illegible]

[illegible] உடைத்தாள். இரும்புப் பூணை பெயர்த்
[illegible] கரண்டி, அடுப்புச் சட்டி என்று விதம் விதமான
[illegible] கொண்டுவந்து கொடுத்தாள். ஈயம்,
[illegible] வெண்கலம் என்று எல்லாமும் கொண்டுவந்து,
[illegible] சமர்ப்பித்தாள். அவைகளையெல்லாம் அந்த
[illegible] தன் ரசவாத திறமையினால் உருக்கி, ஒன்றாக்கி,
[illegible] தன் ரசவாதத் திறமையால் கலந்து அதை
[illegible] பெரிய துண்டாகக் கொடுக்க, அது மிக
[illegible] பஞ்ச உலோகம் என்று சிற்பி சொன்னார்.
[illegible] தாசி பொன்னணையாளை ஆசீர்வதித்து
[illegible]

[illegible] கொடுக்கப்பட்ட அந்த உலோகம்
[illegible] குழம்பாய் தகதகத்தது. மெல்ல அச்சில்
[illegible] மெழுகு உருகி வெளியே ஓடிவந்தது.
[illegible] அச்சு கெட்டிப்பட்டது. மண் பிரிக்கப்பட்டது.
[illegible] அமர்ந்திருக்கிற இறைவன், உடன்
[illegible] இறைவி, நடுவே கந்தன் என்று, சோமாஸ்
[illegible] வெளிப்பட்டது.

[illegible] பொன்னணையாள், சந்தோஷத்தில் குதித்தாள்.

[illegible] அழகு அச்சோ- என் அழகிய பிரானே, என்று,
[illegible] இறைவனுடைய மூர்த்தியைக் கட்டி ஆலிங்கனம்
[illegible] அவர் கன்னத்தைக் கிள்ளி முத்தமிட்டாள்.
[illegible] கன்னத்தைக் கிள்ளிய அந்த வடு பொன்னணை
[illegible] அந்த உற்சவமூர்த்தியின் முகத்தில் அழகாகப்
[illegible] இன்னமும் காணலாம்.

[illegible] கம்பீரமான கோபுரத்துடன் கூடியது. அகல
[illegible] பிரகாரங்கள். தாசி பொன்னணையாள் கொடுத்த
[illegible] உற்சவமூர்த்தியினைக் காணக் கண்கோடி வேண்டும்.
[illegible] தாசி பொன்னணையாளுக்கும் உலோகத்தால் சிலை
[illegible]டிருக்கிறது.

கோயிலை மிகச் சுத்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள். கால பூஜை நடக்கிறது.

மங்களாம்பிகை உடனுறை மங்கள நாதர் என்ற ஊர் இறைவனுக்கு, பித்ரு முக்தீஸ்வரர் என்ற இன் பெயரும் உண்டு. இந்தக் கருவறையில் உள்ள வடிவிலான, வரிசையாய் இருக்கும் நட்சத்திர விளக்கு நெய்விட்டு விளக்கேற்றினால், பித்ருக்களுக்கு கிடைக்கிறது என்று நம்பப்படுகிறது. அகாலமாக தாலோ அல்லது நெருங்கியவர் மரணமடை மோட்சதீபம் ஏற்ற இந்தக் கோயிலுக்கு வருகிறார்கள்.

பெரிய மடக்கில் நெய்விட்டு, தடித்த திரிபோட்டு போனவர் மனக்கேதம் தீர்க்கும் பொருட்டு இந்தக் கோபுரத்தில் விளக்கேற்றுகிறார்கள். அதுமட்டுமன்றி செவ்விளநீரும், தேனும் பாலும் கொண்டு இவ்வூர் கத்தை அபிஷேகம் செய்தால், எந்தக் குறையும் இன்றி பூரணமான ஆயுளைப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

மங்களநாயகியின் எழில் உருவம் நெஞ்சை அள்ளு மங்களநாயகி இடுப்பை வளைத்து முகத்தைத் திரு ஒயிலாக கலையழகோடு, நிற்கிறாள்.

இந்தத் தலத்திற்கு ஒருமுறை விஜயம் செய்து தீர்க்க ஆயுசுக்காக வேண்டிக்கொள்ளலாம். நெருங்கியவர் யாரேனும் இறந்திருப்பின், அவர் மனக்கேதம் தீரும் பொரு விளக்கேற்றியும் வரலாம்.

19. புன்னை நல்லூர் மாரியம்மன்

"அடேய் பையா, உன்னைப் பார்க்கறதுக்கு பொண்ணாத்துக்காரா வராடா. இங்கேயும் அங்க

கோமணத்தோட அலையாத... நாலு முழ வேட்டி துண்டுமா முன்னல உட்கார்ந்துக்கோ. அவா பார்க்கணும்னு ஆசைப்படுவா..."

உரத்த குரலில் அதட்டலாகச் சொன்னாள்.

வேணுமா... எல்லோரும் பார்ப்பதற்கா... வெளியேயும் போகக்கூடாதா.

அவனால் இருக்க முடியவில்லை. மறுபடியும் வழக்கமான போக்கில் ஊரின் எல்லைக்கோயில், வெட்டவெளி என்று வெயில் நேரத்தில் சுற்றிவிட்டு வந்தான். வியர்த்தது. வீட்டிற்குள் பெருங் கூட்டம்.

உட்கார்ந்து கொண்டு வாய்கிழிய பேசிக்கொண் பிள்ளையைப் பெற்றவளல்லவா, அவளிடம் அலட்டலும் அதிகம் இருந்தன. பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் சகலத்திற்கும் தலையாட்டிக் கொண்டிருந் தலையாட்ட தலையாட்ட கர்வம் எகிறியது.

கிழிச்ச கோட்டை யாரும் தாண்ட மாட்டா, செல்வாக்கு எனக்கு வீட்ல" என்று அவள் கொண்டிருக்க, அதையும் பெண் வீட்டார் வேறு வியந்தார்கள்.

பசிக்கிறது."

வாசலில் நின்று கத்தியது. பெண் வீட்டார், அம்மா அலட்டிக் கொள்ளத் துவங்கினாள்.

மூணு நாழிகை ஆகும். அதுவரைக்கும் திறக்கப்படாது என்று அதட்டினாள்.

அடங்கி பின்னால் போனான்.

வீட்டார் வியந்தார்கள்.

வீட்டினுடைய எல்லா அறைகளுக்குள்ளும் போனான். சமையல் அறையை ஒட்டிய உக்ராண

அறையில் எள்ளும் இடித்த வெல்லமும் [illegible] ஏதோ பட்சணத்திற்கு உண்டான அடிப்படை [illegible] கிருந்தது. எள் வாசனை மூக்கைத் துளைக்க, [illegible] பார்த்ததும் நாக்கில் எச்சில் ஊற, அவன் [illegible] எடுத்துச் சாப்பிட்டான். அந்தப் பெண் இவன் [illegible] செய்கிறான் என்று வந்து எட்டிப்பார்த்தது.

இவன் இப்படித் தின்றதும், அந்தப் பெண் தன் [illegible] மாமியாரிடம் நல்ல பெயர் வாங்க வேண்டு[illegible] அம்மாவிடம் ஓடியது.

''அவர் அள்ளி அள்ளி எள்ளுப்பொடியும், [illegible] கலந்து தின்கிறார்'' என்று சொல்ல, ''[illegible] பண்றேன் பார்'' என்று அம்மா வேகமாக எழுந்தாள்.

அவன் வெளியே ஓட, எல்லோரும் [illegible] சிரித்தார்கள்.

''சின்ன குழந்தைதானே. பசி பொறுக்க[illegible] பெண்ணைப் பெற்றவள் பரிந்து வந்தாள்.

''அதெப்படி... அதெப்படி...'' அம்மா [illegible] இரைந்தாள்.

வெளியே போனவனுக்கு மறுபடியும் பசித்தது.

பெண்களின் கேலியும் அம்மாவின் இழிச்சொல்[illegible] அந்தப் பெண் காட்டிக் கொடுத்ததும் மனதை [illegible] படுத்தின.

என்ன வாழ்க்கை இது. ஏன் இந்த இழிவு நிலை [illegible] ஆவதற்கு முன்பு ஒரு பெண் இப்படி, இழிவு [illegible] ளெனில் அவளோடு உறவு கொள்வது எதற்கு [illegible] போய் முடியும். நான் என்னவாய் இருப்பேன்.

யோசிக்க யோசிக்க, வாழ்வின் அபத்தங்கள் அவர் [illegible] கூத்தாடின.

[illegible] சகலமும் உதறி அவர் வீடு விட்டு வெளியே [illegible] போன போக்கில் பல ஊர்களையும் சுற்றித் [illegible]

[illegible] வாழ்க்கை இல்லையெனில் வேறு எது வாழ்க்கை [illegible] வாழ்க்கையின் அர்த்தம் குறித்துத் தேடுகிற [illegible] அண்மை ஏற்படுகிறது. அப்படி [illegible] அவரை சதாசிவ பிரம்மேந்திராள் என்று [illegible] அழைத்தார்கள்.

[illegible] சித்து வேலைகள் பல. இஸ்லாமியர்கள் [illegible] பகுதிகளில் நிர்வாணமாக நடமாட, அதை [illegible] பெண்கள் பார்த்து கூச்சலிட, ஒருவன் வாள் [illegible] கையை வெட்ட, கை துண்டாகி தரையில் [illegible] அதைப் பார்த்து மற்றவர்கள் அலற, அவர் திரும் [illegible] வெட்டுப்பட்டக் கையை எடுத்து இணைத்துக் [illegible] மௌனமாகப் போனார். கை ஒட்டிக் [illegible]

[illegible] திகைத்துப் போய் காலில் விழுந்து [illegible] கேட்டான் என்றும் ஒரு கதை உண்டு.

[illegible] சதாசிவ பிரம்மேந்திராள் தன் கைகளாலே [illegible] பிசைந்து மருந்துகள், மூலிகைகள் கலந்து செய்த [illegible] புன்னைநல்லூர் மாரியம்மன். புன்னங்காடாக [illegible] இடத்தில், மணல் பொடிசாக இருக்கும். பாம்புகள் [illegible] நடமாடும். அந்த வனத்தில் தனியாக இருந்தபோது, [illegible] தேவியின் சாந்நித்யத்தை உணர்ந்தார். இதைக் [illegible] ஒரு மன்னன், தன் குடும்பத்தோடு வந்தான். [illegible] பெண்ணுக்குக் கண்ணில் நோய் இருந்தது. அந்த [illegible] சந்தித்த சதாசிவ பிரம்மேந்திராள், பெண்ணினு [illegible] கண்களைத் துடைத்து நோயை நீக்கினார். மன்னன் [illegible] என்ன வேண்டுமென்று கேட்டான்.

இங்கு ஒரு கோயில் எழுப்ப வேண்டுமென்[illegible]
வனத்தைக்காட்ட, மன்னன் சம்மதித்தான். [illegible]
எப்படிச்சிலை என்றெல்லாம் அவன் விசாரி[illegible]
வனத்திலேயே இருந்து தேவியை உருவாக்[illegible]
செய்துவிட்டு, சுற்றுச்சுவர் எழுப்பி தேவியை [illegible]
ஆவாஹனம் செய்துவிட்டு அந்த இடம்வி[illegible]
பிரம்மேந்திராள் நீங்கினார். காலப்போக்கில் [illegible]
பெரிதாயிற்று.

இன்று, தஞ்சையின் வெளிப்புறத்தில் புன்னை[illegible]
என்கிற ஊரில், மிக அம்சமாக அந்தக் தேவி [illegible]
கிறாள். ஒரு சித்தபுருஷரால் உருவாக்கப்பட்[illegible]
பொலிவோடு திகழ்கிறாள். புற்று மண்ணால் [illegible]
உருவம் என்பதால், அபிஷேக ஆராதனைகள் [illegible]
சன்னதியின் வலப்பக்கமுள்ள ஒரு கல் பிரதிமை[illegible]
கங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அம்மனுக்கு தைல [illegible]
செய்து அலங்காரம் செய்து வைத்திருப்பார்கள். [illegible]
மனம் நெகிழ பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

சமீபத்தில், மிகுந்த எடையில் மிக அழகிய [illegible]
பாவாடை அம்மனுக்குச் செய்திருக்கிறார்கள். [illegible]
கவசமும், இடுப்புப் பாவாடையும் தலைக் கிரீடமு[illegible]
அம்மன் அமர்ந்திருக்கும் கோலம், மிக விசேஷ[illegible]
மனதிற்கு நிறைவு தரக்கூடியது. கண்கொள்ளாக் [illegible]
அம்மன், வரப்பிரசாதி. அற்புதங்கள் பலநூறு [illegible]

சதாசிவ பிரம்மேந்திராளுக்குப் பிறகு, [illegible]
ஸ்ரீ பாடகச்சேரி சுவாமிகளால் மறுபடியும் [illegible]
சீரமைக்கப்பட்டு செவ்வனே எழுப்பப்பட்டது.

வெளியே பிராகாரத்தில் மேல்பக்கம் [illegible]
சதாசிவ பிரம்மேந்திராள் சிலையும், சரபோஜி [illegible]
சிலையும், சன்னதியின் பின்பக்கம் பாடகச்சேரி [illegible]
இருக்கும். கோயிலுக்குள் நுழைந்து வணங்கும் [illegible]

[illegible] அமைதி தோன்றும். உள்ளுக்குள் அடக்கம்
[illegible] விசேஷமான காலங்களில் கூட்டம் அலை
[illegible]ஆண்களும், பெண்களுமாய் பலநூறு பேர் பால்
[illegible] சாரை சாரையாய்ப் போய் அம்மனுக்கு
[illegible] செய்கிறபோது, அந்த நம்பிக்கையைப் பார்த்து
[illegible]க்கும் புன்னை நல்லூர் மாரியம்மன் மீது
[illegible]

[illegible] கம்பெனியில் நல்ல சம்பளத்தில் சேர்ந்து
[illegible]னாலும், மனசுக்குள் நிறைவில்லை. வாழ்க்கை
[illegible] வெறும் குமாஸ்தாவாகவே போய் விடுமோ
[illegible] இருந்தது. நல்ல விஷயங்கள் செய்ய முடியாதா,
[illegible] முடியாதா, பிரகாசிக்க முடியாதா என்ற
[illegible]

[illegible]லுள்ள உறவினர் வீட்டிற்குப் போனபோது,
[illegible]ல்லூர் மாரியம்மன் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு
[illegible] புன்னை நல்லூர் மாரியம்மனுக்கு ஒரு டாக்ஸி
[illegible] அங்கு நின்று கைகூப்பி அவளிடம் இறைஞ்சி,
[illegible] ஏதேனும் ஒரு நல்ல வழிக்கு அனுப்பலாகாதா
[illegible] வேண்டிநிற்க, அது யாருடைய டாக்ஸி
[illegible]த்தார்கள். நான் போய் நின்றேன்.

[illegible] அம்மனுடைய வெள்ளிக் கவசங்கள் இருக்
[illegible]ில் எடுத்துப் போவதற்குத் தயக்கமாக இருக்
[illegible] வண்டியில் தஞ்சாவூருக்கு எடுத்துப் போக
[illegible] கேட்டார்கள். சரி, என்று தலையசைத்தேன்.
[illegible] என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒவ்
[illegible] நிறைய கொண்டு வந்தார்கள். எல்லா சாமான்
[illegible] அருகே வைக்க முடியவில்லை. என் மடியின் மீது
[illegible] பெரிய வெள்ளிக் கிண்ணங்களும், கவரிகளும்
[illegible]டன. அம்மனின் அத்தனை விஷயங்களையும்
[illegible] எடுத்துக் கொண்டுபோய் தஞ்சையிலுள்ள

பெரிய கோயில் லாக்கரில் கொண்டுபோய் [illegible]
உள்ளே மிகப்பெரிய சந்தோஷம். நான் கேட்[illegible]
விட்டது போன்ற ஒரு மகிழ்ச்சி. அம்மன் [illegible]
மடியில் உட்கார்ந்து வந்ததால் பேராச்சரியம்.

சிறிய பத்திரிகைகளில் எழுதிக் கொண்டி[illegible]
குமாரன், அடுத்த மாதமே நல்ல சிறுகதைகள் [illegible]
கணக்கான வாசகர்கள் கொண்ட குமுதம் [illegible]
எழுதத் துவங்கினான். குமுதம் பத்திரிகை[illegible]
ஆரம்பித்ததும், இந்த உலகமும் மற்ற [illegible]
அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். [illegible]
கவனிக்கப்படுகிறோம் என்ற எண்ணமே [illegible]
வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தூண்டியது. [illegible]
குமாஸ்தா இல்லை. ஒரு எழுத்தாளனும் கூட [illegible]
யாளம் வந்தது. இந்த அடையாளத்தால் வாழ்வு [illegible]
தாய் மாற, எழுத்தில் இன்னும் பொலிவு கூடிற்று.

இப்போது தஞ்சைக்குப் போனாலும், [illegible]
மாரியம்மன் கோயிலுக்குப் போய் கைகூப்பி [illegible]
என்ன வேண்டும் என்று கேட்கின்ற பாவனை[illegible]
கண் சிரிப்பு, உதட்டுச் சுழிப்பு, அமர்வு எல்லாம் [illegible]
படிப்பில் மிகவும் பின்தங்கியிருந்த என்னை, [illegible]
பெரிய அற்புதமான பீடத்தில் ஏற்றி அமர்த்தி[illegible]
என்னவெல்லாம் வசதிகள் கொடுத்திருக்கிறா[illegible]
நன்றியில் வணங்கத் தோன்றும்.

புன்னை நல்லூர் மாரியம்மன், கேட்டதைக் [illegible]
போய் கைகூப்பிநின்று அவளோடு பேசிப்பாருங்க[illegible]
சொல்வது உண்மையென்று நீங்களும் [illegible]
உணர்வீர்கள்.

20. சுருட்டப் பள்ளி

[illegible]ன் நுழைவு வாயில், கோயில்கள்.
[illegible] புகுந்து, அனுஷ்டானங்கள் என்ற தேர்
[illegible] என்கிற பாதையின் வழியாக கடவுள்
[illegible]டைக்குள் நுழைய வேண்டும்.

[illegible] விதிமுறைகளை அடுக்கி வைத்
[illegible] ஆனால், இந்துமதம் விதிமுறைகளைச்
[illegible] மட்டுமல்லாமல், தனிமையில் இருப்பதை,
[illegible]வதை, தன்னை அறிவதன் மூலம் கடவுளை
[illegible] விளக்கமாகச் சொல்கிறது. இப்படித்
[illegible] மனம், எவ்விதம் இருக்கும்? அந்த மனிதர்
[illegible]? அந்த மனிதர் எவ்விதம் வாழ்வார்?
[illegible]ல்லாம், புராணக்கதைகள் மூலம் நமக்கு
[illegible]. அதுமட்டுமல்ல, நல்லதும், கெட்டதும்
[illegible]தவை. எப்போது நல்லது நடக்கிறதோ
[illegible] அதில் ஒரு கெட்டதும் இருக்கும். எப்போது
[illegible] நடந்தாலும், அதில் ஒரு நல்லது நிச்சயம்
[illegible] என்பதை உறுதிப்படுத்துவதுபோல, பாற்கடல்
[illegible]போது, நல்லதாக அமிர்தமும், கெடுதலாக
[illegible]மும் வந்தன. நல்லதும் கெட்டதும் நாணயத்
[illegible] பக்கங்கள். ஒன்றின் மறுபாதியாய் நிற்பவைகள்.
[illegible]தற்காக அமிர்தம் வந்தபோது, உலகத்தை
[illegible] ஆலகாலம் என்ற விஷமும் வந்தது. ஆனால்,
[illegible] கருணாமூர்த்தி, தானற்று ஜொலிக்கின்ற
[illegible] இந்தப் பிரபஞ்சம் நெல்முனையளவும்
[illegible]கூடாது என்பதற்காக, அந்த ஆலகால விஷம்
[illegible] தான் வாங்கிக் கொண்டது. பெற்ற தாயினுக்
[illegible] பரிவோடு இந்த விஷயம் செய்தது. தன்
[illegible] விஷஜுரம். உயிர் பிழைத்தல் அரிது என்று

சொன்னபோது, அந்த ஜுரம் எனக்கு வரா [illegible] மகனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடு என்று இறைவனை [illegible] வேண்டி, தான் பலியாகி தன் குழந்தையைப் [illegible] வைத்த தகப்பன்மார்கள் உலகத்தில் உண்டு. அந்த [illegible] தான், புராணக்கதையாய் சிவனின் லீலையாக [illegible] சொல்லப்படுகிறது.

ஆலகாலம் உண்டு சிவன் படுத்துக்கொண்டி[illegible] இடம், சுருட்டைப்பள்ளி என்று பாமர மக்கள் [illegible] கிறார்கள். அனந்த சயனத்தில் சிவன் இருக்க, அருகில் மங்களா என்கிற பார்வதி இருக்க, சுற்றிலும் [illegible] நாரதர் உட்பட்டோர் குழுமியிருக்க, அந்த [illegible] அமைதியான கிராமத்தில் கோயில் எழும்பியிருக்[illegible] அதுதான், சுருட்டப்பள்ளி.

“இது சுருட்டைப்பள்ளியும் அல்ல, சுருண்ட [illegible] அல்ல. இது, சுரர் பள்ளி. அசுரர் என்றால், அரக்கர்[illegible] என்றால், தேவர்கள். தேவர்கள் குழுமியிருக்கின்ற [illegible] என்று, இந்தக் கோயிலின் அர்ச்சகர் கார்த்தி[illegible] விளக்கினார்.

இது, வால்மீகிக்கு சிவதரிசனம் கிடைத்த இ[illegible] தால், இங்குள்ள சிவனுக்கு வால்மீகீஸ்வரர் என்ற [illegible] இருக்கிறது. கருவறையின் வாசலில் சங்கநிதியும் [illegible] நிதியும் தத்தம் மனைவியரான வசுந்தரா, வசந்தா[illegible] எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். அம்பாளுக்கு, மரகத [illegible] என்று பெயர். அம்பாள் கருவறை வாசலில் கற்பக [illegible] மும், காமதேனுவும் இருக்கின்றன. நிரந்தரமான [illegible] உடையவள் இந்த உமையம்மை என்பதை [illegible] காட்டுவதுபோல, கேட்ட வரமெல்லாம் தருவாள் [illegible] சொல்வது போல, அங்கு கற்பக விருட்சம் இருக்கிற[illegible]

இந்தக் கருவறையின் பக்கத்தில், சாஸ்தா, [illegible] புஷ்கலா என்கிற, தன் இரண்டு மனைவியரோடு [illegible]

[illegible] கிறார். கோயிலைச் சுற்றி வலம் வரும் போதும், [illegible] சிலையும் பைரவர் சிலையும் இருக்கின்றன. [illegible] அற்புதமாக ஒரு தட்சிணாமூர்த்தி சிலை இருக்கிறது. [illegible] மூர்த்தி ரிஷபத்தின் மீது மிக கம்பீரமாக அமர்ந் [illegible] தட்சிணாமூர்த்தியின் காலின் கீழ், முயலகன் [illegible]

[illegible] மூர்த்தியின் தோளை- புஜத்தைப் பற்றியவாறு [illegible] எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். இந்த [illegible] கௌரி என்று பெயராம். புருஷனோடு இருக்கிற [illegible] அவள் முகத்தில் தெரிகிறது. பின்னால் மனைவி [illegible] இருக்கிறாள் என்கிற கம்பீரம், சிவன் [illegible] தெரிகிறது. மனமொத்த தம்பதியாக, இன்றெல் [illegible] கொண்டிருக்கலாம் என்கிற சிற்ப வடிவமாக, [illegible] அங்கு எழுந்தருளியிருக்கிறார். எந்த விதமான [illegible] மையும் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்று, [illegible] வேண்டிக் கொள்ளும் இடமாக இந்த தட்சிணா [illegible] சன்னதி இருக்கிறது.

[illegible] வேண்டும் என்ற வேண்டுதலை, ஆலம் உண்டு [illegible] சிவனுடைய சன்னதியில் வேண்டிக் கொள் [illegible] செல்வம் வேண்டும்; படிப்பு வேண்டும்; [illegible] வேண்டும் என்றெல்லாம், மரகதநாயகியிடம் [illegible] பெறலாமாம்.

[illegible] பெரிய ஆலமரமும். அதற்கு இணையாய் ஓர் [illegible] கோயிலில் பெரும் நிழல் கொடுத்துக் கொண் [illegible] சிறிய விமானங்களும், சுமாரான கோபுரங் [illegible] கொண்ட அற்புதமான கோயிலாக இந்த சுருட்டப் [illegible] சிவன் கோயில் விளங்குகிறது.

[illegible] யிலிருந்து ஊத்துக்கோட்டை வழியாக திருப்ப [illegible] போகிற யாத்ரிகர்களும் இங்கே இறங்கி சுவாமி [illegible] செய்து கொண்டுதான் போகிறார்கள்.

ஆந்திர அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் [illegible]
கோயில். ஆனாலும், தமிழ்நாட்டிலிருந்துதான் [illegible]
வருகிறார்கள். இந்தக் கோயிலுக்கு, முன்[illegible]
பெரியவர் வந்து அடிக்கடி முகாமிடுவாராம்.

நல்ல குழந்தைகள் வேண்டுமென்பவரும் [illegible]
யுவதியைத் திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்[illegible]
கணவன் வேண்டுமென்று கோரிக்கை வை[illegible]
களும், இந்த சுருட்டப்பள்ளிக்குப் போய் [illegible]
செய்து வந்து, தொடர்ந்து பல பிரதோஷங்கள் [illegible]
வேண்டிக் கொண்டால் போதும், கேட்ட[illegible]
நிறைவேறும் என்று, போய் வந்தோர் சொல்[illegible]

தமிழ்நாட்டின் எல்லையில் மிகச் சிறப்பாக [illegible]
ஓர் அழகிய விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்துக் கோயில், [illegible]
என்கிற சுருட்டப் பள்ளி. ஒருமுறை போய்வாரு[illegible]

21. திருவலிதாயம்

வலியன் என்று ஒரு பறவை. கருப்பாக, [illegible]
நுனியில் சற்று பிளந்த வாலோடு, கூரிய மூக்கோடு [illegible]
பின்னும் தெருக்களில் வேகமாகப் பறக்கும்.

கரிக்குருவி என்று ஜனங்கள் கொச்சையாக [illegible]
பார்கள். மனிதர்கள் அதிகமிருக்கும் பிரதேசத்தில் [illegible]
வலியன் இருக்கும். நடந்து போவார் தலையைத் [illegible]
விட்டுப் போகும். பருந்தோடு சண்டைபோடும். [illegible]
துரத்தும். கொஞ்சம் வேகமான பறவை அது.

ஏன் அதற்கு வலியன் என்று பெயர்?

மனதின் வலிவு போல ஓர் இடத்திலிருந்து [illegible]
இடத்திற்கு சொடுக்கு நேரத்தில் பறந்து போ[illegible]
பறவை அது. ஒரு மனதின் அலையைப்போல [illegible]

[illegible] வேகமாக இடம் மாறுவதால், தன்னிலும்
[illegible] விஷயங்களைத் துரத்துவதால், மனதின் வலிவை
[illegible] பறவைக்கு வலியன் என்று பெயர் வழங்க
[illegible] அப்படிப்பட்ட வலியன் பறவை, சிவனை பூஜை
[illegible] தரிசனம் பெற்று, கடும் சாபம் நீங்கப்பெற்ற
[illegible] திருவலிதாயம்.

[illegible] எதற்காக சிவனை நோக்கி தவம் செய்தது?

[illegible] என்ற முனிவர், மமதை என்ற பெண்ணை
[illegible] அமைதியாக வாழ்ந்து வந்தார். மனைவியான
[illegible] கருவுற்றாள். உதத்திய முனிவர் தேவசஞ்சாரம்
[illegible] கொண்டிருந்தபோது, உதத்தியரின் தம்பியான
[illegible] முனிவர், உதத்தியர் மனைவி மீது காதல்
[illegible] தன்னுடைய தவவலிமை, ஞானம் எல்லா
[illegible] தாண்டி காமவேகத்தில் சிக்கி மமதையோடு
[illegible] ஆசைப்பட்டார். மமதை புத்தி சொல்லியும்
[illegible] முரட்டுத்தனம் செய்தார். மமதைக்குப் பிறந்த
[illegible] இதனால் கண்ணில்லாமல் பிறந்தது. தாயினுடைய
[illegible] கண்டும், தன் நிலை கண்டும் பொங்கிய அந்த மகன்,
[illegible] முனிவரின் பத்தினி, அவர் சீடரின் மூலம் இழிவான
[illegible] அடைவாள் என்று சாபமிட்டான்.

[illegible] தன் உடம்பு சக்தியை ஒன்று திரட்டி, நீ கரிக்
[illegible] போக வேண்டியது என்றும் சபித்தான். அந்தக்
[illegible] க்கு பரத்வாஜபட்சி என்றும் பெயர். அந்த பரத்
[illegible] சி முல்லைக் கொடிகளும், செண்பகமலர்களும்,
[illegible] சோலைகளும், பெரிய ஏரியும் நிறைந்த வனத்தில் வந்து
[illegible] அங்கு சுயம்புவாய் முளைத்திருந்த சிவலிங்கம்
[illegible] பரவசப்பட்டு, இடையறாது சிவபூஜை செய்து
[illegible] அமர்ந்தது. தன் சாபத்தை நீக்கிக்கொண்டது.
[illegible] நீக்கப்பட்ட அந்தச் சக்தி, மனிதனாகி, பரத்வாஜர்
[illegible] பெயர் பெற்றது. பரத்வாஜமுனிவர் வேத வலுவினால்

உலகத்தை வழிடத்தத் துவங்கினார். அந்த பரத்வாஜர் [illegible]
சுயம்புலிங்கம்தான் திருவலிதாயர்.

ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு சோழ தேசத்தின் [illegible]
யாக இருந்த கிராமம், திருவலிதாயம். அங்கே சோழ [illegible]
ஊரின் எல்லையைக் காவல் காத்ததால், பாடி [illegible]
தங்கியிருந்ததால், பாடி என்றும் அந்த இடத்திற்கு [illegible]
வந்தது. சென்னையிலிருந்து அம்பத்தூருக்குப் [illegible]
வழியில் இருக்கிறது, பாடி.

சதுர வடிவிலான ஆவுடையாரும் சுயம்பு [illegible]
சேர்ந்து திருவலிதாயர் அற்புதமாகக் காட்சியளிக்[illegible]
திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற இந்தக் கோயில் [illegible]
பாடப்பட்ட காலத்தில் சிறிய கோயிலாக இருந்[illegible]
கூடும். கருவறையிலுள்ள புடைப்பு சுவர் தூண்[illegible]
வெளிப் பிராகாரத்திற்கும் மிகப்பெரிய கால [illegible]
தெரிகிறது. தூண்களைப் பார்க்கும்போது, இது [illegible]
பழமையான கோயில் என்பதை உறுதியாய் புரிந்து[illegible]
முடிகிறது.

பரத்வாஜ முனிவரைத் தவிர, சந்திரனும், சூரிய[illegible]
பிரம்மாவும் அகத்தியரும் இன்னும் பலரும் வழிபட்[illegible]
என்று புராணங்கள் சொல்லுகின்றன.

ராஜராஜசோழன் காலத்தில் நந்தா விளக்கு [illegible]
தொண்ணூற்று ஆறு ஆடுகள் கொடுக்கச் சொல்லி[illegible]
சிதைந்த கல்வெட்டு இருக்கிறது. மூன்றாம் ராஜ[illegible]
கல்வெட்டும், அதன் பிறகு ஆண்ட தெலுங்கு சோழ[illegible]
விஜயநகர அரசர்கள் கல்வெட்டுகளும் இங்கே இ[illegible]
கின்றன.

இந்தக் கோயிலை மிகச்சுத்தமாகப் பராமரிக்கிறார்[illegible]
உள்ளூர் ஜனங்கள் கோலாகலமாக தினமும் வருகிறார்[illegible]
அம்மன் சன்னதி, பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்க[illegible]
ஜகதாம்பிகை அல்லது தாயம்மை என்ற பெயரி[illegible]

[illegible] பேரழகியாக விளங்குகிறாள். கமலை, வல்லி
[illegible] இரண்டு மனைவியருடன் கூடிய உற்சவ வினாய
[illegible] கோயிலில் மிகமுக்கியத்துவம் இருக்கிறது. திருமண
[illegible] ஆண்களும், பெண்களும் இவரை வழிபட்டால்
[illegible] திருமணமாகும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.
[illegible] ய சக்தி திரண்டு வந்து பரத்வாஜ பட்சி
[illegible] குருவுக்குத் தனி சன்னதி அமைத்திருக்கிறார்கள்.
[illegible] மிகமிக அழகான தட்சிணாமூர்த்திக்கு சிறப்
[illegible] வழிபாடுகள் வாரம்தோறும் நடத்திக் கொண்டிருக்
[illegible] குரு பெயர்ச்சியின்போது திருவலிதாயம் வந்து
[illegible] செய்பவர்கள், நல்ல பலன்களைப் பெறுவதாக
[illegible] சொல்கிறார்கள். கோயிலின் கருவறைக்கு
[illegible] சமீபத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள நவகிரக மண்டபம்
[illegible] சிற்பங்களுடன் கூடிய சிறப்புடன் இருக்கிறது. கால
[illegible] துர்க்கையும் மிகச் சிறப்பான அம்சங்களோடு
[illegible] இருக்கிறார்கள்.

[illegible] த்திலிருந்து வந்த மிலேச்ச மன்னர்களால் இந்தக்
[illegible] உள்ள அம்பாள் சிலை உடைக்கப்பட்டு, கைகள்
[illegible] மாக்கப்பட்டு, சுவாமியின் சன்னதியிலேயே
[illegible] செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யாரோ ஒரு வள்ளல்,
[illegible] அம்பாள் சிலையை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார்.

[illegible] தடைகளை விலக்குகின்ற விநாயகரும், எல்லா
[illegible] களும் தரும் குருபார்வையைக் கொடுக்கின்ற
[illegible] சன்னதியும், அழகுமிக்க தட்சிணாமூர்த்தி
[illegible] இந்தக் கோயிலை உயர்வாக்குகின்றன.

[illegible] கடந்த மூலவர், அமைதியாக அமர்ந்து நம்முடைய
[illegible] வினைகளைத் தீர்த்து வைக்கிறார். கருவறையில்
[illegible] வணங்கும்பொழுதே உள்ளுக்குள் கனிவும் அமைதி
[illegible] படுகின்றன. கோயிலுக்கு மறுபடியும் வரவேண்டும்
[illegible] தோன்றுகிறது. சாந்நித்யமிக்க கோயில்கள் வெகு

நிச்சயமாய் நன்றாகப் பராமரிக்கப்படும். [illegible]
பராமரிக்கப்பட்ட எல்லாக் கோயில்களிலும் [illegible]
இன்னும் கூடுதலாக மிளிரும்.

திருவலிதாயம் அப்பேர்ப்பட்ட கோயில். [illegible]
போய்வாருங்கள்!

22. திரு இலம்பையங் கோட்[illegible]

நல்ல வர்ணங்களும், அழுத்தமான பூச்சுகளும் [illegible]
பழைய கோயில். கோயிலைச் சுற்றி ஒரு மிகச் [illegible]
கோயிலை ஒட்டி நான்கு வீடுகளை ஒன்றாக வைத்து [illegible]
குருக்களும் வேதபாடசாலை மாணவர்களும் [illegible]
கிறார்கள். அருகிலேயே பத்துப் பசுக்களை [illegible]
கோசாலை ஒன்றை நிறுவியிருக்கிறார்கள்.

சிறிய கோயில். கோயிலுக்கு வலப்பக்கத்தில் [illegible]
தாமரைக்குளம் இருக்கிறது. நகரத்தின் சந்தடிகள் [illegible]
இல்லாமல் இடைவெளிவிட்டு அங்கங்கே [illegible]
இருக்க, மிக அமைதியான முறையில் இறைவன் [illegible]
கொலுவீற்றிருக்கிறார்.

அந்த ஊருக்குப் பெயர், இலம்பையங் [illegible]
இறைவன் பெயர் தெய்வநாயகேஸ்வரர். அவருக்கு [illegible]
சேகரர் என்று இன்னொரு பெயர் உண்டு. அந்த [illegible]
தேவகன்னிகையான ரம்பை பூஜை செய்ததால், [illegible]
வரர் என்ற பெயரும் அவருக்கு இருக்கிறது. [illegible]
பெயர் கனக குஜாம்பிகை-கோடேந்து முலையம்மை [illegible]
என்பதும் பிறை என்பதும் பிறைச்சந்திரனைக் [illegible]
சந்திரன் ஒளியை அம்ருதமாகப் பொழிவதுபோல [illegible]
தைக் கொடுக்கின்ற முலைகளை உடையவளா[illegible]
கோடேந்து முலையம்மை. இக்கோயிலுள்ள [illegible]

[illegible]போது, இது காலமே சொல்லமுடியாது ஒரு
[illegible] என்ற உணர்வு வெகு நிச்சயம் நமக்கு ஏற்பட்டு
[illegible]

[illegible] சம்ஹாரத்தின்போது இறைவன் தேரேறி கோப
[illegible]டுப் போகும் போது, போகும் வேகத்தில்
[illegible] தலையில் அணிந்திருந்த கொன்றை மலர் விழுந்த
[illegible] இந்த ஸ்தலம் என்றும் சொல்கிறார்கள். ரம்பை
[illegible]ஸ்தலமென்பதால் அரம்பை என்பதற்குப் பதிலாக
[illegible] என்று சொல்லி இரம்பை வழிபட்ட ஸ்தலம்.
[illegible] கோட்டூர் என்று ஆகியது. பிறகு இலம்பையங்
[illegible] ஆனது. இப்போது அந்த ஊரை எலுமியன்
[illegible] என்று அழைக்கிறார்கள். அரம்பை இங்குள்ள
[illegible] தனக்கு என்றைக்கும் மாறாத இளமை வேண்டு
[illegible] கேட்டாள்.

[illegible]க்கும் மாறாத இளமை என்பது எது? உடம்பா,
[illegible] என்றைக்கும் மாறாத இளமை, ஞானம். மாறாத
[illegible] தனக்குத் தரும்படி அரம்பை கேட்டாள்.

[illegible]ப்பட்ட ஞானத்தைத் தருகிற தட்சிணா
[illegible] அற்புதமான சிலையொன்று இங்கே இருக்கிறது.
[illegible] தென்பிராகாரத்தில் தெற்குப் பார்த்து உள்ள
[illegible]மூர்த்தி சிலை பார்ப்பதற்கு மிக வினோதமாக
[illegible] சின் முத்திரையை நெஞ்சுக்கருகே வைத்து வலது
[illegible] பீடத்தில் வைத்து, இடது கையை ஆஸனத்
[illegible]க்கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு கல்லால
[illegible] சனகாதி முனிவர்களோடு, பாதத்தில் முயலகன்
[illegible]க்க, மிக அமைதியாக, சாந்த சொரூபியாய்
[illegible]றார். பார்க்கப் பார்க்க தெவிட்டாத சிற்பம்.
[illegible]த்தினுடைய அதிர்வுகளையே இந்தச் சிற்பம்
[illegible] இங்கு வெகுநேரம் அமர்ந்திருக்க வேண்டு
[illegible] இந்தச் சிலையை இடையறாது பார்த்துக் கொண்

டிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் [illegible] ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரி தட்சிணாமூர்த்தி[illegible] கும் பார்க்க இயலாது.

குருந்த மரத்தடியில், மிக அழகான [illegible] சிலையும், அவருக்கருகே சுப்ரமணியருக்குத் [illegible] யும் இருக்கின்றன. அன்னியர் படையெடுப்பி[illegible] விக்ரஹத்தை உடைத்து கேணியில் போட்டுவி[illegible] அம்பாள் சமீபத்தில்தான் பிரதிஷ்டை செய்[illegible] கிறாள்.

இந்த ஊரின் சிறப்பைக் கேள்விப்பட்டு, [illegible] பாதைகளே இல்லாததால், அங்குள்ள பெரு[illegible] மெல்லக் கடந்து வந்து காஞ்சி காமகோடி பீ[illegible] சேகர சரஸ்வதி அவர்கள் இங்கு மூன்று மா[illegible] போது சிதிலமடைந்த நிலையில் இருந்த இந்[illegible] நகரத்தார்கள் துணையோடு மெல்லமெல்ல [illegible] சொல்லி எட்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு இ[illegible] ஒருவாறு சரிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிமெ[illegible] இல்லாத சுவரும், இடிந்து விழும் நிலையில் [illegible] சன்னதிகளும், இப்போதும் இருக்கின்றன.

வழக்கு தீரவேண்டுமா; வீட்டிற்குள் வன்[illegible] மனக்கிலேசம் அதிகமா; மரணம் பற்றிய பி[illegible] வருகிறதா; அல்லது வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களா[illegible] புற்று தனிமையைத் தேடி ஏன் இந்த வாழ்[illegible] புலம்புகிறீர்களா அல்லது பில்லி சூனியங்களா[illegible] பட்டு நல்ல தூக்கமின்றித் தவிக்கிறீர்களா, [illegible] இந்தத் தலத்திற்கு வாருங்கள்.

இந்தத் தலத்தினுடைய அமைதி உங்களை [illegible] அமிழவைக்கும். இந்தத் தலத்தினுடைய அதி[illegible] மனக்கவலைகளை நீக்கி புதிய உற்சாகத்[illegible] நிச்சயமாய் கொடுக்கும். கோயிலுக்கு வருவது [illegible]

[illegible] கோயிலைத் தேடி வருவதற்குள் மிகப்பெரிய [illegible] செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இது, ஞான [illegible] நேர்ந்திருக்கிறது. அவ்வழியே போகும்போது [illegible]னாலும், ஒரு வயோதிகனாலும் அவருக்கு [illegible] தெரியவந்து, ஆனால் ஞானசம்பந்தருடைய [illegible] அதைப்பற்றிப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளா [illegible]க்க, ஒரு பசு வந்து முட்டி திசைமாற்ற, பசு [illegible]கிறதென்று ஞான சம்பந்தர் புரிந்துகொண்டு, [illegible] பின்தொடர இந்தக் கோயிலுக்கு அருகே [illegible] மறைந்துபோயிற்று.

[illegible] பரவசமாக இதுபற்றியும் தமது பதிகத்தில் [illegible]. இறைவன் தீண்டாத திருமேனியார். [illegible] பாவனையாகத்தான் செய்யப்படுகின்றன. [illegible] மாலை சாத்தப்படுகிறது. இந்தத் தலத்தைப் [illegible] பாடும்போது திருஞானசம்பந்தர், 'எனதுரை [illegible] என்ற தொடரைப் பாடல்தோறும் அமைத்துப் [illegible]

[illegible] இந்தத் தலத்தைப் பற்றிப் பாடுவது எனது [illegible] அது இறைவனுடைய குரல், இறைவனுடைய [illegible] என்னுடைய பாட்டாக வெளிப்படுகிறது'' [illegible] சொல்லுகிறார். எல்லாப் பாட்டிலும் இந்த ஊரின் [illegible] விவரிக்கிறார்.

[illegible] பீடாதிபதி மகாப் பெரியவர் ஸ்ரீ சந்திரசேகர [illegible] ஸ்வாமிகளால் ஒரு ஸ்ரீ சக்ரம் அம்பாளின் [illegible] ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அதற்கு குங்கும பூஜை நடை [illegible]

[illegible] வேண்டுபவர் இந்தத் தலத்திற்கு வந்து [illegible] பூவால் அர்ச்சனை செய்து நெய் விளக்கேற்றி [illegible] போதும், அவர்களின் குறைகள் வெகு

நிச்சயம் தீர்க்கப்படுமென்று அந்தக் கோயில் [illegible] சொல்கிறார்.

மிக அமைதியான சூழ்நிலை, [illegible] பூசகர்கள், அருமையாய் வேதம் சொல்லும் [illegible] பெருமைகள் நிறைந்த அற்புதமான கோயில் [illegible] நீங்கள் பார்த்தால், பலமுறை இங்கு வரத் [illegible]

அது ஊரேயல்ல. ஊர் என்று இருந்தால் [illegible] இருப்பதற்கு...! எனவே, நீங்கள் இங்கு [illegible] ஏதேனும் வாங்கி வருவதுதான் இந்தக் [illegible] செய்யும் பெரும் உதவியாக இருக்கும். [illegible] மும், பழங்களும், மாடுகளுக்காக அகத்திக் [illegible] களும், வாசனைத் திரவியங்களும், விபூதி, [illegible] போன்ற விஷயங்களும் நீங்கள் கையோடு [illegible] வருவது நலம். அரிசி, பருப்பு என்று கொண்டுவந் [illegible] வேதபாட சாலைக்கு ஆகும்.

ஒரு பகல் பொழுதில் அமைதியாக இருப் [illegible] உணவும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு வந்து இந்தக் [illegible] வெளிப்பிராகாரத்தில் அமர்ந்து கொள்ளுங்கள் [illegible] மனபாரம் வெகு சீக்கிரம் கலைந்து உள்ளுக்குள் [illegible] கூடுவதை உணர்வீர்கள்.

23. தக்கோலம்

சோழ தேசத்தை மட்டும் ஆண்டு கொண்டிருந்த [illegible] மன்னர்கள் தங்கள் பெரு வலிமையால் சோழ [illegible] விரிவுபடுத்தினார்கள்.

குறிப்பாக சோழ தேசத்திற்கு வடக்கே [illegible] வயல்கள் நிறைந்த தொண்டை நாட்டை ஆ [illegible] விரும்பினார்கள். பல்லவர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்த [illegible]

[illegible] கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் சோழதேசத்தை [illegible] ஆதித்த சோழன், பல்லவ மரபை கடைசியாக [illegible] அபராஜிதனிடமிருந்து போரிட்டு வென்று, தன் [illegible] சேர்த்துக் கொண்டான்.

[illegible] தேசம் இந்த ஆதித்த சோழன் காலத்திலிருந்து [illegible] நாடாக மாறிற்று. கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் [illegible] என்ற சோழ மன்னன் திருநாவலூர் என்ற [illegible] வீடு அமைத்து தன்னுடைய வட எல்லையைக் [illegible] வந்தான். அப்போது சோழதேசம் நோக்கிப் [illegible] வந்த மூன்றாம் கிருஷ்ணன் என்கிற [illegible] அரசனும், பூதகன் என்கிற கங்கதேச அரசனும் [illegible] ராசாதித்தனை எதிர்த்தார்கள். தக்கோலம் [illegible] ராசாதித்தன் அவர்களோடு மிகக் கடுமையாக [illegible] யானை மேல் இருந்து போரிட்டுக் கொண் [illegible] ராசாதித்தனை பூதகன் எய்த அம்பு நெஞ்சை [illegible] கொன்றது. அங்கேயே ராசாதித்தன் உயிரை [illegible] அவனுக்கு 'ஆனைமேற் றுஞ்சிய தேவர்' என்று [illegible] வந்தது. நடுவே இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் [illegible] களால் அபகரிக்கப்பட்ட இந்த இடம் [illegible] சோழமன்னர்கள் கைக்கு மாறியது. அந்த [illegible] மிக அழகான சிவன் கோயில் ஒன்று உண்டு.

[illegible] த்தை திருவூறல் என்றும் அழைக்கிறார்கள். [illegible] காலத்திலும் நீருக்குப் பஞ்சமில்லாமல் எப்போதும் [illegible] ஊறிக் கொண்டிருக்கும் என்பதால் இதற்கு திரு [illegible] பெயர் வந்தது. அருகே ஓடுகின்ற கொற்றவை [illegible] தலை ஆறு, மழைக் காலத்தில் வெள்ளப் [illegible] த்து ஓடும் ஆறாகவும், கோடைக் காலத்தில் [illegible] மண்வெட்டினாலும் ஊற்றுப் பெருக்கெடுத்து [illegible] ஆகவும் இருப்பதாலும் இந்த ஊருக்குத் திருவூறல் [illegible] வந்திருக்கலாம்.

கோயில் மிக அழகாக இருக்கிறது. [illegible]
இருந்தாலும், கோயில் பெரியதாக இருக்கிறது [illegible]
கோயில் சரியாகப் பராமரிக்கப்படாமல் [illegible]
புதர்களும் மண்டிக்கிடக்கின்றன. மிகப் [illegible]
கோயில் என்பதை கோயிலின் ஒவ்வொரு அம்சமும் [illegible]
படுத்துகின்றன.

ஏன் தக்கோலம் என்று பெயர் வந்தது?

தட்சன், மகள் தாட்சாயிணியை ஈசனுக்கு [illegible]
முடித்தான். தான் இறைவனுக்கே மாமனார் [illegible]
மாப்பில் அலைந்தான். எல்லா மாமனார்களும் [illegible]
போல மாப்பிள்ளையைப் பற்றிக் குறைபட்டு [illegible]
டான். மிகப்பெரிய யாகம் ஒன்று அமைத்து [illegible]
ஈசனுக்கு அழைப்பு விடுக்காமல், தன் இறுமா[illegible]
டினான். ஈசன் தன்னுடைய சக்தியான வீரபத்ரரை [illegible]
நோக்கி அனுப்ப, வீரபத்ரர் தட்சனின் [illegible]
கலைத்து அவன் தலையை வெட்டி, அவனுடைய [illegible]
பதிலாக ஆட்டுத் தலையை வைத்துவிட்டார். [illegible]
கண்டு தட்சன் ஓலமிட்டான். ஈசன் மனமிரங்கி [illegible]
பிரம்மாவும், விநாயகரும் பார்க்க அவன் [illegible]
பூஜை செய்ய வேண்டுமென்றும், அந்த [illegible]
அவர்கள் கவனித்து வருவார்கள் என்றும் ஒரு [illegible]
காலத்தில் அவனுக்கு கதிமோட்சம் கிடைக்கும் [illegible]
சொல்ல, விஷ்ணுவும் பிரம்மாவும் விநாயகரும் [illegible]
அந்தக் கோயிலில் தட்சன் இடையறாது பூஜை [illegible]
நீங்கப்பெற்றான். தட்சன் வாய்விட்டு, ஓலமிட்டு, [illegible]
பார்த்து அழுத தலமென்பதால் தக்கன் ஓலம் [illegible]
தக்கோலம் என்று மாறியது என்று சொல்கிறார்கள்.

தட்சிணாயணத்திலும், உத்தராயணத்திலும் [illegible]
லுள்ள சிவலிங்கம் நிறம்மாறுகிறது என்கிறார்கள். [illegible]
யணத்தில் வெண்மையாகவும், உத்தராயணத்தில் [illegible]

[illegible] இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கருவறையின்
[illegible] அழகான சோமாஸ் கந்தர் புடைப்புச் சிற்பம்
[illegible] இருக்கிறது. இரண்டு தேவகணங்கள், இரண்டு
[illegible] இருக்க, ஒரு கால் மடித்து அமர்ந்த நிலையில்
[illegible] இறைவியும் இருக்கிறார்கள். சிற்பம் பார்க்கும்
[illegible] கோயிலின் தொன்மை மிக நன்றாகத் தெரிகிறது.

[illegible] அழகான நிலையில் இரண்டு துவார பாலகர்கள்
[illegible] வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சோழர் காலத்து
[illegible] அங்கு ததும்புகிறது. கோயிலைச் சுற்றியுள்ள
[illegible] கோஷ்டத்தில் பிரயோகச் சக்கரமுள்ள விஷ்ணுவும்,
[illegible] இருக்கிறார்கள். துர்க்கை மிக அழகாக இருக்
[illegible] துர்க்கையினுடைய கை விரலும், உதடும், மூக்கும்,
[illegible] நம்மைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கச்
[illegible]

[illegible] இறைவனுக்கு ஜலநாதீஸ்வரர் என்று பெயர். இறைவிக்கு
[illegible] கன்னிகை என்றும் மோகனவல்லி என்றும்
[illegible] இருக்கிறார்கள்.

[illegible] கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுகளில் மிகத் தொன்மை
[illegible] பல்லவ மன்னன் அபராஜிதவர்மனின் ஆறாம்
[illegible] ஆண்டுக் கல்வெட்டாகும். அக்கல்வெட்டின் துணை
[illegible] இக்கோயில் கற்கோயிலாக கி.பி. எண்ணூற்று
[illegible] காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்று தெரிய
[illegible]

[illegible] பகவானின் மகனான உதத்திய முனிவர், தன்
[illegible] சாபம் தீர, இங்கு சிவலிங்கம் அமைத்ததாகச்
[illegible] குகைக்குள் இருக்கின்ற ஒரு சிவலிங்கத்தைக்
[illegible] கிறார்கள். அதற்குத் தினமும் வழிபாடு நடந்து
[illegible]

[illegible] சரியான பாதை இருந்தும், பேருந்துகள் இங்கு
[illegible] எல்லைவரை செல்லாததால், ஊரின் வெளிப்

பக்கமே நிற்பதால் கோயிலுக்கு ஜனங்கள் ...
இருக்கிறது என்று ஊர் மக்கள் குறைபடுகிறார்கள்.

தக்கோலம் மிகமிகப் பழமையான ஒரு ...
பெரிய வணிக நகரமாக ஒரு காலத்தில் இது ...
கிறது. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில், ...
நிலவியல் ஆசிரியர் தாலமி தாம் ...
தக்கோலத்தை 'தகோல' என்று குறிப்பிட்டிருக்கி...
ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் மிலித்தபன்கா என்ற ...
நூலிலும் தக்கோலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்ப...

அவனி நாரணன் என்கிற மூன்றாம் ...
ஆட்சியின்போது, இங்கிருந்து வணிகத்தின் ...
மலேயா சென்று வணிகர்கள், சியாம் நாட்டில் ...
மாவட்டத்தில் புதிய தக்கோலம் என்ற ஊரை ...
கினார்கள். ராஜராஜசோழனின் மகனான ...
சோழன், இந்த ஊரை, 'கலைத்தக்கோர் ...
தக்கோலம்' என்று தனது மெய்க்கீர்த்தியில் ...
அதாவது சபையில் உள்ள சான்றோர்களால் ...
படத்தக்க தகுதியை இந்தத் தக்கோலம் பெற்றிருக்...
சொல்கிறான்.

தக்கோலக் கோயிலின் மிகச்சிறப்பு போக ...
மூர்த்தி. சற்று சாய்ந்த நிலையில் மாணவர்களை ...
பார்க்கின்ற ஆசிரியன் போல உத்திட்ட ...
அமர்ந்து, நேரில் பேசுவது போன்ற ஓர் உணர்வை ...
சிற்பம் தருகின்றது. தட்சிணாமூர்த்தியை, போக ...
மூர்த்தி என்று அழைக்கிறார்கள். குரு பெயர்ச்சியின்...
இந்த தட்சிணாமூர்த்திக்கு விசேஷமான ...
ஆராதனைகள் நடக்கின்றன.

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இந்தத் தக்கோல ...
முறை சென்றால், அந்தக் கோயிலின் அழகைக் கண்டு ...
நிச்சயம் மகிழலாம்.

24. திருப்பாச்சூர்

... அரசனுக்கு, கரிகாலச்சோழன் என்பது பெயர்.
... தலைநகராகக் கொண்டு அந்தக் கரிகால்
... சோழதேசம் முழுவதையும் ஆண்டு வந்தான்.
... அண்டை நாடாகவும், எல்லை நாடகவும்
... தொண்டை நாடும் அவன் ஆளுமைக்கு உட்பட்
... ஒரு சமயம், தொண்டை நாட்டின் எல்லைகளை
... பார்வையிட வந்திருந்தான். திருவொற்றியூரில்
... நிருவலிதாயத்தில் சில நாட்களும் தங்கி
... மேற்பார்வையிட்டு, ஆங்காங்கே உள்ள
... தரிசித்து வந்தபோது, ஒருநாள், வேடுவர்கள்
... அவன் சபைக்கு வந்தார்கள்.

... விசாரிக்க, அவர்கள் தங்களுடைய பசு ஒன்று
... புதரில் பால்சொரிவதைப் பார்த்ததாகவும் ஏதோ
... இருக்கிறது என்று எண்ணி மூங்கில் புதரை
... ஆகவும் அங்கு மூங்கில் புதருக்கு நடுவே,
... ஒரு சிவலிங்கம் இருப்பதைக் கண்டதாகவும்
...ார்கள்.

... குதிரையேறி விரைந்து, அவர்கள் காட்டிய
... அடைந்து, இறங்கி உற்றுப் பார்த்தான். மிக அற்புத
... சிவலிங்கம் வேடுவர்களுடைய ஆயுதங்களால்
... பட்டிருந்ததைக் கண்டான். அந்த இடத்தில் ஒரு
... கோயில் எழுப்ப வேண்டும் என்று ஆசை கொண்

... அந்த ஊர் குறுநில மன்னனுக்கும், அவனுக்
... பகைக்கு ஏற்பட்டது. தன்னைமீறி கரிகால் சோழன்
... கோயில் கட்டுவதை, அந்தக் குறுநில மன்னன்
... இல்லை. கடுமையாக எதிர்த்தான். கரிகால்சோழ
... போர் புரியத் தயாரானான். அந்தக் குறுநில

மன்னன், சாக்த உபாசகன். அவன் யுத்தம் ந[illegible] அவனுக்குத் துணையாக காளி வந்தாள். [illegible] சோழன் படைகள் அந்தக் குறுநில மன்னனை [illegible] முடியாமல் திரும்பின.

கரிகால் சோழன் மனம் வருந்தினான். [illegible] "உனக்காகத்தானே நான் கோயில் கட்டத் [illegible] இதற்கு எதிர்ப்பு வருகிறதே'' என்று கேட்டு [illegible] மறுபடியும் படையெடுத்து அந்தக் குறுநில [illegible] நோக்கிப் போக, இப்போது கரிகால் சோழனுக்குத் [illegible] யாக நந்தி எம்பெருமான் வந்தார்.

காளி, யுத்தத்தில் குறுநில மன்னனோடு [illegible] பார்த்த நந்தி, அவளை உற்றுநோக்க, காளி [illegible] கினாள். நந்தி எம்பெருமான் அந்தக் காளியை [illegible] கைது செய்தார்.

கரிகால் சோழன் அந்தக் குறுநில மன்னனை [illegible] தன் விருப்பப்படி கோயில் எழுப்பினான்.

பாசு என்றால், மூங்கில். இறைவன் மூங்கில் [illegible] நடுவே தோன்றியவர் என்பதால், அந்த ஊருக்கு [illegible] என்ற பெயர் வந்தது. அங்கே எழுந்தருளியிருக்[illegible] வன், பாசுரநாதர் என்றும், வாசீஸ்வரர் என்றும் [illegible] நாதர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். வாசி என்[illegible] வெட்டும் கோடரி போன்ற ஒரு வகைக் கருவி, [illegible] என்ற கருவியால் அடிபட்டதால், வாசீஸ்வரர் [illegible] அவருக்குப் பெயர்.

அங்குள்ள இறைவியின் அழகைக் கண்டு [illegible] காதலி என்று பெருமையுடன் அழைத்ததால், [illegible] என்று இறைவிக்குப் பெயர். அதுதவிர, மோக[illegible] பசுபதி நாயகி, பனைமுலை நாச்சியார் என்றும் [illegible] அழைக்கப்படுகிறார்.

[illegible] சிவஸ்தலங்களில் இறைவி, இறைவனுக்கு [illegible] நோக்கி ஸ்தாபிக்கப் படுவதில்லை. அம் [illegible] தலங்கள் வெகுசிலவே. மதுரையில் மீனாட்சி [illegible] இறைவனுக்கு வலப்பக்கம் இருப்பது போலவே [illegible] கோயிலிலும் இறைவி, இறைவனுக்கு வலப்பக்கத்தில் [illegible] சன்னதியில் இருக்கிறாள். இம்மாதிரி [illegible] படுவதால், அந்தக் கோயிலின் ஆகர்ஷண சக்தி [illegible] என்று சொல்வார்கள்.

[illegible] சன்னதியின் முன்பு ஆதிசங்கரரால் நிறுவப் [illegible] ஸ்ரீ சக்ரம் இருக்கிறது. அதற்கும் தினசரி பூஜை [illegible] வருகிறது.

[illegible] ஆலயத்தில் முதல் பூஜை இறைவிக்குத்தான். [illegible] இறைவனைப் பூஜிப்பதால், அடுத்த பூஜைதான் [illegible] நடைபெறுகிறது. மிக அழகான பெரிய [illegible] கொண்ட இந்தக் கோயிலில், வினாயகர் சபை [illegible] ஓர் இடம் இருக்கிறது. வலம்புரி வினாய [illegible] வைத்து, பெரிதும், சிறிதுமாய் பதினொரு [illegible] சிலைகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா [illegible] சிலைகளும் மிக அழகாக உருவாக்கப் பட்டிருக் [illegible]

[illegible] நாராயணருக்கு சூலைநோய்வர, அவர் [illegible] பூஜித்து, இருக்கின்ற ஐந்து செல்வங்களோடு [illegible] அதிகமாக பதினொரு செல்வங்கள் அடைய, [illegible] வினாயகர்களை இங்கு வைத்து பூஜை செய்த [illegible] செவிவழிச் செய்தி ஒன்று இருக்கிறது.

[illegible] மிக மிகப் பழமையானது. பல்லவர் காலத்துச் [illegible] என்பது பார்த்தவுடனேயே தெரிந்துவிடுகிறது. [illegible] சன்னதியில் இருக்கின்ற துவார பாலகர்கள் [illegible] அழகு. உயர்ந்த வட்டத்தூண்கள் மிகப்பழமை [illegible] கோயில் என்பதை நினைவுபடுத்துகின்றன. நல்ல

வெளிச்சத்தில் மூலவரை உற்றுப்பார்க்க, அவர் [illegible] தழும்புகள் தெரிகின்றன. அந்த மூலவரை அர்ச்ச[illegible] தீண்டுவதில்லை. சுயம்புவாக உருவானவர் [illegible] தீண்டாத் திருமேனி. ஆவுடையாருக்கு மட்டுமே [illegible] செய்கிறார்கள். மற்றபடி பாணம் தொடாமல் [illegible] ஷேகங்களும் மலர்மாலை சூட்டுதலும் நடை[illegible]

கோயிலிலுள்ள உற்சவமூர்த்திகள் மிக அழகா[illegible] கின்றன. திருஞானசம்பந்தராலும், திருநாவுக்கர[illegible] பாடப்பட்ட ஸ்தலம். மூங்கில் மரம்தான் ஸ்தல [illegible] கோயிலின் வினாயகர் சபையையும், நடராஜர் [illegible] மிகப் பழமை வாய்ந்த அந்த அற்புதமான [illegible] ஆதிசங்கரர் ஸ்தாபித்த ஸ்ரீசக்ரத்தையும் நிச்சயம் [illegible] ஒருமுறையேனும் தரிசிக்க வேண்டும்.

கோயிலுக்கருகே எதுவும் கிடைப்பதில்லை. [illegible] போகும்போதே பூவும் பழங்களும் இதர பூஜைப் [illegible] களும் வாங்கிப் போவது நல்லது. கோயிலில் [illegible] ராஜராஜனுடைய கல்வெட்டுகளும், குலோத்துங்[illegible] வெட்டுகளும் இருக்கின்றன. ராஜராஜன் ஆட்சிக்கா[illegible] இறைவன் பூஜைக்காக அர்ச்சகருக்கு நாற்பத்தேழு [illegible] தரப்பட்டன. அதே காலத்தில், கோயிலில் [illegible] விளக்கிற்கு நெய் தருவதற்காக முப்பத்திரண்டு [illegible] முரசு தாங்கிச் செல்வதற்காக ஒரு எருதும் தரப்ப[illegible] குலோத்துங்கன் ஆட்சிக் காலத்தில், நாற்பத்தெண்[illegible] என்பவன் மகள், இறைவியின் திரு ஆபரணத்[illegible] முப்பது காசுகளையும், நாள் ஒன்றுக்கு இரண்[illegible] அரிசியையும் தந்தாள். கலிங்கராயன் என்பான் பத்து [illegible] களுக்கு உபயமாக எழுபத்தெட்டுக் காசுகளைக் [illegible] தான் என்று, கல்வெட்டுகளில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கி[illegible]

சோழர் காலத்தில் அற்புதமாகக் கட்டப்பட்ட [illegible] கோயிலுக்கு, ஒருமுறை போய் வாருங்கள்.

[illegible] மயிலை ஆதிகேசவப் பெருமாள்

[illegible] நாட்டில் மிகச் சிறந்த ஊரான மயிலாபுரி [illegible]ம்பாளும் கபாலியும் நடுநாயகமாக வீற்றிருக் [illegible]

[illegible] என்கிற பெயர் தாங்கிய சிவபெருமான், இங்கே [illegible]ப்பவராக, யாசகம் கேட்பவராக இருக்கிறார். [illegible]ப்பவர் என்று ஒருவர் உண்டெனில், யாசகம் [illegible] என்று ஒருவர் உண்டல்லவோ. பிச்சை எடுப்பவர் [illegible] ஒருவர் உண்டெனில் தானம் தருபவர் என்று ஒருவர் [illegible] வேண்டுமல்லவா. அப்படி சிவனுக்குத் தானம் [illegible] ஆதிகேசவப் பெருமாளும் அவருடைய துணை [illegible] தேவியும் வீற்றிருக்கிறார்கள்.

[illegible] என்ற நகரத்தின் தென்கிழக்குப் பகுதியில், மிக [illegible] சிருங்காரமான ஒரு சித்திரக்குளத்தருகே குடி [illegible]ருக்கிறார். தாயார் லக்ஷ்மி தேவிக்கு மயூரவல்லி [illegible]. மயில்கள் உலவும் ஊரான மயூராபுரியில் [illegible], அவள் மயூரவல்லி. சுருளான கேசங்கள் [illegible]தலால் அங்கு வாழும் ஸ்ரீமன்நாராயணருக்கு [illegible] என்று பெயர். வெகுநாட்களுக்கு முன்பு தோன்றிய [illegible] அந்தக் கேசவர் ஆதிகேசவப் பெருமாள் [illegible] அழைக்கப்படுகிறார்.

[illegible] என்பது கறுப்பு. கறுப்பு, இழுக்கும் தன்மை [illegible]. கேசவருக்கு அருகே போய் அவரை உற்றுப் [illegible] அவர் அழகில் சொக்கி அவர் நாமத்தை உச்சரிப்ப [illegible]யெல்லாம், ஆதிகேசவர் இழுத்துக் கொள்கிறார், [illegible] வைத்துக் கொள்கிறார்.

[illegible] வருடங்களுக்கு முன்பு கூட பிட்சாடனர் [illegible] பங்குனி உற்சவத்தின்போது சிவபெருமானான [illegible] வலம்வர, இந்த ஆதிகேசவப் பெமாள் அவருக்கு

வெளிச்சத்தில் மூலவரை உற்றுப்பார்க்க, அவர் [illegible]
தழும்புகள் தெரிகின்றன. அந்த மூலவரை அர்ச்ச[illegible]
தீண்டுவதில்லை. சுயம்புவாக உருவானவர் [illegible]
தீண்டாத் திருமேனி. ஆவுடையாருக்கு மட்டுமே [illegible]
செய்கிறார்கள். மற்றபடி பாணம் தொடாமல் [illegible]
ஷேகங்களும் மலர்மாலை சூட்டுதலும் நடை[illegible]

கோயிலிலுள்ள உற்சவமூர்த்திகள் மிக அழ[illegible]
கின்றன. திருஞானசம்பந்தராலும், திருநாவுக்கர[illegible]
பாடப்பட்ட ஸ்தலம். மூங்கில் மரம்தான் ஸ்தல [illegible]
கோயிலின் வினாயகர் சபையையும், நடராஜர் [illegible]
மிகப் பழமை வாய்ந்த அந்த அற்புதமான [illegible]
ஆதிசங்கரர் ஸ்தாபித்த ஸ்ரீசக்ரத்தையும் நிச்சயம் [illegible]
ஒருமுறையேனும் தரிசிக்க வேண்டும்.

கோயிலுக்கருகே எதுவும் கிடைப்பதில்லை. [illegible]
போகும்போதே பூவும் பழங்களும் இதர பூஜைப் [illegible]
களும் வாங்கிப் போவது நல்லது. கோயிலில் [illegible]
ராஜராஜனுடைய கல்வெட்டுகளும், குலோத்து[illegible]
வெட்டுகளும் இருக்கின்றன. ராஜராஜன் ஆட்சி[illegible]
இறைவன் பூஜைக்காக அர்ச்சகருக்கு நாற்பத்தேழு [illegible]
தரப்பட்டன. அதே காலத்தில், கோயிலில் [illegible]
விளக்கிற்கு நெய் தருவதற்காக முப்பத்திரண்டு [illegible]
முரசு தாங்கிச் செல்வதற்காக ஒரு எருதும் தரப்[illegible]
குலோத்துங்கன் ஆட்சிக் காலத்தில், நாற்பத்தெ[illegible]
என்பவன் மகள், இறைவியின் திரு ஆபரண[illegible]
முப்பது காசுகளையும், நாள் ஒன்றுக்கு [illegible]
அரிசியையும் தந்தாள். கலிங்கராயன் என்பான் [illegible]
களுக்கு உபயமாக எழுபத்தெட்டுக் காசுகளைக் [illegible]
தான் என்று, கல்வெட்டுகளில் பொறிக்கப்பட்டிருக்[illegible]

சோழர் காலத்தில் அற்புதமாகக் கட்டப்பட்[illegible]
கோயிலுக்கு, ஒருமுறை போய் வாருங்கள்.

[illegible]. மயிலை ஆதிகேசவப் பெருமாள்

[illegible] நாட்டில் மிகச் சிறந்த ஊரான மயிலாபுரி
[illegible] கபாலியும் நடுநாயகமாக வீற்றிருக்
[illegible]

[illegible] என்கிற பெயர் தாங்கிய சிவபெருமான், இங்கே
[illegible]வராக, யாசகம் கேட்பவராக இருக்கிறார்.
[illegible] என்று ஒருவர் உண்டெனில், யாசகம்
[illegible] என்று ஒருவர் உண்டல்லவோ. பிச்சை எடுப்பவர்
[illegible] உண்டெனில் தானம் தருபவர் என்று ஒருவர்
[illegible] வேண்டுமல்லவா. அப்படி சிவனுக்குத் தானம்
[illegible] ஆதிகேசவப் பெருமாளும் அவருடைய துணை
[illegible] தேவியும் வீற்றிருக்கிறார்கள்.

[illegible] என்ற நகரத்தின் தென்கிழக்குப் பகுதியில், மிக
[illegible] சிருங்காரமான ஒரு சித்திரக்குளத்தருகே குடி
[illegible]றார். தாயார் லக்ஷ்மி தேவிக்கு மயூரவல்லி
[illegible]. மயில்கள் உலவும் ஊரான மயூராபுரியில்
[illegible], அவள் மயூரவல்லி. சுருளான கேசங்கள்
[illegible]தலால் அங்கு வாழும் ஸ்ரீமன்நாராயணருக்கு
[illegible] என்று பெயர். வெகுநாட்களுக்கு முன்பு தோன்றிய
[illegible] அந்தக் கேசவர் ஆதிகேசவப் பெருமாள்
[illegible] அழைக்கப்படுகிறார்.

[illegible] என்பது கறுப்பு. கறுப்பு, இழுக்கும் தன்மை
[illegible] கேசவருக்கு அருகே போய் அவரை உற்றுப்
[illegible] அவர் அழகில் சொக்கி அவர் நாமத்தை உச்சரிப்ப
[illegible]மெல்லாம், ஆதிகேசவர் இழுத்துக் கொள்கிறார்,
[illegible] வைத்துக் கொள்கிறார்.

[illegible] வருடங்களுக்கு முன்பு கூட பிட்சாடனர்
[illegible] பங்குனி உற்சவத்தின்போது சிவபெருமானான
[illegible] வலம்வர, இந்த ஆதிகேசவப் பெமாள் அவருக்கு

பிச்சை இடுதல் செய்து கொண்டிருந்தார். [illegible] எதனாலோ அந்தப் பழக்கம் விட்டுப்போயிற்று. [illegible] தானம் கொடுப்பவராக பெருமாள் இருக்க, [illegible] சம்பத்தாக இருக்கிறாள், தாயார் மயூரவல்லி.

ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயிலில், தாயார் [illegible] தான் முக்கியம். அவள் வரப்பிரசாதி. பொருள [illegible] பின்தங்கியிருப்போரை முன்னேற்றுபவள். [illegible] தவிப்போரைக் காப்பாற்றுபவள். நல்லவித [illegible] தோடு கூடிய செல்வத்தை, உங்களுக்குக் [illegible] கொடுக்கக் கூடியவள். இங்கே தாயார் மயூர [illegible] ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை மாலையிலும் [illegible] மணிக்கு ஸ்ரீசூக்தம் சொல்லப்பட்டு, வில்வத்தால் [illegible] செய்யப்படுகிறது. வேறு எந்த வைஷ்ணவக் கோயி [illegible] இல்லாது, சிவனுக்கே உரிய வில்வதளத்தால் இங்[illegible] பூஜிக்கப்படுகிறாள். இந்த பூஜை, இங்கு வாழும் [illegible] வெகுவாகக் கவர்ந்ததனால், வெள்ளிதோறும் [illegible] ஸ்ரீசூக்தம் படித்து வில்வார்ச்சனையில் கலந்து [illegible] மிக சுபிட்சமாக வாழ்கிறார்கள். விவரம் கேள்வி[illegible] அண்டை அயலாரும் வந்து கலந்து கொள்கிறார்கள். [illegible] வெள்ளிக்கிழமை பூஜையில் ஐம்பது ரூபாய் [illegible] கட்டி வில்வார்ச்சனையில் கலந்து கொள்பவர்[illegible] பிரசாதங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. வில்வமும் பிரசா[illegible] தரப்படுகிறது.

சிறிதுமில்லாத பெரிதுமில்லாத கோயில். [illegible] அருகிலேயே புதிதாக சக்ரத்தாழ்வார் சன்னதி [illegible] பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று மிகச் சிறப்போடு [illegible] சக்ரத்தாழ்வார் உற்சவ விக்ரஹத்தை வேறு எங்கும் [illegible] பார்த்திருக்கமாட்டீர்கள். உக்ரம்மிகுந்த சக்கரத்[illegible] பலத்த சிரிப்பாய் அங்கு இருப்பதை நீங்கள் காண[illegible] வினைகளைப் போக்கும் சக்கரத்தாழ்வாருக்கு [illegible]

[illegible] தாமரை பீடத்தில் மயூரவல்லித்தாயார் அமர்ந்து [illegible]ளிக்கிறார்.

[illegible] மயூரவல்லித் தாயாருக்கு இரட்டை மணிகளாக [illegible]கொண்டு அவருடைய கதவில் தொங்க விடு [illegible] 'எனக்கு இன்னவிதமாய் உதவி செய்; நான், [illegible] கதவுதிறக்கும்போது, இனிமையான சத்த [illegible]படி, வெண்கல மணிகளைக் கட்டுகிறேன்' [illegible] வேண்டிக்கொள்கிறார்கள். மயூரவல்லித் [illegible] அருள் புரிந்திருக்கிறாள் என்பதற்குச் சாட்சியாக, [illegible]க்கான மணிகள், அந்தக் கதவில் கட்டித் தொங்க [illegible]டிருக்கின்றன. நெய்விளக்குகள் ஏற்றுவதற்கென்று [illegible] இருக்கிறது. நெய் விளக்கு ஏற்றுவதாகவும் [illegible] செய்து கொள்கிறார்கள்.

[illegible] விளக்கு, சிறிய மணிகள் எல்லாம், கோயிலிலேயே [illegible]கள்.

[illegible] கற்பகாம்பாள் கோயிலின் தென்மேற்குத் [illegible] சித்ரக்குளம் இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் தளும்பத் [illegible] நீர் ஊறி தாமரையும், அல்லியுமாய் படர்ந்திருந்த [illegible]குளம், காலத்தின் கோலத்தால் வறண்டு கிடக்கிறது. [illegible]குளத்தை ஒட்டிய ஒரு நீண்ட வைஷ்ணவக் குடி [illegible] நடுநாயகமாக ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயில் [illegible] தனித்ததான, மிக கம்பீரமான, ஆஞ்சநேயர் [illegible] அழகிய ஆண்டாளின் சன்னதியும் உள்ளன. [illegible] சுத்தமாகப் பராமரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருவல்லிக் [illegible] பெரிய கோஷ்டி உட்கார்ந்து பிரபந்தங்களைச் [illegible] போல, இங்கு ஒரு சிறிய கோஷ்டி மாலை [illegible]களில் இடையறாது நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் [illegible] பெருமாளைக் குதூகலம் பண்ணியபடி இருக் [illegible]கள்.

நல்ல அர்ச்சகர்களால்தான் ஒரு கோயில் [illegible] பெறுகிறது, இங்கு அர்ச்சனைகள், அபிஷேகங்கள் சிறப்பாக, மிகச் சீராக நடைபெறுகின்றன. கோயில் [illegible] நிர்வாகத்தில் உள்ளபடியால், எந்தக் குறையும் [illegible] கண்ணுங் கருத்துமாய்க் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள்.

தாயார் வரப்பிரசாதி என்பதற்கு, பல சா[illegible] அங்கே சொல்லப்படுகின்றன. ஒரு முறை அ[illegible] அவள் அருள் பெற்று அவளின் கொடைக்குச் [illegible] சாட்சியாக இருங்களேன்.

26. பேரூர்

அது ஒரு அரசமரக்காடு.

விடியலிலிருந்து உச்சிவரை நன்கு புல் [illegible] ஆநிரைகள், வெயில் உச்சிக்கு வரும்போது நீர் [illegible] வெப்பத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள, இந்த அ[illegible] காட்டிற்குள் நுழைந்து விடும். அடத்தியாக வள[illegible] இந்த மரங்களின் நிழலில் நிதானமாக நின்[illegible] மரங்களில் முதுகு சொரியும். மரங்களுக்குக் கீழ் [illegible] பரவிய மண்ணில் அமர்ந்து கொள்ளும். அசைபோ[illegible] மாலைநேரத்தில் மறுபடியும் சிறிது புல் மேய்ந்து[illegible] கனத்த மடியோடு. வீடு நோக்கிப்போகும்.

அப்படி ஒருநாள் உச்சியில், அரசமரக் காட்டிற்குள் [illegible] பசுவும், கன்றும் நுழைந்தன. பசு அமைதியாய் அ[illegible] அசைபோட்டது. கன்று முன்னும், பின்னும் துள்ளி[illegible] நன்கு பால்குடித்த சந்தோஷத்தில், என்ன செய்[illegible] என்று தெரியாமல் எகிறி எகிறி ஆடியது. அருகில் இ[illegible] புற்றுமேட்டை மண்மேடு என்று நினைத்துக் கொண்[illegible] மாய் ஏறியது. காய்ந்த அரசமர இலைகளால் மூட[illegible]

[illegible]ப்புற்று, கன்று கால் வைத்ததும் சரிந்து [illegible] தாங்காமல் உள்வாங்கிக் கொண்டது. கன்று, [illegible] கால்விட்டு வெளியே எடுக்க முடியாமல் [illegible]ட்டது. தீனமாய் குரல் கொடுத்தது. கன்றின் [illegible] தாய்ப்பசு எழுந்துவந்து கன்றை விடுவிக்க [illegible] கன்றினுடைய கால், புற்றுக்குள் சரியாகச் [illegible], பசு கொம்புகளால் புற்றை இடித்தது. புற்று [illegible] கன்று விடுபட்டது. அதே சமயம், புற்றிலிருந்து ஒரு [illegible] வெளிப்பட்டது. கன்றின் கால் தழும்பும் பசுவின் [illegible] தழும்பும் அந்தச் சிவலிங்கத்தில் இன்றும் [illegible] தெளிவாய்த் தெரிவதாக அர்ச்சர்கள் சொல் [illegible]

[illegible] பரம்பரைக் கதை. ஆனால், இன்றும் ஸ்தல [illegible] அரசமரம்தான். காமதேனுவின் கன்றின் பெயர் [illegible]முனியும், பட்டிமுனியும் வணங்கியதாகச் [illegible]கள். அதாவது, தெய்வத்திருவுரு கொண்ட [illegible] இந்த ஈஸ்வரனை வழிபட்டிருக்கின்றனர்.

[illegible] இந்த ஈஸ்வரனுக்குப் பட்டீஸ்வரர் என்று [illegible] இந்தப் பட்டீஸ்வரர், கோயம்புத்தூருக்கு அருகே [illegible] பேரூர் என்கிற அமைதியான ஊரில் குடியிருக்கிறார். [illegible] என்பதே பேரூர் என்று மாறியதாம்.

[illegible] பேரூர் சிவத்தலத்திற்கு ஐந்து வகை சிறப்புகள். [illegible] பனை, பிறவாத புளி, புழுக்காத சாணம், எலும்பு [illegible], வலதுகாது மேல்நோக்கிய நிலையில் இருப்பது [illegible] விஷயங்களைச் சொல்கிறார்கள்.

[illegible] ஒரு பனையை இறவாத பனை என்று காட்டு[illegible]. அதேபோல் அருகேயிருக்கிற ஒரு புளியமரம், [illegible] பிறப்புக்கு மட்டுமே வரம்பெற்று வந்திருக் [illegible]

அந்த மரத்தினுடைய கொட்டைகளை
விதைத்தாலும் முளைப்பதில்லையாம். பல
வல்லுனர்கள் முயற்சி செய்து, இது ஏன் என்று
வியந்தார்களாம்.

பேரூர் எல்லைக்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட
நடைகளின் சாணம் புழுப்பதில்லை என்று
கிறார்கள். எத்தனை நாட்களானாலும் அது
போவதில்லை. இந்த ஊரில் வாழ்ந்து, இறந்து
எலும்புகளை மண்பானையில் சேகரித்து
விட்ட பிறகு, சில நாட்களிலேயே அந்த
கற்களாக மாறிவிடுகின்றனவாம். கடைசியாக,
மரணமடையும் சகல ஜீவராசிகளும் தங்கள்
மேல் நோக்கி வைத்த நிலையிலேயே
கின்றனவாம்.

கோயில், பெரிய கோயில். மிக அருமையாக
கிறார்கள். 'இறைவியின் பெயர் பச்சைநாயகி
அற்புதமான ஒரு கனகசபை இருக்கிறது.
பங்கள் உலகப்பிரசித்தி பெற்றவை. மார்கழித்
யின் போது திப்புசுல்தான் இந்தக் கோயிலுக்கு
இறைவனைப் பார்த்து, இறைவன் அசையும்
டவராக இருப்பதை உணர்ந்து, அருகேபோய் தன்
இறைவன் மீது ஊன்றிக் கொள்ள, நெருப்பிலே
போல ஓர் உணர்ச்சி ஏற்பட்டு வேகமாய்
கொண்டார் என்ற ஒரு செய்தி செவிவழியே
கிடைக்கிறது.

இஸ்லாமிய மன்னரான ஹைதர் அலி,
பெருமானுக்கு நிலங்கள் நிவந்தம் விட்டதற்கான
இருக்கின்றன. பச்சைநாயகி, மதுரை மீனாட்சியைப்
போல மிக அழகாக, கிட்டத்தட்ட அதே
அமைந்திருக்கின்றாள்.

அம்பாளைச் செதுக்கியிருப்பதால்,
பச்சைநாயகி என்று பெயர் தெளிவான
மெல்லிய புன்னகையுமாய் அம்பாளின் அழகு
கொள்கிறது. பச்சை நாயகியின் வெளிப்
துர்க்கை அம்மன் சிலையும், இடப்பக்கத்தில்
கோயிலும் இருக்கின்றன. பச்சை நாயகி வரப்
கிறார்கள். துர்க்கை அம்மனுக்கு விளக்கேற்றி
பச்சைநாயகிக்கும், துர்க்கை அம்மனுக்
மாலை சாத்தி வேண்டிக்கொள்கிற வழக்கமிருக்

நுழையும் போதே வலப்பக்கம் அதாவது
மிக அற்புதமான ஒரு கனகசபை இருக்கிறது.
உமையோடு தெற்கு நோக்கி கொலுவீற்றிருக்
பாதம், சடைமுடி, பிறைச்சந்திரன், கங்கை,
கொவ்வைச் செவ்வாய் என்று மிக
இருக்கிறது.

வேதங்கள் தூண்களாக நின்று சபை மண்ட
நிறுத்தியிருக்கின்றன. எல்லா தூண்களுமே
நிலையில் இருக்கின்றன. ஆனாலும் நேர்த்தி
அழகாகவும் விளங்குகின்றன. நடராஜரை வலம்
தரிசிக்கலாம். விளக்கு வெளிச்சத்தில் அங்கம்
பார்க்கலாம். அவருடைய சபைக்கு நேர் எதிரே
கலைமண்டபம். மதுரை திருமலை நாயக்க
உறவினரும், அவர் பிரதிநிதியுமான அளகாத்திரி
இந்தக் கொலுமண்டபம் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது.
கொலு மண்டபத்தில் இருபத்தெட்டுத் தூண்கள்,
நான்கு தூண்களாக ஏழு வரிசையில் இருக்கின்றன.
காணப்படுகின்ற தூண்கள் அற்புதமான
சிற்பங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன.

யாளியின் மீது அமர்ந்த குதிரை [illegible]
போன்ற சிற்பம், ஆரம்பத்தில். [illegible]
உரித்துத் தன் மீது போர்த்திக்கொண்ட [illegible]
கல்லில் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற இந்த [illegible]
அற்புதம்.

யானையின் தலையை மிதித்து [illegible]
டைய கூரிய நகங்களைச் செலுத்தி [illegible]
பின்பக்கமாகத் தன்மீது அப்படியே [illegible]
சிற்பம். செயல்தான் கடுமையே தவிர, [illegible]
யானையின் காதிலுள்ள நரம்புகள். [illegible]
கோரம் காட்டப்படுகின்ற நேரத்தில் [illegible]
இது எனக்கு எளிதினும் எளிது என்று [illegible]
பெருமான் ஒரு கால்தூக்கி, ஒரு கால் [illegible]
நிற்கிறார்.

அடுத்த தூணில் அக்னி வீரபத்திரர், [illegible]
தலையில் வேகமாகக் குத்துகிறார். [illegible]
ஒரு வதம் ஒயிலாய் நடக்கிறது. [illegible]
தாண்டவர். ஒரு காலை பூமியில் வைத்து, [illegible]
முற்றிலுமாய் மேலே தூக்கி பதினாறு [illegible]
ஆடுகின்ற கோலம் நெஞ்சை விட்டு அகலாது.

கூத்தாடும் பிரானார்க்கு நேர் எதிரே [illegible]
சிவனின் பார்வையில் நாம் நின்று பார்க்க, [illegible]
பட்டதுபோல் இருக்கிறார். பக்கவாட்டில் [illegible]
கண்களில் கோபம் வெடிக்கிறது. ஒரே [illegible]
பாவங்களை ஒரு சிற்பி எப்படிக் [illegible]
வியக்க வைக்கிறது.

சிரிப்போடு ஆடுகின்ற நிருத்த கணபதி, [illegible]
இருக்கிற பிட்சாடனர், அகோர வீரபத்ரர், [illegible]
ஒவ்வொரு தூணிலும் பத்தடிக்கும் உயரமான [illegible]
சிலைகள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[illegible] வருடங்களுக்கு முன்பு செதுக்கப்பட்ட
[illegible] தமிழ்நாட்டின் தனித்த பாரம்பரியத்தைக்
[illegible] சோழர் காலத்தில் துவங்கிய இந்த அற்புத
[illegible] வருடம் கழித்து, நாயக்கர் காலத்திலே
[illegible] அமைந்திருப்பது கண்டு வியப்பு ஏற்படுகிறது.

[illegible] அம்மன் கோயில் வெளிப்பிராகாரச்சுவரில்
[illegible] வீற்றிருக்கிறார். தோதக மரத்தினால்
[illegible] இந்த ஆஞ்சநேயர் வரப்பிரசாதி என்று
[illegible]றார்.

[illegible] பேரூரின் அற்புதமான தேர்கள்
[illegible] பவனி வரும். இந்தத் தேர்களில் உள்ள
[illegible] நேர்த்தியானவை என்று சொல்கிறார்கள்.

[illegible] நிச்சயம் பேரூருக்குப் போய் கனகசபையை
[illegible] பெருமானையும் பச்சை நாயகியையும்,
[illegible] ஆஞ்சநேயரையும் தரிசித்துவிட்டு வாருங்கள்.
[illegible] இனம்புரியாத சந்தோஷத்தை, அமைதியை,
[illegible]

27. திருவாலங்காடு

[illegible] முனிவர் என்பவர் கயிலையில் கடுந்தவம் செய்து
[illegible]

[illegible] உறங்காது இமயமலை குகையில் சிவனையே
[illegible] கொண்டிருந்தார். அவர் முன் சிவரூபம்
[illegible]

[illegible] வேண்டும்?''
[illegible] விசாரித்தது.
[illegible] முனிவர், பரவசமானார்.

''சிவபெருமானே, உங்கள் அசைவுதான் [illegible] அசைவு. உங்கள் அழகிய அசைவை, நடனத்தை [illegible] விரும்புகின்றேன். அதற்காகவே தவம் செய்[illegible] சொன்னார்.

''என் நடனக்காட்சி உனக்குத் தெரியும். [illegible] ஆலங்காடு என்ற இடம் தெற்கே இருக்கிறது. [illegible] எம்மைக் குறித்து தவம் செய்க'' என்று, [illegible] பணித்தான். அனந்த முனிவர், ஆலங்காடு வந்து [illegible] தவம் செய்தார்.

அவர் மீது மண் படிந்தது. மண், புற்றாயிற்று. [illegible] மீஞ்சம்புல் முளைத்தது. மீஞ்சம்புல்லுக்குள் [illegible] தால், அவருக்கு மீஞ்சமுனிவர் என்ற பெயர் வந்தது.

ஆலங்காட்டில் அவர் காத்திருந்தார்.

சிவபெருமான் கையிலிருந்த கார்க்கோட[illegible] பாம்பு, எதிர்பாராத விதமாக சிவன் கையிலே [illegible] கக்கிவிட்டது. சிவம் தண்டிப்பாரோ என்று [illegible]

''இது அக்கறையின்மை. எனவே, மனம்குளிர்ந்து [illegible] பட்டு தவம் செய்க'' என்று, சிவன் ஆலங்காட்டிற்கு [illegible] அனுப்பினார். கார்க்கோடகனும் ஆலங்காட்டிற்கு [illegible] அமைதியாய் தவம் செய்து கொண்டிருந்தான்.

கயிலாயம் நோக்கி எலும்புக்கூடாய் ஒரு பெண் [illegible] வருவதைப் பார்த்து, நந்திதேவரும், பூத [illegible] திகைத்தார்கள்.

கயிலாயத்திற்கு எதற்கு எலும்புக்கூடு வருகிறது? [illegible] நிறுத்து... என்று வேகப்பட்டார்கள். சிவன், [illegible] தினார்.

சிவபெருமான், ''இவள் நம்மைப் பேணும் [illegible] என்று உயர்வாகச் சொல்லி, காரைக்கால் அம்மை[illegible] தரிசனம் கொடுத்து, அவரும் சிவன் ஆடுவதைக் [illegible]

[illegible] என்று விழைந்த போது, அவருக்கும் திருவாலங் [illegible] நடனக்காட்சி தருவதாக வாக்களித்தார்.

[illegible] மூவரும் தனித்தனியே காத்திருந்தார்கள்.

[illegible] ஆலங்காட்டில் எழுந்தருளியிருந்த இறைவனை, [illegible] பூஜித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சும்பன், [illegible] என்ற இரண்டு அரக்கர்கள் அந்த பூஜையைக் [illegible] தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வர, தேவர்கள் இறைவ[illegible], உமா தேவியின் குருதியிலிருந்து காளியை [illegible] சும்பனையும், நிசும்பனையும் சம்ஹாரம் [illegible] வருமாறு அவளுக்கு உத்தரவிட, காளி இங்கு [illegible] சும்பனும், நிசும்பனும் எங்கள் ரத்தம் கீழே [illegible] ஒவ்வொரு சொட்டு ரத்தத்திலும் ஒரு ராட்சசன் [illegible] வேண்டுமென்று வேண்டினார்கள். அதனால் [illegible] வதம் செய்வது மிகக் கடினமாக இருந்தது. காளி [illegible] வதம் செய்து அவர்களிடமிருந்து பீறிட்ட [illegible] உள்ளங்கையிலுள்ள கபால பாத்திரத்தில் தாங்கி, [illegible] கபால பாத்திரம் நிரம்பி வழிந்த போது, வழிந்த [illegible] குடித்து தன்னுள் ஜீரணம் செய்து கொண்டாள். [illegible] செய்து அரக்கர்களை அழித்தாள்.

[illegible] அரக்கர்களுடைய ரத்தத்தைக் குடித்தமையால், காளிக் [illegible] அரக்கர்களுடைய குணம் உண்டாயிற்று. அரக்கர்களின் [illegible] பிடியிலிருந்து தப்பித்த தேவர்கள், காளியின் ஆவேசத் [illegible] தாங்காமல் தவித்தார்கள்.

[illegible] இறைவனிடம் வேண்டினார்கள். இறைவன், [illegible] ஜீவிக்க வேண்டி படைக்கலன்களோடு வர, [illegible] விஷ்ணுவும், தேவர்களுக்குள்ளேயே சண்டை [illegible] சரியாக வராது. எனவே, யுத்தத்திற்கு நிகராக ஒரு [illegible] ஏற்படுத்தி, அந்தப் போட்டியில், யார் வெற்றி [illegible] பெற்றார்கள் என்று முடிவு செய்யலாம் என்று சொல்ல [illegible] சம்மதித்தார்.

காளி, நடனத்தில் தேர்ந்தவள் [illegible]
போட்டியாக முடிவு செய்யப்பட்டது [illegible]
என்பதால், ஒயிலாக ஆட, அவளுக்கு [illegible]
னும் ஆடினார். காளி, சிவனையே [illegible]
மற்ற தேவர்கள் கவலையோடு [illegible]
சிவன் தன் காது குண்டலத்தைக் கீழே [illegible]
குண்டலத்தை இடது காலால் [illegible]
உயரத்தூக்கி ஊர்த்துவமாக, அதாவது [illegible]
முகமாக காலை வைத்து, அந்தக் [illegible]
மாட்டிக் கொண்டார்.

காளி பெண் என்பதால், செய்ய [illegible]
பட்டு, தலைகுனிந்தாள்.

போட்டியை- அந்த நடனத்தை, [illegible]
கார்க்கோடகனும், காரைக்கால் [illegible]
தேவர்களும் கண்டுகளித்தார்கள்.

பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவிய ஈசன், [illegible]
ஆட்டத்தை வெளிப்படுத்திய இடம் திருவால[illegible]

இறைவன் நடனமாடும் ஐந்து [illegible]
ரத்னசபை. சோழ மன்னர்களாலும், பல்லவ [illegible]
லும் போற்றிய பாதுகாக்கப்பட்ட [illegible]
திருஞானசம்பந்தராலும், திருநாவுக்கரசராலும், [illegible]
சுவாமிகளாலும் பாடப்பட்டிருக்கிறது.

காரைக்கால் அம்மையார் இந்தத் [illegible]
போது...

'கொங்கை திரங்கி நரம்பெழுந்து
குண்டுகண் வெண்பால் குழிவயிற்றுப்
பங்கி சிவந்திரு பற்கள் நீண்டு
பரடுயர் நீள்கணைக் காலோர்பெண்பேய்
தங்கி அலறி உலறுகாட்டில்

[illegible] எட்டுத் திசையும் வீசி
[illegible] அனல் ஆடும் எங்கள்
[illegible] திரு ஆலங்காடே'

[illegible]

[illegible] உடல், மேலேழுந்து நிற்கும் நரம்புகள், குழி
[illegible], வெண்மையான பற்கள், உள்வாங்கிய
[illegible] தலைமுடி, நகக்கண் நீண்டு, வளர்ந்த பரடு
[illegible]க்கால்கள் இவற்றை உடைய ஒரு பெண்
[illegible]டிலே தங்கிக் கூச்சலிட்டுக் கத்தும். அத்தகைய
[illegible] தாழ்ந்த சடைமுடிகள் எட்டுத் திசையும் பறக்க,
[illegible] நெருப்பினைக் கையில் ஏந்தி தாண்டவமாடும்
[illegible] இருக்கும் இடம் திருவாலங்காடு என்று
[illegible]

[illegible] பதிகத்தில் பத்துப் பாடல்களும் பேய்
[illegible]தின் வர்ணனையாகத்தான் இருக்கின்றன.

[illegible]லங்காடு கோயில், சுத்தமாகப் பராமரிக்கப்பட்டு
[illegible] எந்த ஊரிலும் இல்லாதபடி இடதுகாலை உயரத்
[illegible]நின்ற நடராஜருடைய அற்புதமான சிலையை
[illegible]லாம். அருகிலுள்ள உமை, வியப்பால் நடராஜ
[illegible] கன்னத்தில் விரல்வைத்து அவர் ஆட்டத்தைப்
[illegible] கொண்டிருப்பதும், எதிரேயுள்ள சன்னதியில்
[illegible] சதுரமாக வைத்து காளி நடன முத்திரையோடு
[illegible]யும் பார்க்கலாம்.

[illegible] கைகளையுடைய நடராஜரும், காளியும்
[illegible] பார்க்க தெவிட்டாத அற்புதமான சிற்பங்கள். நட
[illegible] சபை இருக்கின்ற கருங்கல் கட்டடத்தை இரண்டாக
[illegible] ஒரு பாதியில் நடராஜரை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள்.
[illegible] பாதியில் காரைக்கால் அம்மையார் சமாதி
[illegible] அடக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்
[illegible]

ஞானமும் முக்தியும் வேண்டும் [illegible]
உள்ளவர்கள், நிச்சயம் இந்தத் தலத்திற்கு [illegible]

அழகு மிக்க ஊர்த்துவ தாண்டவத்தையும், [illegible]
தரிசிக்க வேண்டும். இறைவி சிவகாமி [illegible]
பில் மனம் தோய்ந்திருக்க வேண்டும்.

பக்தர்களுக்கு பகல் போஜனம் முக [illegible]
கிறார்கள். பூக்களும் வில்வமும், அபிஷே[illegible]
சாமான்களும் அவரவர் இடத்திலிருந்தே [illegible]
விடுவது நலம்.

புராணப் பெருமையும், வரலாற்றுப் பெரு[illegible]
திரு ஆலங்காடு தலத்துக்கு ஒருமுறை போய் [illegible]
நடராஜரையும் காளியையும் தரிசித்துவிட்டு [illegible]

28. ஜம்பை

தமிழ், தமிழ் என்கிற முழக்கம்; [illegible]
போராட்டம் என்கிற ஆர்ப்பாட்டம் போன்றவை[illegible]
மறுபடியும் கிளர்ந்து எழுந்துவிட்டன.

திறந்த ஊர்தியில் தமிழுக்காக [illegible]
போகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் பேசினால் பிடி[illegible]
தண்டம் வசூலிக்கிறார்கள். மறுபடியும் தமிழ[illegible]
அரியணையில் அமர்த்துவதற்குண்டான ஆ[illegible]
கொண்டிருக்கின்றன. முயற்சிகள் பொய்யாக [illegible]
அரசியல் பிழைப்பாக இல்லாமல், உண்மையாக [illegible]
தமிழுக்கு நிச்சயம் மேன்மை வரும்.

தமிழ் பற்றி தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு எடுத்[illegible]
வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ் எவ்வளவு தொன்[illegible]
மொழி தெரியுமா? அந்தத் தமிழின் வரலாறு [illegible]
யாரெல்லாம் தமிழைப் போற்றினார்கள் தெரியுமா? [illegible]

[illegible] என்னவெல்லாம் செய்தார்கள் தெரியுமா
[illegible] பற்றி எதுவுமே அறியாத தமிழ் மக்களுக்குத்
[illegible] சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தினசரியும்,
[illegible]யுமே கொச்சைத் தமிழைப் பரிமாறுகின்ற
[illegible] போய்விட்டன. அதைத்தாண்டி செந்தமிழ்
[illegible] ஐந்து சதவீதத்தினருக்குத்தான் ஆர்வம்
[illegible] மூன்று சதவீதத்தினர்தான் தமிழினுடைய
[illegible] நன்கு அறிந்திருக்கின்றனர். மற்ற தொண்
[illegible] வெறும் கூச்சல்தான். தவறு தமிழ் மக்கள்
[illegible] தமிழை உயர்த்தப் பாடுபடுகிறவர்கள்
[illegible] நோக்கத்தோடு தமிழை உயர்த்தவில்லை.

[illegible] யாரும் தமிழ் மொழியை உயர்த்தியிருக்
[illegible] வரலாறு இருக்கிறதா என்று கேள்வி எழும்.

[illegible] நெடுமான் அஞ்சி என்று ஒரு தமிழ் மன்னன்
[illegible] இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்
[illegible] உள்ளங்கை அளவு ஒரு நெல்லிக்கனி
[illegible] அதை உண்டால் நீண்ட நெடுநாள் ஆயுளோடு
[illegible] எந்த நோயும் அண்டாது என்று சொல்லப்
[illegible] அப்படி வளர்க்கப்பட்ட மரம், அப்படி வளர்க்கப்
[illegible] என்றும் சொல்லப்பட்டது. பழத்தை வைத்துக்
[illegible] அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி காத்திருந்தான்.
[illegible] உள்ளே நுழைந்தாள். தாகம் என்றாள். மன்னன்
[illegible] உண்ண அந்த அதிசயமான நெல்லிக்கனியும்
[illegible] அவ்வை நெல்லிக்கனி உண்டு முடித்து விட்டு
[illegible] மகிழ்ந்தாள். பிறகு விசாரித்தாள். மிக ருசியாக
[illegible] இது என்ன பழம் என்று. அவையில் உள்ளோர்,
[illegible] அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி, நீண்ட
[illegible] வாழ்வதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட ஒரேயொரு
[illegible] அது உங்களுக்குத் தரப்பட்டது என்று சொல்ல,

அவ்வை திகைத்தாள். ஏன் எனக்கு [illegible] ஒரு அரசனல்லவோ இந்தப் பழத்தை [illegible] என்று சொல்ல, ''இல்லை அரசன் [illegible] நான் போரில் மடிந்து போவேன். [illegible] கொன்று விடுவார்கள். அப்பொழுது, [illegible] காப்பாற்றாது. அமைதியாக வாழுகின்ற [illegible] நெல்லிக்கனியைக் கொடுத்தால், இந்த [illegible] உண்டு, நீங்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று தமிழ் [illegible] நல்ல குணம் பரப்புவீர்கள். மக்களுக்கு [illegible] வீர்கள் என்று சொன்னான். அவ்வை திகைத்து [illegible]

'சிறியிலை நெல்லித்தீங்கனி குறியாது [illegible]
அடக்கி சாதல் நீங்க எமக்கு ஈத்தனையே'

என்று பாடுகிறாள்.

அந்த மன்னன் அதியமான் நெடுமான் [illegible] கல்வெட்டொன்று திருக்கோவிலூருக்கு [illegible] ஜம்பை என்ற ஊரில் இருக்கிறது.

ஸதிய புதோ அதியந் நெடுமாற் அஞ்சி [illegible]

என்று தமிழில் ஒரு பாறையில் செதுக்கப்[illegible] அந்தத் தமிழை இப்போது இருக்கிற தமிழா[illegible] படிக்க முடியாது. இதுவா... தமிழா... என்று[illegible] சொறிந்து கொள்வார்கள். தமிழ்மொழி மாறிக் [illegible] இருக்கிறது என்பதற்கு இந்தக் கல்வெட்டும் ஒரு [illegible]

அது என்ன ஸதியபுதோ? அது ப்ராகிருத மொழி [illegible]

சத்திய புத்திரர்கள் என்ற ஸமஸ்கிருத [illegible] இன்னொரு வடிவம். அதியமான் நெடுமான் [illegible] புத்திரனாம். அந்தப் பரம்பரையில் வந்தவனாம். [illegible] தான் தமிழ் வளர்க்க, தனக்குத் தரப்பட்ட அரும் [illegible] கனியை அவ்வையாரிடம் கொடுத்து விட்டான் [illegible]

[illegible] தமிழ்மொழி வளர்த்தவர் இன்றுவரை [illegible] இல்லை.

[illegible] அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியைப் பற்றிய கட்டுரை [illegible] என்ற ஊர்பற்றிய கட்டுரை. அதியமான் [illegible] அஞ்சி தகடூரைச் சேர்ந்தவன். அதாவது தரும [illegible] சேர்ந்தவன். அப்போது ஜம்பை யாருடைய ஊர்? [illegible] திருமுடிக்காரியினுடைய ஊர். காரி, வல்வில் [illegible] என்று மூன்று குறுநில மன்னர்கள் சங்ககாலத்தில் [illegible] இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரியின் பரம்பரையினர் [illegible] ஊர். வயல் வெளிகளும் கடினமான கற்பாறைகளும் [illegible] ஊர். பனந் தோப்புகளும், மாந்தோப்புகளும் [illegible] ஊர். திருக்கோவிலூரைத் தலைநகராகக் [illegible] மலையமான்காரிகள் ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள். [illegible] மலையமானின் ஒருவரின் மகள்தான் சோழ தேசத்தை [illegible] ராஜராஜனின் தாயார் வானவன் மாதேவி. அதாவது [illegible] சோழனுடைய பாட்டனாருடைய ஊர், திருக் [illegible] திருக்கோவிலூருக்கு மிக அருகே இருக்கிற ஊர் [illegible] எனவே, ராஜராஜன் இங்கே பிறந்திருக்கலாம் என்று [illegible] வாய்ப்பு இருக்கிறது.

[illegible] ஜம்பை, ராஜராஜன் காலத்தில் மிகப்பெரிய [illegible] டையைக் கொண்டு, சுற்றி வீடுகள் உள்ள பெரும் [illegible] இருந்திருக்கிறது.

[illegible] முந்நூறு வீடுகள் உள்ள சிறிய கிராமமாக [illegible] அந்த ஊரில் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியைச் [illegible] கல்வெட்டு மட்டுமல்லாது, ராஜராஜனுடைய [illegible] சொல்லும் கல்வெட்டுகளும், அந்தச் [illegible] மன்னர்களின் கல்வெட்டுகளும் இருக்கின்றன. [illegible] கல்வெட்டுகளைத் தாண்டி மிகமிக அழகான ஒரு [illegible] கோயில் இருக்கிறது.

ஜம்பையிலுள்ள அந்த சிவன் கோயிலுக்கு [illegible] நாதேஸ்வரர் கோயில் என்று பெயர். அந்தக் கோயி[illegible] டைய தரை மட்டத்தைவிட நாலடி ஆழத்திலே [illegible] கோயிலுக்கு அருகே போனால் நீங்கள் ரத்தக்[illegible] சிந்துவீர்கள். ஆயிரத்து எழுநூறு ஆண்டுகளுக்[illegible] சங்ககால மன்னர்கள் கட்டிய அந்தக் கோயில், [illegible] கற்றளியாக எடுப்பிக்கப்பட்ட அந்தக் கோயில், [illegible]னும், ராஜேந்திரனும், இரண்டாம் ராஜராஜனும் [illegible]டுக்களைப் பொறித்து வைத்த அந்தக் கோயில், [illegible] பூஜையற்று, வெறும் குப்பைக்காடாய் திகழ்கிறது [illegible] உள்ள சில நல்ல இதயங்கள் தங்களால் முடிந்த [illegible] விளக்கேற்றி வைத்து வழிபாடு செய்கிறார்கள்.

ஊர் மக்கள் போக்குவரத்துச் செலவுக்குக் [illegible] கொடுப்பதில்லை என்பதால், அர்ச்சகர்கள் யாரும் [illegible] வருவதில்லை.

சோழ மன்னர்களின் காலத்தில் கட்டப்பட்[illegible] ஊருக்கு புராணக்கதையாக ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள்.

மடுவில் கிடந்த சிவலிங்கத்தை ஒரு வாளைமீன் [illegible] சுற்றி பூஜித்து வந்தது. அந்த மடுவில் இறங்கி [illegible] ஒரு பட்டத்து யானை நீர் குடிக்க வந்ததால், [illegible] யானையால் சிவலிங்கத்திற்கு ஊறு நேருமோ என்று [illegible] கொண்ட வாளை மீன், பட்டத்து யானையைத் [illegible] ஓங்கி அடித்தது. யானை காயப்பட்டு அரசனி[illegible] அடிபட்ட யானையின் காயத்தைக் கவனித்துவி[illegible] மடுவைச் சோதிக்கச் சொல்லி, அங்குள்ள சிவலி[illegible] எடுத்து, கோயில் கட்டினான் என்று சொல்கிறார்கள்.

வாளை சிவனைப் பூஜித்த தலமென்பதால் [illegible] ஜம்பைக்கு 'வாளையூர் நகரம்' என்றும் ஒரு பெயர் [illegible] சோழ மன்னர்கள் காலத்தில் இந்த ஊரை வாளை[illegible] என்றுதான் அழைத்திருக்கிறார்கள்.

[illegible] என்கிற புல் அதிகம் முளைத்ததால் இந்த [illegible] சண்பை என்றும் பெயர். சண்பை என்பதே ஜம்பை [illegible]. ஒரு முனிவர் வாளை என்கிற மீன் வடிவம் [illegible] சிவனைப் பூஜிக்கின்ற சிற்பம், அம்மன் சன்னதியில் [illegible] கோயிலின் கருவறைக் கட்டமைப்பும், துவார[illegible] கோயிலின் தொன்மையை மிக நேர்த்தியாகச் [illegible]கின்றன. மிகச்சிறிய லிங்கமும், மேலிருக்கிற [illegible]பும், லிங்கம் மிகப் பழைமையானது என்பதைக் [illegible].

[illegible]ச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு இடங்களில் விதம்வித [illegible] கல்வெட்டுகள், தமிழரின் விதம்விதமான நாகரிகத் [illegible]அறிவிக்கின்றன.

[illegible]யென்றால் நல்லதும் இருக்கும். கெட்டதும் [illegible] அந்த வாழ்வின் எதிரொலிகள் முழுவதும் [illegible]தான் வந்து விழுகின்றன. விதம்விதமாகப் [illegible] மன்னர்கள், பல்வேறு காலகட்டங்களில் தானம் [illegible]தும், விளக்கெரிக்க நெய் கொடுத்ததும் நிலங்கள் [illegible]தும் விழாக்களைக் கொண்டாட வைத்ததும் [illegible]டிருக்கின்றன. அதைத்தவிர மிக சுவாரசியமான [illegible]களும் உண்டு.

[illegible] ராஜராஜனின் ஐந்து கல்வெட்டுகள் இங்கு [illegible]கின்றன. இந்த ஜம்புநாதரைப் பல கல்வெட்டுகள் [illegible]தோன்றீஸ்வரர் என்று கூறுகின்றன. தானாகத் [illegible]வர் என்பதால் தான்தோன்றி ஈஸ்வரர் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

[illegible]ராஜன் காலத்திய கல்வெட்டு ஒன்று ஒரு [illegible]க்கு வித்தாக இருக்கிறது.

[illegible]ராஜனின் ஆட்சியின் இருபத்தெட்டாம் ஆண்டு [illegible]டு சொல்லும் கதை இது. வளையூர் வியாபாரி [illegible] திருநாவலூரரைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணைத்

திருமணம் செய்யாமல் வாழ்க்கைத் துணை...
கொண்டிருந்தான். ஒரு நாள் இரவில் அந்த...
அங்காடி பொற்றாமன் என்பான் வலிந்து...
அந்த வியாபாரியின் முன்னிலையிலேயே அவளை...
படுத்த, அந்த வியாபாரி வெகுண்டு அவனைக்...
கொன்று விடுகிறான். அந்த வியாபாரியின்...
நியாயத்தை அறிந்த ஊர்மக்கள், அந்த வியாபாரி...
வழக்குத் தொடுக்கவில்லை. ஆனாலும் அந்த...
நடந்த விஷயத்திற்கு வருத்தம் தெரிவிக்கும்...
இறந்தவன் மனக்கேதம் தீர்க்கும் பொருட்டு...
தோன்றீஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சென்று அங்கு...
எரிய இருபது மஞ்சாடிப் பொன் தானமாக வழங்கி...

இரண்டாம் ராஜேந்திரன் காலத்து கல்வெட்டு...
வேறு ஒரு புதுவிதமான தகவல்களைச் சொல்கிறது...
சிறுகதை.

பெண்ணைத் தென்கரை நடுப்பள்ளி நாட்டுக்...
மலையமான் கட்டி மேலூருடையான் பழங்கூரன்...
என்பவன் வீரர் புத்திரனின் தாய் சேந்தன்...
என்பவளிடம் வரியைக் கட்டும்படி கேட்டான்...
தன்னால் இப்போது இயலாது என்றாள். அதனால்...
கிராம ஊழியன் அரசரிடம் புகார் சொல்வதாகச்...
னான். துன்பம் தாளமுடியாமல் அந்தப்பெண்...
நஞ்சு உண்டு மாண்டாள்.

இதனையறிந்த நான்கு திசைப் பதினெண்பூமி...
தேசிகள் அனைவரும் கூடி அவள் இறப்புக்கு...
அரசாங்க அலுவலனே காரணம் என்று சொல்லி...
பெண்ணின் சாவுக்கு இவனைப் பழியாக்கினர். இப்...
ஒரு நந்தாவிளக்கு திருத்தான்தோன்றி ஈஸ்வரருக்கு...
முப்பத்திரண்டு காசுகள் அந்த கிராம...
கொடுத்திருக்கிறான்.

...குலோத்துங்கன் காலத்திய கல்வெட்டொன்று,
...டையின்போது ஒருவன் இன்னொருவனைத்
...அம்பு போட்டுக் கொன்றுவிட, அதற்கு மனம்
...இறந்தவன் மனக்கேதம் தீர்க்க விளக்கெரிப்பதற்காக
...சாவா மூவாப் பேராடுகளக் கொடுத்திருக்
...கிறது.

...சண்டையிட்டு ஒருவனைக் கொன்றுவிட,
...ஊர் நாட்டார்கள் ஒன்றுசேர்ந்து தண்டனை
...விதித்திருக்கிறார்கள். சோழன் பெரியான்
...ஏதோ காரணத்தால் மனைவியைத் தள்ளிவிட,
...தலை மோதி இறந்துவிட, .பொதுமக்கள் தீர்ப்புச்
...அந்தச் சோழன் பெரியான் கோயிலுக்குத் தானம்
...திருக்கிறான்.

...நாகரிகத்தில் அஞ்சினான் புகலிடம் அமைத்தல்
...விஷயம் உண்டு. யாரோ எதற்காகவோ அடித்துக்
...விடுவார்கள் என்ற பயமிருப்பின், அவர்கள் இங்கே
...கொள்ளலாம். ஜம்பையில் ஓர் இடத்தைத்
...செய்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திற்கு வந்து
...அங்குள்ளவர்கள் எப்பாடு பட்டாகிலும் அந்த
...காப்பாற்றி விடுவார்கள். அவன்மீது யாரும் கை
...முடியாது. உண்மையில் தவறு செய்திருப்பின் அந்த
...கள் விசாரித்து அதற்குப் பிறகு தீர்ப்பு சொல்
...இவ்வளவு தெளிவான நாகரிகம் மிகுந்த வாழ்க்
...தமிழர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இந்தக்
...டு சான்று.

...ஆட்சி முடிந்து, சோழர்களால் வெல்லப்
...பல்லவ மன்னர்கள் வழியிலே தோன்றிய கோப்
...சிங்கன் என்பான் கல்வெட்டு ஒன்றும் இருக்கிறது.

...காலத்தில் திருத்தான்தோன்றி ஈஸ்வரருடைய
...திருத்த மண்டபம் (நடராஜர் செப்புத் திருமேனி

இருக்கும் இடம்) கட்டும் பணி நட[illegible]
மண்டபம் எந்தவிதக் குறைபாடும் இ[illegible]
முறையில் கட்டி முடிக்க வேண்டுமென்று [illegible]
கோயில் தேவரடியார் பொற்றாழ்வி [illegible]
ஆட்கொண்டான் என்பவன் தன் தலை[illegible]
கொண்டு உயிர்த்தியாகம் செய்தான். அ[illegible]
பகுதி குறுநிலத்தலைவன் காங்கேயன் ஆ[illegible]
தம்பி, அண்ணாமலைக்கு நூற்றைம்பது [illegible]
தானமாகக் கொடுத்திருக்கிறான்.

கோப்பெருஞ்சிங்கனின் தலைமையில் [illegible]
தலைவனாக இருந்த வன்னேஞ்சராயன் [illegible]
வேண்டுமென்று வேண்டி அந்தக் கோயிலில் '[illegible]
திருநாளினை' அதாவது பிறந்தநாளினை இ[illegible]
கொண்டாடியிருக்கிறார்கள். அன்று திரு[illegible]
திருவிளக்கு, திருப்பள்ளித்தாமம் ஆகிய[illegible]
டொன்றுக்கு வரும் வகையில் நாளொன்று[illegible]
நெல்தருவதாக அனைத்து நாட்டவரும் சேர்[illegible]
ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கோயிலில் உள்ள மகிஷாசுரமர்த்தி[illegible]
யும், விஷ்ணு துர்க்கை சிற்பத்தையும், [illegible]
சிற்பத்தையும் சிற்பக்கலை தெரிந்தவர்கள் பார்[illegible]
வியப்பார்கள்.

இந்தக் கோயிலுக்குச் சொந்தமான மிகப் [illegible]
நடராஜர்-சிவகாமி சிலை, சம்பந்தர் சிலை, [illegible]
தரில் சிவன் மட்டுமே இருக்கின்ற சிலை, [illegible]
சிலை என்று பல்வேறு உலோகச்சிலைகள் இ[illegible]
அவை கோயிலுக்குள் இருந்தால் பத்திரமாக இ[illegible]
என்று ஒரு தனியார் வீட்டிலேயே வைத்திரு[illegible]

பண்டையகால தமிழ் மக்களின் பெயர்கள் [illegible]
கல்வெட்டிலே இருக்கின்றன. தனி யாண்[illegible]

[illegible] அழகியாள், சுத்தமல்லன் என்று விதம்
[illegible]களை இந்த ஜம்பைக் கோயில் தாங்கி
[illegible]

[illegible] இடி விழுந்து கோயிலின் உத்திரமாக வைக்கப்
[illegible]ப்பெரிய கற்பாறை உத்திரம் இரண்டாகப்
[illegible] மிக அற்புதமான, பலர் புழங்கிக் கொண
[illegible] கோயில், இன்று பாழ்பட்டுக்கிடக்கிறதே
[illegible] பார்க்க வேதனை வருகிறது. பூஜைக்குக் கூட
[illegible] என்று துக்கம் பொங்குகிறது.

[illegible] போராடுகிற வீரர்கள் தயவு செய்து
[illegible] போய் இந்தக் கோயிலைப் பார்க்க வேண்டும்.
[illegible]த்தை விதம்விதமாகச் சொல்லுகின்ற இந்தக்
[illegible] சற்றும் குலைக்காமல் மறுபடியும் புதுப்பிக்க
[illegible] ஒரு இடி விழுந்தால் அல்லது கடும்மழை
[illegible] இந்தக்கோயில் அப்படியே உட்கார்ந்துவிடும்.
[illegible] தமிழ் நாகரிகச் செய்திகள் மண்ணோடு
[illegible] புதைந்து போகும்.

[illegible] காரியின் வம்சத்தின் ஒரு முக்கியமான
[illegible] இருந்த இந்த திருத்தான்தோன்றி ஈஸ்வரர்
[illegible]மல் போகும். அதை நிமிர்த்திக் கட்டுவதை
[illegible] தமிழ்த் தொண்டு எதுவுமில்லை. தனக்குக்
[illegible] நெல்லிக்கனியைத் தமிழுக்குக் கொடுத்த அதிய
[illegible] வந்து தன் கல்வெட்டினைப் பொறித்திருக்
[illegible] தமிழ் ஆர்வலர்கள், தமிழ்தான் வாழ்க்கை என்று
[illegible] மறவர்கள், சைவமே உயிர்மூச்சாக வாழ்ந்து
[illegible] செய்கிறேன் என்கிற திருத்தொண்டர்கள்
[illegible] இந்தக் கோயிலுக்கு அவசியம் போய் வர
[illegible] போகின்ற பாதை மிகமிக மோசமாக இருக்கிறது.
[illegible]த்தில் செப்பனிட்டுவிடுவார்கள் என்கிற
[illegible] அங்கங்கே கருங்கல் குவியல்கள் இருக்கின்றன.

ஜம்பை என்கிற அந்த ஊரும், அந்தக் [illegible]
செழிப்படையாமல் போவதற்குக் காரணம் [illegible]
சரியான பாதை இல்லாதது தான். நல்லபாதை [illegible]
ஊரும் இந்தக் கோயிலும் நிச்சயம் செழிப்பாகும் [illegible]
சுரண்டலும் இல்லாமல் முழுமனதாக ஜம்பைக்கு [illegible]
பாதை போட்டுக் கொடுத்தால் வெகு நிச்சயமாக [illegible]
சிவன் கோயில் உயிர்த்தெழும். இது வெறும் [illegible]
தமிழர் நாகரிகம். முன்னோர்களின் வாழ்க்கை [illegible]
பொறித்து வைத்திருக்கிற அரிய பொக்கிஷம். [illegible]
அகழ்வாராய்ச்சி செய்தால், நான் சொன்னதை [illegible]
மடங்கு அதிகம் தகவல்கள் நிச்சயம் இங்கிருந்து [illegible]

இந்தக் கோயில் இப்படியிருப்பது தமிழருக்கு [illegible]
னுக்கும் கேவலம். வெகுசீக்கிரம் இது செப்பனிட [illegible]
வேண்டும். பூஜைகள் நடக்க வேண்டும். அதற்கு [illegible]
மக்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். யாரோ ஒரு [illegible]
வீட்டில் பூட்டப்பட்டு கிடக்கவா, காலம் [illegible]
பிரதிமைகள் இருக்கின்றன! மழைக்கு இடிந்து [illegible]
இந்தக் கோயில் கட்டப்பட்டு இத்தனைக்காலம் [illegible]
நின்றிருக்கிறது?

தானாய்த் தோன்றிய தான்தோன்றி ஈஸ்வரர் [illegible]
நிச்சயம் புதுப்பித்துக் கொள்வார். அவனருளால் [illegible]
வணங்கி இந்தக் கோயிலை நிச்சயம் யாரோ ஒரு [illegible]
வல்லவராய் நின்று மேம்படுத்துவார். ஜம்பை உயிர் [illegible]
அப்படி உயிர் பெறுவதற்கு சிரமம் பாராமல் [illegible]
லிருந்து பத்து கிலோமீட்டர் தெற்கே மடப்பட்டு [illegible]
ஊருக்குப்போய் திருக்கோயில் அடைந்து, [illegible]
பாதைக்குள் பிரிந்து, பதினைந்து கிலோ மீட்டர் [illegible]
பாதையில் பயணம் செய்து, சண்டை என்ப [illegible]
ஜம்பைக்குப்போய் ஜம்புநாதர் என்றும், திருத்தா [illegible]
றீஸ்வரர் என்றும் அழைக்கப்படும் இந்த சிவன் [illegible]

[illegible] நீங்கள் போகப்போகத்தான் இந்த ஊர்
[illegible] கொள்ளும். அவ்வூர் மக்களுக்கு தங்கள்
[illegible] கொண்டாடத் தோன்றும்.

[illegible] ஊரைச் சேர்ந்த ஒரேயொரு முதியவர் மட்டும்
[illegible] செய்து பூக்கள் போட்டுக் கொண்டாடுகிறார்.
[illegible] வைத்து ஏதோ பாடல்களைப் போடு
[illegible] அன்று பிரதோஷமானாலும் கோயிலுக்கு மூன்று
[illegible] பேருக்கு மேல் எவரும் வரவில்லை என்பது
[illegible] இருந்தது. இந்தக் கோயில் நிச்சயம் கொண்
[illegible] வேண்டும். இது கோயிலல்ல. தமிழரின் நாகரிகப்
[illegible] இது கொண்டாடப்படும்... வெகுநிச்சயம்.
[illegible]

29. திருக்கோவிலூர்

[illegible] என்கிற விஷயத்தின் ஆளுமைதான் பிரபஞ்சத்தை
[illegible] வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது,
[illegible] நம்பிக்கை.

[illegible] செயலும் சக்தி ரூபம் என்பதையும் அவர்கள்
[illegible] விதியாகக் கொண்டிருந்தார்கள்.

[illegible] சமயம், கயிலாயத்தில் சிவபெருமானுக்கு அருகே
[illegible] உமையம்மை, விளையாட்டாக சிவன் கண்களைத்
[illegible] திருக்கரங்களால் மூட, பிரபஞ்சம் முழுவதும் இருளா
[illegible] தேவர்கள் நடுங்கினார்கள். உமையம்மையும் விதிர்
[illegible] போய் கைகளை விலக்கிக்கொண்டாள். மறுபடி
[illegible] உயிர் கொண்டது. உலகம் பழைய நிலைக்கு
[illegible] ஆயினும், அந்த சில கணங்கள் பிரபஞ்சம் முழுவதும்
[illegible] சேர்ந்தமையால், அந்த இருள் என்கிற சக்தி ஒன்று
[illegible] அந்தகாசுரன் என்ற அசுரனாயிற்று. அந்தகம்

என்றால் இருட்டு. ஆனாலும் அது [illegible]
சக்தியல்லவா... எனவே அது, [illegible]
நின்றது. வரங்கள் வேண்டுமென்று [illegible]
வரங்கள் தந்தார்.

வரங்கள் பெற்ற அந்தகாசுரன், ([illegible]
என்கிற சக்தி) தேவர்களைத் துன்புறுத்தினான் [illegible]
களை வதைத்தான். விதம்விதமாக அவர்களை [illegible]
ஆட்படுத்தினான். தேவர்கள், இறைவனிடம் [illegible]
டனர்.

சிவபெருமான், அந்தகாசுரனைத் தன்னுடைய [illegible]
பால் திகைக்கவைத்தார். தன் சூலத்தால் அந்த [illegible]
குத்திக் கிழித்தார். அந்தகாசுரனுடைய உடலிலிருந்து [illegible]
ரத்தம், இன்னும் பல அந்தகாசுரன்களைத் தோற்றுவித்[illegible]
இருளிலிருந்து இருள் பிரிவதால், அந்த இரு[illegible]
காசுரன் ரத்தத்தை, உமையம்மையின் இன்னொரு [illegible]
காளி, கபால பாத்திரத்தில் ஏந்திக் குடித்துவிட்டாள்.

அந்தகாசுரனுடைய ஸம்ஹாரம், இறைவ[illegible]
உமையினாலும் நடந்தேறியது.

இந்துமதம், எல்லா விஷயங்களையும் உவமை[illegible]
சொல்வதற்கே முயற்சி செய்கிறது. இருட்டு என்பதை [illegible]
யாமை என்று எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஓர் அறி[illegible]
லிருந்து, ஆயிரம் அறியாமைகள்தான் பொங்கும்.

இறை என்கிற ஞானம் இல்லையெனில், இ[illegible]
முழுவதும் அறியாமையில்தான் மூழ்கிக் கிடக்கும். [illegible]
உயிர்களும் அறியாமையோடுதான் வாழும். [illegible]
டாகக்கூட இறைவனை எதிர்த்து, இறைவனைக் [illegible]
அவன் இல்லையென்று சொல்லும்போது ஏற்படு[illegible]
அறியாமை, பல நூறு அறியாமைகளைத் தோற்றுவித்[illegible]
தெளிவிற்கு எதிராகப் போர் புரிய வந்துவிடுகிறது.

[illegible] என்பது, இறைவனுடைய கருணையால்,
[illegible] ஏற்படுவது. உங்களை உங்களுக்கு
[illegible]காகவே, அறியாமையும் இறைவனால்
[illegible]து. நாத்திகமும் இறைவன் லீலையே. அது
[illegible]கெதிரே கிளர்ந்து எழும்போதுதான், ஆத்திகம்
[illegible].

[illegible] என்கிற விஷயத்தை வெற்றி பெற்றமையால்,
[illegible] போராடி ஜெயித்தமையால், சிவனுக்கு அந்த
[illegible] என்று ஒரு பெயரும் உண்டு. ஒவ்வொரு விதமாக
[illegible] நிகழ்த்திய போரும், ஒவ்வொரு வீரஸ்தானத்தைக்
[illegible] அப்படிப்பட்ட எட்டு வீரட்டானத்துள் ஒன்று,
[illegible]விலூர். இது, இரண்டாவது வீரட்டானம்.

[illegible]கோவிலூர், ஒரு சிறிய நகரம். பழம்பெருமை
[illegible] பிரஹன்நாயகி சமேத ஸ்ரீ வீரட்டானேஸ்வரர்
[illegible] அங்கு இருக்கிறது.

[illegible]கோவிலூர் வீரட்டானேஸ்வரர் பற்றி இன்னொரு
[illegible] இருக்கிறது.

[illegible] கயிலாயம் போவதை அறிந்து, சேரமான் பெரு
[illegible] நாயனார், பின் தொடர்ந்தார். சுந்தரரும், சேரமான்
[illegible] நாயனாரும் கயிலாயம் போகிறார்கள் என்ற
[illegible] ஔவையாருக்கு உள்மனதில் தெரிந்தது. எனவே,
[illegible] அவர்களோடு போக வேண்டும் என்று ஆசைப்
[illegible] திருக்கோவிலூரில் வீற்றிருக்கும் பெரியானைப்
[illegible]யாருக்கு அவசரம் அவசரமாகப் பூஜை செய்தாள்.

[illegible] அவசரம் என்று விநாயகர் கேட்க, ஔவையார்
[illegible] சொன்னார்.

[illegible]தானே... அவர்களுக்கு முன்பு நான் உன்னைக்
[illegible]போய் கயிலாயத்தில் சேர்க்கிறேன் என்று
[illegible] சொல்ல, ஔவை நிதானமாகப் பூஜை செய்து,

'சீதக்களபச் செந்தாமரை...' என்று [illegible]
அகவலையும் அங்கு இயற்றினார்.

விநாயகர் அகமகிழ்ந்து, சுந்தரமூர்த்தி [illegible]
சேரமான் பெருமான் நாயனாரும் கயிலா[illegible]
முன்பு, தன் துதிக்கையால் ஔவையை [illegible]
கயிலாயத்தில் கொண்டுபோய் இருத்தினார் [illegible]
கதை வழங்கப்படுகிறது. அந்தப் பெரியா[illegible]
கோயிலுக்குள் நுழைந்ததும் வலப்பக்கம் [illegible]
வீற்றிருக்கிறார். மிக அழகான கணபதி. அ[illegible]
பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கும் போது, அவர் [illegible]
உருண்டு நம்மோடு பேசத் துவங்கிவிடு[illegible]
சன்னதி மிகவும் ரம்மியமாக இருக்கிறது.

கோயில், நல்ல பெரிய கோயில். ஆறு [illegible]
மயிலில் வீற்றிருக்கின்ற முருகர், வள்ளி, தெ[illegible]
காட்சியளிக்கிறார். மிக கம்பீரமான நெடி[illegible]
கோயில், தேவகோட்டை நகரத்து வணிக[illegible]
பணி செய்யப்பட்டு, முன் மண்டபம் மிக அ[illegible]
யளிக்கிறது.

மிகப் பழமையான, மிக அழகான [illegible]
சிலையைத் தாண்டி உள்ளே போனால், அ[illegible]
சன்னதி. சிவன் சுயம்பு மூர்த்தி. அவர் உச்சி [illegible]
காசுரனோடு போரிட்டதால் ஏற்பட்ட தழும்பு [illegible]
என்று காட்டுகிறார்கள்.

சிவபெருமான், கண்களைமூடி, அந்த இருள் [illegible]
னானபோது, அந்த இருட்டு அசுரனை வெல்ல, [illegible]
டாகினை தேவதைகள் உற்பத்தியானார்கள். [illegible]
வர்கள் பலரும் தோன்றினார்கள். சப்தமாதர்கள் [illegible]
வலிமைமிகுந்த பெண் தெய்வங்கள் தோன்றி, [illegible]
போரில் சிவபெருமானுக்காக குதித்தனர். அ[illegible]
வதம்செய்ய உதவி செய்தனர். மாத்ருகண[illegible]

[illegible] போர்த் தெய்வங்கள் உண்டான தலம்
[illegible] இங்கு பைரவி வழிபாடும் மிகச்சிறப்பாக நடை
[illegible] இம்மாதிரியான தெய்வங்களின் திருவுரு
[illegible] கோயிலைச் சுற்றியுள்ள மண்டபத்தில் ஸ்தாபிதம்
[illegible] நினசரி பூஜைகளும் நடைபெறுகின்றன.

[illegible] உச்சிஷ்ட கணபதி பிரதிமைக்கெதிரே ஹோம
[illegible] அமைத்து உச்சிஷ்ட கணபதி ஹோமம் செய்து
[illegible] வேண்டிய சித்திகளைப் பலர் பெறுவதாகவும்
[illegible] உள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

[illegible]யுடைய மகள்களான அங்கவை, சங்கவை
[illegible] திருமணம் முடிக்க ஔவை மிகவும் முயற்சி
[illegible]. காரண்டன், வல்லூரான் என்ற இருவர்,
[illegible] நோக்கி தவம் செய்து பல வரங்கள் பெற்று
[illegible]க்குத் தொந்தரவு செய்ய, அத்தொந்தரவை
[illegible] முனிவர்கள், சிவபெருமானை வேண்ட, ஈசன்,
[illegible]ம், போய் அந்தத் துன்பம் நீங்குவதற்காக ஒரு
[illegible] பெற்றுத்தரும்படி கட்டளையிட்டார். குக
[illegible] முருகன்பால் சென்று நல்லபடியாய் தவம்
[illegible] ஆண்மகவு பெற எங்குப் போக வேண்டுமென்று
[illegible] முருகப்பெருமான் வேலினை வீசி எறிந்து தென்
[illegible] ஆற்றின் கரையிலுள்ள திருக்கோவிலூரைச்
[illegible]காட்டினார். முருகப்பெருமானுடைய திருக்கை
[illegible] இங்குவந்து தங்கியதால், இதற்கு திருக்கைவேலூர்
[illegible] பெயருண்டு. வேல் நின்றபாறையும், குகமுனிவர்
[illegible] இயற்றிய பாறையும் இன்னமும் உண்டு
[illegible]கள்.

[illegible] செய்து குகமுனிவர் தெய்விகமான ஓர் இளை
[illegible] பெற்றார். அந்த இளைஞனுக்கு, தெய்வீகன் என்ற
[illegible] சூட்டினார். தெய்வீகனுடைய ஆற்றலைக்
[illegible] சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் தலைவணங்

கினார்கள். காரண்டன், வல்லூரான் [illegible] வென்றால், தங்கள் தேசத்தின் ஒரு [illegible] விடுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி [illegible] நடுநாட்டை, அந்த தெய்வீகன் ஆண்டு, [illegible] வல்லூரானையும் கொன்று அப்பகுதி [illegible] ஏற்படுத்தினார்.

பாரியின் மகள்களான அங்கவை, [illegible] பேரையும் ஔவை தெய்வீகனுக்குத் [illegible] வைத்தார்.

இந்த வரலாறும் திருக்கோவிலூர் [illegible] கோயிலோடு பின்னிப்பிணைந்து சொல்லப்படு[illegible]

வேறு எந்தக் கோயிலிலும் இல்லா[illegible] னுடைய மேல்பகுதியில் இருக்கின்ற [illegible] அருகே, வாஸ்து புருஷனுடைய சிலையும் [illegible] படுத்த நிலையில் இருக்கும் வாஸ்துபுருஷன், [illegible] கண்களை மூடியபோது உண்டான அம்சம் [illegible] படுகிறது.

இருட்டு என்கிற அறியாமையை [illegible] என்பதால், அறியாமையைப் போக்கி தெளிவை, [illegible] மேம்பட்ட ஞானத்தைத் தருகின்ற இடமாக [illegible] வரர் கோயில் விளங்குகிறது.

அம்பாள் ராஜகம்பீரமாக மிக அழகாக [illegible] இந்த காமக்கோட்டம் தனியாக பிற்காலத்தில் [illegible] பட்டிருக்க வேண்டும். பிரதோஷ [illegible] அம்பாளை இடக்கையால் வளைத்து [illegible] அணைத்துக் கொள்ளும் அன்புருவமாய் [illegible]

சுற்றுப் பிராகாரத்தில் புடைப்புச் [illegible] துர்க்கையின் கண்கள், இயற்கையாகவே [illegible] படலமும் கருப்பு விழிகளுமாய் இருக்கின்றன [illegible] தினமும் அரளி சாத்தி வழிபடுகிறார்கள்.

[illegible] வீரட்டானேஸ்வரரையும் பிரஹன் நாயகியை [illegible] வந்து நமஸ்கரியுங்கள்... தெளிவு நிச்சயம் [illegible] ஞானத்திற்கு வழி திறக்கும்.

30. விருபாட்சீஸ்வரர்

[illegible] ஒரு பரபரப்பான இடம் மயிலாப்பூர்.

[illegible] ஒரு நெரிசலான இடம், மயிலாப்பூர் பஜார் [illegible] மயிலாப்பூர் கபாலீஸ்வரர் கோயிலிலிருந்து வடக்கு [illegible] போகும் அந்த அங்காடிச் சாலையில், ஏகப்பட்ட [illegible] அந்தச் சாலை, நேரே திருவல்லிக்கேணி [illegible] அப்படிப் போகின்ற சாலையினூடே, ஏழு சிவன் [illegible] ஏழு விஷ்ணுகோயில்களும் இருக்கின்றன. [illegible] கோயில்கள் எல்லாமுமே மிகப் பழைமை [illegible] ஆயினும், இன்று வரை நன்கு பராமரிக்கப்பட்டு, [illegible] இருப்பவை. அப்படிப்பட்ட ஏழு [illegible] ஒன்றுதான், விருபாட்சீஸ்வரர் கோயில்.

[illegible] இந்த விருபாட்சீஸ்வரரைப் பற்றிப் பல [illegible] சொன்னாலும், வரலாறுரீதியாக ஓர் அற்புதமான [illegible] இருக்கிறது. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் சிவனேசச் [illegible] என்பவர், இப்போது விருபாட்சீஸ்வரர் [illegible] இருக்குமிடத்தில் அழகிய நந்தவனம் அமைத்து, [illegible] நேர்கிழக்கே கடற்கரையோரம், சாந்தோம் சர்ச் [illegible] இருக்குமிடத்திலிருந்த கபாலீஸ்வரர் கோயிலுக்கு [illegible] போவார். சிவனேசச் செட்டியாரை விட [illegible] கைங்கர்யத்தில் அவரது மகள் அங்கம் பூம்பாவை [illegible] ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாள். செடிகளுக்கு [illegible] நீர் வார்த்தாள். அவை நன்கு பூப்பூக்க [illegible] பிரார்த்தனை செய்தாள். பூத்ததும் சந் [illegible] அந்தச் செடிகளுக்கு நன்றி சொன்னாள்.

கிட்டத்தட்ட யோகம் போல அந்த நந்தவனத்தை [illegible] பாதுகாத்து வந்தாள்.

சிவனேசச் செட்டியாரும் அவரது மனைவியும் [illegible] பூம்பாவையின் சிவத்தொண்டைப் பார்த்து [illegible] மடைந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட பெண்ணுக்கு நல்ல [illegible] வாய்க்க வேண்டுமே, அவன் சிவநெறிச் செல்வனாக [illegible] வேண்டுமே, சிவனருள் பெற்றவனாக இருக்கவேண்டுமே [illegible] என்று யோசித்தார்கள்.

''சீர்காழியில் பிறந்த ஒரு பிள்ளை அப்படிக்காட்டு [illegible] கிறதம்மா; சமணர்களை வாதில் வென்று சைவ [illegible] தழைக்கச் செய்து பல்வேறு அதிசயங்கள் நிகழ்த்தி [illegible] உண்டு, நிச்சயம் உண்டு என்று பல்வேறு இ[illegible] ஸ்தாபிதம் செய்து, தன் அற்புதங்களால் சிவன் இ[illegible] சொல்லி, ஒரு வழியைச் சொல்லி, என்ன [illegible] கேள்விகள் கேட்டாலும், மிக எளிதாகவும், அ[illegible] பதில் சொல்லி, வேற்று மதத்தாரை வாயடைத்து [illegible] செய்து, அவர்களை சைவமதத்திற்குத் திருப்பிக் கொ[illegible] கிறார். அவருக்கு திருஞானசம்பந்தர் என்று பெயர் [illegible] தெற்கே போய்வந்தவர்கள் விவரித்ததும், திருஞானசம்பந்த[illegible] ரால் நிகழ்த்தப்பட்ட அற்புதங்களைச் சொன்னதும், [illegible] மனம் உருகினார்கள்.

அங்கம் பூம்பாவையை அவருக்கே மணம் முடி[illegible] என்று நிச்சயித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால், இ[illegible] விருப்பம் வேறாக இருந்தது.

அடர்த்தியான நந்தவனத்தில் புகுந்து, பூ[illegible] பூப்பறித்து வந்த அங்கம் பூம்பாவையை ஒரு [illegible] தீண்டியது. தீண்டிய சில கணங்களிலேயே விஷம் [illegible] கேறியது. அங்கம் பூம்பாவை இறந்து போனாள்.

''இந்த மாதிரி ஒரு சிவனெறிச் செல்வனுக்கு உ[illegible] மணமுடிக்க நினைத்தேனே. நல்லபடியாய் குடி[illegible]

[illegible] குழந்தைகள் பெற்று அவர்கள் மூலமும் சைவத்தைத் [illegible] செய்வாய் என்று நம்பினேனே. இப்படி என் [illegible] மண்ணைப் போட்டுப் போய்விட்டாயே'' என்று [illegible] செட்டியாரும், அவரது மனைவியும் புலம் [illegible] மனம் தேறி சிவனின் மீது பாரம் இறக்கி, [illegible] தகனம் செய்து, அவளுடைய எலும்புகளை புதுப் [illegible] போட்டு வாயை இறுக்கமூடி, அஸ்திக்கலசத் [illegible] தினமும் பூக்கள் சாத்தி, திருநீறு தூவி வணங்கி [illegible] நாள் தவறாது படையலிட்டார்கள்.

[illegible] பூம்பாவை, உயிரோடு இருக்கும்போது என்ன [illegible] கொண்டாடினார்களோ அப்படி அந்த அஸ்திக் [illegible] கொண்டாடப்பட்டது.

[illegible], ஏன் இன்னும் அஸ்திக்கலசத்தை வைத்துக் [illegible] இருக்கிறீர்? எங்கேனும் வடக்கே போய் கங்கை [illegible] கரைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டா?'' [illegible] போருக்கெல்லாம், ''இல்லை? இந்தப்பெண் என் [illegible] அவளை வேறொருவருக்கு தத்தம் செய்வதாக [illegible] தீர்மானித்தேன். ஆனால், அதற்குமுன் அவள் இறந்து [illegible] அவளுடைய அஸ்திக்கலசத்தையாவது நான் [illegible] தரவேண்டாமா.'' என்று சிவனேசச் செட்டியார் [illegible] யார் என்று ஊர் வினவ, திருஞானசம்பந்தர் என்று [illegible] சிவனேசச்செட்டியார் பதில் கூற, ஊர் வாயடைத்துப் [illegible]

[illegible] வருகிறாராமே என்று தகவல் வந்தது. வந்து [illegible] என்ற செய்தியும் வந்தது. திருவொற்றியூருக்கு [illegible] கோயிலில் தங்கியிருக்கிறார் என்று சொல்ல, சிவ [illegible] செட்டியார் திருவொற்றியூருக்கு விரைந்து ஓடினார். [illegible]ஞானசம்பந்தரைப் பார்த்ததும் மனம் தாங்காமல் கதறி [illegible] திருஞானசம்பந்தர் விவரம் கேட்க, ஊரிலுள் [illegible] விவரம் சொன்னார்கள்.

"அப்படியா, அந்த அஸ்திக்கலசம் எங்கே [illegible]

"வீட்டிலே வைத்திருக்கிறோம்."

"வீடு எங்கே இருக்கிறது?"

"திருமயிலையில் இருக்கிறது."

திருஞானசம்பந்தர், திருவொற்றியூர் [illegible] திருமயிலை வந்தடைந்து, அந்த அஸ்திக்கலச[illegible] 'விளக்குகள் ஏற்றி பல பண்டிகைகள் [illegible] இந்த மயிலையின் உற்சவங்களைக் [illegible] விட்டாயே, பூம்பாவாய். ஆனி உத்திர[illegible] கொண்டாட்டங்களைப் பார்க்காமல் போய் [illegible] பூம்பாவாய்' என்று பல்வேறு விதமாகப் [illegible] பத்தாவது பாட்டைப் பாடும்போது குடம் [illegible] பூம்பாவை மறுபடியும் உயிர்த்தெழுந்தாள்.

உயிர்த்தெழுந்த அங்கம் பூம்பாவையைத் [illegible] செய்துகொள்ளுமாறு சிவனேசச் செட்டியார் [illegible] போது, இது தாம் பிறப்பித்த பிள்ளை என்[illegible] தான் மணம் செய்துகொள்ள முடியாது என்[illegible] தனக்கு மகள் போன்றவள் என்றும் சொல்லி[illegible] செட்டியார் அங்கம் பூம்பாவையைக் கன்னி[illegible] சேர்த்து, தொடர்ந்து சிவத்தொண்டுகள் [illegible] பணித்தார்.

அங்கம் பூம்பாவையின் நந்தவனம்தான் [illegible] விருபாட்சீஸ்வரர் கோவில்.

கோயில், அளவானது. குடியிருப்புகளுக்கு [illegible] டென்று ஒரு திறந்தவெளியும், அழகிய விமான[illegible] மண்டபமும் கொண்டது. பளபளக்கின்ற [illegible] முருகரும், வள்ளியும், தெய்வானையும் இருக்கின்[illegible] சிற்பம் நிறைந்தது. சிவலிங்கத்தைப் பார்க்கிறபோ[illegible] மிகப்பழைமையானது என்று தெரியும். கரு[illegible]

[illegible] வாயிலை அடைத்துக் கொண்டது போல மிகப் [illegible] சிவலிங்கம். நல்ல அகலமான ஆவுடையார். [illegible] பெயர் வீரூபாட்சீஸ்வரர்; அம்மை விசாலாட்சி. [illegible] பெயருக்கு என்ன அர்த்தம்? ரூபம், ஓர் உருவம். [illegible] உருவமில்லாதது. விரூபம் இவை இரண்டுக்கும் [illegible] உருவமாக ஒரு பொருள் இருந்தால் அதை [illegible] கொள்ளலாம். எதுவுமில்லாததை, வெறும் [illegible] அரூபம் என்று சொல்லலாம். ஆனால், தீச்சுடரை [illegible] சொல்வது? அது ஸ்தூலமா, அல்லது ஒன்று [illegible] மாறிக் கொண்டேயிருக்கின்ற சுடர் வரூபம், [illegible] மின்னி மறு க்ஷணம் மறைந்து, இன்னொன்று [illegible] இன்னொன்று மறைந்து இடையறாத ஒரு செயல் [illegible] கொண்டிருக்கின்ற - ஓர் அசைவு நடந்து கொண் [illegible] ரூபத்திற்கு விரூபம் என்று பெயர். சிவன் என்ப [illegible] தழல் உருவானவர் என்பதைக் குறிக்கத்தான் [illegible] ஈஸ்வரர் என்று அழைக்கிறார்கள். அம்பிகையின் [illegible] விசாலாட்சி. அம்பாள் நல்ல உயரம். மிகக்களையான [illegible] புன்சிரிப்போடு திகழ்கின்ற அம்பாளை [illegible] பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். அத்தனை [illegible] புகளுக்கு நடுவே, கோயிலுக்தெதிரே ஒரு குளம் [illegible] நீர் நிறைந்த அந்தக்குளம், இப்போது வறண்டு [illegible] னாலும், மழைக்காலங்களில் நிறைந்து காணப்

[illegible] குடியிருப்புகளுக்கு நடுவே திடீரென்று கோயிலும், [illegible] இருப்பதைப் பார்க்க வியப்பாக இருக்கிறது. [illegible] மிகச்சுத்தமாகப் பராமரிக்கிறார்கள். எல்லாவித [illegible] பண்டிகைகளையும் உற்சவங்களையும் சிறப்பாகச் [illegible] கிறார்கள். பிரதோஷத்திற்கு மயிலை கபாலீஸ்வரர் [illegible] கூடுவதுபோலவே இங்கும் திரளான மக்கள் [illegible] கிறார்கள். மிகச் சிறப்பாக வாசல் முழுவதும் அடைத்துக்

கொண்டு மிகப் பிரமாண்டமாய் சிவலிங்கம் [illegible] அமைதியாய் அமர்ந்து நெடுநேரம் பார்த்துக் [illegible] லாம். ஏதோ ஒரு விசேஷமான செய்தியை அந்த [illegible] ரூபம் சொல்வது போல பிரமை வெகு நிச்சயம் [illegible] ஏற்படும்.

சிவனேசச் செட்டியாரால் பராமரிக்கப்பட்ட [illegible] தகவல், அங்கு கல்வெட்டாக இருக்கிறது என்று [illegible] கிறார்கள். கோயிலின் பின்மண்டபங்களையும் [illegible] யையும் பார்க்கும்போது அது மிகப் பழைமையான [illegible] என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

மயிலையின் சிறப்புகளில் ஒன்றான விருபா[illegible] கோயிலை அவசியம் வந்து பாருங்கள். சைவ [illegible] புதுப்பித்த ஆளுடைப்பிள்ளையான திருஞானசம்[illegible] திருப்பாதம் பதிந்த இடம். அவர் அதிசயம் நிகழ்த்[illegible] அந்த அதிசயத்தில் பங்குபெற்ற சிவனேசச் செ[illegible] வாழ்ந்த இடம்.

மயிலாப்பூரின் திருக்குமாரத்தி அங்கம் [illegible] வளர்ந்த இடம் என்பதால், ஒருமுறை விருபா[illegible] கோயிலை நிச்சயம் தரிசனம் செய்யுங்கள்.

31. திருப்பைஞ்ஞீலி

வலதுகையில் உழவாரப் படையும், வாய்[illegible] சிவநாமமும் சொல்லியபடி திருநாவுக்கரசர் [illegible] திருப்பைஞ்ஞீலி நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தார்.

திருப்பராய்த்துறை காவிரி ஆற்றில் முங்கிக் [illegible] விட்டு, அன்பர்கள் கொடுத்த உணவை உண்டு அவர்[illegible] விடைபெற்றுக்கொண்டு, பின்தொடர்ந்தவர்களை [illegible]

[illegible]மென்று தடுத்து நிறுத்திவிட்டு, எவர் துணையும் [illegible] தனியே நடக்கத் துவங்கினார்.

[illegible]புரம் என்ற திருச்சிராப்பள்ளி இறைவனை- [illegible]வனைத் தரிசித்தது நெஞ்சுக்குள்ளேயே இருந்தது. [illegible] என்ற அற்புதமான க்ஷேத்திரமும், [illegible]த்துறை பார்த்ததும் ஒரு சுகானுபவத்திற்குள் [illegible] திரும்ப தள்ளின.

[illegible]போது திருப்பைஞ்ஞீலி போகவேண்டும். தென் [illegible] மறைந்து பனைமரங்கள் மறைந்து முட்புதர்கள் [illegible] ஆரம்பித்தன. பிறகு, பாறைகள் அங்கங்கே [illegible]ருப்பதை திருநாவுக்கரசர் கண்டார். பூமித்தாய்க் [illegible] முகங்கள் என்று சொல்லிச் சிரித்துக் கொண் [illegible]யில் ஏறுவதற்குள் திருப்பைஞ்ஞீலி போய்விட [illegible]மென்று நினைத்துக்கொண்டார். விரைவாக நடை [illegible]. ஆனால், மோசமான சாலை. வழிகாட்டத் [illegible] பாதை. வண்டி வழித்தடங்கள் ஒற்றையடித் [illegible] மாறி அந்த ஒற்றையடித் தடங்களும் எங்கோ [illegible]யின.

[illegible] வழியைத்தானே சொன்னார்கள்' என்று யோசித்த [illegible] நடக்க, வேகமாக நடக்க முடியவில்லை. கற்கள் [illegible] முட்கள் குத்தின. பாறையில் கால் வைத்தால் பளிச் [illegible] சூடு நெற்றிவரை தாக்கியது. மரநிழல் கிடைப்பது [illegible] இருந்தது. இருந்த ஒரு மரத்தின் அடியில் இருந்தால் [illegible]காற்று வீசியது. 'வெகுநேரம் தங்கினால் வெயில் [illegible] சூடு அதிகரித்து இன்னும் பெரும் வேதனையாகிப் [illegible]விடும்' என்று நினைத்து, அப்பர் பெருமான் வெயில் [illegible] பொருட்படுத்தாமல் விரைவாக நடந்தார்.

[illegible] வயதிலும் தன்னை நோக்கி கோயில் [illegible]த் தேடிவருவதை இறைவன் கண்டு மகிழ்ந்தான். [illegible] சிறப்பிக்க விரும்பினான். வெயில் அதிகரித்தது.

புழுதிக்காற்று சுழன்று சுழன்று அடித்தது. [illegible] லும், பாறைகளிலும் கால்வைத்து தடுமாறி [illegible] முழங்கால், இடுப்பு எல்லாம் வலித்தது. நிழல் [illegible] எங்கே... மரம் எங்கே என்று கண்கள் தேடின.

ஞீலி என்றால் வாழைமரம். பைஞ்ஞீலி [illegible] யான வாழைமரம். பசுமையான வாழைமரங்கள் [illegible] பூமி என்றால் குளுமையாக இருக்கும். [illegible] நீரோடையும், குளக்கரைகளும் இருக்குமென்று [illegible] இப்படிப் பாறைமிகுந்த ஊராக அல்லவா இருக்கிறது [illegible] பாறையில் எப்படி வாழைகள் வளரும்? [illegible] பாலைவனம் போலல்லவா இருக்கிறது! [illegible] நான்கு கால பூஜை எப்படி நடக்கும்? என்று [illegible] பற்றிக் கவலைப்படாது கோயில் பற்றிக் [illegible] வாறு அப்பர் என்று அழைக்கப்படும் திருநாவுக்கரசர் [illegible] வந்தார். மரம் ஒன்று இருந்தது. அதற்கு [illegible] முடியவில்லை. நிழல்கண்டதும் உடல் சரிய [illegible] என்று எண்ணம் கொண்டது.

அவர் சிறிது ஓய்வெடுக்க, மரத்தடியில் [illegible] மெல்ல மரத்தின் மீது சாய்ந்தார்.

கிட்டத்தட்ட மயக்கம் போலும் நிலையில் [illegible] அப்படியே கிடந்தார். வயிறு பசியில் [illegible] இழுத்தது. பாதங்களில் அங்கங்கே சிறிது [illegible] குத்தி பெரும் வலியை ஏற்படுத்தியிருந்தன. [illegible] முழங்கால் தசைகள் நகர்ந்து மிகுந்த வலியைக் [illegible] முதுகிலும் ஏதோவொரு வலி இருந்தது.

''இனி மீதித் தொலைவை எப்படி நடக்கப்போகிறேன் [illegible]

அவர் மறுபடியும் யோசித்து மனம் துவண்டார்.

'போய் விடலாம். ஒரு கை நீர் குடித்தால் [illegible] விடலாம். ஒரு கவளம் சோறு தின்றால் [illegible]

[illegible] விடலாம்'. என்று மனம் கூச்சல் போட்டது. [illegible] முயன்றார். முடியவில்லை. அமர்ந்தார்.

[illegible] அருகே வந்து நின்றார்கள். நிமிர்ந்தால், சூரியன் [illegible] கூத்தியது. சூரியனுக்கு முன்னால் யாரோ [illegible] நிற்பது தெரிந்தது. ''நீங்கள் இவ்வளவு வருந்தி [illegible]?'' அசரீரி போல் குரல் கேட்டது.

[illegible] நிற்பவர் கேட்கிறாரா... வேறு எங்கேனும் [illegible]லிருந்து வார்த்தைகள் வருகின்றனவா?

[illegible] திருப்பைஞ்ஞீலி இறைவனைத் தரிசிக்கப் [illegible]''

[illegible] மிருதுவாகப் பதில் சொன்னார்.

[illegible] நான் திருப்பைஞ்ஞீலி கோயில் அர்ச்சகர்தான். [illegible] பசியாலும் வழிநடந்த களைப்பாலும் வாட்ட [illegible]. வெயில் வேறு இன்று அதிகமாக இருக்கிறது. [illegible] அருகே ஒரு குளம் இருக்கிறது. அதில் இறங்கி முகம் [illegible]கொண்டு நீர் குடித்து தாகம் தீர்ந்தபிறகு மேலே [illegible] என் கையில் பொதி சோறு இருக்கிறது. வந்து [illegible]லாம்.'' என்று பிரியமாகப் பேசினார்.

திருநாவுக்கரசர் பெருமானுக்கு ஆச்சரியம் தாங்க [illegible]

[illegible]இருக்கிறது குளம்?''

[illegible] எழுந்திருந்தார்.

[illegible] தூரத்தில் குளம் இருந்தது.

[illegible] வந்து விழுந்தபோது குளம் எதையும் [illegible] கண்ணுக் கெட்டியவரையில் பாறையல்லவா [illegible]!'' அதிசயித்தார்.

[illegible] நோக்கி ஓடினார். நீர் குடித்தார். முகம் கழுவினார். [illegible] துடைத்துக் கொண்டார். நெஞ்சு முழுவதும் தடவிக்

கொண்டார். துணியைப் பிழிந்து முகம் [illegible]
கரையேறினார். சக மனிதரை உற்றுப் [illegible]

தெய்விகமான முகம். தீர்க்கமான [illegible]
அசைவுகள். அழுத்தமான நடை. இப்போது [illegible]
வில்லை. தென்றல் காற்று சுகமாக வீசியது. [illegible]
மறைந்து சூரியன் சாந்தமானார்.

“இந்த உணவை எடுத்துக் கொள்ளும்.”

அந்த அர்ச்சகர் கூறினார்.

திருநாவுக்கரசர் அமர, அவர் எதிரே [illegible]
கலயத்தை வைத்தார். மெல்லத் திறந்து [illegible]
யான உணவின் வாசனை மூக்கைத் [illegible]
சட்டென்று நீர் ஊறியது. ‘என் சிவனே...’ [illegible]
மனம் துள்ளியது.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி” [illegible]
விட்டு, சிவமந்திரம் சிறிதுநேரம் ஜபித்து[illegible]
வெடுத்துக் கொண்டார். அமிர்தம்போல் [illegible]
நன்றியோடு அந்தணரை நோக்கினார். [illegible]
பில் மனம் மேலும் கிறங்கியது. உணவு [illegible]
கழுவினார். மீண்டும் நீர் குடித்தார். கரை[illegible]

“என்னைத் திருப்பைஞ்ஞீலிக்கு அழைத்து[illegible]

அந்தணரை நோக்கிக் கைகூப்பினார். [illegible]
வாரும்...” என்று அந்தணர் உற்சாகமாக[illegible]
இருவரும் விரைவாக நடைபோட்டனர்.

வெகு தொலைவு. எப்படி கடக்கப்போகி[illegible]
லாம் யோசித்துக் கொண்டிருந்த விஷயம், [illegible]
எளிதாக மாறியது. சேருவோமா என்று [illegible]
யம், நிச்சயம் முடியும் என்ற நம்பிக்கை[illegible]
உண்ட உணவு, குடித்தநீர், உடன் இருக்கின்ற [illegible]
எல்லாமும் சேர்ந்து மிகப்பெரிய உற்சாகத்தைக் [illegible]

[illegible] நடந்தது மறந்துபோக, திருப்பைஞ்ஞீலிக்குப்
[illegible] பாதை தெரிந்தது.

[illegible] வாசனையோடு காற்று வீசியது. மழை
[illegible] திரண்டு வெயிலை மறைத்தன. எங்கோ
[illegible] நீர்க்காற்று முதுகை வருடியது. அதுவரை
[illegible] போற்றிப் பாடிய பாடல்கள் யாவும் மனதிற்குள்
[illegible] சில பாடல்களை முணுமுணுத்தார். சிலவற்றை
[illegible]னார்.

[illegible] போன பாதையில் சட்டென்று திருப்பம்
[illegible]

[illegible] இதுவே திருப்பைஞ்ஞீலி” அர்ச்சகர்,
[illegible]சருக்கு கோயில் காட்டினார்.

[illegible], திருநாவுக்கரசரும் உள்ளே நுழைந்தார்கள்.
[illegible]. நந்தவனம் தாண்டி கோயில் வாசல்.

[illegible] என் சிவனே... என் செல்வமே... உன்னை
[illegible] விட்டேனடா.”

[illegible]வுக்கரசர் கண்மூடி கைகூப்பினார்.

[illegible] இறைவன் நினைப்பை நிரப்பிக்கொண்டு
[illegible] கிடந்தார். மெல்ல கண்திறந்தார். கூட வந்த
[illegible] காணோம். வாயில் காவலர்களும், பணியாளர்
[illegible] கொண்டிருந்தார்கள். வருக... வருக... என்று
[illegible] வரவேற்றார்கள்.

[illegible]டு வந்த அந்தணர் யார்? அவர் எங்கே?”

[illegible] மட்டும் தனியாகத்தானே வந்தீர். உம்மோடு
[illegible] எவரும் வரவில்லையே.”

[illegible] ஐயா. சிவப்பாய், உயரமாய் கட்டுக்குடுமி
[illegible]க்கண்போட்டு, நெற்றி முழுவதும் திருநீறாய் ஒரு
[illegible] வந்தாரே?”

‘‘இல்லை. அப்படி யாரும் வரவில்லை. [illegible]
நின்று கொண்டிருக்கிறேன். கோயிலில் வருவோ[illegible]
ரைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். [illegible]
என் கண்ணில்படாமல் எப்படிப் போகும்?’’

‘‘இந்தக் கோயிலில், வேலை செய்கிறாரா[illegible]’’

‘‘நீர் சொல்லும் வடிவத்தில் எவரும் [illegible]
செய்யவில்லை.’’

‘‘கட்டுச்சோறு கொடுத்தாரே.’’

‘‘அது வேறு யாராவது இருக்கும்.’’

வேறு யார்?

திருநாவுக்கரசர் உள்ளுக்குள் பளிச்சென்று [illegible]
தோன்றியது.

ரிஷபாரூடராக சிவன் சிரித்தார்.

‘என் ஐயனே, நீங்களா வந்தீர்கள்... நீங்களா [illegible]
கொடுத்தீர்கள்... நீங்களா குடிக்க நீர் கொடுத்[illegible]
நீங்களா வழி நடத்தினீர்கள்... என் ஐயனே, [illegible]
வந்தது நீரா. நெடுஞ்சாண் கிடையாக கோயில் [illegible]
அப்பர் பெருமான் விழுந்தார். விம்மினார்.

வாழை மரங்களையே தலமரமாகக் கொண்[illegible]
வனநாதர், நீலகண்டேஸ்வரர், கதலிவசந்தர், [illegible]
விடங்கர் என்ற பெயர்கள் கொண்ட இந்த [illegible]
கோயில் திருச்சியிலிருந்து மணச்சநல்லூர் [illegible]
போகும் பாதையில் அமைந்திருக்கிறது.

இத்தலத்தில் வாழைமரங்கள் கண்ணும் [illegible]
வளர்க்கப்படுகின்றன. அவைகளிலிருந்து வரும் [illegible]
கனி எல்லாம் இறைவனுக்காகவே படைக்கப்[illegible]
பக்தர்களுக்கு பிரசாதமாகக்கூட வினியோகிக்[illegible]
தில்லை. வினியோகித்தால் நோய் வரும் என்று [illegible]
படுகின்றது. அதேசமயம், அந்த வாழை மரங்களுக்[illegible]

[illegible] நாண் பூட்டினால்... ஆணோ, பெண்ணோ
[illegible] நல்லமுறையில் திருமணமாகி நல்லவிதமான
[illegible] அமையும் என்று நம்பப்படுகிறது.

[illegible] கோயில் பற்றி புராணரீதியாக ஒரு கதை உண்டு.
[illegible] பகவானுக்கும், ஆதிசேஷனுக்கும் யார் பெரியவர்
[illegible] உண்டாக, வாயுபகவான் தன் பலம்
[illegible] கூட்டி கயிலாய பர்வதத்தின் மீது ஊத, கயிலாயத்
[illegible] பல மலை முகடுகள் பெயர்ந்து பல்வேறு திக்கில்
[illegible]

[illegible] மலை, திருக்காளத்தி, திருசிரமலை, திருஈங்
[illegible] ரஜிதகிரி, தீர்த்தகிரி, ரத்னகிரி, சுவேதகிரி என்று
[illegible] விழுந்தன என்றும்; இதில் சுவேதகிரி என்ற
[illegible] மலைப்பகுதி இதுவாகும் என்றும்; இது தென்
[illegible] என அழைக்கப்படுவதென்றும் கோயில் புராண
[illegible] சொல்கிறது.

[illegible] தரைமட்டத்தை விட தாழ்ந்திருக்கிறது. பல்ல
[illegible] சிற்பங்கள் அதிகமிருக்கின்றன. குறிப்பாய்,
[illegible] பிராகாரத்தில் தனித்த ஒரு சிற்பத் தொகுதியாய்
[illegible] தரும் உமாபதியும் அமர்ந்திருக்க, கைலாசநாதர்
[illegible] எமன் அழுந்திக்கிடக்கிறார்.

[illegible] யூரில் எமதர்மனை சம்ஹாரம் செய்தார்.
[illegible] பூமாதேவியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, திருப்
[illegible] எமனுக்கு இழந்த அதிகாரத்தை மறுபடியும்
[illegible] அதிகாரம் மீண்டும் வழங்கப்பட்ட இடம்
[illegible] சிவனுக்கு அதிகாரவல்லவர் என்ற பெயரும்
[illegible]

[illegible] நாதருக்கும் உமையாளுக்கும் நடுவே சோமாஸ்
[illegible] இருக்கிறார். உயிர்பயம் இருப்பவர்கள், செத்துப்
[illegible] விடுவோம் என்ற மனப்பிராந்தியில் இருப்பவர்கள்
[illegible] வந்து எள் அன்னம் நிவேதனம் செய்து அபிஷேக

ஆராதனைகள் செய்தால், அந்த பயம் நிவர்த்தி [illegible] என்று சொல்லப்படுகிறது.

உயிர்பிரியாது வேதனையில் இருப்பவர்களுக்[illegible] குள்ள எமதீர்த்தத்தின் நீரைக் கொடுத்தால் [illegible] உயிர்பிரியும் என்றும் நம்பப்படுகிறது.

இறைவன் திருநாவுக்கரசர் பெருமானுக்[illegible] கொடுத்து, நீர் கொடுத்து வழிகாட்டி, [illegible] திருப்பைஞ்ஞீலி என்று சொல்லிப் பிரிந்த இ[illegible] கால் மண்டபம்கட்டி, சித்திரை மாதம் [illegible] திரத்தில் விழா கொண்டாடுகிறார்கள். அந்த [illegible] அருகே சோறுடை ஈஸ்வரர் என்கிற [illegible] இருக்கிறது. அவர்தான் திருநாவுக்கரசருக்கு வழிகா[illegible] வந்தவர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து ஒரு மணிநேர [illegible] தில் திருப்பைஞ்ஞீலி இருக்கிறது. சிறிய [illegible] அருமையான கோயில். பூக்களும், பழங்களும் [illegible] லிருந்து வாங்கிப்போய்விடுவது உத்தமம்.

எமபயம் நீக்கவும், மாங்கல்ய வரம் தரவும் [illegible] பரிகாரத்தலம்.

நவகிரகங்களுக்குப் பதிலாக, ஒன்பது தீபங்கள் [illegible] வைக்கக்கூடிய குழிகள் இருக்கின்றன. நந்தி எம்[illegible] எதிரே உள்ள இந்தக் குழிகளில் நெய்விட்டு விளக்[illegible] நலம் என்று சொல்கிறார்கள். நவகிரகங்கள் படி[illegible] இருக்கின்றன. படிகளில் இறங்கி கோயிலுக்கு[illegible] போது நவகிரக தோஷம் போகிறது என்று சொல்[illegible] பல்லவர் காலத்துச் சிற்பங்களும், ராஜேந்திரன் [illegible] கல்வெட்டுகளும் இருக்கின்றன. கட்டி முடிக்கப்[illegible] அழகான ராஜகோபுரம், சுந்தரபாண்டியனின் [illegible] துடன் இருக்கின்றது.

[illegible] கலவரமுடையவர்கள் ஒருமுறை போய் [illegible] கலவரம் நிச்சயம் நீங்கப்பெறுவார்கள்.

[illegible] திருப்பைஞ்ஞீலி என்ற அந்த அற்புதத் தலத் [illegible] போய் வாருங்கள். நட்ட நடுக்காட்டில் வழி [illegible] இளைத்துக் கிடந்த அடியவருக்கு சோறும், நீரும் [illegible] ஈசன் வழிகாட்டியதுபோல, பல பிரச்னைகளால் [illegible] கொண்டிருக்கிற நமக்கு, திருப்பைஞ்ஞீலி [illegible] வெகுநிச்சயம் நல்லன கொடுத்து வழிகாட்டுவான் [illegible]லாம்.

32. கச்சாலீஸ்வரர்

[illegible] ஆங்கிலேயக் கூட்டத்திற்கு கிழக்கிந்திய கம்பெனி [illegible] பெயர்.

[illegible] தேசத்திலிருந்து வரவும், போகவுமாக ஒரு [illegible]மான கடற்கரை ஓரத்தில் பெரிய கோட்டை [illegible] கட்டி,த்து தீவைத்து வெடிக்கின்ற பீரங்கியைப் [illegible]புக்காக வாசலில் நிறுத்தி, அந்த கம்பெனி [illegible] வாங்குகிற வியாபாரம் செய்து வந்தது. கண்ணாடிச் [illegible]களும், வாசனைத் திரவியங்களும், மது பானங் [illegible] இரும்புக் கருவிகளும், துணிகளும் விற்றுவிட்டு; [illegible] வெள்ளியும், மிளகும், ஏலமும் வாங்கிக் கொண் [illegible] வியாபாரத்திற்கு, உள்ளூரில் இருக்கின்ற கெட்டிக்கார [illegible] உதவிக்குத் தேவைப்பட்டார்கள். சென்னப்பட் [illegible] என்று அழைக்கப்படுகின்ற அந்த ஜார்ஜ்டவுன் பகுதி [illegible] தளவாய் செட்டியார் கெட்டிக்கார வியாபாரி. [illegible], ஒரு வருடம், அந்த ஆங்கிலேயர்களோடு [illegible], அவர்கள் பேசும் ஆங்கிலம் புரிந்துவிட்டது. [illegible] துரைக்கு தன்னைப் பற்றியும் விளக்க முந்தது. [illegible] அவர் துபாஷி என்று பட்டம் பெற்று, அவர்கள்

கொடுக்கின்ற சம்பளத்திற்கு வேலை [illegible]
களுக்கே வியாபாரம் செய்தும் செல்வச் [illegible]
வாழ்ந்தார்.

கையில் காசு புரண்டது. வாழ்க்கை [illegible]
இவையெல்லாவற்றிற்கும் காரணம், [illegible]
கச்சபேஸ்வரர் என்று தளவாய் செட்டியார் [illegible]
அரிசிக்கும், பருப்புக்கும், பட்டுத் துணிக்கும், [illegible]
லைக்கும் தினமும் காஞ்சிபுரம் போய் [illegible]
சரக்கு ஏற்றச் சொல்லி சென்னை திரும்புவது [illegible]
தினசரி வழக்கமாக இருந்தது. அப்படி வியாபார [illegible]
காஞ்சிபுரம் போகும் பொழுதெல்லாம் [illegible]
என்கிற சிவபெருமானை வணங்காமல் வருவதில்லை.

ஒருநாள், கடும்மழை. சென்னைக்கு [illegible]
வழியில் பாலாறு தடுத்துவிட்டது. வெள்ளம் [illegible]
டோடியது. சென்னையிலோ ஆங்கிலேய [illegible]
எங்கே செட்டியாரைக் காணோம் என்று [illegible]
குதித்தார்கள். ஒரு வழியாக வந்தபோது [illegible]
கத்தினார்கள்.

"தினமும் உன் கடவுளைக் காண காஞ்சிபுரம் [illegible]
வேண்டுமா? அவ்வளவு தொலைவு அவசியந்தானா? [illegible]
கடவுள் இங்கில்லையா? அங்குதான் இருக்கிறாரா? [illegible]
ஆங்கிலேய அதிகாரி ஒருவர் கேட்க, [illegible]
பக்கென்று நெருப்பு பற்றிக் கொண்டது.

கச்சாலீஸ்வரர் காஞ்சியில்தான் இருக்கிறாரா [illegible]
கேள்வி வந்தது. அவர் கையிருப்பைக் கணக்குப் [illegible]
கடனும் வாங்கி 1720-ம் வருடம் கச்சாலீஸ்வரர் [illegible]
சென்னப் பட்டினத்தில் அடிக்கல் நாட்டினார். [illegible]
வருடம் கும்பாபிஷேகம் சென்னப் பட்டினத்தின் [illegible]
அதாவது இன்றைய ஜார்ஜ் டவுன் மத்தியில் அந்தக் [illegible]
எழும்பியது. ஜார்ஜ் டவுன் என்று அழைக்கப்படும் [illegible]

[illegible] இன்றும் வியாபாரிகளின் குடியிருப்பாகவே
[illegible] வருகிறது. சென்னையின் வியாபாரக் கேந்திர
[illegible] செயல்பட்டு வருகின்றது.

[illegible] உள்ள கச்சபேஸ்வரரைவிட, தான் ஸ்தாபிக்
[illegible] இன்னும் சிறப்புடையதாக இருக்க வேண்டு
[illegible] அந்த வணிகருடைய ஆசை. எனவே, மூலவர்
[illegible] யே புதுவிதமாகச் செய்ய எண்ணினார்.

[illegible] என்றால் ஆமை. பாற்கடலை தேவர்களும்,
[illegible] கடைய முற்பட்டபோது மந்திரமலை நீரில்
[illegible] மந்திரமலை நிலைக்க ஓர் ஆதாரம் தேவைப்
[illegible] மகாவிஷ்ணுவானவர் பெரிய ஆமை வடிவு
[illegible] அந்த மந்திரமலையை முதுகில் தாங்கி, கடலைக்
[illegible] உதவி செய்தார். அந்த ஆமையாகிய விஷ்ணு,
[illegible] வணங்கியதால் அந்த சிவன் கச்சபேஸ்வரர் அல்லது
[illegible] என்று அழைக்கப்பட்டார். எனவே, இந்த
[illegible] இற்கு ஆசனமாக ஆமை இருக்கிறது. ஆமைக்கு
[illegible] நாகங்கள் இருக்கின்றன. நாகங்களுக்கு மேல்
[illegible] சிம்மங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சிம்மங்களுக்கு
[illegible] கவிழ்ந்தும், மேல் நோக்கி விரிந்தும் இரண்டு
[illegible] கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தாமரையின்மீது சிவ
[illegible] அடிப்பாகம் (ஆவுடையார்) அமைக்கப்பட்டு,
[illegible] த் திகழ்கிறார், மூலவர்.

[illegible] பாணம். அபிஷேகம் செய்யப்பட்டுச் செய்யப்
[illegible] பளபளப்பான மேனி, வெள்ளியினாலான நாகா
[illegible] சாத்தப் பட்டிருக்கிறது. பன்னிரண்டு மாதங்களும்,
[illegible] தூண்களாக இருக்க, கருவறைக் குள்ளேயே
[illegible] மண்டபத்திற்குள், கச்சாலீஸ்வரர் அமர்ந்திருக்கிறார்.
[illegible] மண்டபத்திற்கு நேர்பின்புறம் சதாசிவர், மனோன்
[illegible] என்கிற உமையோடு அமைந்திருக்கிற புடைப்புச்
[illegible] இருக்கிறது. சிவன் இங்கு அருவுருவாக மட்டுமல்லா

மல், உருவமாகவும் காட்சியளிக்கிறார். [illegible] தின் போது அவருக்கு அபிஷேகம் செய்விக்க[illegible]

மற்ற கோயில்களில் இருப்பதுபோல, [illegible] தரிசிக்கும்படியான ஆர்ப்பாட்டங்கள் இங்[illegible] இல்லை. கச்சாலீஸ்வரரை மிக அருகே நின்று [illegible] உங்களுக்கும் அவருக்கும் அதிகபட்சம் [illegible] இடைவெளி இருக்கும். அமைதியான ஒரு [illegible] கண்குளிர கச்சாலீஸ்வரரை நீங்கள் பார்க்க [illegible]

அம்பாளின் பெயர் அழகம்மை. சௌந்[illegible] வடமொழியில் அழைப்பார்கள். அளவான, [illegible] அழகான சிற்பம். மூலவருக்கு இடப்புறம் [illegible] கொண்ட விநாயகர், சித்தி, புத்தியோடு [illegible] வலப்புறம் ஆறு முகம் கொண்ட முருகர் [illegible] வானையோடு காட்சியளிக்கிறார்.

சிறிதுமல்லாத, பெரிதுமல்லாத நடுவாந்தர [illegible] கோயில். ஆனால், மிகத்தூய்மையாகப் [illegible] கிறார்கள். உட்பிராகாரத்தில் சுற்றிலும் [illegible] னுடைய அறுபத்துநான்கு அம்சங்களையும், [illegible] வைத்திருக்கிறார்கள். வேறு எந்த [illegible] இடையறாது ஈஸ்வர தரிசனம் செய்ய [illegible] பிராகாரம் சுற்றிவந்தால் மிக அழகான துர்க்கை [illegible] உள்ளூர் மக்கள் இந்த துர்க்கையை மிகவும் [illegible] கிறார்கள். வரப்பிரசாதி என்கிறார்கள். [illegible] வர்கள் திருமணமாகவும்; மகப்பேறில்லா[illegible] நல்லபடி கரு உண்டாகி மகப்பேறு ஏற்படவும் [illegible] வரமருளுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்கப்பால், [illegible] மூன்று நாயன்மார்களை ஒரு சபைபோல நீள் [illegible] வைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாயன்மாருக்கும் [illegible] அவர் சரிதம் மிகச் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது

[illegible]பொருள் நாயனார் யார்? காரைக்கால் அம்மை [illegible] செய்தார்? என்று எவரையும் கேட்க வேண்டிய [illegible] இங்கே தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்படி நீள் சதுர [illegible] ஒரு சபையாக சிவனடியார்களைப் பார்ப்பது [illegible] இருக்கிறது. கோயிலுக்குள்ளேயே கோவிந்தராஜ [illegible]ளுக்கு ஒரு சன்னதி இருக்கிறது. ஆமையாகி மஹா [illegible] வழிபட்ட தலமல்லவா... அதனால, விஷ்ணுவுக்கும் [illegible] இருக்கிறது.

[illegible] நடராஜர் விக்ரகம், மிகவும் தொன்மை வாய்ந் [illegible] அம்பாள் சன்னதியில் இடப்புறமும், வலப்புறமுமாக [illegible]யும், மஹாலட்சுமியும் கொலுவீற்றிருக்கிறார்கள்.

[illegible] சன்னதி பார்ப்பதற்கு மிக வியப்பாக இருக்கிறது. [illegible] கிரகத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான பீடம். [illegible] அரைவட்டம், முழுவட்டம் முக்கோணம் என்று [illegible] உண்டான பீடத்தை வைத்து நவகிரகத்தை [illegible]திருக்கிறார்கள். நவகிரகங்களுக்கு மேலே உள்ள [illegible] ரிஷிகளையும், சித்த புருஷர்களையும் கொலு [illegible]றார்கள். வித்தியாசமான சன்னதி.

[illegible] நவகிரக சன்னதியும் மிக வலிமை வாய்ந்தது என்று [illegible]படுகிறது. சிவனின் அறுபத்து நான்கு கலைகள், [illegible] அறுபத்து நான்கு சக்தி பீடம் என்றெல்லாம் [illegible] தகவல் வெட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அரட்டை [illegible] படித்துப் பார்க்க பல விஷயங்கள் கோயிலில் [illegible]றன.

[illegible] வாசலுக்கு நேரே கொடிமரமும் நந்தியும் [illegible]யென்பதால், வேறொரு சூட்சுமமான விஷயத்தைத் [illegible] செய்திருக்கிறார்கள். கோயில் கோபுர [illegible] நேரே கைலாய மலையை ராவணன் தூக்குகின்ற [illegible] கதைச் சிற்பமாக இருக்கிறது. எனவே கோயிலுக்குள் [illegible]போதே ஒரு கர்வபங்கம் நடந்ததை நீங்கள்

கவனித்து விட்டுத்தான் போக வேண்டும். [illegible] கர்வமுடையவர் எவரும் உண்டோ? [illegible] ஆகும் என்று தொடை தட்டியவனல்லவா அவன் [illegible] டைய சொத்தும் என் சொத்து என்று [illegible] அல்லவா அவன். அவன் கயிலை மலையைத் [illegible] பெருமான் தனது வலக்கால் கட்டைவிரலால் [illegible] கயிலை மலையை அழுத்த, அதலபாதாளத்துக்[illegible] போக... அவன், தன்னுடைய சிரசைக் கொய்[illegible] வெட்டி அந்த இரண்டையும் இணைத்து [illegible] இறைவன் மனம் குளிர சாமகானம் பாடுகிறான். [illegible] மெல்ல சிவபெருமான் அவனை விடுவிக்கிறார்.

இந்தச் சிற்பம் மிக அழகாக கோயில் வாசலில் [illegible] உயரத்திற்குச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல [illegible] படாது மலையேறும் காரைக்கால் அம்மையாரும் [illegible] சிவனைக் கட்டித் தழுவிக் கொள்ளும் உமையும் [illegible] வேறு அம்சங்கள் இருக்கின்றன. மிகப்பெரிய [illegible] தைப் பார்த்துவிட்டு கோயிலுக்குள் நுழையும்போது [illegible] கர்வங்கள் காணாமல் போகின்றன. இன்னும் [illegible] கோயிலுக்குள் நுழைய இந்தச் சிற்பம் உதவி செய்[illegible]

1950-ம் வருடம் கேரளாவில் இருக்கின்ற [illegible] புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்டபோது, [illegible] பிரதிஷ்டை செய்யப்பட வேண்டிய ஐம்பொன் [illegible] ஐயப்பன் பல ஊர்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்[illegible] சென்னைக்கு வந்த ஐயப்பன், இந்தக் கோயிலில்தான் [illegible] நாட்கள் தங்கினார். இங்கிருந்து ஐயப்பன் போகும்[illegible] இங்கு வேறு ஒரு ஐயப்பனை நிறுவ வேண்டுமென்[illegible] ஐயப்பனுக்கு தனிச் சன்னதி அமைக்கப்பட்டது. [illegible] யில் முதல் முதலில் தோன்றிய ஐயப்பன் சன்னதி [illegible] ஐயப்பன் கோயிலுக்கு இங்கிருந்து பூஜைபோட்டுப் [illegible] வர்கள் அதிகம்பேர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. [illegible] ஐயப்பனை வந்து வணங்கியவர்கள், இங்கு வந்து [illegible]

[illegible] மலையேறியவர்கள், வாழ்க்கையில் எல்லா வளமும் [illegible] நல்லபடியாய் இருக்கிறார்கள் என்று இங்குள்ள [illegible] சொல்கிறார்.

[illegible] நகரத்தின் நெரிசலான வியாபார வேகங்கள் [illegible] இந்தப் பகுதியில், மிக அழகாகத் திகழும் கோயில் [illegible] கோயில். குறிப்பாக ஐயப்ப பக்தர்கள் கச்சா[illegible] கோயில் வந்து அங்குள்ள ஐயப்பனைத் தரிசிப்பது [illegible] வரப்பிரசாதியான துர்க்கையும், நவகிரக கோஷ்[illegible] உங்களுக்கு நல்லது செய்யக் காத்திருக்கின்றன.

[illegible] நகரின் தொன்மையான கோயில்களுள் [illegible] கச்சாலீஸ்வரரை நிச்சயம் போய் தரிசித்துவிட்டு [illegible]

33. வைத்தியநாத ஸ்வாமி

[illegible] கன்னட தேசத்து சாதுவுக்கு நமச்சிவாயர் என்று [illegible] திருவண்ணாமலைக்குப்போகும்படி அவருக்கு [illegible]ளிருந்து கடவுள் உத்தரவு தர, தன் சீடர்களோ[illegible] பக்தர்களோடும் அவர் திருவண்ணாமலை நோக்கிப் [illegible]பட்டார். வழியில், பூவிருந்தவல்லியில் வந்து [illegible]

[illegible] நித்தியம் சிவபூஜை செய்யும் பழக்கமுள்ளவர். [illegible] கொண்டு வந்திருந்த விக்ரகத்திற்குக் காலையில் [illegible] செய்ய விரும்பினார். அவருடைய சீடர்களும், [illegible]களும் ஊர் முழுவதும் சுற்றிப் பலரது வீட்டிலுள்ள [illegible]களைக் கொய்து அவரிடம் கொண்டு வந்தார்கள். [illegible] தோட்டத்தினுள் புகுந்து அங்குள்ள மலர்களையும் [illegible]கொண்டு வந்து அவரிடம் சமர்ப்பித்தார்கள். அவர் [illegible]சையாகப் பூஜை நடத்தினார். ஊர் மக்களுக்கு இந்தச்

செய்கை கோபத்தைக் கொடுத்தது. 'கோயிலுக்[illegible]
இருக்கின்ற மலரைக்கூட பறித்துவிடுவதா? [illegible]
விஷயம் இது. கண்டிக்கப்பட வேண்டும்' என்று [illegible]
போய் உரத்த குரலில் வாதாடினார்கள்.

நமச்சிவாயர், அமைதியாக அவர்களுடைய [illegible]களைக் கேட்டுவிட்டு, ''நீங்கள் சொல்லுகின்ற [illegible]லாம் இந்த ஊர் சிவனுக்குத்தான் சாத்தப்பட்[illegible] சொன்னார்.

''நீங்கள் பூஜைக்கு எடுத்துக்கொண்டுவிட்டு [illegible] கோயிலுக்குச் சாத்தப்பட்டது என்று சொல்[illegible] நீங்களெல்லாம் ஒரு சாதுவா? நீங்கள் சிவனின் அடி[illegible]தானா?'' என்று சீறினார்கள்.

''இல்லை. இந்தப் பூக்கள் அங்கேதான் இருக்[illegible] என்று அவர் சொல்ல, எல்லோரும் கோயிலுக்[illegible] போனார்கள். கோயிலில் சிவன்மீது சாத்தப்பட்[illegible] மாலை அந்த இடத்திலிருந்து கிளம்பி வந்து நமச்[illegible] கழுத்தில் விழுந்தது.

ஊர் மக்கள் திகைத்துப் போனார்கள்.

மாலை தானாகக் கிளம்பி அவரிடம் வந்து விழுந்த[illegible] பார்த்து அதிசயித்தார்கள். மன்னிப்புக் கேட்டார்கள்.

பூவிருந்தவல்லி பகுதியை ஆண்டு கொண்[illegible] அரசனுக்கு இந்தச் செய்தி போயிற்று.

அந்த அரசன் வேறு மதத்தவன். நீங்கள் இறைவ[illegible] அடியாரா- என்று கேட்க, ஆமாம் என்று நமச்சி[illegible] சொன்னார். ''அப்படியானால் உமக்கு எல்லா விதத்[illegible] இறைவன் துணையிருப்பாரா?'' என்று கேட்க, '[illegible]யிருப்பார்'' என்று சொன்னார்.

''நான் எது சொன்னாலும் உம்மால் செய்ய முடி[illegible] இறைவன் துணை அதற்கு உண்டா?'' என்று கேட்க, [illegible]

[illegible] எதுவும் செய்ய என்னால் இயலும். இறைவன் [illegible] தீர்ப்பான்'' என்று சொன்னார்.

[illegible] காய்ச்சிய இரும்பைக் கையில் எடுத்து 'சைவ [illegible] சிறந்த சமயம்' என்று உரக்கச் சொல்வீர்களா?''

[illegible] ''நிச்சயம் செய்வேன். இது எளிதான காரியம்'' [illegible]

[illegible] துண்டொன்று பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்டது. [illegible] இரும்பை எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, 'இது இன்னும் [illegible]வில்லை; இன்னும் நன்றாகக் காய்ச்சு' என்று நமச்சி[illegible] சொல்ல, துருத்தி அடித்து அதை இன்னும் பழுக்கக் [illegible]சினார்.

[illegible] பூத்துவிட்டது. இன்னும் காய்க்கவில்லை'' என்று [illegible], இன்னும் பழுக்கக் காய்ச்சினர். ''இது காய்த்து [illegible] இன்னும் கனியவில்லை'' என்று சொல்ல, அந்த [illegible]பை இன்னும் குழம்பாக உருகக் காய்ச்சினர்.

[illegible]ச்சிவாயர் தன்னுடைய சீடரான விருபாட்சித் [illegible], ''அந்த இரும்பைக் கையிலெடுத்து, 'சைவ சமயமே [illegible] சமயம்' என்று சொல்'' என்று கட்டளையிட, அவர் [illegible] பழுக்கக் காய்ச்சிய உருக்குக் குழம்பை எடுத்துக் [illegible] 'சைவ சமயமே சிறந்த சமயம்' என்று சொல்லி, [illegible] உருக்குக் குழம்பை குடித்துவிட்டார். அரசன் [illegible]த்துப் போனான்.

[illegible]ச்சிவாயருக்கும், விருபாட்சித்தேவருக்கும் எல்லாச் [illegible] செய்து, அவர் வணங்கிய பூவிலிருந்தவல்லி கோயி[illegible] நிறைய காணிக்கைகள் கொடுத்தான்.

[illegible]க்கோயிலுக்கு 'அருள்மிகு தையல் நாயகி அம்மை [illegible] வைத்தியநாத சுவாமி திருக்கோயில்' என்று [illegible]ள்.

சோழர்காலத்துக் கோயில் அது. [illegible] வாய்ந்தது.

உட்பிராகாரத்தின் வாசலில் இருக்கின்ற [illegible] விநாயகர் சிலை, அந்தக் கோயிலின் [illegible] சாற்றுகிறது. இந்த வைத்தியநாத சுவாமி [illegible] களில் ஒன்றான செவ்வாய் பூஜித்த [illegible] கூறுகிறார்கள்.

ஒரு தேசத்தை ஆட்சி செய்பவர்கள், [illegible] போலீஸ் அதிகாரிகள், நிலம், வீடு போன்ற [illegible] வேண்டுபவர்கள், ஆசைப்படுபவர்கள், [illegible] ரணமும் உடம்பில் உள்ளவர்கள், செவ்வாய் [illegible] வர்கள், இங்கு வந்து வழிபாடு செய்தல் [illegible] சொல்லப்படுகிறது.

சென்னையிலிருந்து பூவிருந்தவல்லி [illegible] பூவிருந்தவல்லி பஸ் நிறுத்தத்திற்கு முன்னதாகவே [illegible] தெரு பிரிகிறது. அத்தெரு கோயிலில் முடிகிறது. [illegible] வெளிப்பிராகாரம் பெரிதாக இருக்கிறது. செடிகள் [illegible] முளைத்திருக்கின்றன. அடுத்தபடி உள்பிராகாரம் [illegible] அங்குதான் விநாயகர் சிலை உள்ளது. அதைக் [illegible] போனால் நிறைய சிற்பங்கள் உள்ள அழகிய [illegible] கூடிய மண்டபம். பிறகு அமைதியான கருவறை. [illegible] நாயகி புன்சிரிப்போடு சிறிய அளவிலேயே [illegible] கிறாள். வைத்தீஸ்வரன் கோயிலைப் போலவே [illegible] சிவலிங்கம் அமையப் பெற்றதாகச் சொல்கிறார்கள்.

கருவறையின் நுழைவாயிலில் மோதகம் [illegible] யகப் பெருமான் அழகுப் பிள்ளையாராகக் [illegible] கிறார். இடதுபுறம் தாளிப்பனையின் கீழ் சிவலிங்க [illegible] வடிகளும் உள்ளன. முருகப்பெருமானும், [illegible] பூஜித்த திருத்தல ஐதிகமாக இத்திருவுரு [illegible] கருதுகின்றார்கள்.

[illegible] ராஜராஜன் காலத்தது என்று சொல்வதற்கு, [illegible] பிராகாரத்தில் கீழ்த்திசையிலுள்ள சாலேகத்தின் [illegible] பெற்றிருக்கும் கல்வெட்டில், சோழர்குலப் [illegible] முதலாம் இராஜராஜன் அரியணை ஏறிய [illegible] ஆண்டில் என்று பொறிக்கப்பட்டிருக் [illegible] கல்வெட்டில் 'புலியூர் கோட்டத்து, மாங்காடு [illegible] பூவிருந்தவல்லி' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible] இராஜேந்திரசோழன் கல்வெட்டு ஒன்றும் [illegible] கோயிலில் இருக்கிறது. கல்வெட்டு வரிகள் சிதைந் [illegible] அதனுடைய செய்திகளை அறிந்துகொள்ள [illegible] கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேல் [illegible] கோயில் என்பது இந்தக் கல்வெட்டுகளால் அறியப் [illegible]

[illegible] அருகே இவ்வளவு தொன்மையான, நோய் [illegible] ஒரு அற்புதமான திருத்தலமாக கோயில் [illegible] கோயிலைச் சுத்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

[illegible] பூஜையின்போது நிறைய மக்கள் கூடு [illegible] என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பிரதோஷ பூஜையே [illegible] உமையோடு கோயிலை வலம்வரும் சிறப்பில்தான் [illegible] கோயிலை வலம் வராது, ஓரிடத்திலே வைத்து [illegible] காட்டி மக்கள் வழிபடுகிறார்கள். விரைவிலேயே [illegible] காலத்தில் உள்சுற்றுப் புறப்பாடு நடைபெற [illegible] செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுதனியார் வசம் [illegible] அரசாங்க அதிகாரிகளால் தணிக்கை செய்யப் [illegible] கோயிலின் மேன்மைகள் வெகுவிரைவில் வெளி [illegible] என்றும் தோன்றுகிறது.

[illegible] அருகே ஆயிரம் வருடத்து ராஜராஜன் [illegible] கோயில் ஒன்று வைத்தியநாதம் என்ற பெயரில் [illegible] அற்புதம்தானே. உடல்பிணி நீங்கி, தொழிலில் [illegible] ஒருமுறை அங்குப் போய்விட்டு வாருங்கள்.

34. திருவானைக்கா

அது, நாவல் மரங்கள் நிறைந்த காடு. காவிரி [illegible] நீர்வளத்தால் அந்தப் பூமி செழிப்படைந்திருந்தது.

அந்த நாவல் காட்டிற்குள்ளே, யானைகள் [illegible] இருந்தன. அந்த யானைக் கூட்டத்திலுள்ள [illegible] யானைக்கு முன்ஜென்மத்து புண்ணியத்தின் [illegible] நாவலங் காட்டிற்கு நடுவேயிருந்த சிவலிங்கத்[illegible] நேர்ந்தது. கண்டதும் உள்ளுக்குள் குதூகலம் [illegible]

எங்கும் நிறைந்த பரமேஸ்வரன் இங்கு [illegible] ரூபமாய் குடியிருக்கிறான் என்பதைப் புரிந்து [illegible] ஓடிப்போய் காவிரியில் நீர் உறிஞ்சி [illegible] கனிகளைப் பறித்து வந்து, தழைகளைக் [illegible] நீரால் அபிஷேகம் செய்து, தழைகளைச் [illegible] கனிகளை நிவேதனம் செய்து, பிளிறி, தன் [illegible] தெரிவித்துக் கொண்டது.

அங்கு ஒரு சிலந்தியும் இருந்தது. அந்தச் [illegible] சிவனைத் தரிசித்தது.

'என்ன அற்புதமான மூர்த்தி' ஒரு கூரை[illegible] இருக்கிறாரே... வெறும் குப்பைகளுக்கு நடுவில் [illegible] கிறாரே...' என்று, அச்சிலந்தி வருந்தியது. எனவே, [illegible] முழுவதையும் திரட்டி அந்த சிவலிங்கத்திற்கு [illegible] வாக ஒரு பந்தல் போட்டது. முன் மண்டபம் [illegible] இடது பக்கம் யாக மண்டபமும், வலது பக்கம் [illegible] மண்டபமும் எழுப்பியது.

யானை, மறுநாள் வந்தது. சிலந்திக் கூடுகளைப் [illegible]

'இது என்ன அசிங்கம்? யார் இதைச் செய்தது? [illegible] சீறியது. ஒரே மூச்சுக்காற்றில், துதிக்கை வீச்சில் [illegible] வலைகளையும் அறுத்து எறிந்தது. 'ஏதோவொரு [illegible]

[illegible] எங்கே அந்தச் சிலந்தி?'' என்று, மரத்தை முட்டி [illegible] அசைத்துத் தேடியது. சிலந்தி கிடைக்கவில்லை.

[illegible] போனபிறகு சிலந்தி வந்தது. தான் கட்டியவை [illegible] அழிந்து போயிருப்பதைப் பார்த்து சினந்தது. மிக [illegible] மறுபடியும் பந்தலிட்டது.

[illegible] அழிப்பதும், சிலந்தி கட்டுவமாக சில நாட்கள் [illegible] இரண்டு பேரும் ஒருவரையொருவர் வன்மத் [illegible] தீர்த்தார்கள். தனித்துப் போரிடத் தயாராக [illegible]. அதனால், சந்திக்கவும் செய்தார்கள்.

[illegible]யும், யானையும் ஒன்றையொன்று தாக்கிக் [illegible]. யானைக்கு முன்னால் சிலந்தியின் வலிவு [illegible]. யானை துதிக்கையை வேகமாய் வீசியது. [illegible]டென்று நகர்ந்து கொண்டது. யானை முழுவது [illegible] இழுத்து சிலந்தியைத் துதிக்கையால் உறிஞ்சிக் [illegible]. உறிஞ்சப்பட்ட சிலந்தி நிலை குலைந்தது. [illegible] துதிக்கைக்குள் ஏறியது. எவ்வளவு காற்றை [illegible] அனுப்பியும் சிலந்தியை வெளியே கொண்டுவர [illegible]. யானை தவித்தது. சிலந்தி தொடர்ந்து [illegible] நகர்ந்தது. யானையின் மூளைக்குள்போய் [illegible] திரும்பிவர முடியாமல் அங்கேயே மாட்டிக் [illegible] உயிர் விட்டது. சிலந்தியால் கடிக்கப்பட்ட [illegible] சோர்வுற்று தளர்ந்து விஷமேறி இறந்தது.

இருவருமே கயிலாயம் போனார்கள். சிவகணங்கள் [illegible].

[illegible]... ஈசனே... என்னுடைய வெள்ளிப்பந்தல் [illegible]யில்லையா?'' சிலந்தி கதறிற்று. 'பெருமானே, [illegible] கொண்டுவந்த கனிகளும், இலைகளும், பூக்களும் [illegible] இல்லையா, உங்களுக்கு உவப்பாக இல்லையா, [illegible] ஏன் துர்மரணம்?'' யானை அழுதது.

[illegible], கையமர்த்தினார்.

"சிலந்தியிட்ட வலைப்பின்னலும் உயர்வு. நீ [illegible] வந்து கொடுத்த கனிகளும் அருமையானவை. [illegible] சந்தேகமும் வேண்டாம்."

"சிலந்தியினுடைய எச்சம்தானே பந்தலாயிற்று [illegible]"

"உன் பார்வையில் அது- எச்சம். அதன் பார்வையில் [illegible] மகத்தான கலைப்பணி. சிலந்தியின் பார்வையில் [illegible] டைய இலைகள் குப்பை. உன் பார்வையில் மிக [illegible] நிவேதனம். தன் வழிபாடுதான் உத்தமம் என்று [illegible] நிறையப்பேர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible] செய்யும் பூஜை அபத்தம் என்று கருதுகிறார்கள். [illegible] உயர்த்தியான பூஜை. அது தாழ்வான பூஜை என்று [illegible] பிரித்து தங்களைத் தாழ்த்திக்கொள்கிறார்கள். [illegible] யில்லாத விஷயம். அவரவர் பூஜையை அவரவர் [illegible] அடுத்தவர் பூஜையை மதிக்கக் கற்றுக் கொள்ள [illegible]

ஈசன், முடிவு சொன்னான். அவர்கள் பணிந்து [illegible] புத்தி உயர்வா? உடல் வலிவு உயர்வா? இரண்டும் [illegible] தான். இவையிரண்டும் ஒற்றுமையாய் இருப்பின், [illegible] பெரிய லாபம். இவையிரண்டும் சண்டையிட்டுக் [illegible] டால், எவ்வளவு அசிங்கம்?

இதைத்தான் இந்தக் கதை உணர்த்துகிறது.

சிலந்தியும், யானையும் சண்டையிட்டு [illegible] சமாதானப்படுத்தப்பட்ட இடம், திருஆனைக்கா.

கயிலையில் இருந்த பரமேஸ்வரன் தன்னுள் [illegible] யிருக்க, அருகே வந்த உமையம்மை அமர்ந்து [illegible] சிரித்தாள்.

நான் வந்துவிட்டேன்... இது என்ன தன்னுள் [illegible] என்று, மெல்ல நகைத்தாள்.

ஈசன், கண் விழித்தான்.

[illegible] தவம் எதனாலும் கலையாது. எப்போதும் கலையாது, [illegible] யாது தவத்தில் நான் இருப்பதால்தான், நான் [illegible] இதை அறியாமல் இருப்பானேன்? போ... [illegible] அறிந்து கொண்டு வா. திருவானைக்கா என்ற தலத் [illegible] நீரால் சிவலிங்கம் எழுப்பு. நீ குளுமையாவாய். [illegible] என்று கட்டளையிட, உமையம்மை இங்கு வந்தாள்.

[illegible] நீருருவாய் பூஜித்தாள். உமையம்மை சிவனை [illegible] திருவானைக்கா. அன்று நடந்த பூஜை. இன்றும் [illegible]

[illegible] வேளையில் அர்ச்சகர் புடவைகட்டி, மேளதாளம் [illegible] பூவும், நீரும் ஏந்தி, ஈசனைச் சுற்றி வந்து, பின் உள்ளே [illegible] பூஜைசெய்கிறார். இறைவி இன்னும் இடையறாது [illegible] சிவனை நோக்கி பூஜை செய்து கொண்டிருக்கிறாள். [illegible] கன்னியாகவே இருக்கிறாள். சிவனோடு சேராமல், [illegible] சிவனே தனக்குக் கணவனாக வேண்டுமென்று, [illegible] நோக்கி இடையறாது தவம் செய்பவளாகவே [illegible] இங்கே திருக்கல்யாண உற்சவம் கிடையாது.

[illegible] அகிலாண்டேஸ்வரி, இங்கு தபஸ்வி. சிவனைக் [illegible] பூஜை செய்பவர்கள், தவமியற்றுபவர்கள் உக்ரமாகத் [illegible] இருப்பார்கள். அப்படித்தான் அம்பாள் இருந்தாள். [illegible] யிலிருந்து வந்த ஞானகுரு ஆதிசங்கரர், வடக்குப் [illegible] தில் தங்கி, அம்பாள் வலம் வருவதைத் தரிசித்து, [illegible] கோபம் நீங்க, உள்ளே பெரிய மகனான 'விநாயகரை [illegible] பின்னே இளைய மகனான முருகரை ஸ்தா [illegible] அவள் குடும்பத்தோடு இருந்தவள் என்பதை நினைவு [illegible] ஸ்ரீ சக்ரத்தால் தாடங்கம் எழுதி, அதை அவள் [illegible] அணிவித்து, அவள் உக்ரத்தைக் குறைத்தார்.

[illegible] பூஜை செய்கின்ற சக்தியாக இருப்பதால், [illegible] இன்றும் வரப்பிரசாதியாக, தீபச் சுடரொளியாக [illegible] கிறாள். மந்திர ஜபம் செய்பவர்களுக்கு, சக்தி பூஜை

செய்பவர்களுக்கு, அகிலாண்டேஸ்வரி சன்னதி [illegible] தாய் அகிலாண்டேஸ்வரி, பேசும் தெய்வம்.

ஜம்புமாதவர் என்ற முனிவர், நாவல் [illegible] சிவனை நோக்கித் தவம் செய்ய, அவர் [illegible] நாவல் பழம் ஒன்று விழ, அந்த நாவல் [illegible] தைப் பார்த்துவிட்டு, இது ஈசனுக்கே உரியது [illegible] நாவல் பழத்தை எடுத்து, கயிலை நோக்கி [illegible] யில் உள்ள சிவனிடம் அதைச் சமர்ப்பித்தார். [illegible] லோடு நாவல் பழத்தை வாங்கி உண்டு, [illegible] துப்பினார்.

ஜம்பு முனிவர் அந்தக் கொட்டையைக் [illegible] ஈசனுடைய பிரசாதம் என்று, தான் [illegible] கொட்டை, அவர் வயிற்றுக்குள் போய் [illegible] துக் கிளம்பி அவர் தலைவழியே பெரும் [illegible] கிளைத்தெழுந்தது. ஜம்பு முனிவர் திகைத்தார்.

''கவலைப்பட வேண்டாம்... திருவா[illegible] காவிரிக்கரையில் அமர்ந்திருக்க, இன்னும் [illegible] நாவல்மரமாக வளர்வீர். அந்த நாவல்மரத்தின் [illegible] தோன்றி உம்மோடு இருப்பேன்'' என்று [illegible] கொடுத்தான் ஈசன்.

ஜம்பு முனிவர், நாவல் மரமாக திருவா[illegible] ஊன்றி வளர்ந்தார். ஈசன், தான் சொன்னபடி [illegible] இருந்தார். சிவனுக்கே நிழல் கொடுக்கின்ற [illegible] வரம், அந்த முனிவருக்குக் கிடைத்தது.

அம்பாள் உக்ரம் தணிந்தாலும் கோயிலைச் [illegible] பயிலுவதை நிறுத்தவில்லை. உக்ரரூபியாக [illegible] சரஸ்வதி ரூபமாய் சுற்றிவந்தாள். மந்திரஜப[illegible] இடமிது என்று புரிந்துகொண்ட ஒரு வேதியர், [illegible] காரத்தில் அமர்ந்து அம்பாளை நோக்கி [illegible] மந்திரங்களால் மானஸ பூஜை செய்துகொண்டிருந்தார்.

[illegible] கோயில் மடப்பள்ளியிலே வேலை செய்து [illegible] வரதன் என்கிற இளைஞன், வேலையை [illegible] வேறொரு இடத்தில் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண் [illegible] வேதியனை நோக்கி சரஸ்வதி கோலத்தில் [illegible] ஆடை அணிந்து அம்பாள் வந்தாள்.

[illegible] மந்திர ஜபம் செய்கிறாய்... வாயைத்திற,'' [illegible] தாம்பூலத்தைக் குதப்பிய வண்ணம் கேட்டாள். [illegible] அம்பாள் என்று தெரியாது, ''உன் எச்சிலா, [illegible] விளையாடுகிறாயா? நான் யார் என்று தெரியுமா? [illegible]'' என்று உரக்கக் கூற, அம்பாள் சிரித்து விட்டு [illegible]

[illegible] இடத்தில் வாய் பிளந்தபடி தூங்குகின்ற [illegible] என்ற மடப்பள்ளி இளைஞன் வாயில் சாற்றை [illegible] அந்த மடப்பள்ளி இளைஞன், துள்ளி எழுந் [illegible] வாயில் விழுந்தது தாம்பூலமா? அமிர்தமல்லவா [illegible] பாடத் துவங்கினான்.

[illegible] திறனால் அவனுக்கு காளமேகம் என்று [illegible] ஏற்பட்டது. இடையறாது மழை பொழிகின்ற மேகம் [illegible] கவிதை சொல்பவன் என்று உதாரணப்பெயர் [illegible]டது.

[illegible] யோடு சண்டையிட்ட அந்தச் சிலந்தி இன் [illegible] ஜென்மத்தில் கோச்செங்கணான் என்ற மன்னனா [illegible] பாரத தேசம் முழுதும் ஆண்டு, சிவனுக்குக் [illegible] எழுப்புவதையே தன் வாழ்நாள் பணியாகச் செய்து [illegible]ருந்தான். கோச்செங்கணானால் சைவ சமயம் [illegible]

[illegible]செங்கணானாலும், இன்னும் பல மன்னர்களாலும் [illegible] காலங்களில் கட்டப்பட்ட அகிலாண்டேஸ்வரி

உடனுறை ஜம்புகேஸ்வரர் கோயில், மிகப் பிரமாண்டமாக இன்று காட்சியளிக்கிறது.

இந்துக்கள் இயற்கையையே இறைவனாக வழிபடுகிறவர்கள். இயற்கையின் ஒவ்வொரு ரூபமும் இறைவனுடைய தோற்றம் என்று கருதுபவர்கள். இந்த இடம், அப்புஸ்தலம். அதாவது, நீராக இருக்கின்ற ஸ்தலம். காவிரிக்கும், கொள்ளிடத்திற்கும் நடுவே செழிப்பான பூமியாக இருக்கின்ற இந்த திருவானைக்கா, நல்ல மழைக்காலங்களில் வெள்ளம் பெருகி, கருவறைக்குள் இருக்கும் ஊற்று பெருகி, கருவறை முழுவதும் நிரம்பி அங்கு குடி கொண்டிருக்கும் சிவனையே மறைத்துவிடும். முழங்கால் அளவு நீரில் நின்றுதான் ஈசனை வழிபட முடியும்.

மிகப்பிரமாண்டமான கோயில், சீரும் சிறப்பும் மிக்க தெய்வசன்னதி, பேசும் தெய்வமான அகிலாண்டேஸ்வரி. திருச்சியிலிருந்து மிக அருகில் உள்ள இந்த அற்புதமான தலத்தை, வாழ்நாளில் ஒருமுறையாவது வெகுநிச்சயம் தரிசித்தாக வேண்டும்.

❖ ❖ ❖